

LUCANUS
BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE-FIRENZE ◆ RACCOLTA NEI ◆ ALDINI
ALDINI
III
3
13
1502

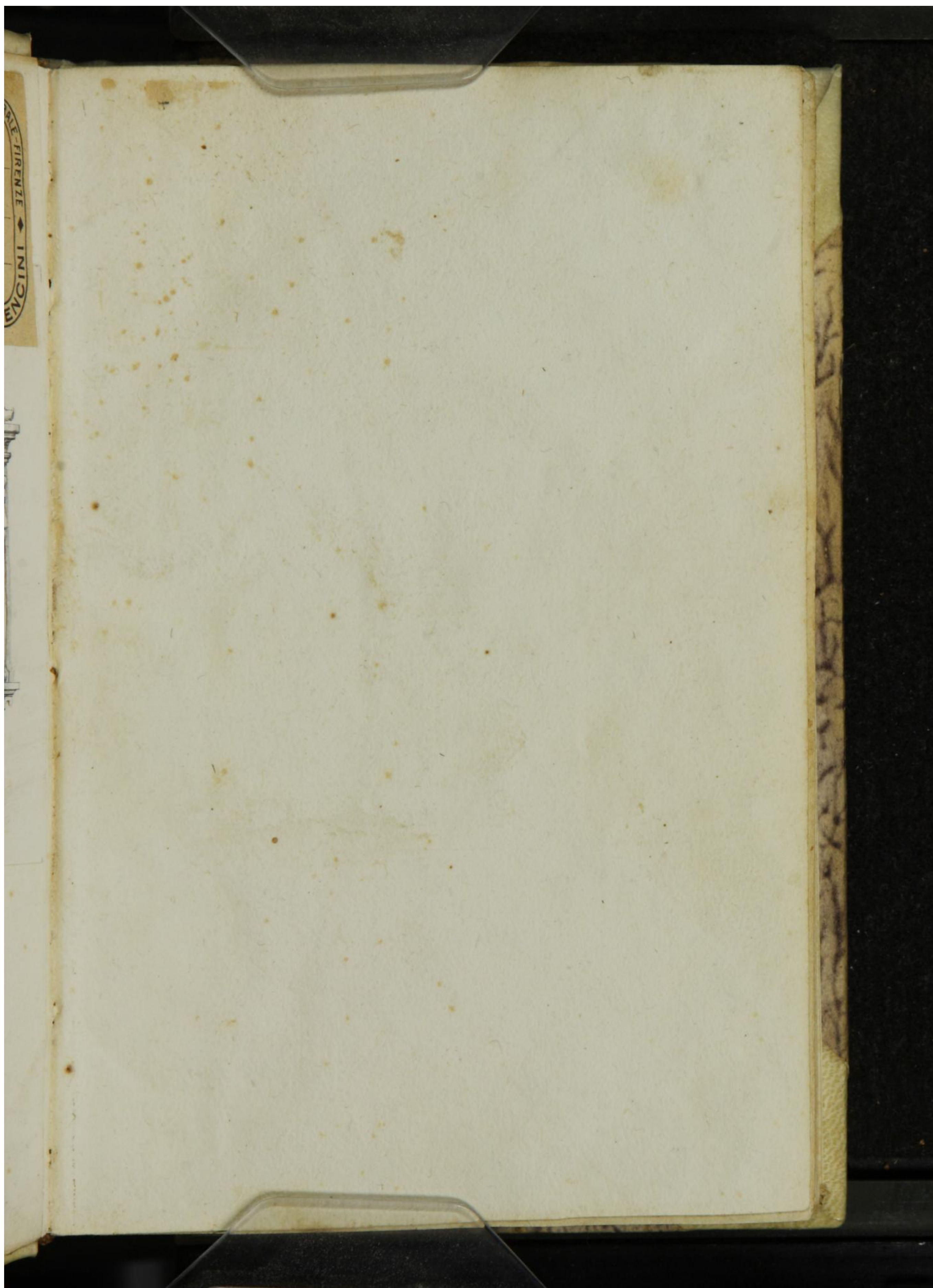

Ex Libris Joannis Nencini
1874

F. 216.

LVCANVS.

Aldus Ro. Marco Antonio Mauroceno Veneto, & Equiti clariss. S. P. D.

Omnes libros, qui industria nostra excusi exeũt in manus hominum aliqua epistola, quæ sit tanq̃ eorum argumentũ, amicis, iisq; doctiss. nuncupare statuimus. Quare Anneum Lucanum hisce characteribus nostris in tuo nomine publicamus Eques inclyte. Tum quia tuum mihi Lucanum et antiquum, et correctum, ut eo exemplari uterer & benigne, et humaniter commodasti, Tum etiam q cum Lucanus bella terra, mariq; à Romanis inter se gesta sic scripserit, ut oratoribus magis, q̃ poetis adnumerandus uideatur, & tu exercitibus. S. V. unà cum imperatoribus summa laude olim præfueris, oratorq; doctrina & eloquentia singulari à Senatu tuo sapientiss. ad summos Christianorum missus fueris, hæc tibi maxime conuenire existimauimus. Adde q Lucanum propter eius orationes sublimes & concitatas, esse tibi scimus ualde familiarem. Munusculum uero hoc nostrum gratum tibi fore putamus, & quia tu es humaniss. et quia ips[illegible] liber dignus cum propter plurima, tũ etiam quia commodius in manibus sua paruitate haberi poterit. Vale.

Corduba me genuit. rapuit Nero. prælia dixi.
 Quæ gessere pares, hinc Socer, inde Gener.
Continuo nunquam direxi carmina ductu,
 Quæ tractim serpit, plus mihi comma placet.
Fulminis in morem, quæ sunt miranda citentur,
 Hæc uero sapiet dictio, quæ feriet.

M.ANNEI LVCANI CIVILIS BELLI
LIBER PRIMVS.

b

Ella per emathios pluſquam ciui
lia campos,
Iusq́; datum ſceleri canimus, po=
pulumq́; potentem
In ſua uictrici conuerſum uiſcera
dextra,
Cognatasq́; acies, & rupto fœdere regni
Certatum, totis concuſſi uiribus orbis
In commune nefas, infeſtisq́; obuia ſignis
Signa, pares aquilas, & pila minantia pilis.
Quis furor ò ciues, quæ tanta licentia ferri,
Gentibus inuiſis Latium præbere cruorem?
Cumq́; ſuperba foret Babylon ſpolianda trophæis
Auſonijs, umbraq́; erraret Craſſus inulta,
Bella geri placuit nullos habitura triumphos.
Heu quantum terræ potuit, pelagiq́; parari
Hoc, quem ciuiles hauſerunt ſanguine dextræ,
Vnde uenit Titan, & nox ubi ſydera condit,
Quaq́; dies medius flagrantibus æſtuat horis,
Et qua bruma rigens, ac neſcia uere remitti,
Aſtringit Scythicum glaciali frigore pontum.
Sub iuga iam ſeres, iam Barbarus iſſet Araxes,
Et gens ſi qua iacet naſcenti conſcia Nilo.
Tum ſi tantus amor belli tibi Roma nefandi,
Totum ſub Latias leges cum miſeris orbem,
In te uerte manus, non dum tibi defuit hoſtis.
At nunc ſemirutis pendent quod mœnia tectis

Vrbibus Italiæ, lapsisq; ingentia muris
Saxa iacent, nulloq; domus custode tenentur,
Rarus & antiquis habitator in urbibus errat.
Horrida quod dumis, multosq; inarata per annos
Hesperia est, desuntq; manus poscentibus aruis,
Non tu Pyrrhe ferox, nec tantis cladibus author
Poenus erit. nulli penitus discindere ferro
Contigit. alta sedent ciuilis uulnera dextræ.
Quod si non aliam uenturo fata Neroni
Inuenêre uiam, magnoq; æterna parantur
Regna Deis, cœlumq; suo seruire tonanti
Non nisi sæuorum potuit post bella gigantum.
Iam nihil ò superi querimur, scelera ista, nefasq;
Hac mercede placent. diros Pharsalia campos
Impleat, & Poeni saturentur sanguine manes.
Vltima funesta concurrant prælia Munda.
His Cæsar Perusina fames, Mutinæq; labores
Accedant fatis, & quas premit aspera classes
Leucas, & ardenti seruilia bella sub Aetna.
Multum Roma tamen debes ciuilibus armis,
Quod tibi res acta est, te, cum statione peracta
Astra petes serus, prælati regia cœli
Excipiet gaudente polo, seu sceptra tenere,
Seu te flammiferos Phoebi transcendere currus,
Telluremq; nihil mutato sole timentem
Igne uago lustrare iuuat. tibi numine ab omni
Cedetur, iuriq; tuo natura relinquet
Quis Deus esse uelis, ubi regnum ponere mundi.
Sed neq; in arctoo sedem tibi legeris orbe,
Nec polus aduersi calidus qua uergitur austri,

Vnde tuam uideas obliquo sydere Romam.
Aetheris immensi partem si presseris unam,
Sentiet axis onus, librati pondera coeli
Orbe tene medio. pars aetheris illa sereni
Tota uacet, nullaeq; obstent à Caesare nubes.
Tunc genus humanum positis sibi consulat armis,
Inq; uicem gens omnis amet, pax missa per orbem
Ferrea belligeri compescat limina Iani.
Sed mihi iam numen, nec si te pectore uates
Accipiam, cyrrhaea uelim secreta mouentem
Sollicitare Deum, Bacchumq; auertere Nysa.
Tu satis ad uires romana in carmina dandas.
Fert animus causas tantarum expromere rerum,
Immensumq; aperitur opus, quid in arma furentem
Impulerit populum, quid pacem excusserit orbi.
Inuida fatorum series, summisq; negatum
Stare diu, nimioq; graues sub pondere lapsus,
Nec se Roma ferens. sic cum compage soluta
Secula tot mundi suprema coegerit hora,
Antiquum repetens iterum chaos, omnia mixtis
Sydera syderibus concurrent, ignea pontum
Astra petent, tellus extendere littora nolet,
Excutietq; fretum, fratri contraria Phoebe
Ibit, & obliquum bigas agitare per orbem
Indignata, diem poscet sibi, totaq; discors
Machina diuulsi turbabit foedera mundi.
In se magna ruunt. laetis hunc numina rebus
Crescendi posuere modum, nec gentibus ullis
Commodat in populum terrae, pelagiq; potentem
Inuidiam Fortuna suam. tu causa malorum

Facta tribus dominis communis Roma, nec unquam
In turbam missi feralia fœdera regni.
O male concordes, nimiaq; cupidine cæci,
Quid miscere iuuat uires? orbemq; tenere
In medio? dum terra fretum, terramq; leuabit
Aer, & longi uoluent titana labores,
Noxq; diem cœlo totidem per signa sequetur,
Nulla fides regni socijs, omnisq; potestas
Impatiens consortis erit, nec gentibus ullis
Credite, nec longe fatorum exempla petantur,
Fraterno primi maduerunt sanguine muri.
Nec pretium tanti tellus, pontusq; furoris
Tunc erat, exiguum dominos commisit Asylum.
Temporis angusti mansit concordia discors,
Paxq; fuit non sponte ducum. nam sola futuri
Crassus erat belli medius mora. Qualiter undas
Qui secat, et geminū gracilis mare separat Isthmos,
Nec patitur conferre fretum, si terra recedat
Ionium Aegæo franget mare. sic ubi sæua
Arma ducum dirimens miserando funere Crassus,
Assyrias Latio maculauit sanguine Carras,
Parthica romanos soluerunt damna furores.
Plus illa uobis acie, quàm creditis actum est
Arsacidæ, bellum uictis ciuile dedistis.
Diuiditur ferro regnum, populiq; potentis,
Quæ mare, quæ terras, quæ totum possidet orbem,
Non cœpit fortuna duos. nam pignora iuncti
Sanguinis, & diro ferales omine tædas
Abstulit ad manes parcarum Iulia sæua
Intercepta manu. quod si tibi fata dedissent

Maiores in luce moras, tu sola furentem
Inde uirum poteras, atq; hinc retinere parentem,
Armatasq; manus excusso iungere ferro,
Vt generos soceris mediæ iunxere Sabinæ.
Morte tua discussa fides, bellumq; mouere
Permissum ducibus, stimulos dedit æmula uirtus.
Tu noua ne ueteres obscurent acta triumphos,
Et uictis cedat Pyratica laurea Gallis
Magne times, te iam series, usus'q; laborum
Erigit, impatiens'q; loci fortuna secundi,
Nec quenquam iam ferre potest, Cæsar'ue priorem,
Pompeius'ue parem. quis iustius induit arma
Scire nefas, magno se iudice quisq; tuetur.
Victrix causa Deis placuit, sed uicta Catoni.
Nec coiere pares. alter uergentibus annis
In senium, longo'q; togæ tranquillior usu
Dedidicit iam pace ducem, famæ'q; petitor
Multa dare in uulgus, totus popularibus auris
Impelli, plausu'q; sui gaudere theatri,
Nec reparare nouas uires, multum'q; priori
Credere fortunæ. stat magni nominis umbra.
Qualis frugifero quercus sublimis in agro
Exuuias ueteres populi, sacrata'q; gestans
Dona ducum, nec iam ualidis radicibus hærens
Pondere fixa suo est, nudos'q; per aera ramos
Effundens trunco non frondibus efficit umbram,
Sed quamuis primo nutet casura sub Euro,
Tot circum syluæ firmo se robore tollant,
Sola tamen colitur. Sed non in Cæsare tantum
Nomen erat, nec fama ducis, sed nescia uirtus

S tare loco, solusq; pudor non uincere bello.
A cer, & indomitus quo spes, quoq; ira uocasset
F erre manū, & nunquam temerando parcere ferro,
S uccessus urgere suos, instare fauori
N uminis, impellens quicquid sibi summa petenti
O bstaret, gaudensq; uiam fecisse ruina.
Q ualiter expressum uentis per nubila fulmen
A etheris impulsi sonitu, mundiq; fragore
E micuit, rupitq; diem, populosq; pauentes
T erruit, obliqua perstringens lumina flamma,
I n sua templa furit, nullaq; exire uetante
M ateria, magnamq; cadens, magnamq; reuertens
D at stragem late, sparsosq; recolligit ignes.
H æ ducibus causæ suberant, sed publica belli
S emina, quæ populos semper mersere potentes.
N anq; ut opes nimias mundo fortuna subacto
I ntulit, & rebus mores cessere secundis,
P rædaq; & hostiles luxum suasere rapinæ,
N on auro, tectisue modus, mensasq; priores,
A spernata fames, cultus gestare decoros
V ix nuribus, rapuere mares. fœcunda uirorum
P aupertas fugitur, totoq; accersitur orbe
Q uo gens quæq; perit. tum longos iungere fines
A grorum, & quondam duro sulcata Camilli
V omere, et antiquos Curionum passa ligones
L onga sub ignotis extendere rura colonis.
N on erat is populus, quem pax tranquilla iuuaret,
Q uem sua libertas immotis pasceret armis.
I nde iræ faciles, & quod suasisset egestas,
V ile nefas, magnumq; decus, ferroq; petendum
P lus patria potuisse sua, mensuraq; iuris.

Vis erat. hinc leges, & plebiscita coactæ,
Et cum consulibus turbantes iura tribuni.
Hinc rapti fasces pretio, sectorq́; fauoris
Ipse sui populus, letalisq́; ambitus urbi,
Annua uenali referens certamina campo.
Hinc usura uorax, auidumq́; in tempore fœnus,
Et concussa fides, & multis utile bellum.
Iam gelidas Cæsar cursu superauerat alpes,
Ingentesq́; animo motus, bellumq́; futurum
Cœperat, ut uentum est parui Rubiconis ad undas,
Ingens uisa duci patriæ trepidantis imago,
Clara per obscuram uultu mœstissima noctem,
Turrigero canos effundens uertice crines
Cæsarie lacera, nudisq́; astare lacertis,
Et gemitu permixta loqui. quo tenditis ultra?
Quo fertis mea signa uiri? si iure uenitis,
Si ciues, huc usq; licet. tunc perculit horror
Membra ducis, riguere comæ, gressumq́; coercens
Langor in extrema tenuit uestigia ripa.
Mox ait ò magnæ qui mœnia prospicis urbis
Tarpeia de rupe tonans, Phrygijq́; penates
Gentis Iuleæ, & rapti secreta Quirini,
Et residens celsa latialis Iuppiter Alba,
Vestalesq́; foci, summiq́; ò numinis instar,
Roma faue cœptis non te furialibus armis
Persequor, en adsum uictor, terraq́;, mariq́;
Cæsar ubiq; tuus. liceat modo, nunc quoq; miles
Ille erit ille nocens, qui me tibi fecerit hostem,
Inde moras soluit belli, tumidumq́; per amnem
Signa tulit propere. sicut squallentibus aruis

Aestiferæ Libyes uiso Leo comminus hoste
S ubsedit dubius, totam dum colligit iram,
M ox ubi se sæuæ stimulauit uerbere caudæ,
E rexitq; iubas, uasto & graue murmur hiatu
I nfremuit, dum torta leuis si lancea Mauri
H æreat, aut latum subeant uenabula pectus,
P er ferrum tanti securus uulneris exit.
F onte cadit modico, paruisq; impellitur undis
P uniceus Rubicon, cum feruida canduit æstas,
P erq; imas serpit ualles, & Gallica certus
L imes ab Ausonijs disterminat arua colonis.
T um uires præbebat hyems, atq; auxerat undas
T ertia iam grauido pluuialis Cynthia cornu,
E t madidis Euri resolutæ flatibus Alpes.
P rimus in obliquum sonipes opponitur amnem
E xcepturus aquas, molli tum cætera rumpit
T urba uado faciles iam fracti fluminis undas.
C æsar ut aduersam superato gurgite ripam
A ttigit, Hesperiæ uetitis, & constitit aruis,
H ic ait hic pacem, temerataq; iura relinquo,
T e fortuna sequor, procul hinc iam fœdera sunto.
C redidimus fatis, utendum est iudice bello.
S ic fatus, noctis tenebris rapit agmina ductor
I mpiger, & torto balearis uerbere fundæ
O cyor, & missa Parthi post terga sagitta,
V icinumq; minax inuadit Ariminum, & ignes
S olis lucifero fugiebant astra relicto,
I amq; dies primos belli uisura tumultus
E xoritur, seu sponte Deum, seu turbidus auster
I mpulerat, mœstam tenuerunt nubila lucem.

Constitit ut capto iussus deponere miles
Signa foro. stridor lituum, clangorq; tubarum
Non pia concinuit cum rauco classica cornu.
Rupta quies populis, stratisq; excita iuuentus
Diripiunt sacris affixa penatibus arma,
Quæ pax longa dabat, nuda iam crate fluentes
Inuadunt clypeos, curuataq; cuspide pila,
Et scabros nigræ morsu rubiginis enses
Vt notæ fulsere Aquilæ, romanaq; signa.
Et celsus medio conspectus in agmine Cæsar,
Diriguere metu, gelidus pauor occupat artus,
Et tacitos muto uoluunt in pectore questus.
O male uicinis hæc mœnia condita Gallis,
O tristi damnata loco, pax alta per omnes,
Et tranquilla quies populos, nos præda furentum,
Primaq; castra sumus, melius fortuna dedisses
Orbe sub eoo sedem, gelidaq; sub arcto,
Errantesq; domos, Latij quàm claustra tueri.
Nos primi Senonum motus, Cimbrumq; ruentem
Vidimus, & martem Libyes, cursumq; furoris
Teutonici, quoties Romam fortuna lacessit,
Hac iter est bellis. Gemitu sic quisq; latenti
Non ausus timuisse palam, uox nulla dolori
Credita, sed quantum uolucres cum bruma coercet,
Rura silent, mediusq; tacet sine murmure pontus
Tanta quies. Noctis gelidas lux soluerat umbras.
Ecce faces belli, dubiæq; in prælia menti
Vrgentes addunt stimulos, cunctasq; pudoris
Rumpunt fata moras, iustos fortuna laborat
Esse ducis motus, & causas inuenit armis.

Expulit ancipiti discordes urbe tribunos
Victo iure minax iactatis curia Gracchis.
Hos iam mota ducis, uianaq; signa petentes
Audax uenali comitatur Curio lingua.
Vox quondam populi, libertatemq; tueri
Ausus, & armatos plebi miscere potentes.
Vtq; ducem uarias uoluentem pectore curas
Conspexit, dum uoce tuæ potuere iuuari
Cæsar ait partes, quamuis nolente Senatu
Traximus imperium tunc, cum mihi rostra tenere
Ius erat, & dubios in te transferre Quirites,
Sed postquam leges bello siluere coactæ,
Pellimur è patrijs laribus, patimurq; uolentes
Exilium, tua nos faciet uictoria ciues.
Dum trepidant nullo firmatæ robore partes,
Tolle moras. semper nocuit differre paratis,
Par labor atq; metus pretio maiore petuntur.
Bellantem geminis tenuit te Gallia lustris
Pars quota terrarum, facili si prælia pauca
Gesseris euentu, tibi Roma subegerit orbem.
Nunc neq; te longi remeantem pompa triumphi
Excipit, aut sacras poscunt capitolia laurus.
Liuor edax tibi cuncta negat, gentesq; subactas
Vix impune feres, socerum depellere regno
Decretum est genero. partiri non potes orbem,
Solus habere potes. sic postquam fatus, & ipsi
In bellum prono, tantum tamen addidit iræ,
Accenditq; ducem, quantum clamore iuuatur
Eleus sonipes, quamuis iam carcere clauso
Immineat foribus, pronusq; repagula laxet.

Conuocat armatos extemplo ad signa maniplos,
Vtq; satis trepidum turba coeunte tumultum
Composuit, uultu, dextraq; silentia iussit.
Bellorum ó socij, qui mille pericula Martis
Mecum ait experti decimo iam uincitis anno,
Hoc cruor arctois meruit diffusus in aruis,
Vulneraq; & mortes, hyemesq; sub alpibus actæ,
Non secus ingenti bellorum Roma tumultu
Concutitur, quàm si poenus transcenderet alpes
Hannibal, implentur ualido tirone cohortes,
In classem cadit omne nemus, terraq;, mariq;
Iussus Cæsar agi. quid si mihi signa iacerent
Marte sub aduerso, ruerentq; in terga feroces
Gallorum populi? nunc cum fortuna secundis
Mecum rebus agat, superiq; ad summa uocantes
Tentamur, ueniat dux longa pace solutus
Milite cum subito, partesq; in bella togatæ,
Marcellusq; loquax, & nomina uana Catonis.
Scilicet extremi Pompeium, emptiq; clientes
Continuo per tot sociabunt tempora regno?
Ille reget currus nundum patientibus annis?
Ille semel raptos nunquam dimittet honores?
Quid iam rura querar totum suppressa per orbem
Ac iussam seruire famem? quis castra timenti
Nescit mixta foro? gladij cum triste minantes
Iudicium insolita trepidum cinxere corona,
Atq; auso medias perrumpere milite leges
Pompeiana reum clauserunt signa Milonem.
Nunc quoq; ne lassum teneat priuata senectus,
Bella nefanda parat, suetus ciuilibus armis,

Et docilis Syllam scelerum uicisse magistrum,
Vtq; feræ Tigres nunquam posuere furorem
Quas nemore Hircano matrum dū lustra sequūtur
Altus cæsorum pauit cruor armentorum,
Sic & Syllanum solito tibi lambere ferrum
Durat Magne sitis nullus semel ore receptus
Pollutas patitur sanguis mansuescere fauces.
Quem tamen inueniet tam longa potentia finem?
Quis scelerū modus est? ex hoc iā te improbe regno
Ille tuus saltem doceat discedere Sylla.
Post cilicas ne uagos, & lassi pontica Regis
Prælia Barbarico uix consumata ueneno,
Vltima Pompeio dabitur prouincia Cæsar?
Quod non uictrices Aquilas deponere iussus
Paruerim, mihi si merces erepta laborum est,
His saltem longi non cum duce præmia belli
Reddantur, miles sub quolibet iste triumphet,
Conferet exanguis quo se post bella senectus?
Quæ sedes erit emeritis? quæ rura dabuntur,
Quæ noster ueteranus aret? quæ mœnia fessis?
An melius fient pyratæ Magne coloni?
Tollite iam pridem uictricia tollite signa,
Viribus utendum est quas fecimus, arma tenenti
Omnia dat qui iusta negat, nec numina desunt.
Nam neq; præda meis, neq; regnum quæritur armis,
Detrahimus dominos urbi seruire paratæ.
Dixerat. at dubium non claro murmure uulgus
Secum incerta fremit, pietas, patriiq; penates
Quanquam cæde feras mentes, animosq; tumentes
Frangunt, sed diro ferri reuocantur amore,

Ductorisq́; metu summi tum munera pili
Laelius, emeritiq́; gerens insignia doni,
Seruati ciuis referentem praemia quercum,
Si licet exclamat romani maxime rector
Nominis, & ius est ueras expromere causas,
Quod tam lenta tuas tenuit patientia uires
Conquerimur, deerat'ne tibi fiducia nostri?
Dum mouet hic calidus spirantia corpora sanguis,
Et dum pila ualent fortes torquere lacerti,
Degenerem patiere togam, regnumq́; Senatus?
Vsque adeo miserum est ciuili uincere bello?
Duc age per Scythiae populos, per inhospita Syrtis
Littora, per calidas Libyes sitientis arenas.
Haec manus, ut uictum post terga relinqueret orbē,
Oceani tumidas remo compescuit undas,
Fregit & arctoo spumantem uertice Rhenum.
Iussa sequi tam posse mihi, quàm uelle necesse est,
Nec ciuis meus est, in quem tua classica Caesar
Audiero. per signa decem felicia castris,
Perq́; tuos iuro quocunq; ex hoste triumphos
Pectore si fratris gladium, iuguloq́; parentis
Condere me iubeas, plenaeq́; in uiscera partu
Coniugis, inuita peragam tamen omnia dextra.
Si spoliare Deos, ignemq́; immittere templis,
Numina miscebit castrensis flamma Monetae.
Signa super tusci si ponere Tybridis undas,
Hesperios audax ueniam metator in agros.
Tu quoscunq; uoles in planum effundere muros,
His Aries actus disperget saxa lacertis,
Illa licet penitus tolli quam iusseris urbem

R oma sit, his cunctæ simul assensere cohortes,
E latasq́; alte quæcunq; ad bella uocaret
P romisere manus. it tantus ad æthéra clamor,
Q uantus piniferæ boreas, cum Thracius Ossæ
R udibus incubuit curuato robore pressæ,
F it sonus, aut rursus redeuntis in æthéra syluæ
C æsar ut acceptum tam prono milite bellum,
F ataq́; ferre uidet, ne quo langore moretur
F ortunam, sparsas per gallica rura cohortes
E uocat, & Romam motis petit undiq; signis.
D eseruere cauo tentoria fixa Lemanno,
C astraq́;, quæ Vogesi curuam super ardua ripam
P ugnaces pictis cohibebant lingones armis.
H i uada liquerunt Isaræ, qui gurgite ductus
P er tam multa suo famæ maioris in amnem
L apsus ad æquoreas nomen non pertulit undas.
S oluuntur flaui longa statione Rhuteni,
M itis Atax latias gaudet non ferre carinas,
F inis & Hesperiæ promoto milite Varus.
Q uaq; sub Herculeo sacratus numine portus
V rget rupe caua pelagus, non chorus in illum
I us habet, aut Zephyrus, solus sua littora turbat
C ircius, & tuta prohibet statione Monœci,
Q uaq́; iacet littus dubium, quod terra, fretumq́;
V endicat alternis uicibus, cum funditur ingens
O ceanus, uel cum refugis se fluctibus aufert
V entus, ab extremo pelagus sic axe uolutet,
D estituatq́; ferens, an sydere mota secundo
T ethyos unda uagæ lunaribus æstuet horis,
F lammiger an Titan ut alentes hauriat undas

Erigat

Erigat oceanum, fluctusq; ad sydera tollat.
Quærite quos agitat mundi labor. at mihi semper
Tu quæcunque moues tam crebros causa meatus,
Vt superi uoluere, late. tunc rura Nemetis
Qui tenet, et ripas Satyri, qua littore curuo
Molliter admissum claudit Tarbellicus æquor,
Signa mouet, gaudetq; amoto Santonus hoste,
Et Biturix, longisq; leues saxones in armis,
Optimus excusso Leucus, Rhenusq; lacerto,
Optima gens flexis in gyrum Sequana frenis,
Et docilis rector monstrati Belga couini,
Aluerniq; ausi latios se fingere fratres
Sanguine ab Iliaco populi nimiumq; rebellis
Neruius, et cæsi pollutus sanguine Cottæ,
Et qui te laxis imitantur Sarmata brachis
Vangiones, bathauiq; truces, quos ære recuruo
Stridentes acuere tubæ, qua Cinga pererrat
Gurgite, qua Rhodanus raptum uelocibus undis
In mare fert Ararim, qua montibus ardua summis
Gens habitat cana pendentes rupe Gebennas.
Tu quoq; lætatus conuerti prælia Treuir,
Et nunc tonse Ligur, quondam per colla decora
Crinibus effusis toti prælate comatæ.
Et quibus immitis placatur sanguine diro
Teutates, horrensq; feris altaribus Hesus,
Et Taranis Scythicæ non mitior ara Dianæ.
Vos quoqꝫ qui fortes animas, belloq; peremptas
Laudibus in longum uates dimittitis æuum,
Plurima securi fudistis carmina Bardi.
Et uos barbaricos ritus, moremq; sinistrum

S acrorum Dryidæ positis repetistis ab armis.
S olis nosse Deos, et cœli numina uobis,
A ut solis nescire datum, nemora alta remotis
I ncolitis lucis. uobis authoribus umbræ
N on tacitas erebi sedes, ditisq; profundi
P allida regna petunt, regit idem spiritus artus
O rbe alio, longæ canitis si cognita uitæ,
M ors media est, certe populi, quos despicit arctos,
F elices errore suo, quos ille timorum
M aximus haud urget leti metus, inde ruendi
I n ferrum mens prona uiris, animæq; capaces
M ortis, & ignauum est rediture parcere uitæ.
E t uos crinigeros bellis arcere Caicos
O ppositi petitis Romam, Rheniq; feroces
D eseritis ripas, & apertum gentibus orbem.
C æsar ut immensæ collecto robore uires
A udendi maiora fidem fecere, per omnem
S pargitur Italiam, uicinaq; mœnia complet.
V ana quoque ad ueros accessit fama timores,
I rrupitq; animos populi, clademq; futuram
I ntulit, & uelox properantis nuntia belli
I nnumeras soluit falsa in præconia linguas.
E st qui tauriferis ubi se Meuania campis
E xplicat, audaces ruere in certamina turmas
A fferat, & qua Nar tyberino illabitur amni
B arbaricas sæui discurrere Cæsaris alas,
I psum omnes aquilas, collataq; signa ferentem
A gmine non uno, densisq; incedere castris,
N ec qualem meminere uident, maiorq;, ferusq;
M entibus occurrit, uictoq; immanior hoste.

Tunc inter Rhenum populos, alpesq́; iacentes,
Finibus arctois, patriaq́; a sede reuulsos
Ponè sequi, iussamq́; feris a gentibus urbem
Romano spectante rapi, sic quisq; pauendo
Dat uires famæ, nulloq́; authore malorum,
Quæ finxere, timent, nec solum uulgus inani
Perculsum terrore pauet, sed curia, & ipsi
Sedibus exiliere patres, inuisaq́; belli
Consulibus fugiens mandat decreta Senatus.
Tunc quæ tuta petant, & quæ metuēda relinquant,
Incerti, quo quenq; fugæ tulit impetus, urget
Præcipitem populum, serieq́; hærentia longa
Agmina prorumpunt. credas aut tecta nefandas
Corripuisse faces, aut iam quatiente ruina
Nutantes pendere domos, sic turba per urbem
Præcipiti lymphata gradu, uelut unica rebus
Spes foret afflictis, patrios excedere muros
Inconsulta ruit, Qualis cum turbidus auster
Reppulit a libycis immensum syrtibus æquor,
Fractaq́; ueliferi sonuerunt pondera mali,
Desilit in fluctus deserta puppe magister,
Nauitaq́; & non dum sparsa compage carinæ
Naufragium sibi quisq; facit, sic urbe relicta
In bellum fugitur, nullum iam languidus æuo
Eualuit reuocare parens, coniux'ue maritum
Fletibus, aut patrii, dubiæ dum uota salutis
Conciperent, tenuere lares, nec limine quisquam
Exit, & extremo tunc forsitan urbis amatæ
Plenus abit uisu, ruit irreuocabile uulgus.
O faciles dare summa Deos, eademq́; tueri

Difficiles, urbem populis, uictisq́; frequentem
Gentibus, et generis, cöeat si turba, capacem
Humani, facilem uenturo Cæsare prædam
Ignauæ liquere manus. cum pressus ab hoste
Clauditur externis miles Romanus in oris,
Effugit exiguo nocturna pericula uallo,
Et subitus rapti munimine cæspitis agger
Præbet securos intra tentoria somnos.
Tu tantum audito bellorum nomine Roma
Desereris, nox una tuis non credita muris.
Danda tamen uenia est tantorum danda pauorum.
Pompeio fugiente timent. tum ne qua futuri
Spes saltem trepidas mentes leuet, addita fati
Peioris manifesta fides, superiq́; minaces
Prodigiis terras implerunt. æthera. pontum.
Ignota obscuræ uiderunt sydera noctes,
Ardentemq́; polum flammis, cœloq́; uolantes
Obliquas per inane faces, crinemq́; timendi
Syderis, et terris mutantem regna cometen.
Fulgura fallaci micuerunt crebra sereno,
Et uarias ignis denso dedit aëre formas.
Nunc iaculum longo, nunc sparso lumine lampas,
Emicuit cœlo tacitum sine nubibus ullis
Fulmen, et Arctois rapiens de partibus ignem
Percussit latiale caput, stellæq́; minores
Per uacuum solitæ noctis decurrere tempus
In medium uenêre diem, cornuq́; coacto
Iam Phœbe toto fratrem cum redderet orbe,
Terrarum subita percussa expalluit umbra.
Ipse caput medio Titan cum ferret olympo,

Condidit ardentes atra caligine currus,
Inuoluitq; orbem tenebris gentesq; coëgit
Desperare diem, qualem fugiente per ortus
Sole Thyesteæ noctem duxere Mycenæ.
Ora ferox Siculæ laxauit Mulciber Aetnæ,
Nec tulit in cœlum flammas, sed uertice prono
Ignis in Hesperium cecidit latus, atra Charybdis
Sanguineum fundo torsit mare. flebile sæui
Latrauêre canes, Vestali raptus ab ara
Ignis, et ostendens confectas flamma Latinas
Scinditur in partes, geminoq; cacumine surgit,
Thebanos imitata rogos. tum cardine tellus
Subsedit, ueteremq; iugis nutantibus alpes
Discussere niuem. Tethys maioribus undis
Hesperiam calpen, summumq; impleuit Atlanta.
Indigetes fleuisse deos, urbisq; laborem
Testatos sudore lares, delapsaq; templis
Dona suis, dirasq; diem fœdasse uolucres
Accipimus, syluisq; feras sub nocte relictis
Audaces media posuisse cubilia Roma.
Tunc pecudum faciles humana ad murmura linguæ,
Monstrosiq; hominum partus, numeroq;, modoq;
Membrorum, matremq; suus conterruit infans,
Diraq; per populum Cumanæ carmina uatis
Vulgantur, tunc quos sectis Bellona lacertis
Sæua mouet cecinere deos, crinemq; rotantes
Sanguineum populis ulularunt tristia Galli.
Compositis plenæ gemuerunt ossibus urnæ,
Tunc fragor armorum, magnæq; per auia uoces
Auditæ nemorum, & uenientes comminus umbræ,

Quiq; colunt iunctos extremis mœnibus agros
Diffugiunt, ingens urbem cingebat Erinnys.
Excutiens pronam flagranti uertice pinum,
Stridentesq; comas, thebanam qualis Aguen
Impulit, aut sæui contorsit tela Lycurgi
Eumenis, aut qualem iussu Iunonis iniquæ
Horruit Alcides uiso iam dite Megæram.
Insonuere tubæ, & quanto clamore cohortes
Miscentur, tantum nox atra silentibus umbris
Edidit, & medio uisi consurgere campo
Tristia syllani cecinere oracula manes,
Tollentemq; caput gelidas Anienis ad undas
Agricolæ fracto Marium fugere sepulchro.
Hæc propter placuit thuscos de more uetusto
Acciri uates, quorum qui maximus æuo
Aruns incoluit desertæ mœnia Lunæ
Fulminis edoctus motus, uenasq; calentes
Fibrarum, & motus errantis in aëre pennæ,
Monstra iubet primum, quæ nullo semine discors.
Protulerat natura, rapi, steriliq; nefandos
Ex utero fœtus infaustis urere flammis.
Mox iubet & totam pauidis a ciuibus urbem
Ambiri, & festo purgantes mœnia lustro,
Longa per extremos pomœria cingere fines
Pontifices sacri, quibus est permissa potestas.
Turba minor ritu sequitur succincta gabino,
Vestalemq; chorum ducit uittata sacerdos,
Troianam soli cui fas uidisse Mineruam.
Tunc qui fata Deum, secretaq; carmina seruant,
Et lotam paruo reuocant Almone Cybellen,

E t doctus uolucres augur ſeruare ſiniſtras,
S eptemuirq́; epulis feſtis, Titiiq́; ſodales,
E t Salius læto portans ancilia collo,
A ttollensq́; apicem generoſo uertice flamen.
D umq́; illi effuſam longis anfractibus urbem
C ircueunt, Aruns diſperſos fulminis ignes
C olligit, & terræ mœſto cum murmure condit,
D atq́; locis nomen, ſacris tunc admouet aris
E lecta ceruice marem. iam fundere Bacchum
C œperat, obliquoq́; molas inducere cultro,
I mpatiensq́; diu non grati uictima ſacri
C ornua ſuccincti premerent cum torua miniſtri,
D epoſito uictum præbebat poplite collum.
N ec cruor emicuit ſolitus, ſed uulnere largo
D iffuſum rutilo nigrum pro ſanguine uirus.
P alluit attonitus ſacris feralibus Aruns,
A tq; iram ſuperum raptis quæſiuit in extis.
T erruit ipſe color uatem, nam pallida tetris
V iſcera tincta notis, gelidoq́; infecta cruore
P lurimus aſperſo uariabat ſanguine liuor.
C ernit tabe iecur madidum, uenasq́; minaces
H oſtili de parte uidet, pulmonis anheli
F ibra latet, paruusq́; ſecat uitali a limes.
C or iacet, & ſaniem per hiantes uiſcera rimas
E mittunt, produntq́; ſuas omenta latebras,
Q uodq; nefas, nullis impune apparuit extis,
E cce uidet capiti fibrarum increſcere molem
A lterius capitis, pars ægra, & marcida pendet,
P ars micat, & celeri uenas mouet improba pulſu.
H is ubi concepit magnorum fata malorum,

Exclamat, uix fas superi quæcunq; mouetis
Prodere me populis. neq; enim tibi summe litaui
Iuppiter hoc sacrum, cæsiq; in uiscera tauri
Inferni uenêre Dei, non fanda timemus.
Sed ueniet maiora metu. Dii uisa secundent,
Et fibris sit nulla fides, sed conditor artis
Finxerit ista Tages. flexa sic omnia Thuscus
Inuoluens, multaq; tegens ambage canebat.
At Figulus, cui cura deos, secretaq; cœli
Nosse fuit, quem non stellarum Aegyptia Memphis
Aequaret uisu, numerisq; mouentibus astra,
Aut hic errat ait nulla cum lege per æuum
Mundus, et incerto discurrunt sydera motu,
Aut si fata mouent, urbi, generiq; paratur
Humano matura lues, terræ ne dehiscent,
Subsidentq; urbes? an tollet feruidus aër
Temperiem? segetes tellus infida negabit?
Omnis an infusis miscebitur unda uenenis?
Quod cladis genus o superi, qua peste paratis
Sæuitiam? extremi multorum tempus in unum
Conuenere dies, summo si frigida cœlo
Stella nocens nigros Saturni accenderet ignes,
Deucalioneos fudisset aquarius imbres,
Totaq; diffuso latuisset in æquore tellus.
Si sæuum radiis nemeæum Phœbe leonem
Nunc premeres, toto fluerent incendia mundo,
Succensusq; tuis flagrasset curribus æther.
Hi cessant ignes, tu qui flagrante minacem
Scorpion incendis cauda, chelasq; peruris,
Quid tantum Gradiue paras? nam mitis in alto

Iuppiter occaſu premitur, Veneriſq; ſalubre
Sydus hebet, motuq; celer Cyllenius hæret,
Et cœlum Mars ſolus habet, cum ſigna meatus
Deſeruere ſuos, mundoq; obſcura feruntur,
Enſiferi nimium fulget latus Orionis.
Imminet armorum rabies, ferriq; poteſtas
Confundet ius omne manu, ſceleriq; nefando
Nomen erit uirtus, multoſq; exibit in annos
Hic furor, & ſuperos quid prodeſt poſcere finem?
Cum domino pax iſta uenit. duc Roma malorum
Continuam ſeriem, cladem q; in tempora multa
Extrahe, ciuili tantum iam libera bello.
Terruerant ſatis hæc pauidam præſagia plebem,
Sed maiora premunt. nam qualis uertice Pindi
Aedonis ogygio decurrit plena lyæo,
Talis & attonitam rapitur matrona per urbem,
Vocibus his prodens urgentem pectora Phœbum.
Quo feror o Pæan, qua me ſuper æthera raptum
Conſtituis terra? uideo pangæa niuoſis
Cana iugis, latoſq; Aemi ſub rupe Philippos.
Quis furor hic o Phœbe doce, quo tela, manuſq;
Romanæ miſcent acies, bellumq; ſine hoſte eſt.
Quo diuerſa feror? primos me ducis in ortus,
Qua mare lagæi mutatur gurgite Nili.
Hunc ego fluminea deformis truncus arena
Qui iacet, agnoſco, dubiam ſuper æquora ſyrtim,
Arentemq; feror libyen, quo triſtis Erinnys
Tranſtulit æmathias acies, nunc deſuper alpis
Nubiferæ colles, atque aëriam Pirenen
Arripimur, patriæ ſedes remeamus in urbis,

I mpiaq́; in medio peraguntur bella Senatu.
C onsurgunt partes iterum, totumq́; per orbem
R ursus eo. noua da mihi cernere littora ponti,
T elluremq́; nouam, uidi iam Phœbe Philippos.
H æc ait, & lapso iacuit defecta furore.

M. ANNEI LVCANI PHARSALIAE LIBER SECVNDVS.

Amq́; iræ Patuere Deum, manifestaq́; belli
i Signa dedit mundus, legesq́;, & fœdera rerum
Præscia monstrifero uertit natura tumultu,
I ndixitq́; nefas. cur hanc tibi rector olympi
S ollicitis uisum mortalibus addere curam,
N oscant uenturas ut dira per omina clades?
S iue parens rerum cum primum informia regna,
M ateriamq́; rudem flamma cedente recepit,
F inxit in æternum causas, qua cuncta coercet
S e quoq; lege tenens, & secula iussa ferentem
F atorum immoto diuisit limite mundum,
S iue nihil positum est, sed fors incerta uagatur,
F ertq́;, refertq́; uices, & habent mortalia casum.
S it subitum quodcunq; paras, sit cæca futuri
M ens hominum fati, liceat sperare timenti.
E rgo ubi concipiunt quantis sit cladibus urbi
C onstatura fides superum, ferale per urbem
I ustitium latuit, plebeio tectus amictu

Ommis honos, nullos comitata est purpura fasces,
T unc questus tenuere suos, magnusq; per omnes
E rrabat sine uoce dolor. sic funere primo
A ttonitæ tacuere domus, cum corpora non dum
C onclamata iacent, nec mater crine soluto
E xigit ad sæuos famularum brachia planctus,
S ed cum membra premit fugiente rigentia uita,
V ultusq; exanimes, oculosq; in morte minaces,
N ec dum est ille dolor, sed iam metus incubat amẽs,
M iraturq; malum, cultus matrona priores
D eposuit, mœstæq; tenent delubra cateruæ.
H æ lachrymis sparsere Deos. hæ pectora duro
A ffixere solo, laceras'q; in limine sacro
A ttonitæ fudere comas, uotis'q; uocari
A ssuetas crebris feriunt ululatibus aures.
N ec cunctæ summi templo iacuere tonantis,
D iuisere Deos, & nullis defuit aris
I nuidiam factura parens, quarum una madentes
S cissa genas planctu liuentes atra lacertos,
N unc ait o miseræ contundite pectora matres,
N unc laniate comas, néue hunc differte dolorem,
E t summis seruate malis, nunc flere potestas,
D um pendet fortuna ducum, cum uicerit alter,
G audendum est. his se stimulis dolor ipse lacessit.
N ec non bella uiri, diuersáq; castra petentes,
E ffundunt iustas in numina sæua querelas.
O miseræ sortis, quod non in punica nati
T empora Cannarum fuimus, Trebiæq; iuuentus.
N on pacem petimus superi, date gentibus iras,
N unc urbes excite feras, coniuret in armis

Mundus, Achemeniis decurrant medica fusis
Agmina, massagetes scythicus non alliget Ister.
Fundat ab extremo flauos aquilone sueuos
Albis, & indomitum Rheni caput, omnibus hostes
Reddite nos populis, ciuile auertite bellum.
Hinc dacus premat, inde getes, occurrat iberis
Alter, ad eoas hic uertat signa pharetras,
Nulla uacet tibi Roma manus, uel perdere nomen
Si placet hesperium superi, collapsus in ignes
Plurimus ad terram per fulmina decidat æther.
Sæue parens utrasq; simul partesq;, ducesq;
Dum non dum meruere feri, tantó ne nouorum
Prouentu scelerum quærunt uter imperet urbi?
Vix tanti fuerat ciuilia bella mouere,
Vt neuter, tales pietas peritura querelas
Egerit, at miseros angit sua cura parentes,
Oderuntq; grauis uiuacia fata senectæ,
Seruatosq; iterum bellis ciuilibus annos.
Atq; aliquis magno quærens exempla timori,
Non alios inquit motus tunc fata parabant,
Cum post teutonicos uictor, libycosq; triumphos
Exul limosa Marius caput abdidit ulua.
Stagna auidi texere soli, laxæq; paludes
Depositum fortuna tuum, mox uincula ferri
Exedêre senem, longusq; in carcere pædor.
Consul & euersa felix moriturus in urbe
Pœnas ante dabat scelerum, mors ipsa refugit
Sæpe uirum, frustráq; hosti est concessa potestas
Sanguinis inuisi, primo qui cædis in ictu
Diriguit, ferrumq; manu torpente remisit.

V iderat immensam tenebroso in carcere lucem,
T erribilesq; Deos scelerum, Mariumq; futurum,
A udieratq; pauens, fas hæc contingere non est
C olla tibi, debet multas hic legibus æui
A nte suam, mortes, uanum depone furorem.
S i libet ulcisci deletæ funera gentis,
H unc Cimbri seruate senem. non ille fauore
N uminis, ingenti superum protectus ab ira.
V ir ferus, & Romam cupienti perdere fato
S ufficiens. idem pelago delatus iniquo
H ostilem in terram, uacuisq; mapalibus actus
N uda triumphati iacuit per regna Iugurthæ,
E t pœnos pressit cineres, solatia fati
C arthago, Mariusq; tulit, pariterq; iacentes
I gnouere deis, Libycas sibi colligit iras,
V t primum fortuna redit. seruilia soluit
A gmina, conflato sæuas ergastula ferro
E xeruere manus, nulli gestanda dabantur
S igna ducis, nisi, qui scelerum iam fecerat usum,
A ttuleratq; in castra nefas. prò fata quis ille,
Q uis fuit ille dies, Marius quo mœnia uictor
C orripuit? quantoq; gradu mors sæua cucurrit?
N obilitas cum plebe perit, lateq; uagatur
E nsis, & à nullo reuocatum est pectore ferrum.
S tat cruor in templis, multaq; rubentia cæde
L ubrica saxa madent, nulli sua profuit ætas.
N on senis extremum piguit uergentibus annis
P ræcipitasse diem, nec primo in limine uitæ
I nfantis miseri nascentia rumpere fata.
C rimine quo parui cædem potuere mereri?

Sed satis est iam posse mori. trahit ipse furoris
Impetus, & uisum est lenti, quæsisse nocentem.
Innumerum pars magna perit, rapuitq; cruentus
Victor ab ignota uultus ceruice recisos,
Dum uacua pudet ire manu, spes una salutis
Oscula pollutæ fixisse trementia dextræ,
Mille licet gladii mortis noua signa sequantur.
Degener o populus, uix secula longa decorum
Sic meruisse uiris, ne dum breue dedecus æui,
Et uitam, dum Sylla redit, cui funera uulgi
Flere uacet? uix te sparsum per uiscera Bebi
Innumeras inter carpentis membra coronæ
Discerpsisse manus, aut te præsage malorum
Antoni, cuius laceris pendentia canis
Ora ferens miles festæ rorantia mensæ
Imposuit, truncos lacerauit Fimbria Crassos.
Sæua tribunitio maduerunt robora tabo.
Te quoq; neglectum uiolatæ Scæuola dextræ
Ante ipsum penetrale Deæ, semperq; calentes
Mactauere focos, patrum sed fessa senectus
Sanguinis effudit iugulo, flammisq; pepercit.
Septimus exequitur repetitis fascibus annus,
Ille fuit uitæ Mario modus, omnia passo,
Quæ peior fortuna potest, atq; omnibus uso,
Quæ melior, mensoq; homini quid fata pararent.
Iam quot apud Sacri cecidere cadauera portum,
Aut collina tulit stratas quot porta cateruas
Tunc cum penè caput mundi, rerumq; potestas
Mutauit tralata locum, romanaq; Samnis
Vltra Caudinas sperauit uulnera furcas.

Sylla quoq; immensis accessit cladibus ultor,
Ille quod exiguum restabat sanguinis urbi
Hausit, dum'q; nimis iam putrida membra recidit,
Excessit medicina modum, nimium'q; secuta est,
Qua morbi duxere manus, periere nocentes.
Sed cum iam soli possent superesse nocentes,
Tunc data libertas odiis, resoluta'q; legum
Frenis ira ruit, non uni cuncta dabantur,
Sed fecit sibi quisq; nefas. semel omnia uictor
Iusserat · infandum domini per uiscera ferrum
Exegit famulus, nati maduere paterno
Sanguine, certatum est, cui ceruix cæsa parentis
Cederet, in fratrum ceciderunt præmia fratres.
Busta repleta fuga, permixta'q; uiua sepultis
Corpora · nec populum látebræ cepere ferarum.
Hic laqueo fauces, elisa'q; guttura fregit,
Hic se præcipiti iaculatus pondere, dura
Desiluit percussus humo, mortes'q; cruento
Victori rapuere suas, hic robora busti
Extruit ipse sui, nec dum omni sanguine fuso,
Desilit in flammas, & dum licet, occupat ignes.
Colla ducum pilo trepidam gestata per urbem,
Et medio congesta foro, cognoscitur illic
Quicquid ubiq; iacet scelerum, non Thracia tantum
Vidit Bistonii stabulis pendere tyranni.
Postibus Antæi Libye, nec Græcia mœrens
Tot laceros artus pisæa fleuit in aula.
Cum iam tabe fluunt, confusa'q; tempore multo
Amisere notas, miserorum dextra parentum
Colligit, & pauido subducit cognita furto.

Me'q; ipsum memini cæsi deformia fratris
Ora rogo cupidum uetitis imponere flammis
Omnia Syllanæ lustrasse cadauera pacis,
Per'q; omnes truncos, cum qua ceruice recisum
Conueniat quæsisse caput. quid sanguine manes
Placatos Catuli referam? cum uictima tristis
Inferias Marius forsan nolentibus umbris
Pendit inexpleto non fanda piacula busto,
Cum laceros artus, æquata'q; uulnera membris
Vidimus, & toto quamuis in corpore cæso,
Nil animæ letale datum, morem'q; nefandæ
Dirum sæuitiæ pereuntis parcere morti.
Auulsæ cecidere manus, execta'q; lingua
Palpitat, et muto uacuum ferit aëra motu.
Hic aures, alius spiramina naris aduncæ
Amputat, ille cauis euoluit sedibus orbes,
Vltima'q; effodit spectatis lumina membris.
Vix erat ulla fides, tam sæui criminis unum
Tot pœnas cepisse caput. sic mole ruinæ
Fracta sub ingenti miscentur pondere membra.
Nec magis informes ueniunt ad littora trunci,
Qui medio periere freto. quid perdere fructum
Iuuit, & ut uilem Marii confundere uultum?
Vt scelus hoc Syllæ, cædes'q; ostensa placeret,
Agnoscendus erat. uidit Fortuna colonos
Prænestina suos cunctos simul ense recisos,
Vnius populum pereuntem tempore mortis.
Tunc flos Hesperiæ Latii iam sola iuuentus
Concidit, et miseræ maculauit ouilia Romæ,
Tot simul infesto iuuenes occumbere leto

S æpe fames, pelagiq́; furor, ſubitæq́; ruinæ,
A ut cœli, terræq́; lues, aut bellica clades,
N unquam pœna fuit, denſi uix agmina uulgi
I nter & exangues immiſſa morte cateruas,
V ictores mouere manus. uix cæde peracta
P rocumbunt, dubiaq́; labant ceruice, ſed illos
M agna premit ſtrages, peraguntq́; cadauera partē
C ædis, uiua graues elidunt corpora trunci.
I ntrepidus tanti ſedit ſecurus ab alto
S pectator ſceleris, miſeri tot millia uulgi
N on piguit iuſſiſſe mori, congeſta recepit
O mnia tyrrhenus ſyllana cadauera gurges.
I n fluuium primi cecidere, in corpora ſummi,
P ræcipites hæſere rates, & ſtrage cruenta
I nterruptus aquis fluxit prior amnis in æquor,
A d molem ſtetit unda ſequens, nam ſanguinis alti
V is ſibi fecit iter, campumq́; effuſa per omnem,
P ræcipitiq́; ruens tyberina ad flumina riuo
H ærentes adiuuit aquas, nec iam alueus amnem,
N ec retinent ripæ, redditq́; cadauera campo.
T andem tyrrhenas uix eluctatus in undas
S anguine cœruleum torrenti diuidit æquor.
H is'ne ſalus rerum, felix his Sylla uocari,
H is meruit tumulum medio ſibi tollere campo?
H æc rurſus patienda manent. hoc ordine belli
I bitur. hic ſtabit ciuilibus exitus armis.
Q uãquam agitant grauiora metus, multumq́; coitur
H umani generis maiore in prælia damno.
E xulibus Mariis bellorum maxima merces
R oma recepta fuit, nec plus uictoria Syllæ

Præstitit, inuisas penitus quam tollere partes.
Hos aliò fortuna uocas, olimq; potentes
Concurrunt, neuter ciuilia bella moueret,
Contentus quo Sylla fuit. sic mœsta senectus
Præteritiq; memor flebat, metuensq; futuri.
At non magnanimi perculsi pectora Bruti
Terror, & in tanta pauidi formidine motus
Pars populi lugentis erat, sed nocte sopora
Parrhasis obliquos Elice cum uerteret axes,
Atria cognati pulsat non ampla Catonis,
Inuenit insomni uoluentem publica cura
Fata uirum, casusq; urbis, cunctisq; timentem,
Securumq; sui, fariq; his uocibus orsus.
Omnibus expulsæ terris, olimq; fugatæ,
Virtutis iam sola fides, quam turbine nullo
Excutiet fortuna tibi, tu mente labantem
Dirige me dubium, certo tu robore firma.
Nanq; alii Magnum, uel Cæsaris arma sequantur,
Dux Bruto Cato solus erit, pacem ne tueris
Inconcussa tenens dubio uestigia mundo?
An placuit ducibus scelerum, populiq; furentis
Cladibus immixtum ciuile absoluere bellum?
Quenq; suæ rapiunt scelerata in prælia causæ,
Hos polluta domus, legesq; in pace timendæ,
Hos ferro fugienda fames, mundiq; ruinæ
Permiscenda fides, nullum furor egit in arma,
Castra petunt magna uicti mercede. tibi uni
Per se bella placent. quid tot durasse per annos
Profuit immunem corruptis moribus æui?
Hoc solum longæ pretium uirtutis habebis,

Accipient alios, facient te bella nocentem.
Nec tamen o superi liceat feralibus armis
Has etiam mouisse manus, nec pila lacertis
Missa tuis cæca telorum in nube ferantur,
Nec tanta incassum uirtus eat, ingeret omnis
Se belli fortuna tibi, quis nolet ab isto
Ense mori, quamuis alieno uulnere labens,
Et scelus esse tuum? melius tranquilla sine armis
Ocia solus ages, sicut cœlestia semper
Inconcussa suo uoluuntur sydera lapsu,
Fulminibus propior terræ succenditur aër
Imaq; telluris uentos, tractusq; coruscos
Flammarum accipiunt, nubes excedit olympus
Lege Deum, minimas rerum discordia turbat.
Pacem summa tenent, quam lætæ Cæsaris aures
Accipient tantum uenisse in prælia ciuem.
Nam prælata suis nunquam diuersa dolebit
Castra ducis Magni. nimium placet ipse, Catoni
Si bellum ciuile placet. pars magna Senatus,
Et Duce priuato gesturus prælia Consul
Sollicitant, proceresq; alii, quibus adde Catonem,
Sub iuga Pompeii, toto iam liber in orbe
Solus Cæsar erit. quod si pro legibus arma
Ferre iuuat patriis, libertatemq; tueri,
Nunc neq; Pompeii Brutum, neq; Cæsaris hostem
Post bellum uictoris habes. sic fatur. at illi
Arcano sacras reddit Cato pectore uoces.
Summum Brute nefas ciuilia bella fatemur,
Sed quo fata trahunt, uirtus secura sequetur,
Crimen erit superis & me fecisse nocentem.

Sydera quis, mundumq; uelit spectare cadentem
Expers ipse metus? quis cum ruat arduus æther,
Terra labet, mixto coëuntis pondere mundi
Compressas tenuisse manus, gentes' ne furorem
Hesperium ignotæ, Romanaq; signa sequentur,
Deductiq; fretis alio sub sydere reges,
Ocia solus agam? procul hunc arcete furorem
O superi, motura Dacas ut clade, getasq;,
Securo me Roma cadat, ceu morte parentem
Natorum orbatum longum producere funus
Ad tumulum iubet ipse dolor. iuuat ignibus atris
Inseruisse manus, constructoq; aggere busti
Ipsum atras tenuisse faces, non ante reuellar,
Exanimem quam te complectar Roma, tuumq;
Nomen libertas, & inanem prosequar umbram,
Sic eat, immites Romana piacula diui
Plena ferant, nullo fraudemus sanguine bellum.
O utinam, cœliq; Deis, erebiq; liceret
Hoc caput in cunctas damnatum exponere pœnas.
Deuotum hostiles Decium pressere cateruæ,
Me geminæ figant acies, me barbara telis
Rheni turba petat, cunctis ego peruius hastis
Excipiam medius totius uulnera belli.
Hic redimat sanguis populos, hac cæde luatur
Quicquid Romani meruerunt pendere mores.
Ad iuga cur faciles populi, cur sæua uolentes
Regna pati pereunt? me solum inuadite ferro,
Me frustra leges & inania iura tuentem,
Hic dabit hic pacem iugulus, finemq; laborum
Gentibus hesperiis, post me regnare uolenti

Non opus est bello, quin publica signa, ducemq;
Pompeium sequimur, nec si fortuna fauebit
Hunc quoq; totus sibi ius promittere mundi
Non bene compertum est, ideo me milite uincat,
Nec sibi se uicisse putet. sic fatur, & acres
Irarum mouit stimulos, iuuenisq; calorem
Excitat in nimios belli ciuilis amores.
Interea Phoebo gelidas pellente tenebras
Pulsatae sonuere fores, quas sancta relicto
Hortensi moerens irrupit Martia busto.
Quondam uirgo toris melioris iuncta mariti,
Mox ubi connubii pretium, mercesq; soluta est,
Tertia iam soboles, alios foecunda penates
Impletura datur geminas e sanguine matris
Permixtura domos, sed postquam condidit urna
Supremos cineres, miserando concita uultu
Effusas laniata comas, concussaq; pectus
Verberibus crebris, cineresq; ingesta sepulchri
Non aliter placitura uiro, sic moesta profatur.
Dum sanguis inerat, dum uis materna, peregi
Iussa Cato, & geminos excepi foeta maritos,
Visceribus lassis, partuq; exhausta reuertor,
Iam nulli tradenda uiro; da foedera prisci
Illibata tori, da tantum nomen inane
Connubii, liceat tumulo scripsisse, Catonis
Martia, nec dubium longo quaeratur in aeuo
Mutarim primas expulsa, an tradita taedas,
Non me laetorum comitem, rebusq; secundis
Accipis, in curas uenio, partemq; laborum.
Da mihi castra sequi, cur tuta in pace relinquar?

Et sit ciuili propior Cornelia bello?
Hae flexere uirum uoces, & tempora quanquam
Sint aliena toris, iam fato in bella uocante,
Foedera sola tamen, uanáq; carentia pompa
Iura placent, sacrisq; Deos admittere testes.
Festa coronato non pendent limine serta,
Infuláq; in geminos discurrit candida postes,
Legitimaeq; faces, gradibusq; accliuis eburnis
Stat torus, & picto uestes discriminat auro,
Turritáq; premens frontem matrona corona
Tralata uetuit contingere limina planta.
Non timidum nuptae leuiter tectura pudorem
Lutea demissos uelarunt flammea uultus,
Balteus haud fluxos gemmis astrinxit amictus,
Colla monile decens, humerisq; haerentia primis
Suppara nudatos cingunt angusta lacertos.
Sic, ut erat moesti seruans lugubria cultus,
Quóq; modo natos, hoc est amplexa maritum.
Obsita funerea caelatur purpura lana.
Non soliti lusere sales, nec more Sabino
Excepit tristis conuitia festa maritus.
Pignora nulla domus, nulli coiere propinqui.
Iunguntur taciti, contentiq; auspice Bruto.
Ille nec horrificam sancto dimouit ab ore
Caesariem, duróq; admisit gaudia uultu,
Vt primum tolli feralia uiderat arma,
Intonsos rigidam in frontem descendere canos
Passus erat, moestámq; genis increscere barbam.
Vni quippe uacat studiis, odiisq; carenti
Humanum lugere genus, nec foedera Prisci

Sunt tentata tori, iusto quoq; robur amori
Restitit. hi mores, hæc duri immota Catonis
Secta fuit, seruare modum, finemq; tenere,
Naturamq; sequi, patriæq; impendere uitam,
Nec sibi, sed toti genitum se credere mundo.
Huic epulæ uiasse famem, magniq; penates
Summouisse hyemem tecto, pretiosaq; uestis
Hirtam membra super Romani more quiritis
Induxisse togam, Venerisq; huic maximus usus
Progenies. urbi pater est, urbiq; maritus,
Iustitiæ cultor, rigidi seruator honesti,
In commune bonus, nullosq; Catonis in actus
Subrepsit, partemq; tulit sibi nata uoluptas.
Interea trepido discedens agmine Magnus,
Mœnia dardanii tenuit campana coloni.
Hæc placuit belli sedes, hinc summa mouenti
Hostis in occursum sparsas extendere partes,
Vmbrosis mediam qua collibus Apenninus
Erigit Italiam, nullo qua uertice tellus
Altius intumuit, propiusq; accessit olympo.
Mons inter geminas medius se porrigit undas
Inferni, superiq; maris, collesq; coërcet
Hinc Tyrrhena uado frangentes æquora Pisæ,
Illinc Dalmaticis obnoxia fluctibus Ancon.
Fontibus hic uastis immensos concipit amnes,
Fluminaq; in gemini spargit diuortia ponti,
In leuum cecidere latus, ueloxq; Metaurus,
Crustumiumq; rapax, & iunctus Sapis Isauro,
Sennaq;, et Adriacas qui uerberat Aufidus undas,
Quoq; magis nullum tellus se soluit in amnem

E ridanus, fractas deuoluit in æquora syluas,
H esperiamq; exhaurit aquis. hunc fabula primum
P opulea fluuium ripas umbrasse corona,
C umq; diem pronum transuerso limite ducens
S uccendit Phaëthon flagrantibus æthéra loris.
G urgitibus raptis penitus tellure perusta
H unc habuisse pares phœbeis ignibus undas.
N on minor hic Nilo, si non per plana iacentis
A egypti libycas Nilus stagnaret arenas.
N on minor hic Istro, nisi quod dum permeat orbem
I ster, casuros in quælibet æquora fontes
A ccipit, & scythicas exit non solus in undas.
D exteriora petens montis decliuia Tybrim
V nda facit, Rutubamq; cauum, delabitur inde
V ulturnusq; celer, nocturnæq; editor auræ
S arnus, & umbrosæ Lyris per regna Maricæ
V estinis impulsus aquis, radensq; Salerni
C ulta Siler, nullasq; uado qui Macra moratus
A lnos, uicinæ percurrit in æquora Lunæ.
L ongior educto qua surgit in aéra dorso
G allica rura uidet, deuexasq; aspicit alpes.
T unc umbris, marsisq; ferax, domitusq; sabello
V omere, piniferis amplexus rupibus omnes
I ndigenas lati populos, non deserit ante
H esperiam, quam cum scyllæis clauditur undis,
E xtenditq; suas in templa Lacinia rupes
L ongior Italia, donec confinia pontus
S olueret incumbens, terrasq; repelleret æquor.
A t postquam gemino tellus elisa profundo est,
E xtremi colles siculo cessere Peloro,

Cæsar in arma furens nullas nisi sanguine fuso
Gaudet habere uias, quod non terat hoste uacantes
Hesperiæ fines, uacuosq; irrumpat in agros,
Atq; ipsum non perdat iter, consertaq; bellis
Bella gerat, non tam portas intrare patentes,
Quam fregisse iuuat, nec tam patiente colono
Arua premi, quam si ferro populetur, et igni,
Concessa pudet ire uia, ciuemq; uideri.
Tunc urbes latii dubiæ, uarioq; fauore
Ancipites, quanquam primo terrore ruentis
Cessuræ belli, denso tamen aggere firmant
Mœnia, & abrupto circundant undiq; uallo,
Saxorumq; orbes, & quæ super eminus hostem
Tela petant, altis murorum turribus aptant.
Pronior in Magnum populus, pugnatq; minaci
Cum terrore fides: ut cum mare possidet auster
Flatibus horrisonis hunc æquora tota sequuntur,
Si rursus tellus pulsu laxata tridentis
Aeolii tumidis immittat fluctibus eurum,
Quamuis icta nouo uentum tenuere priorem
Aequora, nubiferoq; polus concesserit Euro,
Vendicat unda notum. facilis sed uertere mentes
Terror erat, dubiamq; fidem fortuna ferebat.
Gens ethrusca fuga trepidi nudata Libonis,
Iusq; sui pulso iam perdidit Vmbria Thermo.
Nec gerit auspiciis ciuilia bella paternis
Cæsaris audito conuersus nomine Sylla.
Varrus ut admotæ pulsarunt Auximon alæ
Per diuersa ruens neglecto mœnia tergo,
Qua syluæ, qua saxa fugit depellitur arce

Lentulus esculea. uictor cedentibus instat,
Diuertitq; acies, solusq; ex agmine tanto
Dux fugit, & nullas ducentia signa cohortes.
Tu quoq; commissae nudatam deseris arcem
Scipio Luceriae, quanquam fortissima pubes
His sedeat castris, iam pridem Caesaris armis
Parthorum seducta metu, qua gallica damna
Suppleuit Magnus, dumq; ipse ad bella uocaret,
Donauit socero Romani sanguinis usum.
At te Corfini ualidis circundata muris
Tecta tenent pugnax Domiti, tua classica seruat
Oppositus quondam polluto Tyro Miloni.
Vt procul immensam campo consurgere nubem,
Ardentesq; acies percussis sole corusco
Conspexit telis, socii decurrite dixit
Fluminis ad ripas, undaeq; immergite pontem,
Et tu montanis totus nunc fontibus exi,
Atq; omnes trahe gurges aquas, ut spumeus alnos
Discussa compage feras, hoc limite bellum
Haereat, hac hostis lentus terat ocia ripa,
Praecipitem cohibete ducem, uictoria nobis
Hic primum stans Caesar erit. nec plura locutus
Deuoluit rapidum nequicquam moenibus agmen.
Nam prior e campis ut conspicit amne soluto
Rumpi Caesar iter, calida prolatus ab ira,
Non satis est muris latebras quaesisse pauori,
Obstruitis campos, fluuiisq; arcere paratis?
Ignaui non, si tumido me gurgite Ganges
Summoueat, stabit iam flumine Caesar in ullo
Post Rubiconis aquas, equitum properate cateruae,

Ite simul pedites, ruiturum ascendite pontem.
Hæc ubi dicta, leuis totas accepit habenas
In campum sonipes, crebroq; simillima Nimbo
Trans ripam ualidi torserunt tela lacerti.
Ingreditur pulsa fluuium statione uacantem
Cæsar, & ad tutas hostis compellitur arces.
Etiam moturas ingentia pondera turres
Erigit, & mediis subrepsit uinea muris.
Ecce nefas belli reseratis agmina portis
Captiuum traxere ducem, ciuisq; superbi
Constitit ante pedes, uultu tamen alta minaci
Nobilitas recta ferrum ceruice poposcit.
Scit Cæsar pœnamq; peti, ueniamq; timeri,
Viue, licet nolis, & nostro munere dixit
Cerne diem, uictis iam spes bona partibus esto,
Exemplumq; mei, uel si libet arma retenta,
Et nihil hac uenia, si uiceris ipse, paciscor.
Fatur, & astrictis laxari uincula palmis
Imperat, heu quantum melius uel cæde peracta
Parcere romano potuit fortuna pudori.
Pœnarum extremum cui sit, quod castra secutus
Sit patriæ, Magnumq; ducem, totumq; Senatum,
Ignosci, premit ille graues interritus iras,
Et secum, Romam' ne petes, pacisq; recessus
Degener? in medios belli non ire furores
Iamdudum moriture paras? rue certus, & omnes
Lucis rumpe moras, & Cæsaris effuge munus.
Nescius interea capti ducis arma parabat
Magnus, ut immixto firmaret robore partes.
Iamq; secuturo iussurus classica Phœbo,

T entandasq; ratus moturi militis iras,
A lloquitur tacitas ueneranda uoce cohortes,
O scelerum ultores, melioraq; signa secuti,
O uere Romana manus, quibus arma Senatus
N on priuata dedit, uotis deposcite pugnam.
A rdent hesperii sæuis populatibus agri.
G allica per gelidas rabies effunditur alpes,
I am tetigit sanguis pollutos Cæsaris enses.
D ii melius, belli tulimus quod damna priores,
C œperit inde nefas, iam iam me præside Roma
S upplicium, pœnamq; petat, neq; enim ista uocari
P rælia iusta decet, patriæ sed uindicis iram.
N ec magis hoc bellũ est, quam cũ Catilina parauit
A rsuras in tecta faces, sociusq; furoris
L entulus, exertiq; manus uesana Cethegi.
O rabies miseranda ducis, cum fata Camillis
T e Cæsar, magnisq; uelint miscere Metellis,
A d Cinnas, Mariosq; uenis? sternêre profecto,
V t Catulo iacuit Lepidus, nostrasq; secures
P assus, sicanio tegitur qui Carbo sepulchro,
Q uiq; feros mouit Sertorius exul iberos,
Q uanquam si qua fides his te quoq; iungere Cæsar
I nuideo, nostrasq; manus quod Roma furenti
O pposuit, parthorum utinam post prælia sospes,
E t scythicas Crassus uictor remeasset ab oris,
V t simili causa caderes, qua Spartacus hostis.
T e quoq; si superi titulis accedere nostris
I usserunt, ualet in torquendo dextera pilo,
F eruidus hic iterum circum præcordia sanguis
I ncaluit, disces non esse ad bella fugaces,

Qui pacem potuere pati, licet ille solutum,
Defectumq; uocet, ne uos mea terreat ætas,
Dux sit in his castris senior, dum miles in illis.
Quo potuit ciuem populus perducere, liber
Ascendi, supraq; nihil nisi regna reliqui,
Non priuata cupit, Romana quisquis in urbe
Pompeium transire parat. hinc consul uterq;,
Hinc acies statura ducum est, Cæsar' ne senatus
Victor erit? non tam cæco trahis omnia cursu,
Teq; nihil fortuna pudet. multis' ne rebellis
Gallia iam lustris, ætasq; impensa labori
Dant animos? Rheni gelidis quos fugit ab undis,
Oceanumq; uocans incerti stagna profundi,
Territa quæsitis ostendit terga Britannis,
An uanæ tumuere minæ, quod fama furoris
Expulit armatam patriis e sedibus urbem?
Heu demens non te fugiunt, me cuncta sequuntur,
Qui cum signa tuli toto fulgentia ponto,
Ante bis exactum quam Cinthia conderet orbem,
Omne fretum metuens pelagi pyrata reliquit,
Angustaq; domum terrarum in sede poposcit.
Idem per scythici profugum diuortia ponti
Indomitum regem, Romanaq; fata morantem,
Ad mortem Sylla felicior ire coegi.
Pars mundi mihi nulla uacat, sed tota tenetur
Terra meis quocunq; iacet sub sole trophæis.
Hinc me uictorem gelidas ad Phasidos undas
Arctos habet, calida medius mihi cognitus axis
Aegypto, atq; umbras nusquam flectente Syene.
Occasus mea iura timent, tethymq; fugacem

Qui ferit Hesperius post omnia flumina Betis.
Me domitus cognouit Arabs, me Marte feroces
Aeniochi, notiq; erepto uellere Colchi.
Cappadoces mea signa timent, & dedita sacris
Incerti iudæa Dei, mollesq; Sophenæ.
Armenios, cilicasq; feros, taurosq; subegi,
Quod socero bellum præter ciuile reliqui?
Verba ducis nullo partes clamore sequuntur,
Nec matura petunt promissæ classica pugnæ.
Sensit & ipse metum Magnus, placuitq; referri
Signa, nec in tantæ discrimina mittere pugnæ
Iam uictum fama non uisi Cæsaris agmen.
Pulsus ut armentis primo certamine taurus
Syluarum secreta petit, uacuosq; per agros
Exul in aduersis explorat cornua truncis,
Nec redit in pastus, nisi cum ceruice recepta
Excussi placuere tori, mox reddita uictor
Quoslibet in saltus comitantibus agmina tauris
Inuicto pastore trahit, sic uiribus impar
Tradidit Hesperiam, profugusq; per apula rura
Brundusii tutas conscendit Magnus in arces.
Vrbs est dictæis olim possessa colonis,
Quos profugos Creta uexere per æquora puppes
Cecropiæ, uictum mentitis Thesea uelis.
Hanc latus angustum iam se cogentis in arctum
Hesperiæ, tenuem producit in æquora linguam
Adriacas flexis claudit quæ cornibus undas,
Nec tamen hoc arctis immissum faucibus æquor
Portus erat, si non uiolentos insula coros
Exciperet saxis, lapsasq; refunderet undas.

Hinc illinc montes scopulosæ rupis aperto
Opposuit natura mari, flatusq; remouit,
Vt tremulo starent contentæ fune carinæ,
Hinc late patet omne fretum, seu uela ferantur
In portus Corcyra tuos, seu leua petatur
Illyris Ionias uergens Epidaurus in undas.
Hinc fuga nautarum, cum totas Adria uires
Mouit, & in nubes abiere ceraunia, cumq;
Spumoso calaber perfunditur æquore Sason.
Ergo ubi nulla fides rebus post terga relictis,
Nec licet ad duros Martem conuertere Iberos,
Cum mediæ iacent immensis tractibus alpes,
Tunc sobole ex tanta natum, cui firmior ætas,
Affatur, mundi iubeo tentare recessus.
Euphraten, Nilumq; moue, quo nominis usq;
Nostri fama uenit, quas est uulgata per urbes
Post me Roma ducem, sparsos per rura colonos
Redde mari Cilicas, Pharios hinc concute reges,
Tigranemq; meum, Nec Pharnacis arma relinquas,
Admoneo, neu tu populos utraq; uagantes
Armenia, pontiq; feras per littora gentes,
Rhiphæasq; manus, & quas tenet æquore denso
Pigra palus Scythici patiens mæotica plaustri.
Sed quid plura moror? totos mea nate per ortus
Bella feres, totoq; urbes agitabis in orbe
Perdomitas, omnes redeant in castra triumphi,
Et uos qui latios signatis nomine fastos
Primus in Epirum boreas agat, inde per arua
Graiorum, Macedumq; nouas acquirite uires,
Dum paci dat tempus hyems. sic fatur, & omnes

I ussa gerunt, soluunt'q; cauas a littore puppes.
A t nunquam patiens pacis, longæ'q; quietis
A rmorum, nequid fatis mutare liceret,
A ssequitur, generi'q; premit uestigia Cæsar.
S ufficerent aliis primo tot mœnia cursu
R apta, tot oppressæ depulsis hostibus arces,
I psa caput mundi bellorum maxima merces
R oma capi facilis, sed Cæsar in omnia præceps
N il actum credens, cum quid superesset agendum,
I nstat atrox, & adhuc quamuis possederit omnem
I taliam, extremo sedeat quod littore Magnus,
C ommunem tamen esse dolet, nec rursus aperto
V ult hostes errare freto, sed molibus undas
O bstruit, & latum deiectis rupibus æquor.
C edit in immensum cassus labor, omnia pontus
H aurit saxa uorax, montes'q; immiscet arenis
V t maris ægæi medias si celsus in undas
D epellatur Eryx, nullæ tamen æquore rupes
E mineant, uel si conuulso uertice Gaurus
D ecidat in fundum penitus stagnantis Auerni.
E rgo ubi nulla uado tenuit sua pondera moles,
T unc placuit cæsis innectere uincula syluis,
R obora'q; immensis late religare cathenis.
T ales fama canit tumidum super æquora Xerxem
C onstruxisse uias multum cum pontibus ausus,
E uropam'q; Asiæ, Seston'q; admouit Abydo,
I ncessit'q; fretum rapidi super Hellesponti,
N on eurum, Zephyrum'q; timens, cum uela, rates'q;
I n medium deferret Athon, sic ora profundi
A rctantur casu nemorum, tunc aggere multo
Surgit

Surgit opus, longæq; tremunt super æquora turres.
Pompeius tellure noua compressa profundi
Ora uidens, curis animum mordacibus angit,
Vt reseret pelagus, spargatq; per æquora bellum.
Sæpe noto plenæ, tensisq; rudentibus actæ
Ipsa maris per claustra rates fastigia molis
Discussere salo, spatiumq; dedere carinis,
Tortaq; per tenebras ualidis balista lacertis
Multifidas iaculata faces, ut tempora tandem
Furtiuæ placuere fugæ, ne littora clamor
Nauticus exagitet, neu bucina diuidat horas,
Neu tuba præmonitos perducat ad æquora nautas,
Præcepit sociis. iam cœperat ultima uirgo
Phœbum laturas ortu præcedere chelas,
Cum taciti soluêre rates, non anchora uoces
Mouit, dum spissis auellitur uncus arenis,
Dum iuga curuantur mali, dumq; ardua pinus
Erigitur, pauidi classis siluere magistri.
Strictaq; pendentes deducunt carbasa nautæ,
Nec quatiunt ualidos, ne sibilet aura, rudentes.
Dux etiam uotis hoc te fortuna precatur,
Quam retinere uetas, liceat sibi perdere saltem
Italiam. uix fata sinunt, nam murmure uasto
Impulsum rostris sonuit mare, fluctuat unda,
Totq; carinarum permixtis æquora sulcis.
Ergo hostes portis, quas omnes soluerat urbis
Cum fato conuersa fides, murisq; recepti,
Præcipiti cursu flexi per cornua portus
Ora petunt, pelagusq; dolent contingere classes.
Heu pudor exigua est fugiens uictoria Magnus.

Angustus puppes mittebat in æquora lime
Arctior euboica quæ Calcida uerberat unda.
Hic hæsere rates geminæ, classiq; paratas
Excepere manus, tractoq; in littora bello
Hic primum rubuit ciuili sanguine Nereus.
Cætera classis abit summis spoliata carinis,
Vt pagasæa ratis peteret cum Phasidos undas,
Cyaneas tellus emisit in æquora cautes,
Rapta puppe minor subducta est montibus Argo,
Vanaq; percussit pontum Symplegas inanem,
Et statura redit. iam Phœbum urgere monebat
Non idem eoi color ætheris, albaq; non dum
Lux rubet, & flammas propioribus eripit astris,
Etiam Pleias habet, flexi iam plaustra bootæ
In faciem puri redeunt languentia cœli,
Maioresq; latent stellæ, calidumq; refugit
Lucifer ipse diem, pelagus iam Magne tenebas
Non ea fata ferens, quæ, cum super æquora toto
Prædonem sequerere mari, lassata triumphis
Destituit fortuna tuis, cum coniuge pulsus
Et natis, totosq; trahens in bella penates,
Vadis adhuc ingens populis comitantibus exul.
Quæritur indignæ sedes longinqua ruinæ.
Non quia te superi patrio priuare sepulchro
Maluerint, phariæ busto damnatur arenæ,
Parcitur hesperiæ. procul hoc ut in orbe remoto
Abscondat fortuna nefas, romanaq; tellus
Immaculata sui seruetur sanguine Magni.

M·ANNEI LVCANI CIVILIS BELLI
LIBER TERTIVS.

p Ropulit ut classem uelis cedētibus auster
Incumbēs, mediumq; rates tenuere profundum,
Omnis in ionios spectabat nauita fluctus,
Solus ab hesperia non flexit lumina terra
Magnus, dum patrios portus, dum littora nunquam
Aduisus reditura suos, tectumq; cacumen
Nubibus, & dubios cernit uanescere montes.
Inde soporifero cesserunt languida somno
Membra ducis, diri tum plena horroris imago
Visa caput mœstum per hiantes Iulia terras
Tollere, & accenso furialis stare sepulchro.
Sedibus elisiis, campoq; expulsa piorum,
Ad stygias inquit tenebras, manesq; nocentes
Post bellum ciuile trahor. uidi ipsa tenentes
Eumenidas quaterent quas uestris lampadas armis.
Præparat innumeras puppes Acherontis adusti
Portitor, in multas laxantur tartara pœnas.
Vix operi cunctæ dextra properante sorores
Sufficiunt, lassant rumpentes stamina parcas.
Coniuge me lætos duxisti Magne triumphos,
Fortuna est mutata toris, semperq; potentes
Detrahere in cladem fato damnata maritos.
En nupsit tepido pellex Cornelia busto.
Hæreat illa tuis per bella, per æquora signis,

Dum non securos liceat mihi rumpere somnos,
Et nullum uestro uacuum sit tempus amori,
Sed teneat, Cæsarq́; dies, & Iulia noctes.
Me non lethææ coniux obliuia ripæ
Immemorem fecere tui, regesq́; silentum
Permisere sequi. ueniam te bella gerente
In medias acies, nunquam tibi Magne per umbras,
Perq́; meos manes generum non esse licebit.
Abscindis frustra ferro tua pignora, bellum
Te faciet ciuile meum. sic fata, refugit
Vmbra per amplexus trepidi delapsa mariti.
Ille Dei quamuis cladem, manesq́; minentur,
Maior in arma ruit certa cum mente malorum.
Ecquid (ait) uani terremur imagine uisus?
Aut nihil est sensus animis a morte relictum,
Aut mors ipsa nihil, Titan iam pronus in undas
Ibat, & igniferi tantum demerserat orbis,
Quantum deesse solet lunæ, seu plena futura est,
Seu iam plena fuit. tunc obtulit hospita tellus
Puppibus accessus faciles, legêre rudentes,
Et posito remis petierunt littora malo.
Cæsar ut emissas uenti rapuere carinas,
Absconditq́; fretum classes, & littore solus
Dux stetit hesperio, non illum gloria pulsi
Lætificat Magni, queritur quod tuta per æquor
Terga ferant hostes, neq; enim iam sufficit ulla
Præcipiti fortuna uiro, nec uincere tanti,
Vt bellum differret, erat. tum pectore curas
Expulit armorum, paciq́; intentus agebat,
Quoq́; modo uanos populi conciret amores

Gnarus, & irarum causas, et summa fauoris
Annona momenta trahi· nanq; asserit urbes
Sola fames, emiturq; metus, cum segne potentes
Vulgus alunt ·nescit plæbes ieiuna timere·
Curio sicaniis transcendere iussus in urbes,
Qua mare tellurem subitis aut obruit undis,
Aut scidit, & medias fecit sibi littora terras·
Vis illic ingens pelagi, semperq; laborant
Aequora, ne rupti repetant confinia montes,
Bellaq; sardoas etiam sparguntur in oras·
Vtraq; frugiferis est insula nobilis aruis,
Nec plus hesperiam longinquis messibus ullæ,
Nec romana magis complerunt horrea terræ·
Vbere uix glebæ superat cessantibus austris
Cum mediun nubes borea cogente sub axem
Effusis magnum Libye tulit imbribus annum·
Hæc ubi sunt prouisa duci, tunc agmina uictor
Non armata trahens, sed pacis habentia uultum
Tecta petit patriæ. prò si remeasset in urbem,
Gallorum tantum populis, arctoq; subacta,
Quam seriem rerum longa præmittere pompa,
Quas potuit belli facies, ut uincula Rheno,
Oceanoq; daret, celsos ut Gallia currus
Nobilis, & flauis sequeretur mixta Britannis·
Perdidit o qualem uincendo plura triumphum.
Non illum lætis uadentem cœtibus urbes,
Sed tacitæ uidere metu· non constitit usquam
Obuia turba duci, gaudet tamen esse timori
Tam magno populis, et se nec mallet amari.
Iamq; & præcipites superauerat Anxuris arces,

Et qua pontinas uia diuidit uda paludes,
Qua sublime nemus, scythicæ qua regna Dianæ,
Quaq́; iter est latiis ad summam fascibus Albam,
Excelsa de rupe procul iam conspicit urbem,
Arctoi toto non uisam tempore belli,
Miratusq́; suæ sic fatur mœnia Romæ.
Téne Deum sedes non ullo Marte coacti
Deseruere uiri? pro qua pugnabitur urbe?
Dii melius, quod non latias eous in oras
Nunc furor incubuit, nec iuncto sarmata uelox
Pannonio, dacisq́; getes admixtus habenti
Tam pauidum tibi Roma ducem, fortuna pepercit,
Quod bellum ciuile fuit. sic fatur, & urbem
Attonitam terrore subit. nanq; ignibus atris
Creditur ut captæ rapturus mœnia Romæ,
Sparsurusq́; Deos. fuit hæc mensura timoris,
Velle putant quodcunq; potest, non omina festa,
Non fictas læto uoces simulare tumultu,
Vix odisse uacat. Phœbea palatia complet
Turba patrum, nullo cogendi iure Senatus
E latebris educta suis, non consule sacræ
Fulserunt sedes, non proxima lege potestas
Prætor adest, uacuæq; loco cessere Curules,
Omnia Cæsar erat, priuatæ curia uocis
Testis adest, sedere patres censere parati,
Si regnum, si templa sibi, iugulumq́; Senatus,
Exiliumq; petat. melius, quod plura iubere
Erubuit, quam Roma pati. tamen exit in iram
Viribus an possent obsistere iura per unum
Libertas experta uirum, pugnaxq́; Metellus,

Vt uidet ingenti saturnia templa reuelli
Mole, rapit gressus, & Cæsaris agmina rumpens,
Ante fores non dum reseratæ constitit ædis.
Vsqueadeo solus ferrum, mortemq; timere
Auri nescit amor, pereunt discrimine nullo
Amissæ leges, sed pars uilissima rerum
Certamen mouistis opes, prohibensq; rapina
Victorem clara testatur uoce tribunus,
Non nisi per nostrum uobis percussa patebunt
Templa latus, nullasq; feres nisi sanguine sacro
Sparsas raptor opes, certe uiolata potestas
Inuenit ista Deos, Crassumq; in bella secutæ
Sæua tribunitiæ uouerunt prælia diræ.
Detege iam ferrum, neq; enim tibi turba uerenda est
Spectatrix scelerum, deserta stamus in urbe.
Non feret e nostro sceleratus præmia miles,
Sunt quos prosternas populi, quæ mœnia dones.
Pacis ad exhaustæ spolium non cogit egestas,
Bellum Cæsar habes. his magnam uictor in iram
Vocibus accensus, uanam spem mortis honestæ
Concipis, haud inquit iugulo se polluet isto
Nostra Metelle manus, dignum te Cæsaris ira
Nullus honos faciet. te uindice tuta relicta est
Libertas? non usqueadeo permiscuit imis
Longus summa dies, ut non, si uoce Metelli
Seruentur leges, malint a Cæsare tolli.
Dixerat, & non dum foribus cedente tribuno
Acrior ira subit, sæuos circunspicit enses
Oblitus simulare togam, tum Cotta Metellum
Compulit audaci nimium desistere cœpto.

L ibertas inquit populi, quem regna coërcent
L ibertate perit, cuius seruaueris umbram
S i quicquid iubeare, uelis, tot rebus iniquis
P aruimus uicti, uenia est hæc sola pudoris,
D egenerisq; metus, nil iam potuisse negari.
O cyus auertat diri mala semina belli.
D amna mouent populos, si quos sua iura tuentur,
N on sibi, sed domino grauis est, quæ seruit, egestas.
P rotinus abducto patuerunt templa Metello,
T unc rupes tarpeia sonat, magnoq; reclusas
T estatur stridore fores, tunc conditus imo
E ruitur templo multis intactus ab annis
R omani census populi, quem punica bella,
Q uem dederat Perses, quem uicti præda Philippi,
Q uod tibi Roma fuga Pyrrhus trepidante reliquit,
Q uo te Fabricius regi non uendidit auro,
Q uicquid parcorum mores seruastis auorum,
Q uod dites Asiæ populi misêre tributum,
V ictoriq; dedit minoia Creta Metello,
Q uod Cato longinqua uexit super æquora Cypro.
T unc orientis opes, captorumq; ultima regum
Q uæ Pompeianis prælata est gaza triumphis,
E geritur, tristi spoliantur templa rapina,
P auperiorq; fuit tunc primum Cæsare Roma.
I nterea totum Magni fortuna per orbem
S ecum casuras in prælia mouerat urbes.
P roxima uicino uires dat Græcia bello.
P hocaicas Amphisa manus, scopulosaq; Cyrrha,
P arnasusq; iugo misit desertus utroq;.
B œoti coiere duces, quos impiger ambit

Fatidicæ Cephisos aqua, cadmeaq; Dirce,
Pisææq; manus, populisq; per æquora mittens
Sicaniis Alpheus aquas, tunc Mænala liquit
Arcás, & Herculeam miles trachinius œthen.
Thesproti, Dryopesq; ruunt, quercusq; silentes
Chaonio ueteres liquerunt uertice Sellæ.
Exhausit totas quamuis delectus Athenas,
Exiguæ Phœbea tenent naualia puppes,
Tresq; petunt ueram credi Salamina carinæ.
Iam dilecta Ioui centenis uenit in arma
Creta uetus populis, gnosasq; agitare pharetras
Docta, nec eois peior Gortyna sagittis.
Tunc qui Dardaniam tenet Orithon, & uagus altis
Dispersus siluis Athamas, & nomine prisco
Encheliæ uersi testantes funera Cadmi.
Colchis, & Adriacas spumans Absyrtos in undas,
Et Penei, qui rura colunt, quorumq; labore
Thessalus Aemoniam uomer proscindit Hiolcon.
Inde lacessitum primo mare, cum rudis Argo
Miscuit ignotas temerato littore gentes,
Primaq; cum uentis, pelagiq; furentibus undis
Composuit mortale genus, fatisq; per illam
Accessit mors una ratem. tunc linquitur Hemus
Thracius, et populum Pholoë mentita biformem.
Deseritur Strymon tepido committere Nilo
Bistonias consuetus aues, & barbara Cone
Sarmaticas ubi perdit aquas, sparsamq; profundo
Multifidi Peucen unum caput alluit Istri,
Mysiaq;, et gelido tellus perfusa Caico
Idalis, & nimium glebis exilis Arisbe.

Quiq; colunt Pitanen, & quæ tua munera Pallas
Lugent damnatæ Phœbo uictore Celenæ,
Qua celer & rectis descendens Marsya ripis,
Errantem Mæandron adit, mixtusq; refertur,
Passáq; ab auriferis tellus exire metallis
Pactolon, qua culta secat non uilior Hermus,
Iliacæ quoq; signa manus, peritureq; castra
Omnibus petiere suis, nec fabula Troiæ
Continuit, phrygiiq; ferens se Cæsar Iuli,
Accedunt Syriæ populi, desertus Orontes,
Et felix sic fama Ninos, uentosa Damascus,
Gazáq;, & arbusto palmarum diues Idume,
Et Tyros instabilis, pretiosáq; murice Sidon,
Has ad bella rates non flexo limite ponti,
Certior haud ullis duxit cynosura carinis.
Phœnices primi, famæ si creditur, ausi
Mansuram rudibus uocem signare figuris.
Non dum flumineas Memphis contexere biblos
Nouerat, & saxis tantum, uolucresq;, feræq;,
Sculptáq; seruabant magicas animalia linguas.
Deseritur tauriq; nemus, persæáq; Tarsos,
Coryciumq; patens exesis rupibus antrum,
Mallos, & extremæ resonant naualibus Aegæ,
Itq; cilix iusta iam non pyrata carina.
Mouit & eoos bellorum fama recessus
Qua colitur Ganges, toto qui solus in orbe
Hostia nascenti contraria soluere Phœbo
Audet, & aduersum fluctus impellit in eurum,
Hic ubi Pellæus post tethyos æquora ductor
Constitit, & magno uinci se fassus ab orbe est.

Quáq; ferens rapidum diuiso gurgite fontem
Vastis Indus aquis mixtum non sentit Hydaspen,
Quiq; bibunt tenera dulces ab arundine succos,
Et qui tinguentes croceo medicamine crinem
Fluxa coloratis astringunt carbasa gemmis,
Quiq; suas struxere pyras, uiuiq; calentes
Conscendere rogos. prò quanta est gloria genti
Iniecisse manum fatis, uitáq; repletos
Quod superest, donasse deis. Venere feroces
Cappadoces duri populus nunc cultor Amanni,
Armeniusq; tenens uoluentem saxa Niphatem,
Aethera tangentes syluas liquere Coastræ.
Ignotum uobis Arabes uenistis in orbem,
Vmbras mirati nemorum non ire sinistras.
Tum furor extremos mouit Romanus Orestas,
Carmanosq; duces, quorum deflexus in austrum
Aether, non totam mergi tamen aspicit Arcton,
Lucet & exigua uelox ibi nocte Bootes.
Aethiopumq; solum, quod non premeretur ab ulla
Signiferi regione poli, nisi poplite lapso
Vltima curuati procederet ungula Tauri.
Quáq; caput rapido tollit cum Tigride magnus
Euphrates, quos non diuersis fontibus edit
Persis, & incertum, tellus si misceat amnes,
Quod potius sit nomen aquis, sed sparsus in agros
Fertilis Euphrates phariæ uice fungitur undæ.
At Tigrim subito tellus absorbet hiatu,
Occultosq; tegit cursus, rursusq; renatum
Fonte nouo flumen pelagi non abnegat undis,
Inter Cæsareas acies, diuersáq; signa

Pugnaces dubium Parthi tenuere fauorem
Contenti fecisse duos · tinxere sagittas
Errantes Scythiæ populi, quos gurgite Bactros
Includit gelido, uastisq; Hircania syluis.
Hinc Lacedæmonii moto gens aspera freno
Oeniochi, sæuisq; affinis Sarmata Moschis,
Colchorum, qua rura secat ditissima Phasis,
Qua Crœso fatalis Halys, qua uertice lapsus
Riphæo Tanais diuersi nomina mundi
Imposuit ripis Asiæq;, et terminus idem
Europæ, mediæ dirimens confinia terræ.
Nunc huc, nunc illuc, qua flectitur, ampliat orbem,
Quaq; fretum torrens Mæotidos egerit undas
Pontus, et herculeis aufertur gloria metis,
Oceanumq; negat solas admittere gades.
Hinc et Sidoniæ gentes, auroq; ligatas
Substringens Arimaspe comas, hinc fortis Arius,
Longaq; Sarmatici soluens ieiunia belli,
Massagetes quo fugit equo, uolucresq; Geloni.
Non cum memnoniis deducens agmina regnis
Cyrus, et effusis numerato milite telis
Descendit Perses, fraterniq; ultor amoris
Aequora cum tantis percussit classibus, unum
Tot reges habuere ducem, coiere nec unquam
Tam uariæ cultu gentes, tam dissona uulgi
Ora, tot immensæ comites missura ruinæ
Exciuit populos, et dig͠nas funere magni
Exequias fortuna dedit, non corniger Ammon
Mittere marmaricas cessauit in arma cateruas.
Quicquid ab occiduis Libyæ patet arida Mauris,

V sq; Paretonias eoa ad littora Syrtes,
A cciperet felix ne non semel omnia Cæsar,
V incendum pariter Pharsalia præstitit orbem.
I lle ubi deseruit trepidantis mœnia Romæ,
A gmine nubiferam rapto supereuolat alpem.
C umq; alii famæ populi terrore pauerent,
P hocais in dubiis ausa est seruare iuuentus
N on Graia leuitate fidem, signataq; iura,
E t causas, non fata sequi. tamen ante furorem
I ndomitum, duramq; uiri deflectere mentem
P acifico sermone parant, hostemq; propinquum
O rant cecropiæ prælata fronde Mineruæ.
S emper in externis populo communia uestro
M assiliam bellis testatur fata tulisse
C omprensa est latiis quæcunq; annalibus ætas,
E t nunc ignoto si quos petis orbe triumphos,
A ccipe deuotas externa in prælia dextras.
A t si funestas acies, si dira paratis
P rælia discordes, lachrymas ciuilibus armis,
S ecretumq; damus, tractentur uulnera nulla
S acra manu. si cœlicolis furor arma dedisset,
A ut si terrigenæ tentarent astra gigantes,
N on tamen auderet pietas humana uel armis,
V el uotis prodesse Ioui, sortisq; deorum
I gnarum mortale genus, per fulmina tantum
S aret adhuc cœlo solum regnare tonantem.
A dde quod innumeræ concurrunt undiq; gentes,
N ec sic horret iners scelerum contagia mundus,
V t gladiis egeant ciuilia bella coactis.
S it mens ista quidem cunctis, ut uestra recusent

Fata, nec hæc alius committat prælia miles,
Cui non conspecto languebit dextra parente?
Telaq; diuersi prohibebunt spargere fratres?
Finis adest rerum, si non committitis illis
Arma, quibus fas est, nobis hæc summa precandi
Terribiles aquilas, infestaq; signa relinquas
Vrbe procul, nostrisq; uelis te credere muris,
Excludiq; sinas admisso Cæsare bellum.
Sit locus exceptus sceleri, Magnoq;, tibiq;
Tutus, ut inuictæ fatum si consulat urbi,
Fœdera si placeant, sit quo ueniatis inermes.
Vel cum tanta uocent discrimina Martis iberi,
Quid rapidum deflectis iter? non pondera rerum,
Nec momenta sumus. nunquam felicibus armis
Vsa manus patriæ primis a sedibus exul,
Et post tralatas exustæ phocidos arces,
Mœnibus exiguis alieno in littore tuti
Illustrat quos sola fides. si claudere muros
Obsidione paras, & ui perfringere portas,
Excepisse faces tectis, & tela parati,
Vndarum raptos auersis fontibus haustus
Quærere, & effossam sitientes lambere terram,
Et desit si larga Ceres, tunc horrida cerni,
Fœdaq; contingi maculato attingere morsu,
Nec pauet hic populus pro libertate subire,
Obsessum pœno gessit quod Marte Saguntum.
Pectoribus rapti matrum, frustraq; trahentes
Vbera sicca fame medios mittentur in ignes,
Vxor & a caro poscet sibi fata marito,
Vulnera miscebunt fratres, bellumq; coacti

Hoc potius ciuile gerent. sic Graia iuuentus
Finierat, cum turbato iam prodita uultu
Ira ducis tandem testata est uoce dolorem.
Vana mouet Graios nostri fiducia cursus,
Quamuis hesperium mundi properemus in axem,
Massiliam delere uacat. gaudete cohortes,
Obuia præbentur fatorum munere bella.
Ventus ut amittit uires, nisi robore densæ
Occurrant siluæ, spatio diffusus inani,
Vtq; perit magnus nullis obstantibus ignis,
Sic hostes mihi deesse nocet, damnumq; putamus
Armorum, nisi qui uinci potuere, rebellent.
Sed si solus eam dimissis degener armis,
Tunc mihi tecta patent, iam non excludere tantum,
Inclusisse uolunt, at enim contagia belli
Dira fugant, dabitis pœnas pro pace petita,
Et nihil esse meo discetis tutius æuo,
Quam duce me bellum. sic postquam fatus ad urbem
Haud trepidam conuertit iter, tunc mœnia clausa
Conspicit, & densa iuuenum uallata corona.
Haud procul a muris tumulus surgentis in altum
Telluris, paruum diffuso uertice campum
Explicat, hæc patiens longo munimine cingi
Visa duci rupes, tutisq; aptissima castris,
Proxima pars urbis celsam consurgit in arcem
Par tumulo, mediisq; sedent conuallibus arua.
Tunc res immenso placuit statura labore,
Aggere diuersos uasto committere colles.
Sed prius ut totam, qua terra cingitur, urbem
Clauderet, a summis perduxit ad æquora castris

Longum Cæsar opus, fontesq́;, & pabula campi
Amplexus fossa densas tollentia pinnas
Cespitibus, crudaq́; extruxit brachia terra.
Iam satis hoc Graiæ memorandum contigit urbi,
Aeternumq́; decus, quod non impulsa, nec ipso
Strata metu, tenuit flagrantis in omnia belli
Præcipitem cursum, raptisq́; à Cæsare cunctis,
Vincitur una mora. quantum est quod fata tenentur,
Quodq́; uirum toti properans imponere mundo,
Hos perdit fortuna dies. tunc omnia late
Procumbunt nemora, et spoliantur robore syluæ,
Vt cum terra leuis mediam, uirgultaq́; molem
Suspendant, structa laterum compage ligatam
Arctet humum, pressus ne cedat turribus agger.
Lucus erat longo nunquam uiolatus ab æuo,
Obscurum cingens connexis aëra ramis,
Et gelidas alte summotis solibus umbras.
Hunc non ruricolæ panes, nemorumq́; potentes
Syluani, nymphæq́; tenent, sed barbara ritu
Sacra deum, structæ diris altaribus aræ,
Omnisq́; humanis lustrata cruoribus arbos,
Siqua fidem meruit superos mirata uetustas,
Illis et uolucres metuunt insistere ramis,
Et lustris recubare feræ, nec uentus in illas
Incubuit syluas, excussaq́; nubibus atris
Fulgura non ullis frondem præbentibus auris,
Arboribus suus horror inest, tum plurima nigris
Fontibus unda cadit, simulacraq́; mœsta deorum
Arte carent, cæsisq́; extant informia truncis.
Ipse situs, putriq́; facit iam robore pallor

Attonitos, non uulgatis sacrata figuris
Numina sic metuunt, tantum terroribus addit
Quos timeant non nosse Deos. iam fama ferebat
Saepe cauas motu terrae mugire cauernas,
Et procumbentes iterum consurgere taxos,
Et non ardentis fulgere incendia syluae,
Roboraq; amplexos circunfluxisse dracones.
Non illum cultu populi propiore frequentant,
Sed cessere Deis, medio cum Phoebus in axe est,
Aut coelum nox atra tenet, pauet ipse sacerdos
Accessus, dominumq; timet deprendere luci.
Hanc iubet immisso syluam procumbere ferro,
Nam uicina operi, belloq; intacta priore
Inter nudatos stabat densissima montes,
Sed fortes tremuere manus, motiq; uerenda
Maiestate loci, si robora sacra ferirent,
In sua credebant redituras membra secures.
Implicitas magno Caesar torpore cohortes
Vt uidit, primus raptam uibrare bipennem
Ausus, & aëriam ferro proscindere quercum,
Effatur merso uiolata in robora ferro,
Iam ne quis uestrum dubitet subuertere syluam,
Credite me fecisse nefas. tunc paruit omnis
Imperiis non sublato secura pauore
Turba, sed expensa superorum, & Caesaris ira,
Procumbunt orni, nodosa impellitur ilex,
Syluaq; Dodones, & fluctibus aptior alnus,
Et non plebeios luctus testata cupressus,
Tunc primum posuere comas, & fronde carentes
Admisere diem, propulsaq; robore denso

S ustinuit se sylua cadens. gemuere uidentes
G allorum populi. muris sed clausa iuuentus
E xultat, quis enim læsos impune putaret
E sse Deos? seruat multos fortuna nocentes,
E t tantum miseris irasci numina possunt.
V tq; satis cæsi nemoris, quæsita per agros
P laustra ferunt, curuoq; soli cessantis aratro
A gricolæ raptis annum fleuere iuuencis.
D ux tamen impatiens hæsuri ad mœnia Martis
V ersus ad Hispanas acies, extremaq; mundi
I ussit bella geri. stellatis axibus agger
E rigitur, geminasq; æquantes mœnia turres
A ccipit, hæ nullo fixerunt robore terram,
S ed per iter longum causa repsere latenti.
C um tantum nutaret onus, telluris inanes
C oncussisse sinus quærentem erumpere uentum
C redidit, & muros mirata est stare iuuentus.
I llinc tela cadunt excelsas urbis in arces,
S ed maior graio Romana in corpora ferro
V is inerat, neq; enim solis excussa lacertis
L ancea, sed tenso balistæ turbine rapta
H aud unum contenta latus transire, quiescit,
S ed pandens perq; arma uiam, perq; ossa relicta
M orte fugit, superest telo post uulnera cursus.
A t saxum quoties ingenti uerberis ictu
E xcutitur, qualis rupes, quam uertice montis
A bscidit impulsu uentorum adiuta uetustas,
F rangit cuncta ruens, nec tantum corpora pressa
E xanimat, totos cum sanguine dissipat artus,
V t tamen hostiles densa testudine muros

Tecta subit uirtus, armisq́; innexa priores
Arma ferunt, galeamq́; extensus protegit umbo.
Quæ prius ex longo nocuerunt missa recessu,
Iam post terga cadunt, nec graiis flectere iactum
Aut facilis labor est longinqua ad tela parati,
Tormenti mutare modum sed pondere solo
Contenti, nudis euoluunt saxa lacertis.
Dum fuit armorum series, ut grandine tecta
Innocua percussa sonant, sic omnia tela
Respuit. at postquam uirtus incensa uirorum
Perpetuam rupit defesso milite cratem,
Singula continuis cesserunt ictibus arma.
Tunc adoperta leui procedit uinea terra,
Sub cuius pluteis, & tecta fronte latentes,
Moliri nunc ima parant & uertere ferro
Mœnia, nunc Aries suspenso fortior ictu
Incussus densi compagem soluere muri
Tentat, & impositis unum subducere saxis.
Sed super & flammis, & magnæ fragmine molis,
Et sudibus crebris, & adusti roboris ictu
Percussæ cedunt crates, frustraq́; labore
Exhausto fessus repetit tentoria miles.
Summa fuit graiis starent ut mœnia uoti,
Vltro acies inferre parant, armisq́; coruscas
Nocturni texere faces, audaxq́; iuuentus
Erupit, non hasta uiris, non letifer arcus,
Telum flamma fuit, rapiensq́; incendia uentus
Per romana tulit celeri munimina cursu.
Nec quamuis uiridi luctetur robore, lentas
Ignis agit uires, tæda sed raptus ab omni

Consequitur nigri spatiosa uolumina fumi,
Nec solum syluas sed saxa ingentia soluit,
Et crudæ putri fluxerunt puluere cautes.
Procubuit, maiorq́; iacens apparuit agger.
Spes uictis telluris abit. placuitq́; profundo
Fortunam tentare mari, non robore picto
Ornatas decuit fulgens tutela carinas,
Sed rudis, & qualis procumbit montibus arbor,
Conseritur stabilis naualibus area bellis.
Etiam turrigeram Bruti comitata carinam
Venerat in fluctus Rhodani cum gurgite classis
Stœchados arua tenens, nec non & graia iuuentus
Omne suum fatis uoluit committere robur,
Grandæuosq́; senes mixtis armauit Ephœbis.
Accepit non sola uiros, quæ stabat in undis,
Classis, & emeritas repetunt naualibus alnos.
Vt matutinos spargens super æquora Phœbus
Fregit aquis radios, & liber nubibus æther,
Et posito borea, pacemq́; tenentibus austris
Seruatum bello iacuit mare, mouit ab omni
Quisq; suam statione ratem, paribusq́; lacertis
Cæsaris hinc puppes, hinc graio remige classis
Tollitur, impulsæ tonsis tremuere carinæ,
Crebraq́; sublimes conuellunt uerbera puppes.
Cornua romanæ classis, ualidæq; triremes,
Quasq́; quater surgens extructi remigis ordo
Commouet, & plures quæ mergunt æquora pinus,
Multiplices cinxere rates. hoc robur aperto
Oppositum pelago, lunata classe recedunt
Ordine contentæ gemino creuisse liburnæ.

Celsior at cunctis Bruti prætoria puppis
Verberibus senis agitur, molemq; profundo
Inuehit, & summis longe petit æquora remis.
Vt tantum medii fuerat maris, utraq; classis
Quod semel excussis posset transcurrere tonsis,
Innumeræ uasto miscentur in æthere uoces,
Remorumq; sonus premitur clamore, nec ullæ
Audiri potuere tubæ. tunc cœrula uerrunt,
Atq; in transtra cadunt, & remis pectora pulsant.
Vt primum rostris crepuerunt obuia rostra,
In puppim rediere rates, emissaq; tela
Aëra texerunt, uacuumq; cadentia pontum,
Etiam diductis extendunt cornua proris,
Diuersæq; rates laxata classe receptæ.
Vt quoties æstus Zephyris, eurisq; repugnat,
Huc abeunt fluctus, illuc mare, sic ubi puppes
Sulcato uarios duxerunt gurgite tractus,
Quod tulit illa ratis remis, hæc reppulit æquor.
Sed graiis habiles, pugnamq; capessere pinus,
Et tentare fugam, nec longo frangere gyro
Cursum, nec tarde flectenti cedere clauo.
At romana ratis stabilem præbere carinam
Certior, & terræ similem bellantibus usum.
Tunc in signifera residenti puppe magistro
Brutus ait, paterisne acies errare profundo
Artibus & certas pelagi?iam consere bellum,
Phocaicis medias rostris oppone carinas.
Paruit, obliquas & præbuit hostibus alnos.
Tunc quæcunq; ratis tentauit robora Bruti,
Ictu uicta suo percussa, & capta cohæsit.

A ſt alias manicæq́; ligant, teretesq́; cathenæ,
S eq́; tenent remis, tecto ſtetit æquore bellum.
I am non excuſſis torquentur tela lacertis,
N ec longinqua cadunt iaculato uulnera ferro,
M iſcenturq́; manus, nauali plurima bello
E nſis agit. ſtat quisq; ſuæ de robore puppis
P ronus in aduerſos ictus, multiq́; perempti
I n ratibus cecidere ſuis. cruor altus in undis
S pumat, & obducti concreto ſanguine fluctus.
E t quas immiſſi traxerunt uincula ferri,
H as prohibent iungi conſerta cadauera puppes,
S emianimes alii uaſtum ſubiere profundum,
H auſeruntq́; ſuo permixtum ſanguine pontum,
H i luctantem animam lenta cum morte trahentes
F ractarum ſubita ratium periere ruina.
I rrita tela ſuas peragunt in gurgite cædes,
E t quodcunq; cadit fruſtrato pondere ferrum,
E xceptum mediis inuenit uulnus in undis.
P hocaicis romana ratis uallata carinis,
R obore diducto dextrum, leuumq́; tuetur
A equo Marte latus, cuius dum pugnat ab alta
P uppe Tagus, graiumq́; audax Apluſtre retẽtat,
T erga ſimul pariter miſſis & pectora telis
T ranſigitur, medio concurrit pectore ferrum,
E t ſtetit incertus flueret quo uulnere ſanguis,
D onec utrasq; ſimul largus cruor expulit haſtas,
D iuiſitq́; animam, ſparſitq́; in uulnera letum.
D irigit huc puppim miſeri quoq; dextra Telonis
Q ua nullam melius pelago turbante carinæ
A udiuere manum, nec lux eſt notior ulli

Crastina, seu Phœbum uideat, seu cornua lunæ
Semper uenturis componere carbasa uentis.
Hic latiæ rostro compagem ruperat alni,
Pila sed in medium uenêre trementia pectus,
Auertitq; ratem morientis dextra magistri.
Dum cupit in sociam Gyareus erumpere puppim,
Excipit immissum suspensa per ilia ferrum,
Affixusq; rati telo retinente pependit.
Stant gemini fratres fœcundæ gloria matris,
Quos eadem uariis genuerunt uiscera fatis,
Discreuit mors sæua uiros, unumq; relictum
Agnorunt miseri sublato errore parentes,
Aeternis causam lachrymis tenet ille dolorem
Semper, & amissum fratrem lugentibus offert.
Quorum alter mixtis obliquo pectore remis
Ausus romanæ graia de puppe carinæ
Iniectare manum, sed eam grauis insuper ictus
Amputat, illa tamen nixu, quo prenderat, hæsit,
Diriguitq; tenens strictis immortua neruis.
Creuit in aduersis uirtus, plus nobilis iræ
Truncus habet, fortiq; instaurat prælia leua,
Rapturusq; suam procumbit in æquora dextram,
Hæc quoq; cum toto manus est abscissa lacerto.
Iam clypeo, telisq; carens, non conditur ima
Puppe, sed expositus, fraternaq; pectore nudo
Arma tegens, crebra confixus cuspide perstat,
Telaq; multorum leto casura suorum
Emerita iam morte tenet. tum uulnere multo
Effugientem animam lassos collegit in artus,
Membraq; contendit toto quæcunq; manebat

Sanguine, & hoſtilem defectis robore membris
Inſiluit ſolo nociturus pondere puppim.
Strage uirum cumulata ratis, multoq; cruore
Plena, per obliquum crebros latus accipit ictus,
At poſtquam ruptis pelagus compagibus hauſit,
Ad ſummos repleta foros deſcændit in undas,
Vicinum inuoluens contorto uertice pontum.
Aequora diſcædunt merſa diducta carina,
Inq; locum puppis cæcidit mare, multaq; ponto
Præbuit illa dies uarii miracula fati.
Ferrea dum puppis rapidos manus inſerit uncos,
Affixit Lycidam. merſus foret ille profundo,
Sed prohibent ſocii, ſuſpenſaq; crura retentant,
Sciditur auulſus, nec ſicut uulnere ſanguis
Emicuit lentus, ruptis cadit undique uenis,
Diſcurſusq; animæ diuerſa in membra meantis
Intercæptus aquis. nullius uita perempti
Eſt tanta dimiſſa uia. pars ultima trunci
Tradidit in letum uacuos uitalibus artus.
At tumidus qua pulmo iacet, qua uiſcæra feruent,
Hæſerunt ibi fata diu, luctataq; multum
Hac cum parte uiri uix omnia membra tulerunt,
Dum nimium pugnax unius turba carinæ
Incumbit prono lateri, uacuamq; relinquit,
Qua caret hoſte, ratem, congeſto pondere puppis
Verſa caua texit pelagus, nautasq; carina,
Brachia nec licuit uaſto iactare profundo,
Sed clauſo periere mari. tunc unica diri
Conſpecta eſt leti facies. cum forte natantem
Diuerſæ roſtris iuuenem fixere carinæ,

Discessit medium tam uastos pectus ad ictus,
Nec prohibere ualent obtritis ossibus artus,
Quo minus æra sonent, eliso uentre per ora
Eiectat saniem permixtus uiscere sanguis.
Postquam inhibēt remis puppes, ac rostra recedūt,
Deiectum in pelagus perfosso pectore corpus
Vulneribus transmisit aquas. pars maxima turbæ
Naufragæ iactatis morti obluctata lacertis,
Puppis ad auxilium sociæ concurrit. at illi
Robora cum uetitis prensarent altius ulnis,
Nutaretq; ratis populo peritura recepto,
Impia turba super medios ferit ense lacertos
Brachia linquentes graia pendentia puppe,
A manibus cecidere suis, non amplius undæ
Sustinuere graues in summo gurgite truncos.
Iamq; omni fusis nudato milite telis,
Inuenit arma furor, remum contorsit in hostem
Alter, at hi totum ualidis aplustre lacertis,
Auulsasq; rotant excusso remige sedes,
In pugnam fregere rates. sidentia pessum
Corpora cæsa tenent, spoliantq; cadauera ferro.
Multi inopes teli, iaculum letale reuulsum
Vulneribus traxere suis, & uiscera leua
Oppressere manu ualidos dum præbeat ictus
Sanguis, & hostilem cum torserit exeat, hastam.
Nulla tamen plures hoc edidit æquore clades,
Quam pelago diuersa lues, nam pinguibus ignis
Affixus tædis, & tecto sulfure uiuax
Spargitur, ac faciles præbere alimenta carinæ
Nunc pice, nunc liquida rapuere incendia cæra

Nec flammas superant undæ, sparsisq; per æquor
Iam ratibus, fragmenta ferus sibi uendicat ignis.
Hic recipit fluctus, extinguat ut æquore flammas,
Hi ne mergantur, tabulis ardentibus hærent.
Mille modos inter leti, mors una timori est,
Qua cœpere mori, nec cessat naufraga uirtus.
Tela legunt deiecta mari, ratibusq; ministrant,
Incertasq; manus ictu languente per undas
Exercent, nunc rara datur si copia ferri,
Vtuntur pelago, sæuus complectitur hostem
Hostis, & implicitis gaudent subsidere membris,
Mergentesq; mori. pugna fuit unus in illa
Eximius Phoceus animam seruare sub undis,
Scrutariq; fretum, si quid mersisset arenis,
Et nimis affixos unci conuellere morsus,
Adductum quoties non senserat anchora funem.
Hic ubi compressum penitus deduxerat hostem
Victor, & incolumis summas remeabat ad undas,
Sed, se per uacuos credit dum surgere fluctus,
Puppibus occurrit, tandemq; sub æquore mansit.
Hi super hostiles iecerunt brachia remos,
Et ratium tenuere fugam, non perdere letum
Maxima cura fuit, multus sua uulnera puppi
Affixit moriens, & rostris abstulit ictus.
Stantem sublimi Tyrrhenum culmine proræ
Lygdamus excussæ balearis tortor habenæ
Glande petens, solido fregit caua tempora plumbo.
Sedibus expulsi, postquam cruor omnia rupit
Vincula, procurrunt oculi, stat lumine rapto
Attonitus, mortisq; illas putat esse tenebras.

At postquam membris sensit constare uigorem,
Vos (ait) o socii sicut tormenta soletis,
Me quoq; mittendis rectum componite telis.
Egere quod superest animæ Tyrrhene per omnes
Bellorum casus, ingentem militis usum
Hoc habet ex magna defunctum parte cadauer,
Viuentis feriere loco sic fatus in hostem
Cæca tela manu, sed non tamen irrita mittit.
Excipit hæc iuuenis generosi sanguinis Argus,
Qua iam non medius descendit in Ilia uenter,
Adiuuit'q; suo procumbens pondere ferrum.
Stabat diuersa uictæ iam parte carinæ
Infelix Argi genitor, non ille iuuentæ
Tempore phocaicis ulli cessurus in armis,
Victum æuo robur cecidit, fessus'q; senecta
Exemplum, non miles erat, qui funere uiso
Sæpe cadens longæ senior per transtra carinæ,
Peruenit ad puppim, spirantes'q; inuenit artus.
Non lachrymæ cecidere genis, non pectora tundit,
Distentis toto riguit sed corpore palmis,
Nox subit, atq; oculos uastæ obduxere tenebræ,
Et miserum cernens agnoscere desinit Argon.
Ille caput labens, & iam languentia colla
Viso patre leuat, uox fauces nulla solutas
Prosequitur, tacito tantum petit oscula uultu,
Inuitat'q; patris claudenda ad lumina dextram.
Vt torpore senex caruit, uires'q; cruentus
Cœpit habere dolor, non perdam tempora dixit
A sæuis permissa Deis, iugulum'q; senilem
Confodiam, ueniam misero concede parenti

Arge, quod amplexus, extrema quod oscula fugi,
Nondum destituit calidus tua uulnera sanguis,
Semianimisq; iaces, & adhuc potes esse superstes.
Sic fatus, quamuis capulum per uiscera missi
Polluerat gladii, tamen alta sub æquora tendit
Præcipiti saltu. letum præcedere nati
Festinantem animam morti non credidit uni.
Inclinant iam fata ducum. nec iam amplius anceps
Belli casus erat, graiæ pars maxima classis
Mergitur. ast aliæ mutato remige puppes
Victores uexere suos, naualia paucæ
Præcipiti tenuere fuga. quis in urbe parentum
Fletus erat, quantus matrum per littora planctus.
Coniux sæpe sui confusis uultibus unda
Credidit ora uiri romanum amplexa cadauer,
Accensisq; rogis miseri de corpore trunco
Certauere patres. at Brutus in æquore uictor
Primus cæsareis pelagi decus addidit armis.

M. ANNEI LVCANI CIVILIS BELLI LIBER QVARTVS.

T procul extremis terrarum Cæsar in oris
Martem sæuus agit non multa cæde nocentem,
Maxima sed fati ducibus momenta daturum,
Iure pari rector castris Afranius illis,
Ac Petreius erat, concordia duxit in æquas
Imperium commune uices, tutelaq; Valli
Peruigil alterno paret custodia signo.
His præter latias acies erat impiger Astur,
Vectonesq; leues, profugiq; à gente uetusta
Gallorum Celtæ miscentes nomen Iberis.
Colle tumet modico, leniq; excreuit in altum
Pingue solum tumulo, super hunc fundata uetusta
Surgit Ilerda manu, placidis prælabitur undis
Hesperios inter Sicoris non ultimus amnes,
Saxeus ingenti quem pons amplectitur arcu
Hybernas passurus aquas. at proxima rupes
Signa tenet Magni, nec Cæsar colle minore
Castra leuat, medius dirimit tentoria gurges.
Explicat hinc tellus campos effusa patentes
Vix oculo prendente modum, camposq; coërcet
Cinga rapax, uetitus fluctus, & littora cursu
Oceani pepulisse suo, nam gurgite mixto,
Qui præstat terris aufert tibi nomen Iberus.
Prima dies belli cessauit Marte cruento,

S pectandasq; ducum uires, numerosáq; signa
E xposuit, piguit sceleris, pudor arma furentum
C ontinuit, patriæq;, & ruptis legib us unum
D onauere diem. prono tum Cæsar olympo
I n noctem subita circundedit agmina fossa,
D um primæ præstant acies, hostemq; fefellit,
E t prope consertis obduxit castra maniplis.
L uce noua collem subito conscendere cursu
Q ui medius tutam castris dirimebat Ilerdam,
I mperat, huc hostem pariter, terrorq;, pudorq;
I mpulit, & rapto tumulum prior agmine cepit.
H is uirtus, ferrumq; locum promittit, at illis
I pse locus, miles rupes oneratus in altas
N ititur, aduersoq; acies in monte supina
H æret, & in tergum casura umbone sequentis
E rigitur, nulli telum uibrare uacabat.
D um labat & fixo firmat uestigia pilo,
D um scopulos, stirpesq; tenent, atq; hoste relicto
C ædunt ense uiam, uidit lapsura ruina
A gmina dux, equitemq; iubet succedere bello,
M unitumq; latus leuo producere gyro.
S ic pedes ex facili, nulloq; urgente receptus,
I rritus & uictor subducto Marte pependit.
H actenus armorum discrimina, cætera bello
F ata dedit uariis incertus motibus aër.
P igro bruma gelu, siccisq; aquilonibus hærens,
A ethere constricto pluuias in nube tenebat.
V rebant montana niues, camposq; iacentes
N on duraturæ conspecto sole pruinæ,
A tq; omnis propior mergenti sydera cœlo
A ruerat tellus hyberno dura sereno.

Sed postquam uernus calidum Titana recepit,
Sydera respiciens dilapsæ portitor Helles,
Atq; iterum æquatis adiustæ pondera libræ
Temporibus uicere dies, tunc sole relicto
Cynthia quo primum cornu dubitanda refulsit,
Exclusit boream, flammasq; accepit ab euro,
Ille suo nubes quascunq; inuenit in axe,
Torsit in occiduum nabatheis flatibus orbem,
Et quas sentit Arabs, & quas gangetica tellus
Exhalat nebulas, quicquid concrescere primus
Sol patitur, quicquid cœli fuscator eoi
Intulerat corus, quicquid defenderat Indos,
Incendere diem nubes oriente remotæ,
Nec medio potuere graues incumbere mundo,
Sed nimbos rapuere fuga, uacat imbribus arctos
Et notus in solam calpem fluit humidus aër.
Hic ubi iam Zephyri fines, & summus olympi
Cardo tenet tethyn, uetitæ transcurrere densos
Inuoluere globos, congestumq; aëris atri
Vix recipit spatium, quod separat ætherre terram.
Iamq; polo pressæ largos densantur in imbres,
Spissatæq; fluunt, nec seruant fulmina flammas,
Quamuis crebra micent, moriūtur fulgura nimbis.
Hinc imperfecto complectitur aëra gyro
Arcus uix ulla uariatus luce colorem,
Oceanumq; bibit, raptosq; ad nubila fluctus
Pertulit, & cœlo diffusum reddidit æquor.
Iamq; Pyrenææ, quas nunquam soluere Titan
Eualuit, fluxere niues, fractoq; madescunt
Saxa gelu, tum, quæ solitis e fontibus exit,

Non habet unda uias, tam largus alueus omnis
À ripis accepit aquas. iam naufraga campo
Cæsaris arma natant, impulsáq; gurgite multo
Castra labant, alto restagnant flumina uallo.
Non pecorum raptus faciles, non pabula mersi
Vlla ferunt sulci, tectarum errore uiarum
Fallitur occultis sparsus populator in agris,
Iamq; comes semper magnorum prima malorum
Sæua fames aderat, nulloq; obsessus ab hoste
Miles eget, toto censu non prodigus emit
Exiguam cererem. prò lucri pallida tabes
Non deest prolato ieiunus uenditor auro.
Iam tumuli, collesq; latent, iam flumina cuncta
Condidit una palus, uastaq; uoragine mersit,
Absorpsit penitus rupes, ac tecta ferarum
Detulit, atq; ipsas hausit, subitisq; frementes
Vorticibus contorsit equos, & reppulit æstus
Fortior Oceani, nec Phœbum surgere sentit
Nox subiecta polo, rerum discrimina miscet
Deformis cœli facies, iunctæq; tenebræ.
Sic mundi pars ima iacet, quam zona niualis,
Perpetuæq; premunt hyemes, non sydera cœlo
Vlla uidet, sterili non quicquam frigore gignit,
Sed glacie medios signorum temperat ignes.
Sic o summe parens mundi, sic sorte secunda
Aequorei rector facias Neptune tridentis.
Et tu perpetuis impendas aëra nimbis,
Tu remeare uetes quoscunq; emiseris æstus,
Non habeant amnes decliuem ad littora cursum,
Sed pelagi referantur aquis, concussaq; tellus
Laxet

Laxet iter fluuiis, hos campos Rhenus inundet,
Hos Rhodanus, uaſtos obliquent flumina fontes,
Rhiphæas huc ſolue niues, huc ſtagna, lacuſq;,
Et pigras ubicunq; iacent, effunde paludes,
Et miſeras bellis ciuilibus eripe terras.
Sed paruo fortuna uiri contenta pauore
Plena redit, ſolitoq; magis fauere ſecundi,
Et ueniam meruere Dei. iam rarior aër,
Et par Phœbus aquis denſas in uellera nubes
Sparſerat, & noctes uentura luce rubebant,
Seruatoq; loco rerum, diſceſſit ab aſtris
Humor, & ima petit, quicquid pendebat aquarum.
Tollere ſylua comas, ſtagnis emergere colles
Incipiunt, uiſoq; die dureſcere ualles.
Vtq; habuit ripas Sicoris, camposq; reliquit,
Primum cana ſalix madefacto uimine paruam
Texitur in puppim, cæſoq; induta iuuenco
Vectoris patiens tumidum ſuper emicat amnem.
Sic Venetus ſtagnante Pado, fuſoq; Britannus
Nauigat Oceano, ſic cum tenet omnia Nilus,
Conſeritur bibula memphitis cymba papyro.
His ratibus traiecta manus feſtinat utrinq;
Succiſum curuare nemus, fluuiiq; ferocis
Incrementa timens, non primis robora ripis
Impoſuit, medios pontem diſtendit in agros.
Ac nequid Sicoris repetitis audeat undis,
Spargitur in ſulcos, & ſciſſo gurgite riuis
Dat pœnas maioris aquæ. poſtquam omnia fatis
Cæſaris ire uidet, celſam Petreius Ilerdam
Deſerit, & noti diffiſus uiribus orbis

Indomitos quærit populos, & semper in arma
Martis amore feros, & tendit in ultima mundi.
Nudatos Cæsar colles, desertaq; castra
Conspiciens, capere arma iubet, nec quærere pontem,
Nec uada, sed duris fluuium superare lacertis.
Paretur, rapuitq; ruens in prælia miles,
Quod fugiens timuisset iter, mox uda receptis
Membra fouent armis, gelidosq; a gurgite cursu
Restituunt artus, donec decresceret umbra
In medium surgente die, iamq; agmina summa
Carpit eques, dubiiq; fugæ, pugnæq; tenentur.
Attollunt campo geminæ iuga saxea rupes
Valle caua media, tellus hinc ardua celsos
Continuat colles, tutæ quos inter opaco
Anfractu latuere uiæ, quibus hoste potito
Faucibus, emitti terrarum in deuia Martem,
Inq; feras gentes Cæsar uidet. ite sine ullo
Ordine ait, raptumq; fuga conuertite bellum,
Et faciem pugnæ, uultusq; inferte minaces,
Nec liceat pauidis ignaua occumbere morte,
Excipiant recto fugientes pectore ferrum,
Dixit, & ad montes tendentem præuenit hostem.
Illic exiguo paulum distantia uallo
Castra locant, postquam spatio languentia nullo.
Mutua conspicuos habuerunt lumina uultus,
Et fratres, natosq; suos uidere, patresq;.
Deprensum est ciuile nefas, tenuere parumper
Ora metu, tantum nutu, motoq; salutant
Ense suos, mox ut stimulis maioribus ardens
Rupit amor leges, audet transcendere uallum,
Miles in amplexus effusas tendere palmas,

Hospitis ille ciet nomen, uocat ille propinquum,
Admonet hunc studiis consors puerilibus ætas,
Nec romanus erat, qui non agnouerat hostem.
Arma rigant lachrymis, singultibus oscula rũpunt,
Et quamuis nullo maculatus sanguine miles,
Quæ potuit fecisse timet. quid pectora pulsas,
Quid uesane gemis? fletus quid fundis inanes?
Nec te sponte tua sceleri parere fateris?
Vsque adeó ne times, quem tu facis ipse timendum?
Classica dent bellum, sæuos tu neglige cantus,
Signa ferant, cessa, iam iam ciuilis Erinnys
Concidet, & Cæsar generum priuatus amabit.
Nunc ades æterno complectens omnia nexu
O rerum, mixtiq; salus concordia mundi,
Et sacer orbis amor, magnum nunc sæcula nostra
Venturi discrimen habent, periere latébræ
Tot scelerum, populo uenia est erepta nocenti,
Agnouere suos. prò numine fata sinistro
Exigua requie tantas augentia clades
Pax erat, & miles castris permixtus utrisq;
Errabat, duro concordes cespite mensas
Instituunt, & permixto libamina Baccho,
Graminei luxere foci, iunctóq; cubili
Extrahit insomnes bellorum fabula noctes,
Quo primum steterint campo, qua lancea dextra
Exierit. dum quæ gesserunt fortia iactant,
Et dum multa negant, quod solum fata petebant,
Est miseris renouata fides, atq; omne futurum
Creuit amore nefas, nam postq̃ fœdera pacis
Cognita Petreio, seq;, & sua tradita uenum

Castra uidet, famulas scelerata ad prælia dextras
Excitat, atq; hostes turba stipatus inermes
Præcipitat castris. iunctosq; amplexibus ense
Separat, & multo disturbat sanguine pacem.
Addidit ira ferox moturas prælia uoces,
Immemor o patriæ, signorum oblite tuorum
Non potes hoc causæ miles præstare senatus
Assertor uicto redeas ut Cæsare, certe
Vt uincare potes, dum ferrum, incertaq; fata,
Quiq; fluat, multo non deerit uulnere sanguis,
Ibitis ad dominum? damnataq; signa feretis?
Vtq; habeat famulos nullo discrimine Cæsar,
Exorandus erit? ducibus quoq; uita petenda est?
Nunquam nostra salus pretium, mercesq; nefandæ
Proditionis erit, non hoc ciuilia bella
Vt uiuamus, agunt, trahimur sub nomine pacis.
Non chalybem gentes penitus fugiente metallo
Eruerent, nulli uallarent oppida muri,
Non sonipes in bella ferox, non iret in æquor
Turrigeras classis pelago sparsura carinas,
Si bene libertas unquam pro pace daretur.
Hostes nempe meos sceleri iurata nefando
Sacramenta tenent, at uobis uilior hoc est
Vestra fides, quod pro causa pugnantibus æqua
Et ueniam sperare licet. prò dira pudoris
Fœdera, nunc toto fatorum ignarus in orbe
Magne paras acies, mundiq; extrema tenentes
Sollicitas reges, cum forsan fœdere nostro
Iam tibi sit promissa salus, sic fatur, & omnes
Concussit mentes, scelerumq; reduxit amorem.

S ic ubi desuetæ syluis in carcere clauso
M ansueuere feræ, & uultus posuere minaces,
A tq; hominem didicere pati, si torrida paruus
V enit in ora cruor, redeunt, rabiesq́; furorq́;,
A dmonitæq; tument gustato sanguine fauces,
F eruet, & a trepido uix abstinet ora magistro.
I tur in omne nefas, & quæ fortuna Deorum
I nuidia cæca bellorum in nocte tulisset,
F ecit monstra fides, inter mensasq́; torosq́;
Q uæ modo complexu fouerunt pectora, cædunt.
E t quamuis primo ferrum strinxere gementes,
V t dextræ iusti gladius dissuasor adhæsit,
D um feriunt, odere suos, animosq́; labantes
C onfirmant ictu, feruent iam castra tumultu,
E t scelerum turba rapiuntur colla parentum,
A c uelut occultum pereat scelus, omnia monstra
I n faciem posuere ducum, iuuat esse nocentes.
T u Cæsar quamuis spoliatus milite multo
A gnoscis superos, neq; enim tibi maior in aruis
A emathiis fortuna fuit, nec phocidos undis
M assiliæ, phario nec tantum est æquore gestum,
H oc siquidem solo ciuilis crimine belli
D ux causæ melioris eris. polluta nefanda
A gmina cæde duces, iunctis committere castris
N on audent, altæq; ad mœnia rursus Ilerdæ
I ntendere fugam, campos eques obuius omnes
A bstulit, & siccis inclusit collibus hostem.
T unc inopes undæ prærupta cingere fossa
C æsar auet, nec castra pati contingere ripas,
A ut circum largos curuari brachia fontes.

V t leti uidere uiam, conuersus in iram
P ræcipitem timor est, miles non utile clausis
A uxilium mactauit equos, tandemq́; coactus
S pe posita damnare fugam, casurus in hostes
F ertur. ut effuso Cæsar decurrere passu
V idit, & ad certam deuotos tendere mortem,
T ela tene iam miles ait, ferrumq́; ruenti
S ubtrahe, non ullo constet mihi sanguine bellum,
V incitur haud gratis iugulo qui prouocat hostem.
E n sibi uilis adest inuisa luce iuuentus
I am damno peritura meo, non sentiet ictus.
I ncumbet gladiis. gaudebit sanguine fuso.
D eserat hic feruor mentes. cadat impetus amens.
P erdant uelle mori. sic deflagrare minaces
I ncassum, & uetito passus languescere bello,
S ubstituit merso dum nox sua lumina Phœbo.
I nde ubi nulla data est miscendi copia Martis,
P aulatim cadit ira ferox, mentesq́; tepescunt.
S aucia maiores animos ut pectora gestant
D um dolor est, ictusq́; recens, & mobile neruis
C onamen calidus præbet cruor, ossáq́; nondum
A dduxere cutem, si conscius ensis adacti
S tat uictor, tenuitq́; manus, tum frigidus artus
A lligat, atq; animum subducto robore torpor,
P ostquam sicca rigens astrinxit uulnera sanguis.
I amq́; inopes undæ primum tellure refossa
O cultos latices, abstrusáq́; flumina quærunt,
N ec solum rastris, durisq́; ligonibus arua,
S ed gladiis fodere suis, puteusq́; cauati
M ontis ad irrigui premitur fastigia campi.

Non se tam penitus, tam longe luce relicta
Merserit assyrii scrutator pallidus auri.
Non tamen aut tectis sonuerunt cursibus amnes,
Aut micuere noui percusso pumice fontes,
Antra nec exiguo stillant sudantia rore,
Aut impulsa leui turbatur glarea uena.
Tunc exhausta super multo sudore iuuentus
Extrahitur, duris silicum lassata metallis,
Quoq; minus possent siccos tolerare uapores
Quaesitae fecistis aquae, nec languida fessi
Corpora sustentant epulis, mensasq; perosi
Auxilium fecere famem, si mollius aruum
Prodidit humorem pingues manus utraq; glebas
Exprimit ora super, nigro si turbida limo
Colluuies immota iacet, cadit omnis in haustus
Certatim obscoenos miles, moriensq; recepit
Quas nollet uicturus aquas, rituq; ferarum
Distentas siccant pecudes, & lacte negato
Sordidus exhausto sorbetur ab ubere sanguis.
Tunc herbas, frondesq; terunt, & rore madentes
Distringunt ramos, & si quos palmite crudo
Arboris aut tenera succos pressere medulla.
O fortunati fugiens quos barbarus hostis
Fontibus immixto strauit per rura ueneno.
Hos licet in fluuios saniem, tabemq; ferarum
Pallida dictaeis Caesar nascentia saxis
Infundas aconita palam, romana iuuentus
Non decepta bibet, torrentur uiscera flamma,
Oraq; sicca rigent squamosis aspera linguis,
Iam marcent uenae, nulloq; humore rigatus

Aeris alternos angustat pulmo meatus,
Rescissoq; nocent suspiria dura palato.
Pandunt ora siti, nocturnumq; aëra captant,
Expectant imbres, quorum modo cuncta natabant
Impulsu, & siccis uultus in nubibus hærent,
Quoq; magis miseros undæ ieiunia soluant,
Non super arentem Meroën, cancriq; sub axe,
Qua nudi Garamantes arant, sedere, sed inter
Stagnantem Sicorim, & rapidũ deprensus Iberũ
Spectat uicinos sitiens exercitus amnes.
Iam domiti cessere duces, pacisq; petendæ
Author damnatis supplex Afranius armis,
Semianimes in castra trahens hostilia turmas
Victoris stetit ante pedes, seruata precanti
Maiestas non fracta malis, interq; priorem
Fortunam, casusq; nouos gerit omnia uicti,
Sed ducis, & ueniam securo pectore poscit.
Si me degeneri strauissent fata sub hoste,
Non deerat fortis rapiendo dextera leto.
At nunc sola mihi est orandæ causa salutis,
Dignum donanda Cæsar te credere uita.
Non partis studiis agimur, nec sumpsimus arma
Consiliis inimica tuis, nos denique bellum
Inuênit ciuile duces, causæq; priori,
Dum potuit, seruata fides, nil fata moramur,
Tradimus hesperias gentes, aperimus eoas,
Securumq; orbis patimur post terga relicti,
Nec cruor effusus campis tibi bella peregit,
Nec ferrum, lassæq; manus, hoc hostibus unum
Quod uincas, ignosce tuis, nec magna petuntur,

Ocia des fessis, uitam patiaris inermes
Degere, quam tribuis, campis prostrata iacere
Agmina nostra putes, nec enim felicibus armis
Misceri damnata decet, partemq́; triumphi
Captos ferre tui, turba hæc sua fata peregit,
Hoc petimus, uictos ne tecum uincere cogas.
Dixerat. At Cæsar facilis, uultuq; serenus
Flectitur, atq; usum belli, pœnamq́; remittit.
Vt primum iustæ placuerunt fœdera pacis,
Incustoditos decurrit miles ad amnes,
Incumbit ripis, permissaq́; flumina turbat.
Continuus multis subitarum tractus aquarum
Aëra non passus uacuis discurrere uenis,
Arctauit, clausitq́; animam, nec feruida pestis
Cedit adhuc, sed morbus egens iam gurgite plenis
Visceribus sibi poscit aquas, mox robora neruis,
Et uires rediere uiris. O prodiga rerum
Luxuries nunquam paruo contenta paratu,
Et quæsitorum terra, pelagoq́; ciborum
Ambitiosa fames & lautæ gloria mensæ,
Discite, quam paruo liceat producere uitam,
Et quantum natura petat, non erigit ægros
Nobilis ignoto diffusus consule Bacchus,
Non auro, murrhaq; bibunt, sed gurgite puro
Vita redit, satis est populis, fluuiusq́;, ceresq́;.
Heu miseri qui bella gerunt, tunc arma relinquens
Victori miles spoliato pectore tutus,
Innocuusq́; suas curarum liber in urbes
Spargitur. o quantum donata pace potitos
Excussis nunquam ferrum uibrasse lacertis

Poenituit tolerasse sitim, frustráq; rogasse
Prospera bella Deos, nempe usis Marte secundo
Tot dubiæ restant acies, tot in orbe labores,
Vt nunquam fortuna labet succeßibus anceps
Vincendum toties, terras fundendus in omneis
Est cruor, & Cæsar per tot sua fata sequendus.
Felix qui potuit mundi nutante ruina
Quo iaceat iam scire loco, non prælia fessos
Vlla uocant, certos non rumpunt claßica somnos,
Iam coniux, natíq; rudes, & sordida tecta,
Et non deductos recipit sua terra colonos.
Hoc quoq; securis oneris fortuna remisit,
Sollicitus menti quod abest pauor, ille salutis
Est author, dux ille fuit. sic prælia soli
Felices nullo spectant ciuilia uoto.
Non eadem belli totum fortuna per orbem
Constitit, in partes aliquid sed Cæsaris ausa est,
Qua maris adriaci longas ferit unda Salonas,
Et tepidum in molles Zephyros excurrit Iader.
Illic bellaci confisus gente curetum,
Quos alit adriaco tellus circunflua ponto,
Clauditur extrema residens Antonius ora,
Cautus ab incursu belli, si sola recedat,
Expugnat quæ tuta, fames, non pabula tellus
Pascendis submittit equis, non proferit ullam
Flaua ceres segetem, spoliabat gramine campum
Miles, & attonso miseris iam dentibus aruo
Castrorum siccas de cespite uulserat herbas.
Vt primum aduersæ socios in littore terræ,
Et Basilum uidere ducem, noua furta per æquor

Exquisita fugæ, neq; enim de more carinas
Extendunt, puppesq; leuant, sed firma gerendis
Molibus insolito contexunt robora ductu.
Nanq; ratem uacuæ sustentant undiq; cuppæ,
Quarum porrectis series constricta cathenis,
Ordinibus geminis obliquas excipit alnos,
Nec gerit expositum telis in fronte patenti
Remigium, sed quod trabibus circundedit æquor,
Hoc ferit, & taciti præbet miracula cursus,
Quod nec uela ferat, nec apertas uerberet undas,
Tunc freta seruantur, dum se decliuibus undis
Aestus agat, refluoq; mari nudentur arenæ.
Iamq; relabenti crescebant littora ponto,
Missa ratis prono defertur lapsa profundo,
Et geminæ comites, cunctas super ardua turris
Eminet, & tremulis tabulata minantia pinnis.
Noluit illyricæ custos Octauius undæ
Confestim tentare ratem, celeresq; carinas
Continuit, cursu crescat dum præda secundo,
Et temere ingressos repetendum inuitat ad æquor
Pace maris, sic dum pauidos formidine ceruos
Claudat odoratæ metuentes aéra pennæ,
Aut dum dispositis attollat retia uaris
Venator, tenet ora leuis clamosa molossi,
Spartanos, cretasq; ligat, nec creditur ulli
Sylua cani, nisi qui presso uestigia rostro
Colligit, & præda nescit latrare reperta
Contentus tremulo monstrasse cubilia loro.
Nec mora complentur moles, auidæq; petitis
Insula deseritur ratibus, quo tempore primas

Impedit ad noctem iam lux extrema tenébras.
At Pompeianus fraudes innectere ponto
Antiqua parat arte Cilix, passúsq; uacare
Summa freti medio suspendit uincula ponto,
Et laxas fluitare sinit, religatq; cathenas
Rupis ab illyricæ scopulis, nec prima, nec illa,
Quæ sequitur, tardata ratis, sed tertia moles
Hæsit, & ad cautes adducto fune secuta est.
Impendent caua saxa mari, ruituráq; semper
Stat mirum moles, & syluis æquor inumbrat,
Huc fractas Aquilone rates, submersáq; pontus
Corpora sæpe tulit, cæcisq; abscondit in antris
Restituit raptus tectum mare, cumq; cauernæ
Euomuere fretum, contorti uorticis undæ
Taurominitanam uincunt feruore Charybdim.
Hic opiterginis moles onerata colonis
Constitit, hanc omni puppes statione solutæ
Circueunt, alii rupes, ac littora complent.
Vulteius tacitas sensit sub gurgite fraudes,
Dux erat ille ratis, frustra qui uincula ferro
Rumpere conatus, poscit spe prælia nulla
Incertus qua terga daret, qua pectora bello.
Hoc tamen in casu quantum deprensa ualebat
Effecit uirtus inter tot millia captæ
Circunfusa rati, & plenam uix inde cohortem
Pugna fuit non longa quidem, nam condidit atra
Nox lucem dubiam, pacémq; habuere tenébræ.
Tunc sic attonitam, uenturáq; fata pauentem
Rexit magnanima Vulteius uoce cohortem,
Libera non ultra parua quam nocte iuuentus

Consulite extremis angusto tempore rebus,
Vita breuis nulli superest, qui tempus in illa
Quaerendae sibi mortis habet, nec gloria leti
Inferior iuuenes admoto occurrere fato.
Omnibus incerto uenturae tempore uitae
Par animi laus est, & quos speraueris annos
Perdere, & extremae momentum abrumpere lucis.
Accersas dum fata manu, non cogitur ullus
Velle mori, fuga nulla patet, stant undiq; nostris
Intenti ciues iugulis, decernite letum,
Et metus omnis abest, cupias quodcunq; necesse est.
Non tamen in caeca bellorum nube cadendum est,
Aut cum permixtis acies sua tela tenebris
Inuoluunt, conserta iacent cum corpora campo,
In medium mors omnis abit, perit obruta uirtus,
Nos in conspicua sociis, hostiq; carina
Constituere Dei, praebebunt aequora testes,
Praebebunt terrae, summis dabit insula saxis,
Spectabunt geminae diuerso e littore partes.
Nescio quod nostris magnum, & memorabile fatis
Exemplum fortuna paras, quaecunq; per aeuum
Exibuit monumenta fides, seruataq; ferro
Militiae pietas transibit nostra iuuentus.
Nanq; suis pro te gladiis incumbere Caesar
Esse parum scimus, sed non maiora supersunt
Obsessis tanti quae pignora demus amoris.
Abscidit nostrae multum sors inuida laudi,
Quod non cum senibus capti, natisq; tenemur.
Indomitos sciat esse uiros, timeatq; furentes.
Et morti faciles animos, & gaudeat hostis

Non plures hæsisse rates, tentare parabunt
Fœderibus, turpiq; uolent corrumpere uita.
O utinam quo plus habeat mors unica famæ,
Promittant ueniam, iubeant sperare salutem,
Ne nos, cum calido fodiemus uiscera ferro,
Desperasse putent, magna uirtute merendum est,
Cæsar ut amissis inter tot millia paucis
Hoc damnum, clademq; uocet, dent fata recessum,
Emittantq; licet, uitare instantia nolim.
Proieci uitam comites, totusq; futuræ
Mortis agor stimulis, furor est, agnoscere solis
Permissum est, quos iam tangit uicinia fati,
Victurosq; Dei cœlant ut uiuere durent,
Felix esse mori. sic cunctas sustulit ardor
Nobilium mentes iuuenum, cum sydera cœli
Ante ducis uoces oculis humentibus omnes
Aspicerent, flexoq; Vrsæ temone pauerent,
Idem cum fortes animos præcepta subissent
Optauere diem, nec segnis mergere ponto
Tunc erat astra polus, nam sol Ledæa tenebat
Sydera uicino cum lux altissima cancro est,
Nox tum thessalicas urgebat parua sagittas.
Detegit orta dies stantes in rupibus istros,
Pugnacesq; mari graia cum classe liburnos.
Tentauere prius suspenso uincere bello
Fœderibus, fieret captis si dulcior ipsa
Mortis uita mora, stabat deuota iuuentus
Damnata iam luce ferox, securaq; pugnæ
Permisso sibi fine manu, nulliq; tumultus
Excussere uiris mentes ad summa paratas,

I nnumerasq; simul pauci, terráq;, maríq;
S ustinuere manus, tanta est fiducia mortis.
V tq; satis bello uisum est fluxisse cruoris,
V ersus ab hoste furor, primus dux ipse carinæ
V ulteius iugulo poscens iam fata retecto,
E n quis ait iuuenum est, cuius sit dextra cruore
D igna meo, certáq; fide per uulnera nostra
T estetur se uelle mori. nec plura locuto
V iscera non unus iandudum transigit ensis.
C ollaudat cunctos, sed eum cui uulnera prima
D ebebat grato moriens interficit ictu.
C oncurrunt alii, totumq; in partibus unis
B ellorum fecere nefas. sic semine Cadmi
E micuit dircæa cohors, ceciditq; suorum
V ulneribus, dirum thebanis fratribus omen,
P hasidos & campis insomni dente creati
T errigenæ, missa magicis e cantibus ira
C ognato tantos implerunt sanguine sulcos,
I psáq; inexpertis, quod primum fecerat, herbis
E xpauit Medea nefas. sic mutua pacti
F ata cadunt iuuenes, nimiumq; in morte uirorum
M ors uirtutis habet, pariter sternuntq;, caduntq;
V ulnere letali, nec quenquam dextra fefellit
C um feriat moriente manu, nec uulnus adactis
D ebetur gladiis, percussum est pectore ferrum,
E t iugulis pressere manum, cum sorte cruenta
F ratribus incurrunt fratres, natusq; parenti.
H aud trepidante tamen toto cum pondere dextra
E xegere enses, pietas ferientibus una
N on repetisse fuit iam latis uiscera lapsa

S emianimes traxere foris, multumq́; cruoris
I nfudere mari, despectam cernere lucem,
V ictoresq́; suos uultu spectare superbo,
E t mortem sentire iuuat. iam strage cruenta
C onspicitur cumulata ratis, bustisq́; remittunt
C orpora uictores, ducibus mirantibus ulli
E sse ducem tanti, nullam maiore locuta est
O re ratem totum discurrens fama per orbem.
N on tamen ignauæ post hæc exempla uirorum
P ercipient gentes, quam sit non ardua uirtus
S eruitium fugisse manu, sed regna timentur
O b ferrum, & sæuis libertas uritur armis,
I gnoratq́; datos, ne quisquam seruiat, enses.
M ors utinam pauidos uitæ subducere nolles,
S ed uirtus te sola daret. non segnior illo
M arte fuit, qui tunc libycis exarsit in aruis.
N anq; rates audax lilybæo littore soluit
C urio, nec forti uelis Aquilone recepto
I nter semirutas magnæ Carthaginis arces,
E t Clupeam tenuit stationis littora notæ,
P rimaq́; castra locat cano procul æquore, qua se
B agrada lentus agit siccæ sulcator arenæ.
I nde petit tumulos, exesasq́; undiq; rupes,
A nthæi quæ regna uocat non uana uetustas.
N ominis antiqui cupientem noscere causas,
C ognita per multos docuit rudis incola patres.
N ondum post genitos tellus effœta gigantes,
T erribilem libycis partum concepit in antris,
N ec tam iusta fuit terrarum gloria Typhon,
A ut Tityos, Briareusq́; ferox, cœloq́; pepercit,
Quod

Quod non Phlegræis Antæum sustulit aruis.
Hoc quoq; tam uastas cumulauit munere uires
Terra sui foetus, quod cum tetigere parentem
Iam defecta uigent renouato robore membra.
Hæc illi spelunca domus, latuisse sub alta
Rupe ferunt, epulas raptos habuisse leones.
Ad somnos non terga feræ præbere cubile
Assuerunt, non sylua torum, uiresq; resumit
In nuda tellure iacens, periere coloni
Aruorum libyes, pereunt quos appulit æquor,
Auxilioq; diu uirtus non usa cadendi
Terræ spernit opes, inuictus robore cunctis
Quamuis staret, erat, tandem uulgata cruenti
Fama mali terras monstris, æquorq; leuantem
Magnanimum Alciden libycas exciuit in oras.
Ille Cleonæi proiecit terga leonis,
Antæus libyci, perfudit membra liquore
Hospes olympiacæ seruato more palæstræ,
Ille parum fidens pedibus contingere matrem,
Auxilium membris calidas infudit arenas.
Conseruere manus, & multo brachia nexu,
Colla diu grauibus frustra tentata lacertis,
Immotumq; caput fixa cum fronte tenetur,
Miranturq; habuisse parem, nec uiribus uti
Alcides primo uoluit certamine totis,
Exhausitq; uirum, quod creber anhelitus illi
Prodidit, & gelidus fesso de corpore sudor.
Tunc ceruix lassata quati, tunc pectore pectus
Vrgeri, tunc obliqua percussa labare
Crura manu, iam terga uiri cedentia uictor

Alligat, & medium compressis ilibus arctat,
Inguinaq; insertis pedibus distendit, & omnem
Explicuit per membra uirum, rapit arida tellus
Sudorem, calido complentur sanguine uenæ,
Intumuere tori, totosq; induruit Artus,
Herculeosq; nouo laxauit corpore nodos.
Constitit Alcides stupefactus robore tanto,
Nec sic inachiis quamuis rudis esset in undis,
Desectam timuit reparatis anguibus hydram.
Conflixere pares, telluris uiribus ille,
Ille suis. nunquam sæuæ sperare nouercæ
Plus licuit. uidet exhaustos sudoribus artus,
Ceruicemq; uiri siccam, qua ferret olympum,
Vtq; iterum fessis iniecit brachia membris,
Non expectatis Antæus uiribus hostis
Sponte cadit, maiorq; accepto robore surgit,
Quisquis inest terris, in fessos spiritus Artus
Egeritur, tellusq; uiro luctante laborat.
Vt tandem auxilium tactæ prodesse parentis
Alcides sensit, standum est tibi dixit, & ultra
Non credere solo, sterniq; uetabere terra,
Hærebis pressis intra mea pectora membris,
Huc Antæe cades, sic fatus sustulit alte
Nitentem in terras iuuenem, morientis in Artus
Non potuit nati tellus summittere uires,
Alcides medium tenuit, iam pectora pigro
Stricta gelu, terrisq; diu non credidit hostem.
Hinc æui ueteris custos famosa uetustas,
Miratrixq; sui signauit nomine terras.
Sed maiora dedit cognomina collibus istis,

Poenum qui latiis reuocauit ab arcibus hostem
Scipio, nam sedes libyca tellure potito
Haec fuit, en ueteris cernis uestigia ualli,
Romana hos primum tenuit uictoria campos.
Curio laetatus tanquam fortuna locorum
Bella gerat, seruetq; ducum sibi fata priorum,
Felici non fausta loco tentoria ponens
Indulsit castris, & collibus abstulit omen,
Sollicitatq; feros non aequis uiribus hostes.
Omnis romanis quae cesserat Aphrica signis,
Tunc Vari sub iure fuit, qui robore quanquam
Confisus latio, regis tamen undiq; uires
Exciuit libycae gentis, extremaq; mundi
Signa suum comitata Iubam. non fusior ulli
Terra fuit domino, qua sunt longissima regna,
Cardine ab occiduo uicinus gadibus Atlas
Terminat, a medio confinis syrtibus Hammon,
At qua lata iacet uasti plaga feruida regni
Distinet Oceanum, Zonaeq; exusta calentis
Sufficiunt spatio, populi tot castra sequuntur
Autololes, numidaeq; uagi, semperq; paratus
Inculto getulus equo, tum concolor indo
Maurus, inops Nasamon, mixti Garamante perusto
Marmaridae uolucres, aequaturusq; sagittas
Medorum tremulum cum torsit missile Mazax,
Et gens, quae nudo residens massilia dorso
Ora leui flectit frenorum nescia uirga,
Et solitus uacuis errare mapalibus Apher
Venator, ferriq; simul fiducia non est
Vestibus iratos laxis operire leones.

Nec solum studiis ciuilibus arma parabat,
Priuatæ sed bella dabat Iuba concitus iræ.
Hunc quoq; quo superos, humanaq; polluit anno,
Lege tribunitia solio depellere auorum
Curio tentarat, Libyamq; auferre tyranno,
Dum regnum te Roma facit. memor ille doloris
Hoc bellum sceptri fructum putat esse retenti.
Hac igitur regis trepidat iam Curio fama,
Et quod cæsareis nunquam deuota iuuentus
Illa nimis castris, nec Rheni miles in undis
Exploratus erat Corfini captus in arce,
Infidusq; nouis ducibus, dubiusq; priori
Fas utrunq; putat. sed postquam languida segni
Cernit cuncta metu, nocturnaq; munia ualli
Desolata fuga, trepida sic mente profatur
Audendo magnus tegitur timor, arma capessam
Ipse prior, campum miles descendat in æquum
Dum meus est, uariam semper dant ocia mentem.
Eripe consilium pugnæ, cum dira uoluntas
Ense subit presso galeæ texere pudorem.
Quis conferre duces meminit? quis pendere causas,
Qua stetit, inde fauet? ueluti fatalis arenæ
Muneribus non ira uetus concurrere cogit,
Productos odere pares. sic fatus apertis
Instruxit campis acies, quem blanda futuris
Deceptura malis belli fortuna recepit,
Nam pepulit Varum campo, nudataq; fœda
Terga fuga, donec uetuerunt castra, cecidit.
Tristia sed postquam superati prælia Vari
Sunt audita Iubæ, lætus quod gloria belli

Sit rebus seruata suis, rapit agmina furtim,
Obscurat'q; suam per iussa silentia famam,
Hoc solum metuens incautus ab hoste timeri.
Mittitur exigua qui prælia prima lacessat,
Eliciat'q; manu numidis a rege secundus
Vt sibi commissi simulator Sabbura belli,
Ipse caua regni uires in ualle retentat.
Aspidas ut Pharias cauda solertior hostis
Ludit, & iratas incerta prouocat umbra,
Obliquans'q; caput uanas serpentis in auras
Effusæ tuto comprendit guttura morsu
Letiferam citra saniem, tunc irrita pesti
Exprimitur, fauces'q; fluunt pereunte ueneno.
Fraudibus euentum dederat fortuna, ferox'q;
Non exploratis occulti uiribus hostis,
Curio nocturnum castris erumpere cogit,
Ignotis'q; equitem late decurrere campis.
Ipse sub auroræ primos excedere motus
Signa iubet castris, multum, frustra'q; rogatus
Vt libycas metuat fraudes, infecta'q; semper
Punica bella dolis. leti fortuna propinqui
Tradiderat fatis iuuenem, bellum'q; trahebat
Authorem ciuile suum, super ardua ducit
Saxa super cautes abrupto limite signa,
Cum procul e summis conspecti collibus hostes
Fraude sua cessere parum, dum colle relicto
Effusam patulis aciem committeret aruis,
Ille fugam credens simulatæ nescius artis,
Vt uictor medios aciem proiecit in agros,
Tunc primum patuere doli, numidæ'q; fugaces

V ndiq; completis clauserunt montibus agmen,
O bstupuit dux ipse simul, peritura'q; turba,
N on timidi petiere fugam, non prælia fortes,
Q uippe ubi non sonipes motus clangore tubarum
S axa quatit pulsu, rigidos uexantia frenos
O ra terens, spargit'q; iubas, & subrigit aures,
I ncerto'q; pedum pugnat non stare tumultu.
F essa iacet ceruix, fumant sudoribus artus,
O ra'q; proiecta squallent arentia lingua,
P ectora rauca gemunt, quæ creber anhelitus urget,
E t defecta grauis longe trahit Ilia pulsus,
S icca'q; sanguineis durescit spuma lupatis,
I am'q; gradum neq; uerberibus, stimulis'q; coacti,
N ec quamuis crebris iussi calcaribus addunt,
V ulneribus coguntur equi, nec profuit ulli
C ornipedis rupisse moras, neq; enim impetus illis,
I ncursus'q; fuit, tantum profertur ad hostes,
E t spatium iaculis oblato uulnere donat.
A t uagus Apher, equos ut primum emisit in agmen,
T unc campi tremuere sono, terra'q; soluta
Q uantus bistonio torquetur turbine puluis,
A ëra nube sua texit, traxit'q; tenébras.
V t uero in pedites fatum miserabile belli
I ncubuit, nullo dubii discrimine Martis
A ncipites stéterunt casus, sed tempora pugnæ
M ors tenuit, neq; enim licuit procurrere contra,
E t miscere manus, sic undiq; septa iuuentus
C ommi nus obliquis, & rectis eminus hastis
O bruitur, non uulneribus, nec sanguine solum
T elorum nimbo peritura, at pondere ferri.

Ergo acies tantæ paruum spissantur in orbem,
Ac siquis metuens medium correpsit in agmen
Vix impune suos inter conuertitur enses·
Densaturq; globus quantum pede prima relato
Constrinxit gyros acies, non arma mouendi
Iam locus est pressis, stipataq; membra teruntur.
Frangitur armatum colliso pectore pectus,
Non tam læta tulit uictor spectacula Maurus,
Quam fortuna dabat, fluuios non ille cruoris,
Membrorumq; uidet lapsum & ferientia terram
Corpora, compressum turba stetit omne cadauer.
Excitet inuisas diræ Carthaginis umbras
Inferiis fortuna nouis, ferat ista cruentus
Hannibal, & pœni tam dira piacula manes,
Romanam superi libyca tellure ruinam
Pompeio prodesse nefas, uotisq; Senatus
Aphrica nos potius uincat sibi. Curio fusas
Vt uidit campis acies, & cernere tantas
Permisit clades compressus sanguine puluis,
Non tulit afflictis animam producere rebus,
Aut sperare fugam, ceciditq; in strage suorum
Impiger ad letum, & fortis uirtute coacta·
Quid nunc rostra tibi prosunt turbata, forumq;,
Vnde tribunitia plæbeius signifer arte
Arma dabas populis? quid prodita iura Senatus,
Et gener, atq; socer bello concurrere iussi?
Ante iaces, quam dira duces pharsalia confert,
Spectandumq; tibi bellum ciuile negatum est.
Has urbi miseræ uestro de sanguine pœnas
Ferre datis, luitis iugulo sic arma potentes.

Felix Roma quidem, ciues'q; habitura beatos,
Si libertatis superis tam cura placeret,
Quam uindicta placet, libycas en nobile corpus
Pascit aues nullo contectus Curio busto.
At tibi nos, quando non proderit ista silere,
A quibus omne æui senium sua fama repellit,
Digna damus iuuenis meritæ præconia uitæ.
Haud alium tanta ciuem tulit indole Roma,
Aut cui plus leges deberent recta sequenti.
Perdita tunc urbi nocuerunt sæcula, postquam
Ambitus, & luxus, & opum metuenda facultas
Transuerso mentem dubiam torrente tulerunt,
Momentum'q; fuit mutatus Curio rerum,
Gallorum captus spoliis, & Cæsaris auro.
Ius licet in iugulos nostros sibi fecerit ense
Sylla potens, Marius'q; ferox, & Cinna cruentus,
Cæsareæ'q; domus series, cui tanta potestas
Concessa est? emêre omnes. hic uendidit urbem.

M. ANNEI LVCANI CIVILIS BELLI LIBER QVINTVS.

Ic alterna duces bellorum uulne ra passos
In macedum terras miscens aduer sa secundis
Seruauit fortuna pares. iam spar serat hæmo
Bruma niues, gelidoq; cadens Atlantis olympo,
Instabatq; dies qui dat noua nomina fastis,
Quiq; colit primus ducentem tempora Ianum.
Dum tamen emeriti remanet pars ultima iuris
Consul uterq; uagos belli per munia patres
Elicit epirum. peregrina ac sordida sedes
Romanos cepit proceres, secretaq; rerum
Hospes in extremis audiuit curia tectis,
Nam quis castra uocet tot strictas iure secures?
Tot fasces? docuit populos uenerabilis ordo,
Non Magni partes, sed Magnum in partibus esse.
Vt primum mœstum tenuere silentia cœtum,
Lentulus e celsa sublimis sede profatur.
Indole si dignum latia, si sanguine prisco
Robur inest animis, non qua tellure coacti,
Quamq; procul tectis captæ sedeamus ab urbis,
Cernite, sed uestræ faciem cognoscite turbæ,
Cunctaq; iussuri primum hoc decernite patres,
Quod regnis, populisq; liquet nos esse Senatum.
Nam uel hyperboreæ plaustrum glaciale sub Vrsæ,
Vel plaga qua torrens, claususq; uaporibus axis,

Nec patitur noctes, nec iniquos crescere soles.
Si fortuna ferat, rerum nos summa sequetur,
Imperiumq́; comes tarpeia sede perusta
Gallorum facibus, Veiosq́; habitante Camillo
Illic Roma fuit, non unquam perdidit ordo
Mutato sua iura solo, mœrentia tecta
Cæsar habet, uacuasq́; domos, legesq́; silentes,
Clausáq; iustitio tristi fora, curia solos
Illa uidet patres, plena quos urbe fugauit.
Ordine de tanto quisquis non exulat, hic est.
Ignaros scelerum, longaq́; in pace quietos
Bellorum primus sparsit furor, omnia rursus
Membra loco redeunt, en totis uiribus orbis
Hesperiam pensant superi, iacet hostis in undis
Obrutus illyricis, libyes squallentibus aruis.
Curio cæsarei cecidit pars magna Senatus.
Tollite signa duces, fatorum impellite cursum,
Spem uestram præstate Deis, fortunaq́; tantos
Det nobis animos, quantos fugientibus hostem
Causa dabat, nostrum exhausto ius clauditur anno,
Vos quorum finem non est sensura potestas
Consulite in medium patres, Magnumq́; iubete
Esse ducem, læto nomem clamore Senatus
Excipit, & Magno fatum, patriæq́;, suumq́;
Imposuit, tunc in reges, populosq́; merentes
Sparsus honos, pelagiq́; potens Phœbeia donis
Exornata Rhodos, gelidiq́; inculta iuuentus
Taygeti. fama ueteres laudantur Athenæ.
Massiliæq́; suæ donatur libera phocis.
Tunc Sadalen, fortemq́; Cotyn, fidumq́; per arma

Deiotarum, & gelidae dominum Rhasipolin orae
Collaudant, libyamq; iubent authore Senatu
Sceptifero parere Iubae. prò tristia fata.
En tibi non fidae gentis dignissime regno
Fortunae Ptolemaee pudor, crimenq; Deorum,
Cingere Pellaeo pressos diademate crines
Permissum, saeuum in populos puer accipis ensem,
Atq; utinam in populos, donata est regia Lagi,
Accessit Magni iugulus, regnumq; sorori
Ereptum est, soceroq; nefas, iam turba soluto
Arma petit coetu, quae cum populiq;, ducesq;
Casibus incertis, & caeca sorte pararent,
Solus in ancipites metuit descendere Martis
Appius euentus, finemq; expromere rerum
Sollicitat superos, multosq; obducta per annos
Delphica fatidici reserat penetralia Phoebi.
Hesperio tantum, quantum semotus eoo,
Cardine Parnasus gemino petit aethéra colle,
Mons Phoebo, Bromioq; sacer, cui numine mixto
Delphica Thebanae referunt trieterica Bacchae.
Hoc solum fluctu terras mergente cacumen
Eminuit, pontoq; fuit discrimen, & astris.
Tu quoq; uix summam seductus ab aequore rupem
Extuleras, unoq; iugo Parnase latebas.
Vltor ibi expulsae premeret cum uiscera partus
Matris adhuc rudibus Paean Phythona sagittis
Explicuit, cum regna Themis, tripodasq; teneret.
Vt uidit Paean uastos telluris hiatus
Diuinam spirare fidem, uentosq; loquaces
Exhalare solum, sacris se condidit antris,

Incubuitq; adyto, uates ibi factus Apollo.
Quis latet hic superũ, quod numẽ ab æthere pressum
Dignatur cæcas inclusum habitare cauernas?
Quis terram cœli patitur Deus omnia cursus
Aeterni secreta tenens, mundiq; futuri
Conscius, ac populis sese proferre paratus,
Contactusq; ferens hominũ, magnusq;, potensq;
Siue canit fatum, seu quod iubet ille canendo
Fit fatum? forsan terris inserta regendis
Aëre libratum uacuo quæ sustinet orbem
Totius pars magna Iouis Cyrrhæa per antra
Exit, & æthereo trahitur connexa tonanti.
Hoc ubi uirgineo conceptum est pectore numen,
Humanam feriens animam sonat, oraq; uatis
Soluit, ceu siculus flammis urgentibus ætnam
Vndat apex, campana fremens ceu saxa uaporat
Conditus Inarimes æterna mole Typhöeus.
Hoc tamen expositum cunctis, nulliq; negatum
Numen, ab humani solum se labe furoris
Vindicat, haud illic tacito mala uota susurro
Concipiunt, nam fixa canens, mutandaq; nulli
Mortales optare uetat, iustisq; benignus
Sæpe dedit sedem totas mutantibus urbes,
Vt Tyriis dedit ille minas impellere belli,
Vt salaminiacum meminit mare, sustulit iras
Telluris sterilis monstrato fine, resoluit
Aëra tabificum, non ullo sæcula dono
Nostra carent maiore Deum, quam delphica sedes
Quod siluit, postquam reges timuere futura,
Et superos uetuere loqui, nec uoce negata

Cyrrhææ mœrent uates, templiq; fruuntur
Iustitio, nam siqua Deus sub pectora uenit,
Numinis aut pena est mors immatura recœpti,
Aut pretium, quippe stimulo, fluctuq; furoris
Compages humana labat, pulsusq; Deorum
Concutiunt fragiles animas. sic tempore longo
Immotos tripodas, uastæq; silentia rupis
Appius hesperii scrutator ad ultima fati
Sollicitat, iussus sedes laxare uerendas
Antistes, pauidamq; Deis immittere uatem,
Castalios circum laticꝫs, nemorumq; recessus
Phœmonoën errore uagam, curisq; uacantem
Corripuit, cogitq; fores irrumpere templi.
Limine terrifico metuens consistere Phœbas,
Absterrere ducem noscendi ardore futura
Cassa fraude parat. quid spes ait improba ueri
Te Romane trahit? muto parnasus hiatu
Conticuit, pressitq; Deum, seu spiritus istas
Destituit fauces, mundiq; in deuia uersum
Duxit iter, seu barbarica cum lampade Phython
Arsit, in immensas cineres abiere cauernas,
Et Phœbi tenuere uiam, seu sponte Deorum
Cyrrha silet, fatiq; sat est arcana futuri
Carmine longæuæ uobis commissa Sibyllæ,
Seu Pæan solitus templis arcere nocentes,
Ora quibus soluat nostro non inuenit æuo.
Virginei patuere doli, fecitq; negatis
Numinibus metus ipse fidem. tum torta priores
Stringit uitta comas, crinesq; in terga solutos
Candida phocaica complectitur infula lauro.

Hærentem, dubiamq́; premens in templa sacerdos
Impulit, illa pauens adyti penetrale remoti
Fatidicum, prima templorum in parte resistit,
Atq; Deum simulans sub pectore ficta quieto
Verba refert, nullo confusæ murmure uocis
Instinctam sacro mentem testata furore,
Haud æque læsura ducem, cui falsa canebat,
Quam tripodas, Phœbiq́; fidem, non rupta treméti
Verba sono, nec uox antri complere capacis
Sufficiens spatium, nulloq́; horrore comarum
Excussæ laurus, immotaq́; culmina templi,
Securumq́; nemus, ueritam se credere Phœbo
Prodiderant, sentit tripodas cessare, furensq́;
Appius, & nobis meritas dabis impia pœnas,
Et superis, quos fingis, ait, nisi mergeris antris,
Deq́; orbis trepidi tanto consulta tumultu
Desinis ipsa loqui. tandem conterrita uirgo
Confugit ad tripodas, uastisq́; adducta cauernis
Hæsit, & insueto concepit pectore numen,
Quod non exhaustæ per tot iam sæcula rupis
Spiritus ingessit uati, tandemq́; potitus
Pectore cyrrhæo nonunquam plenior artus
Phœbados irrupit Pæan, mentemq́; priorem
Expulit, atq; hominem toto sibi cedere iussit
Pectore, bacchatur demens aliena per antrum
Colla ferens, uittasq́; Dei, Phœbeaq́; serta
Erectis discussa comis, per inania templi
Ancipiti ceruice rotat, spargitq́; uaganti
Obstantes tripodas, magnoq́; exæstuat igne
Iratum te Phœbe ferens, nec uerbere solo

V teris & stimulos, flammasq; in uiscera mergis,
A ccipit & frenos, nec tantum prodere uati
Q uantum scire licet, uenit ætas omnis in unam
C ongeriem, miserumq; premunt tot sæcula pectus,
T anta patet rerum series, atq; omne futurum
N ititur in lucem, uocemq; petentia fata
L uctantur, non prima dies, non ultima mundi,
N on modus oceani, numerus non deerat arenæ.
T alis in euboico uates cumana recessu
I ndignata suum multis seruire furorem
G entibus, ex tanta fatorum strage superba
E xcerpsit romana manu, sic plena laborat
P hœmonoë Phœbo, dum te consultor operti
C astalia tellure Dei uix inuenit Appi
I nter fata diu quærens tam magna latentem.
S pumea tunc primum rabies uesana per ora
E ffluit, & gemitus & anhelo clara meatu
M urmura, tunc mœstus uastis ululatus in antris,
E xtremæq; sonant domita iam uirgine uoces.
E ffugis ingentes tanti discriminis expers
B ellorum romane minas, solusq; quietem
E uboica uasta lateris conualle tenebis.
C ætera suppressit, faucesq; obstruxit Apollo.
C ustodes tripodes fatorum, arcanaq; mundi,
T uq; potens ueri Pæan, nullumq; futuri
A superis cælate diem, suprema ruentis
I mperii, cæsosq; duces, & funera regum,
E t tot in hesperio collapsas sanguine gentes
C ur aperire times? an non dum numina tantum
D ecreuere nefas, & adhuc dubitantibus astris

Pompeii damnare caput tot fata tenentur,
Vindicis an gladii facinus, pœnas'q; furorum,
Regna'q; ad ultores iterum redeuntia Brutos,
Vt peragat fortuna, taces? tunc pectore uatis
Impactæ cessere fores, exclusa'q; templis
Prosiluit, perstat rabies, nec cuncta locuta,
Quem non emisit, superest Deus, illa feroces
Torquet adhuc oculos, toto'q; uagantia cœlo
Lumina, nunc uultu pauido, nunc torua minaci,
Stat nunquam facies, rubor igneus inficit ora,
Liuentes'q; genas, nec qui solet esse timenti
Terribilis, sed pallor inest, nec fessa quiescunt
Corda, sed ut timidus boreæ post flamina pontus
Rauca gemit, sic multa leuant suspiria uatem,
Dum'q; a luce sacra qua uidit fata refertur
Ad uulgare iubar, mediæ uenêre tenebræ,
Immisit stygiam Pæan in uiscera lethen,
Quæ raperet secreta Deum. tum pectore uerum
Fugit, & ad Phœbi tripodas rediere futura,
Vix'q; refecta cadit, nec te uicinia leti
Territat ambiguis frustratum sortibus Appi,
Iure sed incerto mundi subsidere regnum,
Chalcidos euboicæ uana spe rapte parabas,
Heu demens nullum belli sentire fragorem,
Tot mundi caruisse malis præstare, Deorum
Excepta quis morte potest? secreta tenebis
Littoris euboici memorando condite busto,
Qua maris angustat fauces saxosa Carystos,
Et tumidis infesta colit qua numina Rhamnis,
Arctatus rapido feruet qua gurgite pontus,

Euripus'q; trahit cursum mutantibus undis
Chalcidicas puppes ad iniquam classibus Aulim.
Interea domitis Cæsar remeabat iberis
Victrices Aquilas alium laturus in orbem,
Cum prope fatorum tantos per prospera cursus
Auertêre Dei, nullo nam Marte subactus
Intra castrorum timuit tentoria ductor
Perdere successus scelerum, cum penè fideles
Per tot bella manus satiatæ sanguine tandem
Destituere ducem, seu mœsto classica Paulum
Intermissa sono, clausus'q; & frigidus ensis
Expulerat belli furias, seu præmia miles
Dum maiora petit, damnat causam'q;, ducem'q;,
Et scelere imbutos etiam nunc uendicat enses.
Haud magis expertus discrimine Cæsar in ullo est,
Quam non e stabili, tremulo sed culmine cuncta
Despiceret, staret'q; super titubantia fultus,
Tot raptis truncus manibus, gladio'q; relictus
Penè suo, qui tot gentes in bella trahebat
Scit non esse ducis, strictos sed militis enses.
Non pauidum iam murmur erat, nec pectore tecto
Ira latens, nam quæ dubias constringere mentes
Causa solet, dum quis q; pauet, quibus ipse timori est,
Se'q; putat solum regnorum iniusta grauari,
Haud retinet, quippe ipsa metus exoluerat audax
Turba suos. Quicquid multis peccatur, inultum est.
Effudere minas. liceat discedere Cæsar
A rabie scelerum. quæris, terra'q;, mari'q;
His ferrum iugulis, animas'q; effundere uiles
Quolibet hoste paras, partem tibi gallia nostri

E ripuit, partem duris Hiſpania bellis,
P ars iacet heſperia, totoq́; exercitus orbe
T e uincente perit terris fudiſſe cruorem
Q uid iuuat arctois Rhodano, Rhenoq́; ſubactis?
T ot mihi pro bellis bellum ciuile dediſti.
C epimus expulſo patriæ cum tecta Senatu,
Q uos hominum, uel quos licuit ſpoliare Deorum?
I mus in omne nefas manibus, ferroq́; nocentes,
P aupertate pii, finis quis quæritur armis?
Q uid ſatis eſt, ſi Roma parum? iam reſpice canos,
I nualidasq́; manus, & inanes cerne lacertos.
V ſus abit uitæ. bellis conſumpſimus æuum.
A d mortem dimitte ſenes. en improba uota,
N on duro liceat morientia ceſpite membra
P onere, non anima galeam fugiente ferire,
A tq; oculos morti clauſuram quærere dextram.
C oniugis illabi lachrymis, uniq; paratum
S cire rogum, liceat morbis finire ſenectam.
S it præter gladios aliquod ſub Cæſare fatum.
Q uid uelut ignaros ad quæ portenta paremur
S pe trahis? uſqueadeo ſoli ciuilibus armis
N eſcimus cuius ſceleris ſit maxima merces?
N il actum eſt bellis, ſi non dum comperit iſtas
O mnia poſſe manus, nec fas nec uincula iuris
H oc audere uetant. Rheni mihi Cæſar in undis
D ux erat, hic ſocius. Facinus quos inquinat, æquat.
A dde quod ingrato meritorum iudice uirtus
N oſtra perit. quicquid gerimus, fortuna uocatur.
N os fatum ſciat eſſe ſuum, licet omne Deorum
O bſequium ſperes, irato milite Cæſar

P ax erit, hæc fatus totis discurrere castris
C œperat, infestoq; ducem deposcere uultu.
S ic eat o superi, quando pietasq;, fidesq;
D estituunt, moresq; malos sperare relictum est,
F inem ciuili faciat discordia bello.
Q uem non ille ducem potuit terrere tumultus?
F ata sed in præceps solitus dimittere Cæsar,
F ortunamq; suam per summa pericula gaudens
E xercere uenit, nec, dum desæuiat ira,
E xpectat, medios properat tentare furores.
N on illis urbes, spoliandaq; templa negasset,
T arpeiamq; Iouis sedem, matresq; Senatus,
P assurasq; infanda nurus, uult omnia Cæsar
A se sæua peti. uult præmia Martis amari,
M ilitis indomiti tantum mens sana timetur.
N on pudet heu Cæsar soli tibi bella placere
I am manibus damnata tuis. hos ante pigebit
S anguinis, his ferri graue ius erit, ipse per omne
F asq;, nefesq; rues? lassare, & disce sine armis
P osse pati, liceat scelerum tibi ponere finem.
S æue quid insequeris? quid iam nolentibus instas?
B ellum te ciuile fugit. Stetit aggere fulti
C espitis intrepidus uultu, meruitq; timeri
N on metuens, atq; hæc ira dictante profatur,
Q ui modo in absentem uultu, dextraq; furebas
M iles, habes nudũ, promptumq; ad uulnera pectus,
H inc fuge, si belli finis placet ense relicto.
D etegit imbelles animos nil fortiter ausa
S editio, tantumq; fugam meditata iuuentus,
A c ducis inuicti rebus lassata secundis.

Vadite, meq́; meis ad bella relinquite fatis,
Inuenient hæc arma manus, uobisq́; repulsis
Tot reddet fortuna uiros, quot tela uacabunt,
An' ne fugam Magni tanta cum classe sequuntur
Hesperiæ gentes, nobis uictoria turbam
Non dabit, impulsi tantum quæ præmia belli
Auferat, & uestri rapta mercede laboris
Lauriferos nullo comitetur uulnere currus?
Vos despecta senes, exhaustaq́; sanguine turba
Cernetis nostros iam plebs Romana triumphos.
Cæsaris an cursus uestræ sentire putatis
Damnum posse fugæ? ueluti si cuncta minentur
Flumina, quos miscent pelago, subducere fontes,
Non magis ablatis unquam descenderet æquor,
Quam nunc crescit aquis. an uos momenta putatis
Vlla dedisse mihi? nunquam sic cura Deorum
Se premit, ut uestræ morti, uestræq́; saluti
Fata uacent. Procerum motus hæc cuncta sequūtur.
Humanum paucis uiuit genus, orbis iberi
Horror, & arctoi nostro sub nomine miles
Pompeio certe fugeres duce. fortis in armis
Cæsareis Labienus erat, nunc transfuga uilis
Cum duce prælato terras, atq; æquora lustrat.
Nec melior mihi uestra fides, si bella nec hoste,
Nec duce me geritis, quisquis mea signa relinquit,
Nec Pompeianis tradit sua partibus arma,
Hic nunquam uult esse meus, sunt ista profecto
Curæ castra Deis, qui me committere tantis
Non nisi mutato uoluerunt milite bellis.
Heu quantum fortuna humeris iam pondere fessis

A molitur onus, ſperantes omnia dextras
E xarmare datur, quibus hic non ſufficit orbis.
I am certe mihi bella geram. diſcedite caſtris,
T radite noſtra uiris ignaui ſigna quirites.
A t paucos quibus hæc rabies authoribus arſit,
N on Cæſar, ſed pœna tenet. procumbite terra,
I nfidumq́; caput, feriendaq́; tendite colla.
E t tu, quo ſolo ſtabunt iam robore caſtra
T yro rudis, ſpecta pœnas, & diſce ferire,
D iſce mori. tremuit ſæua ſub uoce minantis
V ulgus iners, unumq́; caput tam magna iuuentus
P riuatum factura timet, uelut enſibus ipſis
I mperet inuito moturus milite ferrum.
I pſe pauet ne tela ſibi, dextræq́; negentur
A d ſcelus hoc Cæſar, uicit patientia ſæui
S pem ducis, & iugulos, non tantum præſtitit enſes.
N il magis aſſuetas ſceleri quam perdere mentes,
A tq; perire timet. tam diri fœderis ictu
P arta quies, pœnaq́; redit placata iuuentus.
B runduſium decimis iubet hanc attingere caſtris,
E t cunctas reuocare rates, quas auius Hydrus,
A ntiquusq́; Taras, ſecretaq́; littora Leucæ,
Q uas recipit Salpina palus, & ſubdita Sipus
M ontibus, auſoniam qua torquens frugifer oram
D almatico boreæ, calabroq́; obnoxius auſtro
A ppulus adriacas exit Garganus in undas.
I pſe petit trepidam tutus ſine milite Romam
I am doctam ſeruire togæ, populoq́; precanti
S cilicet indulgens ſummum dictator honorem
C ontigit, & lætos fecit ſe conſule faſtos.

Nanq; omnes uoces per quas iam tempore tanto
Mentimur dominis, hæc primum repperit ætas,
Qua sibi ne ferri ius ullum Cæsar abesset,
Ausonias uoluit gladiis miscere secures,
Addidit & fasces aquilis, & nomen inane
Imperii rapiens. signauit tempora digna
Mœsta nota. nam quo melius pharsalicus annus
Consule notus erit? fingit solennia campus,
Et non admissæ dirimit suffragia plebis,
Decantatq; tribus, & uana uersat in urna,
Nec cœlum seruare licet, tonat augure surdo,
Et lætæ iurantur aues bubone sinistro.
Inde perit primum quondam ueneranda potestas
Iuris inops, careat tantum ne nomine tempus,
Menstruus in fastos distinguit secula consul.
Nec non Iliacæ numen quod præsidet Albæ
Haud meritum latio solennia sacra subacto,
Vidit flammifera confectas nocte latinas.
Inde rapit cursus, & quæ piger appulus arua
Deseruit rastris, & inerti tradidit herbæ,
Ocyor & cœli flammis, & tigride fœta
Transcurrit, curuiq; tenens minoia tecta
Brundusii, clausas uentis brumalibus undas
Inuenit, & pauidas hyberno sydere classes.
Turpe duci uisum est rapiendi tempora belli
In segnes hæsisse moras, portuq; teneri,
Dum pateat tutum uel non felicibus æquor.
Expertes animos pelagi sic robore complet,
Fortius hyberni flatus, cœlumq;, fretumq;
Cum cœpere, tenent, quam quos incumbere certos

Perfida nubiferi uetat inconstantia ueris.
Nec maris anfractus, lustrandáq; littora nobis,
Sed recti fluctus, solóq; aquilone secandi.
Hic utinam summi curuet carchesia mali,
Incumbatq; furens, & graia ad mœnia perflet,
Ne Pompeiani phæacum e littore toto
Languida iactatis comprendant carbasa remus,
Rumpite, quæ retinent felices uincula proras.
Iandudum nubes, & sæuas perdimus undas.
Sydera prima poli Phœbo labente sub undas
Exierant, & luna suas iam fecerat umbras,
Cum pariter soluêre rates, totosq; rudentes
Laxauere sinus, & flexo nauita cornu
Obliquat leuo pede carbasa, summáq; pandens
Suppara uelorum perituras colligit auras.
Vt primum leuior propellere lintea uentus
Incipit, exiguumq; timent, mox reddita malo
In mediam cecidere ratem, terráq; relicta
Non ualet ipsa sequi puppes quæ uexerat aura.
Aequora lenta iacent alto torpore ligata,
Pigrius immotis hæsere paludibus undæ.
Sic stat iners scythicas astringens bosphorus undas,
Cum glacie retinente fretum nom impulit Ister,
Immensumq; gelu tegitur mare, comprimit unda,
Deprendit quascunq; rates, nec peruia uelis
Aequora frangit eques, fluctúq; latente sonantem
Orbita migrantis scindit mæotica Bessi.
Sæua quies pelagi, mœstóq; ignaua profundo
Stagna iacentis aquæ ueluti deserta rigente
Aequora natura cessant, pontusq; uetustas

Oblitus seruare uices non commeat æstu,
Non horrore tremit, non solis imagine uibrat
Casibus innumeris, fixæ patuere carinæ.
Illinc infestæ classes, & inertia tonsis
Aequora moturæ, grauis hinc langore profundi
Obsessis uentura fames, noua uota timori
Sunt inuenta nouo, fluctus, nimiasq; precari
Ventorum uires, dum se torpentibus unda
Excutiat stagnis, & sit mare, nubila nusquam,
Vndarumq; minæ, cœlo languente, fretoq;
Naufragii spes omnis abit, sed nocte fugata
Læsum nube diem iubar extulit, imaq; sensim
Concussit pelagi, mouitq; ceraunia nautis,
Inde rapi cœpere rates, atq; æquora classem
Curua sequi, quæ iam uento, fluctuq; secundo
Lapsa palestinas uncis confixit arenas.
Prima duces uidit iunctis consistere castris
Tellus, quam uolucer Genusus, quam mollior Apsus
Circueunt ripis, Apso gestare carinas
Causa palus, leni quam fallens egerit unda.
At Genusum nunc sole niues, nunc imbre solutæ
Præcipitant, neuter longo se gurgite lassat,
Sed minimum terræ uicino littore nouit.
Hoc fortuna loco tantæ duo nomina famæ
Composuit, miseriq; fuit spes irrita mundi
Posse duces parua campi statione direptos
Admotum damnare nefas, nam cernere uultus,
Et uoces audire datur, multosq; per annos
Dilectus tibi Magne socer, post pignora tanta
Sanguinis infausti sobolem, mortemq; nepotis

Te nisi niliacæ propius non uidit arena.
Cæsaris attonitam miscenda ad prælia mentem
Ferre moras scelerum partes iussere relictæ.
Ductor erat cunctis audax Antonius armis
Iam tunc ciuili meditatus Leucada bello,
Illum sæpe minis Cæsar, precibusq; morantem
Euocat. o mundi tantorum causa malorum,
Quid superos, & fata tenes? sunt cætera cursu
Acta meo, summam rapti per prospera belli
Te poscit fortuna manum, num rupta uadosis
Syrtibus incerto libye nos diuidit æstu?
Nunquid inexperto tua credimus arma profundo?
Inq; nouos traheris casus? ignaue uenire
Te Cæsar, non ire iubet. prior ipse per hostes
Percussi medias alieni iuris arenas.
Tu mea castra times, pereuntia tempora fati
Conqueror, in uentos impendo uota, fretumq;.
Ne retine dubium cupientes ire per æquor,
Si bene nota mihi est, ad Cæsaris arma iuuentus
Naufragio uenisse uolet, iam uoce doloris
Vtendum est, non ex æquo diuisimus orbem,
Epirum, Cæsarq; tenet, totusq; Senatus,
Ausoniam tu solus habes, his terq;, quaterq;
Vocibus excitum postquam cessare uidebat,
Dum se deesse Deis, at non sibi numina credit,
Sponte per incertas audet tentare tenébras.
Quod iussi timuere fretum, temeraria prono
Expertus cessisse Deo, fluctusq; uerendos
Classibus, exigua sperat superare carina.
Soluerat armorum fessas nox languida curas

P arua quies miseris, in quorum pectora somno
D at uires fortuna minor· iam castra silebant,
T ertia iam uigiles commouerat hora secundos,
C æsar sollicito per uasta silentia gressu
V ix famulis audenda parat, cunctis'q; relictis
S ola placet fortuna comes, tentoria postquam
E gressus uigilum, somno cedentia membra
T ransiluit, questus tacite quod fallere posset.
L ittora curua legit, primis'q; inuenit in undis
R upibus exesis hærentem fune carinam.
R ectorem, dominum'q; ratis secura tenebat
H aud procul inde domus non ullo robore fulta,
S ed sterili iunco, canna'q; intexta palustri,
E t latus inuersa nudum munita fasello.
H æc Cæsar bis, ter'q; manu quassantia tectum
L imina commouit, molli consurgit Amyclas,
Q uẽ dabat alga, toro, quis nam mea naufragus inqt
T ecta petit? aut quem nostræ fortuna coẽgit
A uxilium sperare casæ? sic fatus ab alto
A ggere iam tepidæ sublato fune fauillæ
S antillam tenuem commotos pauit in ignes,
S ecurus belli prædam ciuilibus armis
S cit non esse casam · o uitæ tuta facultas
P auperis, angusti'q; lares, o munera non dum
I ntellecta Deum · quibus hoc contingere templis,
A ut potuit muris, nullo trepidare tumultu
C æsarea pulsante manu? tum poste recluso
D ux ait, expecta uotis maiora modestis,
S pes'q; tuas laxa iuuenis, si iussa secutus,
M e uehis Hesperiam, non ultra cuncta carinæ

D ebebis, manibusq́; inopem duxisse senectam.
N ecessa præbere Deo tua fata uolenti
A ngustos opibus subitis implere penates.
S ic fatur, quanquam plebeio tectus amictu,
I ndocilis priuata loqui. tum pauper Amyclas
M ulta quidem prohibent nocturno credere ponto,
N am sol non rutilas deduxit in æquora nubes,
C oncordesq́; tulit radios, noton altera Phœbi,
A ltera pars boream deducta luce uocabat,
O rbe quoq; exhaustus medio, languensq́; recessit,
S pectantes oculos infirmo lumine passus,
L unaq́; non gracili surrexit lucida cornu,
A ut orbis medii puros exesa recessus,
N ec duxit recto tenuata cacumina cornu,
V entorumq́; nota rubuit, tum lurida pallens
O ra tulit uultu sub nubem tristis ituro,
S ed mihi nec motus nemorum, nec littoris ictus,
N ec placet incertus qui prouocat æquora delphin,
A ut siccum quod mergus amat, quodq́; ausa uolare
A rdea sublimis pennæ confisa natanti,
Q uodq́; caput spargēs undis uelut occupet imbrem,
I nstabili gressu metitur littora cornix.
S ed si magnarum poscunt discrimina rerum,
H aud dubitem præbere manus uel littora tangam
I ussa, uel hoc potius pelagus flatusq́; negabunt.
H æc fatus, soluensq́; ratem dat carbasa uentis,
A d quorum motus non solum lapsa per altum
A ëra dispersos traxere cadentia sulcos
S ydera, sed summis etiam quæ fixa tenentur
A stra polis sunt uisa quati, niger inficit horror

Terga maris, longo per multa uolumina tractu
Aestuat unda minax, flatusq; incerta futuri
Turbida testantur conceptos aequora uentos.
Tunc rector trepidae fatur ratis, aspice saeuum
Quãta paret pelagus, Zephyrus ne intẽdat, an eurus
Incertum est, puppim dubius ferit undiq; pontus,
Nubibus, & coelo notus est, si murmura ponti
Consulimus, uenient Cori in mare gurgite tanto
Nec ratis hesperias tanget, nec naufragus oras.
Desperare uiam, & uetitos conuertere cursus
Sola salus, liceat uexata littora puppe
Prendere, ne longe nimium sit proxima tellus.
Fisus cuncta sibi cessura pericula Caesar,
Sperne minas inquit pelagi, uentoq; furenti
Trade sinum, Italiam si coelo authore recusas,
Me pete, sola tibi causa haec est iusta timoris,
Vectorem non nosse tuum, quem numina nunquam
Destituunt, de quo male tunc fortuna meretur,
Cum post uota uenit, medias perrumpe procellas
Tutela secure mea. coeli iste, fretiq;
Non puppis nostrae labor est, hanc Caesare pressam
A fluctu defendet onus, nec longa furori
Ventorum saeuo dabitur mora, proderit undis
Ista ratis, nec flecte manus, fuge proxima uelis
Littora, tunc calabro portu te crede potitum,
Cum iam non poterit puppi, nostraeq; saluti
Altera terra dari, quid tanta strage paretur
Ignoras, quaerit pelagi, coeliq; tumultu
Quid praestet fortuna mihi. non plura locuto
Auulsit laceros percussa puppe rudentes

T urbo rapax, fragilemq́; super uolitantia malum
V ela tulit sonuit uictis compagibus alnus.
I nde ruunt toto concita pericula mundo.
P rimus ab oceano caput exeris atlanteo
C ore mouens æstus, iam te tollente furebat
P ontus, & in scopulos totas erexerat undas.
O ccurrit gelidus boreas, pelagusq́; retundit,
E t dubium pendet uento cui pareat æquor,
S ed scythici uicit rabies aquilonis, & undas
T orsit, & abstrusas penitus uada fecit arenas,
N ec perfert pontum boreas ad saxa, suumq́;
I n fluctus cori frangit mare, motaq́; possunt
A equora subductis etiam concurrere uentis,
N on euri cessasse minas, non imbribus atrum
A eolii iacuisse notum sub carcere saxi
C rediderim cunctos solita de parte ruentes
D efendisse suas uiolento turbine terras,
S ic pelagus mansisse loco, nam parua procellis
A equora rapta ferunt, ægæas transit in undas
T yrrhenum, sonat ionio uagus Adria ponto.
A h quoties frustra pulsatos æquore montes
O bruit illa dies, quam celsa cacumina pessum
T ellus uicta dedit, non ullo littore surgunt
T am ualidi fluctus, alioq́; ex orbe uoluti
A magno uenêre mari, mundumq́; coercens
M onstriferos agit unda sinus sic rector olympi
C uspide fraterna lassatum in secula fulmen
A diuuit, regnoq́; accessit terra secundo,
C um mare conuoluit gentes, cum littora Tethys
N oluit ulla pati coelo contenta teneri.

Tunc quoq; tanta maris moles creuisset in astra,
Ni superum rector pressisset nubibus undas.
Non cœli nox illa fuit, latet obsitus aër
Infernæ pallore domus, nimbisq́; grauatus
Deprimitur, fluctusq́; in nubibus accipit imbrem,
Lux etiam metuenda perit, nec fulgura currunt
Clara, sed obscurum nimbosus dissilit aër.
Tunc superum conuexa tremunt, atq; arduus axis
Insonuit, motaq́; poli compage laborant.
Extimuit natura chaos, rupisse uidentur
Concordes elementa moras, rursusq́; redire
Nox manes mixtura Deis, spes unà salutis
Quod tanta mundi non dum periere ruina.
Quantum Leucadio placidus de uertice pontus
Despicitur, tantum nautæ uidere trementes
Fluctibus e summis præceps mare, cumq́; tumentes
Rursus hiant undæ, uix eminet æquore malus,
Nubila tanguntur uelis, & terra carina,
Nam pelagus, qua parte sedet, non celat arenam
Exhaustũ in cumulos, omnisq́; in fluctibus unda est.
Artis opem uicere metus, nescitq́; magister
Quam frangat, cui cedat aquæ, discordia ponti
Succurrit miseris, fluctusq́; euertere puppim
Non ualet in fluctus, uictum latus unda repellens
Erigit, atq; omni surgit ratis ardua uento.
Non humilem Sasona uadis, non littora curuæ
Thessaliæ saxosa pauent, oræq́; malignos
Ambraciæ portus, scopulosa Ceraunia nautæ
Summa timent. credit iam digna pericula Cæsar
Fatis esse suis, tantus´ne euertere dixit

Me superis labor est? parua quem puppe sedentem
Tam magno petiere mari? si gloria leti
Est pelago donata mei, bellis'q; negamur,
Intrepidus quancunq; datis mihi numina mortem
Accipiam, licet ingentes abruperit actus
Festinata dies fatis, sat magna peregi.
Arctoas domui gentes, inimica subegi
Arma metu, uidit Magnum mihi Roma secundum.
Iussa plebe tuli fasces per bella negatos,
Nulla meis aberit titulis romana potestas,
Nesciet hoc quisquam, nisi tu, quae sola meorum
Conscia uotorum es, me quamuis plenus honorum
Et dictator eam stygias, & consul ad umbras,
Priuatum fortuna mori. mihi funere nullo
Est opus. o superi lacerum retinete cadauer
Fluctibus in mediis, desint mihi busta, rogus'q;
Dum metuar semper, terra'q; expecter ab omni,
Haec fatum decimus dictu mirabile fluctus
Inualida cum puppe leuat, nec rursus ab alto
Aggere deiecit pelagi, sed pertulit unda,
Scruposis'q; angusta uacant ubi littora saxis
Imposuit terrae, pariter tot regna, tot urbes,
Fortunam'q; suam tacta tellure recepit.
Sed non tam remeans Caesar iam luce propinqua,
Quam tacita sua castra fuga, comites'q; fefellit.
Circunfusa duci fleuit, gemitus'q; suorum,
Et non ingratis incessit turba querelis,
Quo te dure tulit uirtus temeraria Caesar?
Aut quae nos uiles animas in fata relinquens
Inuitis spargenda dabas tua membra procellis?

Cum tot in hac anima populorum uita, salusq;
Pendeat, & tantus caput hoc sibi fecerit orbis,
Saeuitia est uoluisse mori, nullus' ne tuorum
Emeruit comitum fatis non posse superstes
Esse tuis? cum te raperet mare, corpora segnis
Nostra sopor tenuit, pudet heu tibi causa petendae
Haec fuit hesperiae, uisum est committere quenquam
Tam saeuo crudele mari. sors ultima rerum
In dubios casus, & prona pericula mortis
Praecipitare solet, mundi iam summa tenentem
Permisisse mari, tantum quid numina lassas?
Sufficit ad fatum belli fauor iste, laborq;
Fortunae, quod te nostris impegit arenis.
Hine usus placuere Deum, non rector ut orbis
Nec dominus rerum, sed felix naufragus esses?
Talia iactantes discussa nocte, serenus
Oppressit cum sole dies, fessumq; tumentes
Composuit pelagus uentis patientibus undas.
Necnon hesperii lassatum fluctibus aequor
Vt uidere duces, purumq; insurgere caelo
Fracturum pelagus borean, soluêre carinas,
Quas uentus, doctaeq; pari moderamine dextrae
Permixtas habuere diu, latumq; per aequor
Vt terrestre coit consertis puppibus agmen,
Sed nox saeua modum uenti, ueliq; tenorem
Eripuit nautis, excussitq; ordine puppes.
Strymona sic gelidum bruma pellente relinquunt
Poturae te Nile grues, primoq; uolatu
Effingunt uarias casu monstrante figuras,
Mox ubi percussit tensas notus altior alas,

Confusos

Confusos temere immixtæ glomerantur in orbes,
Et turbata perit dispersis littera pennis.
Cum primum redeunte die uiolentior aër
Puppibus incubuit Phœbeo concitus ortu,
Prætereunt frustra tentati littora Lissi,
Nympheumq; tenent, nudas aquilonibus undas
Succedens Boreæ iam portum fecerat auster.
Vndiq; collatis in robur Cæsaris armis
Summa uidens duri Magnus discrimina Martis
Iam castris instare suis, seponere tutum,
Coniugii decreuit onus, Lesboq; remota
Te procul a sæui strepitu Cornelia belli
Occulere. heu quantum mentes dominatur in æquas
Iusta Venus, dubiũ, trepidumq; ad prælia Magne
Te quoq; fecit amor, quod nolles stare sub ictu
Fortunæ, quo mundus erat, romanaq; fata,
Coniux sola fuit. mentem iam uerba paratam
Destituunt, blandæq; iuuat uentura trahentem
Indulgere moræ, tempus subducere fatis.
Nocte sub extrema pulso torpore quietis
Dum fouet amplexu grauidum Cornelia curis
Pectus, & auersi petit oscula grata mariti
Humentes mirata genas, percussaq; cæco
Vulnere, non audet flentem deprendere Magnum.
Ille gemens non nunc uita mihi dulcior inquit,
Cum tædet uitæ, læto sed tempore, coniux,
Venit mœsta dies, & quam, nimiumq;, parumq;
Distulimus. iam totus adest in prælia Cæsar,
Cedendum est bellis, quorum tibi tuta latébra
Lesbos erit, desiste preces tentare, negaui

I am mihi, non longos a me patiere recessus.
P raecipites aderunt casus, properante ruina
S umma cadunt, satis est audisse pericula Magni,
M e'q; tuus decepit amor, ciuilia bella
S i spectare potes, nam me iam Marte parato
S ecuros cepisse pudet cum coniuge somnos,
E 'q; tuo miserum quatiunt cum classica mundum
S urrexisse sinu, uereor ciuilibus armis
P ompeium nullo tristem committere damno.
T utior interea populis, & tutior omni
R ege late, positam'q; procul fortuna mariti
N on tota te mole premat, si numina nostras
I mpulerint acies, maneat pars optima Magni,
S it'q; mihi, si fata premant, uictor'q; cruentus,
Q uo fugisse uelim. uix tantum infirma dolorem
C epit, & attonito cesserunt pectore sensus.
T andem ut uox maestas potuit proferre querelas,
N il mihi de fatis thalami, superis'q; relictum est
M agne queri, nostros non rumpit funus amores,
N ec diri fax summa rogi, sed sorte frequenti,
P lebeia'q; nimis careo dimissa marito.
H ostis ad aduentum rumpamus foedera taedae,
P lacemus socerum, sic est tibi cognita Magne
N ostra fides? credis'ne aliquid mihi tutius esse,
Q uam tibi? non'ne olim casu pendemus ab uno?
F ulminibus me saeue iubes, tantae'q; ruinae
A bsentem praestare caput? secura uidetur
S ors tibi, cum facias etiam nunc uota perisse,
V t nolim seruire malis, sed morte parata
T e sequar ad manes, feriat dum maesta remotas

Fama procul terras, uiuam tibi nempe ſuperſtes.
Adde quod aſſueſcis fatis, tantumq́; dolorem
Crudelis me ferre doces ignoſce fatenti
Poſſe pati timeo, quod ſi ſunt uota, deisq́;
Audior, euentus rerum ſciet ultima coniux.
Sollicitam rupes iam te uictore tenebunt,
Et puppim, quæ fata ferat tam læta, timebo,
Nec ſoluent audita metus mihi proſpera belli,
Cum uacuis proiecta locis a Cæſare poſſim
Vel fugiente capi. noteſcent littora clari
Nominis exilio, poſitaq́; ibi coniuge Magni
Quis mitylenæas poterit neſcire latébras?
Hoc precor extremum, ſi nil tibi uicta relinquent
Tutius arma fuga, cum te commiſeris undis,
Quolibet infauſtam potius deflecte carinam,
Littoribus quærere meis. ſic fata relictis
Exiluit ſtratis amens, tormentaq́; nulla
Vult differre mora, non mœſti pectora Magni
Suſtinet amplexu dulci, non colla tenere,
Extremusq́; perit tam longi fructus amoris,
Præcipitantq́; ſuos luctus, neuterq́; recedens
Subſtinuit dixiſſe uale, uitamq́; per omnem
Nulla fuit tam mœſta dies, nam cætera damna
Durata iam mente malis, firmaq́; tulerunt.
Labitur infelix, manibusq́; excepta ſuorum
Fertur ad æquoreas, ac ſe proſternit, arenas,
Littoraq́; ipſa tenet, tandemq́; illata carinæ eſt.
Non ſic infelix patriam, portusq́; reliquit
Heſperios, ſæui premerent cum Cæſaris arma,
Fida comes Magni uadit duce ſola relicto,

Pompeiumq; fugit. quæ nox sibi proxima uenit
Insomnis uiduo tum primum frigida lecto,
Atq; insueta quies uni, nudumq; marito
Non hærente latus, somno quàm sæpe grauata
Deceptis uacuum manibus complexa cubile est,
Atq; oblita fugæ quæsiuit nocte maritum.
Nam quamuis flamma tectas urgente medullas,
Non iuuat in toto corpus iactare cubili,
Seruatur pars illa tori, caruisse timebat
Pompeio, sed non superi tam læta parabant.
Instabat, miseræ Magnum quæ redderet, hora.

M. ANNEI LVCANI CIVILIS BELLI LIBER SEXTVS.

Ostquam castra duces pugnæ iam mente propinqui
p
Imposuere iugis, admotaq; cominus arma,
Parq; suum uidere Dei, capere omnia Cæsar
Mœnia graiorum spernit, martemq; secundum
Iam nisi de genero fatis debere recusat.
Funestam mundo uotis petit omnibus horam,
In casum quæ cuncta ferat, placet alea fati
Alterutrum mersura caput, ter collibus omnes
Explicuit turmas, & signa minantia pugnam,
Testatus nunquam latiæ se deesse ruinæ.
Vt uidet ad nullos exciri posse tumultus
In pugnam generum, sed clauso fidere uallo,

Signa mouet, tectusq; uia dumosa per arua
Dyrachii praeceps rapiendas tendit ad arces.
Hoc iter aequoreo praecepit limite Magnus,
Quemq; uocat collem Taulantius incola Petram,
Insedit castris, epireaq; moenia seruat
Defendens tutam uel solis turribus urbem.
Non opus hanc ueterum, nec moles structa tuetur,
Humanusq; labor facilis, licet ardua tollat,
Cedere uel bellis, uel cuncta mouentibus annis,
Sed munîmen habet nullo quassabile ferro,
Naturam, sedemq; loci. nam clausa profundo
Vndiq; praecipiti, scopulisq; uomentibus aequor
Exiguo debet, quod non est insula, colli.
Terribiles ratibus sustentant moenia cautes,
Ioniumq; furens rabido cum tollitur austro
Tēpla, domosq; quatit, spumatq; in culmina pōtus.
Hic auidam belli rapuit spes improba mentem
Caesaris, ut uastis diffusum collibus hostem
Cingeret ignarum ducto procul aggere ualli.
Metitur terras oculis, nec caespite tantum
Contentus fragili, subitos attollere muros,
Ingentes cautes, auulsaq; saxa metallis,
Graiorumq; domos, direptaq; moenia transfert.
Extruitur, quod non aries impellere saeuus,
Quod non ulla queat uiolenti machina belli.
Franguntur montes, planumq; per ardua Caesar
Ducit opus, pandit fossas, turritaq; summis
Disponit castella iugis, magnoq; recursu
Amplexus fines, saltus, nemorosaq; Tesqua,
Et syluas, uastaq; feras indagine claudit.

N on desunt campi, non desunt pabula Magno,
C astraq; cæsareo circundatus aggere mutat.
F lumina tot cursus illic exorta fatigant,
I llic mersa suos, operum'q; ut summa reuisat,
D efessus Cæsar mediis intermanet agris.
N unc uetus iliacos attollat fabula muros,
A dscribat'q; deis. fragili circundata testa
M œnia mirentur refugi Babylonia parthi.
E n quantum Tigris, quantum celer ambit Orontes,
A ssyriis quantum populis telluris eoæ
S ufficit in regnum, subitum, belli'q; tumultu
R aptum clausit opus, tanti periere labores,
T ot potuere manus adiungere Seston Abydo,
I ngesto'q; solo phryxeum elidere pontum,
A ut Pelopis latis Ephyren abrumpere regnis,
E t ratibus longæ flexus donare Malææ,
A ut aliquem mundi quamuis natura negasset
I n melius mutare locum. coit area belli,
H ic alitur sanguis terras fluxurus in omnes.
H ic & thessalicæ clades, libycæ'q; tenentur,
A estuat angusta rabies ciuilis arena.
P rima quidem surgens operum structura fefellit
P ompeium ueluti mediæ, qui tutus in aruis
S icaniæ rapidum nescit latrare Pelorum,
A ut uaga cum Tethys, rutupina'q; littora feruent
V nda caledonios fallit turbata Britannos.
V t primum terras septas uidet aggere uasto,
I pse quoq; a tuta deducens agmina petra
D iuersis spargit tumulis, ut Cæsaris arma
L axet, & effuso claudentem milite tendat,

At tantum septi uallo sibi uendicat agri,
Parua mycenææ quantum sacrata Dianæ
Distat ab excelsa nemoralis Aritia Roma,
Quoq; modo Romæ prælapsus mœnia Tybris
In mare descendit, si nusquam torqueat amnem.
Classica nulla sonant, iniussaq; tela uagantur,
Et fit sæpe nefas iaculum tentante lacerto.
Maior cura ducis miscendis abstrahit armis
Pompeium exhaustæ præbenda ad pabula terræ,
Quæ currens obtriuit eques gradibusq; citatis
Vngula frondentem discussit cornea campum.
Belliger attonsis sonipes defessus in aruis,
Aduectos cum plena ferant præsepia culmos,
Ore nouas poscens moribundus labitur herbas,
Et tremulo medios abrumpit poplite gyros.
Corpora tum soluit tabes, & digerit artus,
Traxit iners cœlum fluuidæ contagia pestis
Obscuram in nubem, tali spiramine Nessus
Emittit stygium nebulosis aëra saxis,
Antraq; letiferi rabiem Typhonis anhelant.
Inde labant populi, cœloq; paratior unda
Omne pati uirus durauit uiscera cœno.
Iam riget atra cutis, distentaq; lumina rumpit,
Igneaq; in uultus, & sacro feruida morbo
Pestis abit, fessumq; caput se ferre recusat.
Iam magis, atq; magis præceps agit omnia fatum,
Nec medii dirimunt morbi, uitamq;, necemq;,
Sed langor cum morte uenit, turbaq; cadentum
Aucta lues, dum mixta iacent incondita uiuis
Corpora, nam miseros ultra tentoria ciues

Spargere funus erat, tamen hos minuere labores
A tergo pelagus, pulsusq; aquilonibus aër,
Littoraq;, & plenæ peregrina messe carinæ.
At liber terræ spatiosis collibus hostis
Aëre non pigro, nec inertibus angitur undis,
Sed patitur sæuam ueluti circundatus arcta
Obsidione famem, non dum surgentibus altam
In segetem culmis, cernit miserabile uulgus
In pecudum cecidisse cibos, & carpere dumos,
Et morsu spoliare nemus, letumq; minantes
Vellere ab ignotis dubias radicibus herbas,
Quæ mollire queunt flamma, quæ frangere morsu,
Quæq; per abrasas utero dimittere fauces,
Plurimaq; humanis antehac incognita mensis
Diripiens miles, saturum tamen obsidet hostem.
Vt primum libuit ruptis euadere claustris
Pompeio, cunctasq; sibi permittere terras,
Non obscura petit latebrosæ tempora noctis,
Et raptum furto soceri cessantibus armis
Dedignatur iter, latis exire ruinis
Quærit, & impulso turres confringere uallo,
Perq; omneis gladios, et qua uia cæde paranda est.
Opportuna tamen ualli pars uisa propinqui,
Quam Minuci castella uocant, & confraga densis
Arboribus dumeta tegunt, huc puluere nullo
Proditus agmen agit, subitusq; ad mœnia uenit.
Tot simul e campis latiæ fulsere uolucres,
Tot cecinere tubæ, ne quid uictoria ferro
Deberet, pauor attonitos confecerat hostes,
Quod solum ualuit uirtus, iacuere perempti,

Debuerant quo stare loco, qui uulnera ferrent,
Iam deerant, nimbusq; ferens tot tela peribat,
Tum piceos uoluunt immissæ lampadis ignes,
Tum quassæ nutant turres, lapsumq; minantur.
Roboris impacti crebros gemit agger ad ictus.
Iam Pompeianæ celsi super ardua ualli
Exierant Aquilæ, iam mundi iura patebant.
Quem non mille simul turmis, nec Cæsare toto
Auferret fortuna locum, uictoribus unus
Eripuit, uetuitq; capi, seq; arma tenente,
Ac nondum strato Magnum uicisse negauit.
Scæua uiro nomen, castrorum in plebe merebat
Ante feras Rhodani gentes. ibi sanguine multo
Promotus latiam longo gerit ordine uitem.
Pronus ad omne nefas, & qui nesciret in armis,
Quam magnum uirtus crimen ciuilibus esset.
Hic ubi quærentes sotios iam Marte relicto
Tuta fugæ cernit, quo uos pauor inquit abegit
Impius, & cunctis ignotus Cæsaris armis
O famuli turpes, seruum pecus, absq; cruore
Terga datis morti? cumulo uos deesse uirorum
Non pudet? & bustis, interq; cadauera quæri?
Non ira saltem iuuenes pietate remota
Stabitis? e cunctis per quos erumperet hostis
Nos sumus electi. non paruo sanguine Magni
Ista dies ierit. peterem felicior umbras
Cæsaris in uultu. testem hunc fortuna negauit,
Pompeio laudante cadam, confringite tela
Pectoris incursu, iugulisq; retundite ferrum.
Iam longinqua petit puluis, sonitusq; ruinæ,
Securasq; fragor concussit Cæsaris aures.

Vicimus o socii, ueniet qui uendicet arces,
Dum morimur. mouit tantum uox illa furorem,
Quantum non primo succendunt classica cantu,
Mirantesq; uirum, atq; auidi spectare, sequuntur
Scituri iuuenes, numero deprensa, locoq;
An plusq̄ mortem uirtus daret, ille ruenti
Aggere consistit, primumq; cadauera plenis
Turribus euoluit, subeuntesq; obruit hostes
Corporibus, totaeq; uiro dant tela ruinae,
Roboraq;, et moles hosti. seq; ipse minatur.
Nunc sude, nunc duro contraria pectora conto
Detrudit muris, & ualli summa tenentes
Amputat ense manus, caput obterit, ossaq; saxo,
Ac male defensum fragili compage cerebrum
Dissipat, alterius flamma, crinesq;, genasq;
Succendit, strident oculis ardentibus ignes.
Vt primum cumulo crescente cadauera murum
Admouere solo, non segnior extulit illum
Saltus, & in medias iecit super arma cateruas,
Quam per summa rapit celerem uenabula pardū.
Tunc densos inter cuneos compressus, et omni
Vallatus bello uincit, quem respicit, hostem.
Iamq; hebes, & crasso non asper sanguine mucro,
Percussum Scaeuae frangit, non uulnerat hostem,
Perdidit ensis opus, frangit sine uulnere membra.
Illum tota premit moles, illum omnia tela,
Nulla fuit non certa manus, non lancea felix,
Parq; nouum fortuna uidet concurrere bellum,
Atq; uirum, fortis crebris sonat ictibus umbo,
Et galeae fragmenta cauae compressa perurunt

Tempora, nec quicquam nudis uitalibus obstat
Iam præter stantes in summis ossibus hastas.
Quid nunc uesani iaculis, leuibusq; sagittis
Perditis hæsuros nunquam uitalibus ictus?
Hunc aut tortilibus uibrata phalarica neruis
Obruat, aut uasti muralia pondera saxi,
Hunc aries ferro, balistaq; limine portæ
Summoueat. stat non fragilis pro Cæsare murus,
Pompeiumq; tenet. iam pectore non tegit armis.
Ac ueritus credi clypeo, leuaq; uacasse,
Aut culpa uixisse sua, tot uulnera belli
Solus obit, densamq; ferens in pectore syluam
Iam gradibus fessis in quem cadat, eligit hostem.
Par pelagi monstris, libycæ sic bellua terræ,
Sic libycus densis elephas oppressus ab armis
Omne repercussum squallenti missile tergo
Frangit, & hærentes mota cute discutit hastas.
Viscera tuta latent penitus, citraq; cruorem
Confixæ stant tela feræ, tot facta sagittis,
Tot iaculis, unam non explent uulnera mortem.
Dictæa procul ecce manu Gortynis harundo
Tenditur in Scæuam, quæ uoto certior omni,
In caput, atq; oculi leuum descendit in orbem.
Ille moras ferri neruorum, & uincula rumpit,
Affixam uellens oculo pendente sagittam
Intrepidus, telumq; suo cum lumine calcat.
Pannonis haud aliter post ictum sæuior ursa,
Cum iaculum parua libys amentauit habena,
Se rotat in uulnus, telumq; irata receptum
Impetit, & secum fugientem circuit hastam.

Perdiderat uultum rabies, ſtetit imbre cruento
Informis facies, lætus fragor æthera pulſat
Victorum, maiora uiris e ſanguine paruo
Gaudia non faceret conſpectum in Cæſare uulnus.
Ille tegens alta ſuppreſſum mente dolorem
Mitis, & a uultu penitus uirtute remota,
Parcite ait ciues, procul hinc auertite ferrum,
Collatura meæ nil ſunt iam uulnera morti,
Non eget ingeſtis, ſed uulſis pectore telis,
Tollite, & in Magni uiuentem ponite caſtris,
Hoc ueſtro præſtate duci, ſit Scæua relicti
Cæſaris exemplum potius, quàm mortis honeſtæ.
Credidit infelix ſimulatis uocibus Aulus,
Nec uidit recto gladium mucrone tenentem,
Membráq; captiui pariter laturus, & arma,
Fulmineum mediis excepit faucibus enſem.
Incaluit uirtus, atq; una cæde refectus
Soluat ait pœnas Scæuam quicunq; ſubactum
Sperauit, pacem gladio ſi quærit ab iſto,
Magnus adorato ſubmittat Cæſare ſigna.
An ſimilem ueſtri, ſegnemq; ad fata putaſtis?
Pompei uobis minor eſt, cauſæq; ſenatus,
Quam mihi mortis amor. ſimul hæc effatus, et altus
Cæſareas puluis teſtatur adeſſe cohortes.
Dedecus hic belli Magno, crimenq; remiſit,
Ne ſolum totæ fugerent te Scæua cateruæ,
Subducto qui Marte ruis. nam ſanguine fuſo
Vires pugna dabat, labentem turba ſuorum
Excipit, atq; humeris defectum imponere gaudet,
Ac ueluti incluſum perfoſſo in pectore numen,

Et uiuam magnæ speciem uirtutis adorant,
Telaq́; confixis certant euellere membris,
Exornantq́; Deos, ac nudum pectore Martem
Armis Scæua tuis. felix hoc nomine famæ,
Si tibi durus iber, aut si tibi terga dedisset
Cantaber exiguis, aut longis teutonus armis.
Non tu bellorum spoliis ornare tonantis
Templa potes, non tu lætis ululare triumphis,
Infelix quanta dominum uirtute parasti.
Nec magis hac Magnus castrorum parte repulsus
Intra claustra piger dilato Marte quieuit,
Quam mare lassatur cum se tollentibus euris
Frangentem fluctus scopulum ferit, aut latus alti
Montis adest, seramq́; sibi parat unda ruinam.
Hinc uicina petens placido castella profundo
Incursu gemini Martis rapit, armaq́; late
Spargit, & effuso laxat tentoria campo,
Mutandæq́; iuuat permissa licentia terræ.
Sic pleno padus ore tumens super aggere tutas
Excurrit ripas, & totos concutit agros,
Succubuit siqua tellus, cumulumq́; furentem
Vndarum non passa ruit, tum flumine toto
Transit, & ignotos aperit sibi gurgite campos,
Illos terra fugit dominos, his rura colonis
Accedunt donante pado. uix prælia Cæsar
Senserat, elatus specula quæ prodidit ignis,
Inuenit impulsos presso iam puluere muros,
Frigidaq́; ut ueteris deprendit signa ruinæ,
Accendit pax ipsa loci, mouitq́; furorem
Pompeiana quies, & uicto Cæsare somnus,

I reuel in clades properat, dum gaudia turbet.
T orquato ruit inde minax, qui Cæsaris arma
S egnius, aut uidit, quàm malo nauta tremente
O mnia circææ subducit uela procellæ,
A gmina'q; interius muro breuiore recepit,
D ensius ut parua disponeret arma corona.
T ransierat primi Cæsar munimina ualli,
C um super e totis emisit collibus agmen,
E ffudit'q; acies ob septum Magnus in hostem.
N on sic ætnæis habitans in uallibus horret
E ncelado spirante notum cum tota cauernas
E gerit, & torrens in campos defluit ætna,
C æsaris ut miles glomerato puluere uictus
A nte aciem, cæci trepidus sub nube timoris
H ostibus occurrit fugiens, in'q; ipsa pauendo
F ata ruit, totus mitti ciuilibus armis
V sq; uel in pacem potuit cruor, ipse furentes
D ux tenuit gladios. felix, ac libera legum
R oma fores, iuris'q; tui, uicisset in illo
S i tibi Sylla loco, dolet heu, semper'q; dolebit,
Q uod scelerum Cæsar prodest tibi summa tuorum
C um genero pugnasse pio. prò tristia fata,
N on Vticæ libyæ clades, Hispania Mundæ
F lesset, & infando pollutus sanguine Nilus
N obilius phario gestasset rege cadauer,
N ec Iuba marmaricas nudus pressisset arenas,
P œnorum'q; umbras placasset sanguine fuso
S cipio, nec sancto caruisset uita Catone.
V ltimus esse dies potuit tibi Roma malorum,
E xire e mediis potuit pharsalia fatis.

Deserit aduerso possessam numine sedem
Cæsar, & emathias lacero petit agmine terras.
Arma secuturum soceri quacunq; fugasset
Tentauere suo comites diuertere Magnum
Hortatu, patrias sedes, atq; hoste carentem
Ausoniam peteret. nunquam me Cæsaris inquit
Exemplo reddam patriæ, nunquamq; uidebit
Me nisi dimisso redeuntem milite Roma.
Hesperiam potui motu surgente tenere,
Si uellem patriis aciem committere templis,
Ac medio pugnare foro. dum bella relegem,
Extremum scythici transcendam frigoris orbem,
Ardentesq; plagas, uictor tibi Roma quietem
Eripiam? qui ne premerent te prælia, fugi.
Ac potius nequid bello patiaris in isto,
Te Cæsar putet esse suam. sic fatus in ortus
Phœbeos conuertit iter, terræq; secutus
Deuia, qua uastos aperit Candauia saltus
Contigit Emathiam, bello quam fata parabant.
Thessaliam qua parte diem brumalibus horis
Attollit Titan rupes ossæa coheret,
Cum per summa poli Phœbum trahit altior æstas,
Pelion opponit radiis nascentibus umbras,
At medios ignes cœli, rabidiq; leonis
Solstitiale caput nemorosus submouet Othrys.
Excipit aduersos Zephyros, & iapiga pindus,
Et maturato præcidit uespere lucem,
Nec metuens imi borean habitator olympi
Lucentem totis ignorat noctibus arcton,
Hos inter montes, media qui ualle premuntur,

Perpetuis quondam latuere paludibus agri,
Flumina dum campi retinent, nec peruia tempe
Dant aditus pelago, stagnumq; implentibus unum
Crescere cursus erat, postquam discessit Olympo
Herculea grauis Ossa manu, subitæq; ruinam
Sensit aquæ Nereus, melius mansura sub undis
Emathis æquorei regnum Pharsalos Achillis
Eminet, & prima rhoeteia littora pinu,
Quæ tetigit Phylace, Teleosq;, & Dorion ira
Flebile pieridum, Trachin, pretioq; nefandæ
Lampados herculeis fortis Melibæa pharetris,
Atq; olim Larissa potens, Vbi nobile quondam
Nunc super Argos arant, ueteres ubi fabula Thebas
Monstrat echionias, ubi quondam Penthéos exul,
Colla, caputq; ferens supremo tradidit igni
Questa quod hoc solum nato rapuisset Agaue.
Ergo abrupta palus multos discessit in amnes,
Purus in occasus parui sed gurgitis Aeas
Ionio fluit inde mari, nec fortior undis
Labitur auectæ pater Isidis, & tuus Oeneu
Penè gener crassis oblimat echinadas undis,
Et Meleagream maculatus sanguine Nessi
Euenos Calydona secat, ferit amne citato
Maliacas Sperchios aquas, & flumine puro
Irrigat Amphrisos famulantis pascua Phœbi,
Quiq; nec humentes nebulas, nec rore madentem
Aëra, nec tenues uentos suspirat Anauros,
Et quisquis pelago per se non cognitus amnis
Peneo donauit aquas, et gurgite rapto
Apidanos, nunquamq; celer, nisi mixtus Enipheus.
Accipit

Accipit Asôpos cursus, Penisq;, Melasq;.
Solus in alterius nomen cum uenerit undæ,
Defendit Titaresus aquas, lapsusq; superne
Gurgite Penei pro siccis utitur aruis.
Hunc fama est stygis manare paludibus amnem,
Et capitis memorem, fluuii contagia uilis
Nolle pati, superumq; sibi seruare timorem.
Vt primum emissis patuerunt amnibus arua,
Pinguis bœbicio discessit uomere sulcus,
Mox lelegum dextra pressum descendit aratrum.
Aeolidæ, Dolopesq; solum fregere coloni,
Et Magnêtes equis miniæ gens cognita remis,
Illic semiferos ixionidas centauros,
Fœta peletroniis nubes effudit in antris.
Aspera te Pholoës frangentem Monyche saxa,
Teq; sub ætnæo torquentem uertice uulsas
Rœte ferox, quas uix boreas inuerteret, ornos,
Hospes & Alcidæ magni Phole, teq; per amnem
Improbe lernæas uector passure sagittas,
Teq; senex Chiron, gelido qui sydere fulgens,
Impetis æmonio maiorem Scorpion arcu.
Hac tellure feri micuerunt semina Martis.
Primus ab æquorea percussis cuspide saxis
Thessalicus sonipes bellis feralibus omen
Exiluit, primus chalybem, frenosq; momordit,
Spumauitq; nouis Lapithæ domitoris habenis.
Prima fretum scindens pagasæo littore pinus,
Terrenum ignotas hominem proiecit in undas.
Primus Thessalicæ rector telluris Ionos
In formam calidæ percussit pondera massæ,

Fudit, & argentum flammis, aurumq; moneta
Fregit, & immensis coxit fornacibus æra.
Illic quod populos scelerata impegit in arma
Diuitias numerare datum est. hinc maxima serpens
Descendit Python, cyrrhæaq; fluxit in antra,
Vnde & thessalicæ ueniunt ad pythia laurus.
Impius hinc prolem superis immisit Alöeus,
Inseruit celsis prope se quum Pelion astris,
Syderibusq; uias incumbens abstulit Ossa.
Hac ubi damnata fatis tellure locarunt
Castra duces, cunctos belli præsaga futuri
Mens agitat, summiq; grauem discriminis horam
Aduentare palam est. propius iam fata moueri
Degeneres trepidant animi, peioraq; uersant,
Ad dubios pauci præsumpto robore casus,
Spemq; metumq; ferunt. turbæ sed mixtus inerti
Sextus erat, magno proles indigna parente,
Qui mox scyllæis exul crassatus in undis,
Polluit æquoreos siculus pirata triumphos,
Qui stimulante metu fati prænoscere cursus,
Impatiensq; moræ, uenturisq; omnibus æger,
Non tripodas Deli, non pythia consulit antra,
Nec quæsisse libet primis quid frugibus altrix
Ore Iouis Dodona sonet, quis noscere fibra
Fata queat, quis prodat aues, quis fulgura cœli
Seruet, & assyria scrutetur sydera cura,
Aut si quid tacitum, sed fas erat, ille supernis
Detestanda deis sæuorum arcana magorum
Nouerat, & tristes sacris feralibus aras,
Vmbrarum, Ditisq; fidem, miseroq; liquebat

Scire parum superos, uanum, saeuumq; furorem
Adiuuat ipse locus, uicinaq; moenia castris
Aemonidum, ficti quas nulla licentia monstri
Transierat, quarum, quicquid non creditur, ars est.
Thessala quin etiam tellus, herbasq; nocentes
Rupibus ingenuit, sensuraq; saxa canentes
Arcanum ferale magos. ibi plurima surgunt
Vim factura Deis, & terris hospita Colchis
Legit in aemoniis, quas non aduexerat, herbas.
Impia tot populis, tot surdas gentibus aures
Caelicolum, dirae conuertunt carmina gentis.
Vna per aethereos exit uox illa recessus,
Verbaq; ad inuitum perfert cogentia numen,
Quod non cura poli, caeliq; uolubilis unquam
Auocat, infandum tetigit cum sydera murmur.
Tunc Babylon persêa licet, secretaq; Memphis
Omne uetustorum soluat penetrale magorum,
Abducit superos alienis Thessalis aris.
Carmine Thessalidum dura in praecordia fluxit
Non fatis adductus amor, flammisq; seueri
Illicitis arsere senes, nec noxia tantum
Pocula proficiunt, aut cum turgentia succo
Frontis amaturae subducunt pignora foetae,
Mens hausti nulla sanie polluta ueneni
Excantata perit, quos non concordia mixti
Alligat ulla tori, blandaeq; potentia formae,
Traxerunt torti magica uertigine fili.
Cessauere uices rerum, dilataq; longa
Haesit nocte dies, legi non parüit aether,
Torpuit, & praeceps audito carmine mundus,

Axibus & rapidis impulsos Iuppiter urgens
Miratur non ire polos. nunc omnia complent
Imbribus, & calido producunt nubila Phœbo,
Et tonat ignaro cœlum Ioue, uocibus hisdem
Humentes late nebulas, nimbosq; solutis
Excussere comis, uentis cessantibus æquor
Intumuit, rursus uetitum sentire procellas
Conticuit turbante noto, puppimq; ferentes
In uentum tumuere sinus, de rupe pependit
Abscissa fixus torrens, amnisq; cucurrit
Non qua pronus erat, Nilum non extulit æstas,
Mæander direxit aquas, Rhodanumq; morantem
Præcipitauit Arar, submisso uertice montes
Explicuere iugum, nubes suspexit Olympus,
Solibus & nullis, scythicæ cum bruma rigeret,
Dimaduere niues, impulsam sydere Tethyn
Reppulit æmonidum defenso littore carmen.
Terra quoq; immoti concussit ponderis axem,
Et medium uergens titubauit nisus in orbem,
Tantæ molis onus percussum uoce recessit,
Prospectumq; dedit circumlabentis Olympi.
Omne potens animal leti, genitumq; nocere,
Et pauet æmonias, & mortibus instruit artes,
Has auidæ Tigres, & nobilis ira Leonum
Ore fouent blando, gelidos his explicat orbes,
Inq; pruinoso coluber distenditur aruo.
Viperei coëunt abrupto corpore nodi,
Humanoq; cadit serpens afflata ueneno.
Quis labor hic superis cantus, herbasq; sequendi,
Spernendiq; timor? cuius commercia pacti

Obstrictos habuere Deos? parere necesse est?
An iuuat? ignota tantum pietate merentur?
An tacitis ualuere minis? hoc iuris in omnes
Est illis superos? an habent hæc carmina certum
Imperiosa Deum? qui mundum cogere, quicquid
Cogitur ipse, potest. illis & sydera primum
Præcipiti deducta polo, Phœbéq; serena
Non aliter diris uerborum obsessa uenenis
Palluit, & nigris, terrenisq; ignibus arsit,
Quam si fraterna prohiberet imagine tellus,
Insereretq; suas flammis cœlestibus umbras,
Et patitur tantos cantu depressa labores,
Donec suppositas propior despumet in herbas.
Hos scelerum ritus, hæc diræ carmina gentis,
Effera damnarat nimiæ pietatis Erichtho,
Inq; nouos ritus pollutam duxerat artem.
Illi nanq; nefas urbis submittere tecto,
Aut laribus ferale caput, desertáq; busta
Incolit, & tumulos expulsis obtinet umbris,
Grata deis Erebi, cœtus audire silentum,
Nosse domos stygias, arcanáq; Ditis operti
Non superi, non uita uetat, tenet ora profanæ
Fœda situ macies, cœloq; ignota sereno.
Terribilis stygio facies pallore grauatur
Impexis onerata comis. si nimbus, & atræ
Sydera subducunt nubes, tunc thessala nudis
Egreditur bustis, nocturnáq; fulgura captat.
Semina fœcundæ segetis calcata perussit,
Et non letiferas spirando perdidit auras,
Nec superos orat, nec cantu supplice numen

A uxiliare uocat, nec fibras illa litantis
N ouit, funereas aris imponere flammas
G audet, & accenso rapuit quæ thura sepulchro.
O mne nefas superi prima iam uoce precantis
C oncedunt, carmenq́; timent audire secundum,
V iuentes animas, & adhuc sua membra regentes,
I nfodit busto fatis debentibus annos
M ors inuita subit, peruersa funera pompa
R ettulit a tumulis, fugêre cadauera letum,
F umantes iuuenum cineres, ardentiaq́; ossa
E mediis rapit illa rogis, ipsamq́;, parentes
Q uam tenuere, facem, nigroq́; uolantia fumo
F eralis fragmenta tori, uestesq́; fluentes
C olligit in cineres, & olentes membra fauillas.
A st ubi seruantur saxis, quibus intimus humor
D ucitur, & tracta durescunt tabe medullæ
C orpora, tunc omnes auide desæuit in artus,
I mmersitq́; manus oculis, gaudetq́; gelatos
E ffodisse orbes, & siccæ pallida rodit
E xcrementa manus, laqueum, nodosq́; nocentes
O re suo rupit, pendentia corpora carpsit,
A brasitq́; cruces, percussaq́; uiscera nimbis
V ulsit, & incoctas admisso sole medullas.
I nsertum manibus chalybem, nigramq́; per artus,
S tillantis tabi saniem, uirusq́; coactum
S ustulit, & neruo morsus retinente, pependit,
E t quodcunq́; iacet nuda tellure cadauer,
A nte feras, uolucresq́; sedet, nec carpere membra
V ult ferro, manibusq́; suis, morsusq́; Luporum
E xpectat siccis raptura à faucibus artus.

N ec cessant a caede manus, si sanguine uiuo
E st opus, erumpat iugulo qui primus aperto,
N ec refugit caedes, uiuum si sacra cruorem,
E xta'q; funereae poscunt trepidantia mensae,
V ulnere si uentris non qua natura uocabat,
E xtrahitur partus, calidis ponendus in aris·
E t quoties saeuis opus est, ac fortibus umbris,
I psa facit manes, hominum mors omnis in usu est·
I lla genae florem primaeuo corpore uulsit,
I lla comam leua morienti abscîdit ephebo.
S aepe etiam caris cognato in funere dira
T hessalis incubuit membris, atq; oscula figens,
T runcauit'q; caput, compressa'q; dentibus ora
L axauit, sicco'q; haerentem gutture linguam
P raemordens gelidis infudit murmura labris,
A rcanum'q; nefas stygias mandauit ad umbras.
H anc ut fama loci Pompeio prodidit alta
N octe poli, Titan medium quo tempore ducit
S ub nostra tellure diem· deserta per arua
C arpit iter, fidi scelerum, sueti'q; ministri
E ffractos circum tumulos, ac busta uagati
C onspexere procul praerupta in caute sedentem,
Q ua iuga deuexus pharsalica porrigit Aemus·
I lla magis, magicas'q; Deis incognita uerba
T entabat, carmen'q; nouos fingebat in usus,
N anq; timens ne Mars alium uagus iret in orbem,
E mathis & tellus tam multa caede careret,
P ollutos cantu, diris'q; uenefica sucis,
C onspersos uetuit transmittere bella Philippos
T ot mortes habitura suas, usura'q; mundi

Sanguine, cæsorum truncare cadauera regum
Sperat, & Hesperiæ cineres auertere gentis,
Ossáq; nobilium, tantosq; adquirere manes.
Hic ardor, solusq; labor, quid corpore Magni
Proiecto rapiat, quos Cæsaris inuolet artus,
Quam prior affatur Pompeii ignaua propago.
O decus Aemonidum, populis quæ pandere fata,
Quæq; suo uentura potes diuertere cursu,
Te precor, ut certum liceat mihi noscere finem,
Quem belli fortuna paret, non ultima turbæ
Pars ego romanæ, Magni clarissima proles,
Vel dominus rerum, uel tanti funeris hæres.
Mens dubiis percussa pauet, rursusq; parata est
Certos ferre metus, hoc casibus eripe iuris,
Ne subiti, cæcíq; ruant, uel numina torque,
Vel tu parce Deis, & manibus exprime uerum,
Elisias resera sedes, ipsamq; uocatam,
Quos petat è nobis mortem, tibi coge fateri.
Nõ humilis labor est, dignũ est, quod quærere cures,
Vel tibi quo tanti præponderet alea fati.
Impia uulgatæ lætatur nomine famæ
Thessalis, & contra, si fata minora moueres,
Pronum erat ó iuuenis, quos uelles ĩquit, in actus
Inuitos præbere Deos, conceditur arti
Vnam cum radiis presserunt sydera mortem
Inseruisse moras, & quamuis fecerit omnis
Stella senem, medios herbis abrumpimus annos,
At simul a prima descendit origine mundi,
Causarum series, atq; omnia fata laborant,
Si quicquam mutare uelis, unoq; sub ictu

S tat genus humanum, tunc thessala turba fatemur
P lus fortuna potest, sed si praenoscere casus
C ontentus, facilisq; aditus, multiq; patebunt
A d uerum, tellus nobis, aetherq;, chaosq;,
A equoraq;, & campi, rhodopeiaq; saxa loquentur.
S ed pronum cum tanta nouae sit copia mortis,
E mathiis unum campis attollere corpus.
V t modo defuncti, tepidiq; cadaueris ora
P lena uoce sonent, ne membris sole perustis
A uribus incertum feralis strideat umbra.
D ixerat, & noctis geminatis arte tenebris,
M aestum tecta caput, squallenti nube pererrat,
C orpora caesorum tumulis proiecta negatis,
C ontinuo fugere lupi, fugere reuulsis
V nguibus impastae uolucres, dum Thessala uatem
E ligit, & gelidas leto scrutata medullas.
P ulmonis rigidi stantes sine uulnere fibras
I nuenit, & uocem defuncto in corpore quaerit.
F ata peremptorum pendent iam multa uirorum,
Q uem superis reuocasse uelit, si tollere totas
T entasset campis acies, & reddere bello,
C essissent leges Erebi, monstroq; potenti
E xtractus stygio populus pugnasset auerno,
E lectum tandem traiecto gutture corpus
D ucit, & inserto laqueis feralibus unco
P er scopulos miserum trahitur, per saxa cadauer
V icturum, montisq; caui, quem tristis Erichtho
D amnarat, sacris alta subrupe locatur.
H aud procul a Ditis caecis depressa cauernis
I n praeceps subsedit humus, quam pallida pronis

Vrget ſylua comis, & nullo uertice cœlum
Suſpiciens, Phœbo non peruia taxus opacat.
Marcentes intus tenebræ, pallensq; ſub antris
Longa nocte ſitus, nunquam niſi carmine factum,
Lumen habet, non tænareis ſic faucibus aër
Sedit iners mœſtum mundi confine latentis,
Ac noſtri, quo non metuunt emittere manes
Tartarei reges. nam quamuis Theſſala uates
Vim faciat fatis, dubium eſt, quod traxerit illuc,
Aſpiciat ſtygias, an quod deſcenderit umbras.
Diſcolor, & uario furialis cultus amictu
Induitur, uultusq; aperitur crine remoto,
Et coma uipereis ſubſtringitur horrida ſertis.
Vt pauidos iuuenis comites, ipſumq; trementem
Conſpicit exanimi defixum lumina uultu,
Ponite ait trepida conceptos mente timores,
Iam noua iam uera reddetur uita figura,
Vt quamuis pauidi, poſſint audire loquentem.
Si uero, ſtygiosq; lacus, ripamq; ſonantem
Ignibus oſtendam, ſi me præſente uideri
Eumenides poſſent, uilloſaq; colla colubris
Cerberus excutiens, & uincti terga gigantes.
Quis timor ignaui metuentes cernere manes?
Pectora tunc primum feruenti ſanguine ſupplet
Vulneribus laxata nouis, taboq; medullas
Abluit, & uirus large lunare miniſtrat.
Huc quicquid fœtu genuit natura ſiniſtro
Miſcetur, non ſpuma canum, quibus unda timori eſt,
Viſcera non lyncis, non duræ nodus hienæ
Defuit, & cerui paſti ſerpente medulla,

Non puppem retinens euro tendente rudentes
In mediis echeneis aquis, oculiq́; draconum,
Quæq́; sonant fœta tepefacta sub alite saxa.
Non Arabum uolucer serpens, innataq́; rubris
Aequoribus custos pretiosæ uipera conchæ,
Aut uiuentis adhuc libycæ membrana cerastæ,
Aut cinis eoa positi phœnicis in ara.
Quo postquam uiles, & habentes nomina pestes
Contulit infando saturatas carmine frondes,
Et quibus os dirum nascentibus inspuit herbas
Addidit, & quicquid mundo dedit ipsa ueneni.
Tunc uox letæos cunctis pollentior herbis
Excantare deos, confudit murmura primum
Dissona, & humanæ multum discordia linguæ
Latratus habet illa canum, gemitusq́; luporum,
Quod trepidus bubo, quod stryx nocturna querũtur
Quod strident, ululantq́; feræ, quod sibilat anguis,
Exprimit, & planctus illisæ cautibus undæ,
Syluarumq́; sonum, fractæq́; tonitrua nubis.
Tot rerum uox una fuit, mox cætera cantu
Explicat æmonio, penetratq́; in tartara lingua.
Eumenides, stygiumq́; nefas, pœnæq́; nocentum,
Et chaos innumeros auidum confundere mundos,
Et rector terræ, quem longa in secula torquet
Mors dilata Deum, styx, & quos nulla meretur
Thessalis elisios, cœlum, matremq́; perosa
Persephone, nostræq́; Hecates pars ultima, per quã
Manibus, & mihi sunt tacitæ commercia linguæ,
Ianitor & sedis laxæ, qui uiscera sæuo
Spargis nostra cani, repetitaq́; fila sorores

Fracturæ, tuq; ó flagrantis portitor undæ
Iam lassate senex ad me redeuntibus umbris
Exaudite preces, si uos satis ore nefando,
Pollutoq; uoco, si nunquam hæc carmina fibris
Humanis ieiuna cano, si pectora plena
Sæpe dedi, & laui calido prosecta cerebro,
Siquis, qui uestris caput, extaq; lancibus infans
Imposuit, uicturus erat, parete precanti.
Non in tartareo latitantem poscimus antro,
Assuetamq; diu tenebris, modo luce fugata
Descendentem animam, primo pallentis hiatu
Hæret adhuc Orci, licet has exaudiat herbas
Ad manes uentura semel, ducis omnia nato
Pompeiana canat nostri modo militis umbra,
Si bene de uobis ciuilia bella merentur.
Hæc ubi fata, caput, spumantiaq; ora leuauit,
Aspicit astantem proiecti corporis umbram,
Exanimes artus, inuisaq; claustra timentem
Carceris antiqui, pauet ire in pectus apertum,
Visceraq; & ruptas letali uulnere fibras.
Ah miser extremum, cui mortis munus iniquæ
Eripitur non posse mori, miratur Erichtho
Has fatis licuisse moras, irataq; morti
Verberat in motum uiuo serpente cadauer,
Perq; cauas terræ, quas egit carmine, rimas
Manibus illatrat, regniq; silentia rupit.
Tisiphone, uocisq; meæ secura Megæra
Non agitis sæuis Erebi per inane flagellis
Infelicem animam? iam uos ego nomine uero
Eliciam, stygiasq; canes in luce superna

Destituam, per busta sequar, per funera custos,
Expellam tumulis, abigam uos omnibus urnis,
Teq; Deis, ad quos alio procedere uultu
Ficta soles Hecate pallenti tabida forma,
Ostendam, faciemq; Erebi mutare uetabo,
Eloquar immenso terræ sub pondere, quæ te
Contineant Ennea dapes, quo fœdere mœstum
Regem noctis ames, quæ te contagia passam
Noluerit reuocare Ceres, tibi pessime mundi
Arbiter immittam ruptis Titana cauernis,
Et subito feriere die. Paretis? an ille
Compellendus erit, quo nunquam terra uocato
Non excussa tremit, qui Gorgona cernit apertam,
Verberibusq; suis trepidam castigat Erinnym,
Indespecta tenet uobis, qui tartara, cuius
Vos estis superi, stygias qui peierat undas.
Protinus astrictus caluit cruor, atraq; fouit
Vulnera, & in uenas, extremaq; membra cucurrit.
Percussæ gelido trepidant sub pectore fibræ,
Et noua desuetis subrepens uita medullis,
Miscetur morti. tunc omnis palpitat artus,
Tenduntur nerui, nec se tellure cadauer
Paulatim per membra leuat, terraq; repulsum est,
Erectumq; semel, distento lumina rictu
Nudantur, non dum facies uiuentis in illo,
Iam morientis erat, remanet, pallorq;, rigorq;,
Et stupet illatus mundo, sed murmure nullo
Ora astricta sonant, uox illi, linguaq; tantum
Responsura datur. dic inquit Thessala, magna
Quod iubeo, mercede mihi, nam uera locutum

I mmunem toto mundi præstabimus æuo
A rtibus æmoniis, tali tua membra sepulchro,
T alibus exuram stygio cum carmine syluis,
V t nullos cantata magos exaudiat umbra.
S it tanti uixisse iterum, nec uerba, nec herbæ
A udebunt longæ somnum tibi soluere Lethes,
A me morte data tripodas, uatesq; deorum
S ors obscura tenet, certus discedat ab umbris
Q uisquis uera petit, duræq; oracula mortis
Fortis adit, ne parce precor, da nomina rebus,
D a loca, da uocem, qua mecum fata loquantur,
A ddidit & carmen, quo, quicquid consulit umbrá,
S cire dedit. Mœstum fletu manante cadauer,
T ristia non equidem parcarum stamina dixit,
R espexi, tacitæ reuocatus ab aggere ripæ,
Q uod tamen è cunctis mihi noscere contigit umbris,
E ffera Romanos agitat discordia manes,
I mpiaq; infernam ruperunt arma quietem,
E lisias alii sedes, ac tartara mœsta
D iuersi liquere duces, quid fata pararent,
H i fecere palam, tristis felicibus umbris
V ultus erat, uidi Decios, natumq;, patremq;
L ustrales bellis animas, flentemq; Camillum,
E t Curios, Syllam de te fortuna querentem.
D eplorat libycis perituram Scipio terris
I nfaustam sobolem maior Carthaginis hostis,
N on seruituri mœret Cato fata nepotis.
S olum te consul depulsis prime tyrannis
B rute pias inter gaudentem uidimus umbras.
A bruptis Catilina minax, fractisq; cathenis

Exultat, Mariiq; truces, nudiq; Cethegi.
Vidi ego lætantes popularia nomina Drusos.
Legibus immodicos, ausosq; ingentia Gracchos.
Aeternis chalybum nodis, & carcere ditis
Constrictæ plausere manus, camposq; piorum
Poscit turba nocens, regni possessor inertis
Pallentes aperit sedes, abruptaq; saxa
Asperat, & durum uinclis adamanta, paratq;
Pœnam uictori, refer hæc solatia tecum
O iuuenis, placido manes, patremq;, domumq;
Expectare sinu, regniq; in parte serena
Pompeio seruare locum, nec gloria paruæ
Sollicitet uitæ, ueniet quæ misceat omnes
Hora duces, properate mori, magnoq; superbi
Quamuis è paruis animo descendite bustis,
Et romanorum manes calcate deorum,
Quem tumulum Nili, quem Tybridis abluat unda
Quæritur, & ducibus tantum de funere pugna est.
Tu fatum ne quære tuum cognoscere, parcæ
Me reticente dabunt, tibi certior omnia uates
Ipse canet siculis genitor Pompeius in aruis.
Ille quoq; incertus quo te uocet, unde repellat,
Quas iubeat uitare plagas, quæ sydera mundi.
Europam miseri, Libyamq;, Asiamq; timete,
Distribuit tumulos uestris fortuna triumphis.
O miseranda domus, toto nil orbe uidebis
Tutius emathia. Si postquam fata peregit,
Stat uultu mœstus tacito, mortemq; reposcit.
Carminibus magicis opus est, herbisq;, cadauer
Vt cadat, & nequeunt animam sibi reddere fata

Consumpto iam iure semel. tum robore multo
Extruit illa rogum, uadit defunctus ad ignes.
Accensa iuuenem positum strue linquit Erichtho
Tandem passa mori, Sextoq; ad castra parentis
It comes, & cœlo lucis ducente colorem,
Dum ferrent tutos intra tentoria gressus,
Iussa tenere diem densas nox præstitit umbras,

M. ANNEI LVCANI CIVILIS BELLI LIBER SEPTIMVS.

Egnior Oceano, quam lex æterna uocabat,
Luctificus Titan nunquam magis æthéra contra
Egit equos, currumq; polo rapiente retorsit,
Defectusq; pati uoluit, raptæq; labores
Lucis, & attraxit nubes non pabula flammis,
Sed ne thessalico purus luceret in orbe.
At nox felicis Magni pars ultima uitæ
Sollicitos uana decepit imagine somnos.
Nam Pompeiani uisus sibi sede theatri
Innumeram effigiem romanæ cernere plebis,
Attolliq; suum lætis ad sydera nomen
Vocibus, & plausu cuneos certare sonantes.
Qualis erat populi facies, clamorq; fauentis,
Olim cum iuuenis, primiq; ætate triumphi,
Post domitas gentes, quas torrens ambit Iberus,
Et quæcunq; fugax Sertorius impulit arma,

V espere pacato, pura uenerabilis æque
Q uam currus ornante toga plaudente senatu,
S edit adhuc romanus eques · seu fine bonorum
A nxia uenturis ad tempora læta refugit,
S iue per ambages solitas contraria uisis
V aticinata quies magni tulit omina planctus,
S eu uetito patrias ultra tibi cernere sedes
S ic Romam fortuna dedit. Ne rumpite somnos
C astrorum uigiles, nullas tuba uerberet aures,
C rastina dira quies, & imagine mœsta diurna,
V ndiq; funestas acies feret, undiq; bellum.
V nde pares somnos populi, noctemq́; beatam?
O felix, si te uel sic tua Roma uideret·
D onassent utinam superi, patriæq́;, tibiq́;
V num Magne diem, quo fati certus uterq;
E xtremum tanti fructum caperetis amoris,
T u uelut Ausonia uadis moriturus in urbe,
I llarati semper de te sibi conscia uoti,
H oc scelus haud unquam fatis hærere putauit,
S ic se dilecti tumulum quoq; perdere Magni.
T e mixto flesset luctu, iuuenisq́;, senexq́;,
I niussusq́; puer, lacerasset crine soluto
P ectora fœmineum ceu Bruti funere uulgus.
N unc quoq; tela licet paueant uictoris iniqui,
N untiet ipse licet Cæsar, tua funera flebunt.
S ed dum thura ferunt, dum laurea serta tonanti,
O miseri, quorum gemitus edere dolorem,
Q ui te non pleno pariter planxere theatro.
V icerat astra iubar cum mixto murmure turba,
C astrorum fremuit, fatisq́; trahentibus orbem

Signa petit pugnæ, miseri pars maxima uulgi
Non totum uisura diem tentoria circum
Ipsa ducis queritur, magnoq́; accensa tumultu
Mortis uicinæ properantes admouet horas.
Dira subit rabies, sua quisq;, ac publica fata
Præcipitare cupit. segnis, pauidusq́; uocatur,
Ac nimium patiens soceri Pompeius, & orbis
Indulgens regno, qui tot simul undiq; gentes
Iuris habere sui uellet, pacemq́; timeret.
Necnon & reges, populiq́; queruntur eoi
Bella trahi, patriaq́; procul tellure teneri.
Hoc placet ó superi, cum uobis uertere cuncta
Propositum, nostris erroribus addere crimen.
Cladibus irruimus, nocituraq́; poscimus arma,
In Pompeianis uotum est Pharsalia castris.
Cunctorum uoces Romani maximus author
Tullius eloquii, cuius sub iure, togaq́;
Pacificas sæuus tremuit Catilina secures,
Pertulit, iratus bellis, cum rostra, forumq́;
Optaret, passus tam longa silentia miles.
Addidit inualidæ robur facundia causæ.
Hoc pro tot meritis solum te Magne precatur,
Vti se fortuna uelis, proceresq́; tuorum
Castrorum, regesq́; tui cum supplice mundo
Affusi, uinci socerum patiare rogamus.
Humano generi tam longo tempore bellum
Cæsar erit? merito Pompeium uincere lente
Gentibus indignum est à transcurrente subactis.
Quo tibi feruor abit? aut quo fiducia fati?
De superis ingrate times? causamq́; Senatus

Credere dis dubitas? ipsæ tua signa reuellent,
Prosilient'q; acies. pudeat uicisse coactum.
Si duce te iusso, si nobis bella geruntur,
Sit iuris quocunq; uelint concurrere campo.
Quid mundi gladios à sanguine Cæsaris arces?
Vibrant tela manus, uix signa morantia quisquam
Expectat, propera, ne te tua classica linquant.
Scire Senatus auet, miles te Magne sequatur,
An comes. Ingemuit rector, sensit'q; Deorum
Esse dolos, & fata suæ contraria menti.
Si placet hoc inquit cunctis, si milite Magno,
Non duce tempus eget, nil ultra fata morabor.
Inuoluat populos una fortuna ruina,
Sit'q; hominum magnæ lux ista nouissima parti.
Testor Roma tamen Magnum, quo cuncta perirent,
Accepisse diem, potuit tibi uulnere nullo
Stare labor belli, potui sine cæde subactum,
Captiuum'q; ducem uiolatæ tradere paci.
Quis furor ó cæci scelerum? ciuilia bella
Gesturi, metuunt ne non cum sanguine uincant.
Abstulimus terras, exclusimus æquore toto,
Ad præmaturas segetum ieiuna rapinas
Agmina compulimus, uotum'q; effecimus hosti,
Vt mallet sterni gladiis, mortes'q; suorum
Permiscere meis, belli pars magna peracta est
Iis, quibus effectum est, ne pugnam Tyro paueret.
Si modo uirtutis stimulis, iræ'q; calore
Signa petunt, multos in summa pericula misit
Venturi timor ipse mali. fortissimus ille est,
Qui promptus metuenda pati, si comminus instent,

E t differre potest. placet hæc tam prospera rerum
T radere fortunæ? gladio permittere mundi
D iscrimen? pugnare ducem, quàm uincere malunt.
R es mihi romanas dederas fortuna regendas,
A ccipe maiores, & cæco in marte tuere.
P ompeii nec crimen erit, nec gloria bellum.
V incis apud superos uotis me Cæsar iniquis.
P ugnatur, quantum scelerum, quantum'q; malorum
I n populos lux ista feret, quot regna iacebunt,
S anguine Romano quàm turbidus ibit Enipheus.
P rima uelim caput hoc funesti lancea belli,
S i sine momento rerum, partis'q; ruina
C asurum est, feriat, neq; enim uictoria Magno
L ætior, aut populis inuisum hac clade peracta,
A ut hodie Pompeius erit miserabile nomen,
O mne malum uicti, quod sors feret ultima rerum,
O mne nefas uictoris erit. sic fatur, & arma
P ermittit populis, frenos'q; furentibus ira
L axat, & ut uictus uiolento nauita coro
D at regimen uentis, ignauum'q; arte relicta
P uppis onus trahitur, trepido confusa tumultu
C astra fremunt, animi'q; truces sua pectora pulsant
I ctibus incertis, multorum pallor in ore
M ortis uenturæ est, facies'q; simillima fato.
A duenisse diem, qui fatum rebus in æuum
C onderet humanis, & quæri Roma quid esset,
I llo marte palam est, sua quisq; pericula nescit
A ttonitus maiore metu. quis littora ponto
O bruta, quis summis cernens in montibus æquor,
A ethera'q; in terras deiecto sole cadentem,

Tot rerum finem timeat sibi? non uacat ullos
Pro se ferre metus, urbi, Magnoq́; timetur.
Nec gladiis habuere fidem, nisi cautibus asper
Exarsit mucro, tunc omnis lancea saxo
Erigitur, tendunt neruis melioribus arcus,
Cura fuit lectis pharetras implere sagittis,
Auget eques stimulos, frenorumq́; aptat habenas.
Si liceat superis hominum conferre labores,
Non aliter Phlegra rapidos tollente gigantes
Martius incaluit siculis incudibus ensis,
Et rubuit flammis iterum neptunia cuspis,
Spiculaq́; extenso Paean Pythone recoxit,
Pallas gorgoneos diffudit in ægida crines.
Pallenæa Ioui mutauit fulmina Cyclops.
Non tamen abstinuit uenturos prodere casus
Per uarias fortuna notas, nam Thessala rura
Cum peterent, totus uenientibus obstitit æther,
Inq́; oculis hominum fregerunt fulmina nubes,
Aduersasq́; faces, immensoq́; igne columnas,
Et trabibus mixtis auidos Pythonas aquarum
Detulit, atq; oculos ingesto fulgure clausit,
Excussit cristas galeis, capulosq́; solutis
Perfudit gladiis, ereptaq́; pila liquauit,
Aethereoq́; nocens fumauit sulfure ferrum.
Nec non innumero cooperta examine signa,
Vixq́; reuulsa solo, maiori pondere pressum
Signiferi mersere caput, rorantia fletu
Usq; ad Thessaliam Romana, & publica signa.
Admotus superis discussa fugit ab ara
Taurus, & emathios, præceps se iecit in agros,

Nullaq; funestis inuenta est uictima sacris.
At tu quos scelerum superos? quas rite uocasti
Eumenidas Caesar? stygi quae numina regni,
Infernumq; nefas? & mersos nocte furores?
Impia tam saeue gesturus bella litasti?
Iam dubium, monstris'ne Deum, nimio'ue pauori
Crediderint, multis concurrere uisus Olympo
Pindus, & abruptis mergi conuallibus Aemus,
Edere nocturnas belli Pharsalia uoces,
Ire per ossaeam rapidus Beboeida sanguis,
Inq; uicem uultus tenebris mirantur opertos,
Et pallere diem, galeisq; incumbere noctem,
Defunctosq; patres, & cunctas sanguinis umbras
Ante oculos uolitare suos, sed mentibus unum
Hoc solamen erat, quod uoti turba nefandi
Conscia, quae patrum iugulos, quae pectora fratrum
Sperabat, gaudet monstris, mentisq; tumultu,
Atq; omen scelerum, subitos putat esse furores.
Quid mirum populos, quos lux extrema manebat
Lymphato trepidasse metu? praesaga malorum
Si data mens homini est, tyriis qui gadibus hospes
Adiacet, Armeniumq; bibit Romanus Araxem,
Sub quocunq; die, quocunq; est sydere mundi,
Maeret, & ignorat causas, animumq; dolentem
Corripit, Emathiis quid perdat nescit in aruis.
Euganeo, si uera fides memorantibus, augur
Colle sedens Aponus terris ubi fumifer exit,
Atq; Antenorei dispergitur unda Timaui,
Venit summa dies, geritur res maxima dixit,
Impia concurrunt Pompeii, & Caesaris arma,

Seu tonitrus, ac tela Iouis praesaga notauit,
Aéra seu totum discordi obsistere coelo,
Prospexitq́; polos seu lumen in aethere moestum
Solis in obscuro pugnam pallore notauit.
Dissimilem certe cunctis quos explicat egit
Thessalicum natura diem, si cuncta perito
Augure mens hominum coeli noua signa notasset,
Spectari è toto potuit Pharsalia mundo.
O summos hominum, quorum fortuna per orbem
Signa dedit, quorum fatis coelum omne uacauit.
Haec & apud seras gentes, populosq́; nepotum,
Siue sua tantum uenient in secula fama,
Siue aliquid magnis nostri quoq; cura laboris
Nominibus prodesse potest, cum bella legentur,
Spesq́;, metusq́; simul, perituraq́; uota mouebunt,
Attonitiq́; omnes ueluti uenientia fata
Nō transmissa legent, & adhuc tibi Magne fauebūt.
Miles ut aduerso Phoebi radiantis ab ictu
Descendens totos perfudit lumine colles,
Non temere immissus campis, stetit ordine certo
Infelix acies, cornus tibi cura sinistri
Lentule, cum prima, quae tum fuit optima bello,
Et quarta legione datur, tibi numine pugnax
Aduerso Domiti dextri frons tradita Martis,
At medii robur belli fortissima densant
Agmina, quae Ciliciam terris deducta tenebat
Scipio, miles in hoc, libyco dux primus in orbe.
At iuxta fluuios, & stagna undantis Enipheị,
Cappadocum montana cohors, & largus habenis
Ponticus ibat eques, sicci sed plurima campi

T etrarchæ, regesq́; tenent, magniq́; tyranni,
A tq; omnis latio quæ seruit purpura ferro.
I lluc & Libyæ numidas, & Creta cydonas
Misit, ithyreis cursus fuit inde sagittis,
I nde truces galli solitum prodistis in hostem,
I llic pugnaces commouit Iberia cetras.
E ripe uictori gentes, & sanguine mundi
F uso, Magne semel totos consume triumphos.
I llo forte die Cæsar statione relicta,
A d segetum raptus moturus signa, repente
C onspicit in planos hostem descendere campos,
O blatumq́; uidet uotis sibi mille petitum
T empus, in extremos quo mitteret omnia casus,
A eger quippe moræ, flagransq́; cupidine regni,
C œperat exiguo tractu ciuilia bella
V t lentum damnare nefas, discrimina postquam
A duentare ducum, supremaq́; prælia uidit,
C asuram fatis sensit nutare ruinam.
I lla quoq; in ferrum rabies promptissima, paulum
L angüit, & casus audax spondere secundos
M ens stetit in dubio, quam nec sua fata timere,
N ec Magnũ sperare sinunt, formidine mersa
P rosilit hortando melior fiducia uulgo.
O domitor mundi rerum fortuna mearum
M iles, adest toties optatæ copia pugnæ,
N il opus est uotis, iam fatum accersite ferro,
I n manibus uestris, quantus sit Cæsar, habetis.
H æc est illa dies, mihi quam Rubiconis ad undas
P romissam memini, cuius spe mouimus arma,
I n quam distulimus uetitos remeare triumphos.

Hæc eadem est hodie, quæ pignora, quæq; penates
Reddat, & emeritos faciat uos marte colonos.
Hæc fato quæ teste probet, quis iustius arma
Sumpserit, hæc acies uictum factura nocentem est.
Si pro me patriam ferro, flammisq; petistis,
Nunc pugnate truces, gladiosq; exoluite culpa,
Nulla manus belli mutato iudice pura est.
Non mihi res agitur, sed uos ut libera sitis
Turba precor, gentes ut ius habeatis in omnes,
Ipse ego priuatæ cupidus me reddere uitæ,
Plebeiaq; toga modicum componere ciuem,
Omnia dum uobis liceant, nihil esse recuso.
Inuidia regnate mea, nec sanguine multo
Spem mundi petitis, graiis delecta iuuentus
Gymnasiis aderit, studioq; ignaua palæstræ,
Et uix arma ferens, & mixtæ dissona turbæ
Barbaries, non illa tubas, non agmine moto
Clamorem latura suum, ciuilia paucæ
Bella manus facient. pugnæ pars magna leuabit
His orbem populis, Romanumq; obteret hostem.
Ite per ignauas gentes, famosaq; regna,
Et primo ferri motu prosternite mundum,
Sitq; palam, quas tot duxit Pompeius in urbem
Curribus, unius gentes non esse triumphi.
Armeniosne mouet, Romana potentia cuius
Sit ducis? aut emptum nimio uult sanguine quisquã
Barbarus hesperiis Magnum præponere rebus?
Romanos odere omnes, dominosq; grauantur,
Quos nouere magis. sed me fortuna meorum
Commisit manibus, quorum me Gallia testem

Tot fecit bellis, cuius non militis ensem
Agnoscam? cœlumq; tremens cum lancea transit
Dicere non fallar, quo sit uibrata lacerto.
Quod si signa ducem nunquam fallentia uestrum,
Conspicio, faciesq; truces, oculosq; minaces,
Viciſtis, uideor fluuios spectare cruoris,
Calcatosq; simul reges, sparsumq; Senatus
Corpus, & immensa populos in cæde natantes.
Sed mea fata moror, qui uos in tela ruentes
Vocibus his teneo, ueniam date bella trahenti
Spe trepido, haud unquam uidi tā magna daturos,
Tam prope me superos, camporum limite paruo
Abſumus a uotis, ego sum, cui marte peracto
Quæ populi, regesq; tenent, donare licebit.
Quóne poli motu? quo cœli sydere uerso
Thessalicæ tantum superi permittitis oræ?
Aut merces hodie bellorum, aut pœna paratur.
Cæsareas spectate cruces, spectate cathenas,
Et caput hoc positum rostris, effusaq; membra,
Septorumq; nefas, & clausi prælia campi,
Cum duce syllano gerimus ciuilia bella.
Vestri cura mouet, nam me secura manebit
Sors quæsita manu, fodientem uiscera cernet
Me mea, qui non dum uictum respexerit hostem.
Dii quorum curas abduxit ab æthere tellus,
Romanusq; labor, uincat, quicunq; necesse
Non putat in uictos sæuum distringere ferrum,
Quiq; suos ciues, quod signa aduersa tulerunt
Non credit fecisse nefas. Pompeius in arcto
Agmina uestra loco uetita uirtute moueri

Cum tenuit, quanto satiauit sanguine ferrum.
Vos tamen hoc oro iuuenes, ne cædere quisquam
Hostis terga uelit, ciuis qui fugerit, esto.
Sed dum tela micant, non uos pietatis imago
Vlla, nec aduersa conspecti fronte parentes
Commoueant. uultus gladio turbate uerendos.
Siue quis infesto cognata in pectora ferro
Ibit, seu nullum uiolabit uulnere pignus,
Ignoti iugulum tanquam scelus imputet hostis.
Sternite iam uallum, fossasq; implete ruina,
Exeat ut plenis acies non sparsa maniplis,
Parcite ne castris, uallo tendetis in illo,
Vnde acies peritura uenit. uix cuncta locuto
Cæsare, quemq; suum munus trahit, armaq; raptim
Sumpta uiris celeris capiunt præsagia belli,
Calcatisq; ruunt castris, stant ordine nullo,
Arte ducis nulla, permittunt omnia fatis.
Si totidem Magni soceros, totidemq; petentes
Vrbis regna suæ funesto in marte locasset,
Non tam præcipiti ruerent in prælia cursu.
Vidit ut hostiles in rectum exire cateruas
Pompeius, nullasq; moras permittere bello,
Sed superis placuisse diem, stat corde gelato
Attonitus, tantoq; duci sic arma timere
Omen erat, premit inde metus, totumq; per agmen
Sublimi prouectus equo, quem flagitat inquit
Vestra diem uirtus, finis ciuilibus armis,
Quem quæsistis, adest, totas effundite uires,
Extremum ferri superest opus, unaq; gentes
Hora trahit, quisquis patriam, carosq; penates,

Qui sobolē, ac thalamos, desertaq́; pignora quærit,
Ensepetat, medio posuit Deus omnia campo.
Causa iubet melior superos sperare secundos,
Ipsi tela regent per uiscera Cæsaris, ipsi
Romanas sancire uolent hoc sanguine leges.
Si socero dare regna meo, mundumq́; pararent,
Præcipitare meam fatis potuere senectam,
Non iratorum populis, urbiq́; Deorum est
Pompeium seruare ducem. quæ uincere possent
Omnia contulimus, subiere pericula clari
Sponte uiri, sacraq́; antiquus imagine miles.
Si Curios his fata darent, reducesq́; Camillos
Temporibus, Deciosq́; caput fatale uouentes,
Hinc starent, primo gentes oriente coactæ,
Innumeræq́; urbes, quantas in prælia nunquam
Exciuere manus, toto simul utimur orbe.
Quicquid signiferi comprensum limite cycli
Sub noton, & boreā hominū sumus, arma mouemus.
Non'ne superfusis collectum cornibus hostem
In medium dabimus? paucas uictoria dextras
Exigit, at plures tantum clamore cateruæ
Bella gerent, Cæsar nostris non sufficit armis.
Credite pendentes é summis mœnibus urbis
Crinibus effusis hortari in prælia matres.
Credite grandæuum, uetitumq́; ætate Senatum
Arma sequi, sacros pedibus prosternere canos,
Atq; ipsam domini metuentem occurrere Romam.
Credite qui nunc est, populum, populumq́; futurum
Permixtas afferre preces. hæc libera nasci,
Hæc uult turba mori. si quis post pignora tanta

Pompeio locus est, cum prole, & coniuge supplex,
Imperii salua si maiestate liceret
Voluerer ante pedes, Magnus, nisi uincitis, exul
Ludibrium soceri, uester pudor, ultima fata
Deprecor, ac turpes extremi cardinis annos,
Ne discam seruire senex. tam mœsta locuti
Voce ducis flagrant animi, Romanaq; uirtus
Erigitur, placuitq; mori, si uera timeret.
Ergo utrinq; pari concurrunt agmina motu,
Irarum metus hos, regni spes excitat illos.
Hæ facient dextræ quicquid non expleat ætas
Vlla, nec humanum reparet genus omnibus annis,
Vt uacet à ferro, gentes mars iste futuras
Obruet, & populos æui uenientis in orbem
Erepto natale feret. tunc omne latinum
Fabula nomen erit, Gabios, Veiosq;, Coramq;
Puluere uix tectæ poterunt monstrare ruinæ,
Albanosq; lares, laurentinosq; penates,
Rus uacuum, quod non habitet nisi nocte coacta
Inuitus, questusq; Numam iussisse Senator,
Non ætas hæc carpsit edax, monumentaq; rerum
Putria, destituit crimen ciuile, uidemus
Tot uacuas urbes. generis quo turba redacta est
Humani. toto populi qui nascimur orbe,
Nec muros implere uiris, nec possumus agros,
Vrbs nos una capit, uincto fossore coluntur
Hesperiæ segetes, stat tectis putris auitis
In nullos ruitura domus, nulloq; frequentem
Ciue suo Romam, sed mundi fece repletam,
Cladis eò dedimus, ne tanto in tempore bellum

Iam posset ciuile geri, Pharsalia tanti
Causa mali. cedent feralia nomina Cannæ,
Et damnata diu Romanis Allia fastis
Tempora signauit leuiorum Roma malorum,
Hunc uoluit nescire diem. prò tristia fata
Aéra pestiferum tractu, morbosq́; fluentes,
Insanamq́; famem, permissasq́; ignibus urbes
Mœniaq́; in præceps laturos plena tremores
Hi possent explere uiri, quos undiq; traxit
In miseram fortuna necem, dum munera longi
Explicat eripiens æui, populosq́;, ducesq́;
Constituit campis, per quos tibi Roma ruenti
Ostendat quam magna cadas, quæ latius orbem
Possedit, citius per prospera fata cucurrit.
Omne tibi bellum gentes dedit omnibus annis,
Te geminum Titan procedere uidit in axem.
Haud multum terræ spatium restabat eoæ,
Vt tibi nox, tibi tota dies, tibi curreret æther,
Omniaq́; errantes stellæ Romana uiderent.
Sed retro tua fata tulit par omnibus annis
Emathiæ funesta dies, hac luce cruenta
Effectum, ut latios non horreat India fasces,
Nec uetitos errare Dacas in mœnia ducat,
Sarmaticumq́; premat succinctus consul aratrum.
Quod semper sæuas debet tibi Parthia pœnas,
Quod fugiens ciuile nefas, redituraq́; nunquam
Libertas ultra Tigrim, Rhenumq́; recessit,
Ac toties nobis iugulo quæsita, uagatur,
Germanum, Scythicumq́; bonum, nec respicit ultra
Ausoniam, uellem populis incognita nostris,

Vulturis ut primum leuo fundata uolatu
Romulus infami compleuit mœnia luco,
Usq; ad Thessalicas seruisses Roma ruinas.
De Brutis fortuna queror. quid tempora legum
Egimus, aut annos à consule nomen habentes?
Felices Arabes, Mediq;, eoaq; tellus,
Quam sub perpetuis tenuerunt fata Tyrannis,
Ex populis, qui regna ferunt, sors ultima nostra est,
Quos seruire pudet. sunt nobis nulla profecto
Numina, cum cæco rapiantur secula casu,
Mentimur regnare Iouem. spectabit ab alto
Aethere Thessalicas teneat cum fulmina cædes?
Scilicet ipse petet Pholoën? petet ignibus Oethen?
Immeritæq; nemus Rhodopes? pinusq; minantes?
Cassius hoc potius feriet caput? astra Thyestæ
Impulit, & subitis damnauit noctibus Argos,
Tot similes fratrum gladios, patrumq; gerenti
Thessaliæ dabit ille diem? mortalia nulli
Sunt curata Deo. cladis tamen huius habemus
Vindictam, quantam terris dare numina fas est.
Bella pares superis facient ciuilia diuos.
Fulminibus manes, radiisq; ornabit, & astris,
Inq; Deum templis iurabit Roma per umbras.
Vt trapido cursu fati suprema morantem
Consumpsere locum, parua tellure dirempti,
Quo sua pila cadant, aut quam sibi fata minentur
Inde manum spectant, tempus quo noscere possent,
Facturi quæ monstra forent. uidere parentes
Frontibus aduersis, fraternaq; comminus arma,
Nec libuit mutare locum, tamen omnia torpor

Pectora constrinxit, gelidus'q; in uiscera sanguis
Perculsa pietate coit, tota'q; cohortes
Pila parata diu tensis tenuere lacertis.
Dii tibi non mortem, quæ cunctis pœna paratur,
Sed sensum post fata tuæ dent Crastine morti,
Cuius torta manu commisit lancea bellum,
Prima'q; Thessaliam Romano sanguine tinxit.
O præceps rabies, cum Cæsar tela teneret,
Inuenta est prior ulla manus, tunc stridulus aër
Elisus lituis, concœpta'q; classica cornu,
Tunc ausæ dare signa tubæ, tunc æthera tendit,
Extremi'q; fragor conuexa irrupit Olympi,
Vnde procul nubes, quo nulla tonitrua durant.
Excepit resonis clamorem uallibus Aemus,
Peliacis'q; dedit rursus geminare cauernis,
Pindus agit gemitus, pangæa'q; saxa resultant,
Oethææ'q; gemunt rupes, uoces'q; furoris
Expauere sui tota tellure relatas.
Spargitur in numerum diuersis missile uotis.
Vulnera pars optat, pars terræ figere tela,
Ac puras seruare manus. rapit omnia casus,
Atq; incerta facit, quos uult fortuna nocentes.
Sed quota pars cladis iaculis, ferro'q; uolanti
Exacta est, odiis solus ciuilibus ensis
Sufficit, & dextras Romana in uiscera ducit.
Pompeii densis acies stipata cateruis,
Iunxerat in seriem nexis umbonibus arma,
Vix'q; habitura locum dextras, ac tela mouendi
Constiterat, gladios'q; suos compressa timebat.
Præcipiti cursu uesanum Cæsaris agmen

In densos

In densos agitur cuneos, perq; arma, per hostem
Quærit iter, qua torta graues loricæ cathenas
Opponit, tutoq; latet sub tegmine pectus,
Hac quoq; peruentum est ad uiscera, totq; per arma
Extremum est, quod quisq; ferit, ciuilia bella
Vna acies patitur, gerit altera, frigidus inde
Stat gladius, calet omne nocens a Cæsare ferrum,
Nec fortuna diu rerum tot pondera uertens,
Abstulit ingentes fato torrente ruinas.
Vt primum toto diduxit cornua campo
Pompeianus eques, belliq; per ultima fudit,
Sparsa per extremos leuis armatura maniplos
Insequitur, sæuasq; manus immittit in hostem.
Illic quæq; suo miscet gens prælia telo,
Romanus cunctis petitur cruor, inde sagittæ,
Inde faces, & saxa uolant, spatioq; solutæ
Aeris, & calido liquefactæ pondere glandes.
Tunc & Ithyræi, Mediq;, Arabesq; soluto
Arcu turba minax, nusquam rexere sagittas,
Sed petitur solus, qui campis imminet aër,
Inde cadunt mortes, sceleris sed crimine nullo
Externum maculant Chalybem, stetit omne coactũ
Circa pila nefas, ferro subtexitur æther,
Noxq; super campos telis conserta pependit.
Tum Cæsar metuens ne frons sibi prima labaret
In cursu, tenet obliquas post signa cohortes,
Inq; latus belli, qua se uagus hostis agebat
Immittit subitum non motis cornibus agmen.
Immemores pugnæ, nulloq; pudore timendi
Præcipites fecere palam, ciuilia bella

Non bene barbaricis unquam commissa cateruis.
Vt primum sonipes transfixus pectora ferro
In caput effusi calcauit membra regentis,
Omnis eques cessit campis, glomerataq; pubes
In sua conuersis praeceps ruit agmine frenis,
Perdidit inde modum caedes, ac nulla secuta est
Pugna, sed hinc iugulis, hinc ferro bella geruntur.
Nec ualet haec acies tantum prosternere, quantum
Inde perire potest. utinam Pharsalia campis
Sufficiat cruor iste tuis, quem barbara fundunt
Pectora, non alio mutentur sanguine fontes,
Hic numerus totos tibi uestiat ossibus agros,
Aut si romano compleri sanguine mauis,
Istis parce precor, uiuant, Galataeq;, Syriq;.
Cappadoces, Galliq;, extremiq; orbis Iberi,
Armenii, Cilices, nam post ciuilia bella
Hic populus Romanus erit. Semel ortus in omnes
It timor, & fatis datus est pro Caesare cursus.
Ventum erat ad robur Magni, mediasq; cateruas.
Quod totos errore uago perfuderat agros,
Constitit hic bellum, fortunaq; Caesaris haesit,
Illic non regum auxiliis collecta iuuentus
Bella gerit, ferrumq; manus mouere rogatae,
Ille locus fratres habuit, locus ille parentes.
Hic furor, hic rabies, hic sunt tua crimina Caesar.
Hanc fuge mens partem belli, tenebrisq; relinque,
Nullaq; tantorum discat me uate malorum,
Quam multum bellis liceat ciuilibus, aetas.
Ah potius pereant lachrymae, pereantq; querelae,
Quicquid in hac acie gessisti Roma, tacebo.

Hic Cæsar, rabies populi, stimulusq; furorum
Ne qua parte sui pereat scelus, agmina circum
It uagus, atq; ignes animis flagrantibus addit,
Conspicit & gladios, qui toti sanguine manent,
Qui niteant, primo tantum mucrone cruenti,
Quæ presso tremat ense manus, quis languida tela,
Quis contenta ferat, quis præstet bella iubenti,
Quem pugnare iuuet, quis multum ciue perempto
Mutet, obit latis proiecta cadauera campis,
Vulnera multorum totum fusura cruorem
Opposita premit ipse manu, quacunq; uagatur,
Sanguineum ueluti quatiens Bellona flagellum,
Bistonas aut Mauors agitans, si uerbere sæuo
Palladia stimulet turbatos ægide currus.
Nox ingens scelerum, & cædes oriuntur, & instar
Immensæ uocis gemitus, & pondere lapsi
Pectoris arma sonant, confractiq; ensibus enses.
Ipse manu subicit gladios, ac tela ministrat,
Aduersosq; iubet ferro contundere uultus,
Promouet ipse acies, impellit terga suorum,
Verbere conuersæ cessantes excitat hastæ,
In plebem uetat ire manus, monstratq; Senatum.
Scit cruor imperii quis sit, quæ uiscera regum,
Vnde petat Romam, libertas ultima mundi
Quo steterit ferienda loco, permixta secundo
Ordine nobilitas, uenerandaq; corpora ferro
Vrgentur, cædunt Lepidos, cæduntq; Metellos,
Coruinosq; simul, Torquataq; nomina regum,
Sæpe duces, summosq; hominum te Magne remoto,
Illic plebeia contectus casside uultus,

I gnotusq; hosti, quod ferrum Brute tenebas?
O decus imperii, ô spes suprema Senatus,
E xtremum tanti generis per secula nomen,
N e rue per medios nimium temerarius hostes,
N ec tibi fatales admoueris ante Philippos,
T hessalia periture tua, nil proficis istic
C æsaris intentus iugulo, non dum attigit arcem
I uris, & humanum culmen, quo cuncta premũtur,
E gressus meruit fatis tam nobile letum,
V iuat, & ut Bruti procumbat uictima, regnet.
H ic patriæ perit omne decus, iacet aggere magno
P atricium campis commixta plebe cadauer.
M ors tamen eminuit clarorum in strage uirorum
P ugnacis Domiti, quem clades fata per omnes
D ucebant. nusquam Magni fortuna sine illo
S uccubuit, uictus toties à Cæsare salua
L ibertate perit, tunc mille in uulnera lætus
L abitur, ac uenia gaudet caruisse secunda.
V iderat in crasso uoluentem sanguine membra
C æsar, & increpitans iam Magni deseris arma
S uccessor Domiti, sine te iam bella geruntur.
D ixerat, ast illi suffecit pectora pulsans
S piritus in uocem, morientiaq; ora resoluit.
N on te funesta scelerum mercede potitum,
S ed dubium fati Cæsar, generoq; minorem
A spiciens, stygias Magno duce liber ad umbras,
E t securus eo, te sæuo marte subactum,
P ompeioq; graues pœnas, nobisq; daturum
C um morior sperare licet. non plura locutum
V ita fugit, densæq; oculos pressere tenebræ.

Impendisse pudet lachrymas in funere mundi
Mortibus innumeris, ac singula fata sequentem
Quærere letiferum per cuius uiscera uulnus
Exierit, quis fusa solo uitalia calcet,
Ore quis aduerso demisso faucibus ense
Expulerit moriens animam, quis corruat ictu,
Quis steterit dum membra cadunt, quis pectore tela
Transmittat, uel quos campis affixerit hasta,
Quis cruor emissus perruperit aéra uenis,
Inq; hostis cadat arma sui, quis pectora fratris
Cædat, & ut notum possit spoliare cadauer,
Abscissum longe mittat caput, ora parentis
Quis laceret, nimiáq; probet spectantibus ira,
Quem iugulat non esse patrem, mors nulla querela
Digna sua est, nullosq; hominum lugere uacamus,
Non istas habuit pugnæ Pharsalia partes,
Quas aliæ clades, illic per fata uirorum,
Per populos hic Roma perit, quod militis illic,
Mors hic gentis erat, sanguis ibi fluxit Achæus,
Ponticus, Assyrius, cunctos hærere cruores
Romanus, campisq; uetat consistere torrens,
Maius ab hac acie, quàm quod sua secula ferrent
Vulnus habent populi, plus est, quàm uita, salusq;
Quod perit, in totum mundi prosternimur æuum,
Vincitur his gladi's omnis quæ seruiet ætas,
Proxima quid soboles, aut quid meruere nepotes
In regnum nasci? pauidi num gessimus arma?
Teximus aut iugulos? alieni pœna timoris
In nostra ceruice sedet, post prælia natis
Si dominum fortuna dabas, & bella dedisses.

I am Magnus transisse Deos, Romanaq; fata
S enserat infelix, tota uix clade coactus
F ortunam damnare suam, stetit aggere campi
E minus, unde omnes sparsas per Thessala rura
A spiceret clades, quae bello obstante latebant.
T ot telis sua fata peti, tot corpora fusa,
A c se tam multo pereuntem sanguine uidit.
N ec (sicut mos est miseris) trahere omnia secum
M ersa iuuat, gentesq; suae miscere ruinae,
V t latiae post se uiuat pars maxima turbae,
S ustinuit dignos etiam nunc credere uotis
C aelicolas, uoluitq; sui solacia casus.
P arcite ait superi cunctas prosternere gentes,
S tante potest mundo, Romaq; superstite Magnus
E sse miser. si plura iuuant mea uulnera, coniux
E st mihi, sunt nati, dedimus tot pignora fatis,
C iuili ne parum est bello, si meq;, meosq;
O bruet? exiguae clades sumus orbe remoto?
O mnia quid laceras? quid perdere cuncta laboras?
I am nihil est fortuna meum. sic fatur, & arma,
S ignaq;, & afflictas omni iam parte cateruas
C ircuit, & reuocat matura in fata ruentes,
S eq; negat tanti, nec deerat robur in enses
I re duci, iuguloq; pati, uel pectore letum.
S ed timuit strato miles ne corpore Magni
N on fugeret, supraq; ducem procumberet orbis?
C aesaris aut oculis uoluit subducere mortem
N equicquam infelix, socero spectare uolenti
P raestandum est ubicunq; caput, sed tu quoq; cōiux
C ausa fugae, uultusq; tui, fatisq; negatum

Te præsente mori. tum Magnum concitus aufert
A bello sonipes non tergo tela pauentem,
Ingentes'q; animos extrema in fata ferentem.
Non gemitus, non fletus erat, salua'q; uerendus
Maiestate dolor, qualem te Magne decebat
Romanis præstare malis, non impare uultu
Aspicis Emathiam, nec te uidere superbum
Prospera bellorum, nec fractum aduersa uidebunt.
Quam'q; fuit læto per tres infida triumphos,
Tam misero fortuna minor. iam pondere fati
Deposito, securus abis, nunc tempora læta
Respexisse uacat, spes nunquam implenda recessit,
Quid fueris nunc scire licet, fuge prælia dira,
Ac testare Deos, nullum qui perstet in armis
Iam tibi Magne mori, ceu flebilis Africa damnis,
Et ceu Munda nocens, phario'q; a gurgite clades,
Sic & Thessalicæ post te pars maxima pugnæ,
Non iam Pompeii nomen populare per orbem,
Nec studium belli, sed par quod semper habemus
Libertas, & Cæsar erunt, te'q; inde fugato
Ostendet moriens sibi se pugnasse Senatus.
Non'ne iuuat pulsum bellis cessisse, nec istud
Prospectare nefas spumantes cæde cateruas?
Respice turbatos incursu sanguinis amnes,
Et soceri miserere tui. quo pectore Romam
Intrabit factus campis felicior istis?
Quicquid in ignotis solus regionibus exul,
Quicquid sub phario positus patiare tyranno,
Crede Deis, longo fatorum crede fauori.
Vincere peius erat, prohibe lamenta sonare,

F lere ueta populos, lachrymas, luctusq́; remitte.
T am mala Pompeii, quam prospera mũdus adoret.
A spice securus uultu non supplice reges,
A spice possessas urbes, donatáq; regna,
A egyptum, Libyamq́;, & terras elige morti.
V idit prima tuæ testis Larissa ruinæ
N obile nec uictum fatis caput, omnibus illa
C iuibus effudit totas per mœnia uires
O buia ceu læto, promittunt munera flentes,
P andunt templa, domos, socios se cladibus optant.
S cilicet immenso superest ex nomine multum,
T eq́; minor solo cunctas impellere gentes
R ursus in arma potes, rursusq́; in fata redire.
S ed quid opus uicto populis, aut urbibus inquit?
V ictori præstate fidem. Tu Cæsar in alto
C ædis adhuc cumulo, patriæ per uiscera uadis,
A t tibi iam populos donat gener. auehit inde
P ompeium sonipes, gemitus, lachrymæq; sequũtur,
P lurimáq; in sæuos populi conuitia diuos.
N unc tibi uera fides quæsiti Magne fauoris
C ontigit, ac fructus felix se nescit amari.
C æsar ut Hesperio uidit satis arua natare
S anguine, parcendum ferro, manibusq́; suorum
I am ratus, ut uiles animas, perituráq; frustra
A gmina permisit uitæ, sed castra fugatos
N e reuocent, pellatq́; quies nocturna pauorem,
P rotinus hostili statuit succedere uallo,
D um fortuna calet, dum conficit omnia terror,
N on ueritus graue ne fessis, ac marte subactis
H oc foret imperium, non magno hortamine miles

In prædam ducendus erat · uictoria nobis
Plena uiri dixit, superest pro sanguine merces,
Quam mõstrare meum est, nec enim donare uocabo,
Quod sibi quisq; dabit. cunctis en plena metallis
Castra patent · raptum hesperiis è gentibus aurum
Hic iacet, eoasq; premunt tentoria gazas ·
Tot regum fortuna simul, Magniq; coacta
Expectat dominos, propera præcedere miles,
Quos sequeris, quascunq; tuas Pharsalia fecit,
A uictis rapiantur opes. nec plura locutus
Impulit amentes, auriq; cupidine cæcos
Ire super gladios, supraq; cadauera patrum,
Et cæsos calcare duces. quæ fossa, quis agger
Sustineat pretium belli, scelerumq; petentes?
Scire uolunt quanta fuerint mercede nocentes.
Inuenere quidem spoliato plurima mundo,
Bellorum in sumptus congestæ pondera massæ,
Sed non impleuit cupientes omnia mentes.
Quicquid fodit Iber, quicquid Tagus extulit auri,
Quod legit diues summis Amarispus arenis,
Vt rapiant, paruo scelus hoc uenisse putabant,
Cum sibi tarpeias uictor desponderit arces,
Cum spe Romanæ promiserit omnia prædæ,
Decipitur, quod castra rapit, capit improba plebes
Cespite patricio somnos, uacuumq; cubile
Regibus infandus miles premit, inq; parentum ·
Inq; toris fratrum posuerunt membra nocentes ·
Quos agitat uesana quies, somniq; furentes,
Thessaliam miseri uersant in pectore pugnam,
Inuigilat cunctis sæuum scelus, armaq; tota

Mente agitant, capuloq; manus absente mouentur.
Ingemuisse putes campos, terramq; nocentem
Inspirasse animas, infectumq; aera totum
Manibus, & superam stygia formidine noctem
Exigit a meritis tristes uictoria poenas,
Sibilaq; & flammas infert sopor, umbra perempti
Ciuis adest, sua quenq; premit terroris imago.
Ille senum uultus, iuuenum uidet ille figuras,
Hunc agitant totis fraterna cadauera somnis,
Pectore in hoc pater est, omnes in Cæsare manes.
Haud alios non dum scythica purgatus in ara
Eumenidum uidit uultus Pelopeius Horestes,
Nec magis attonitos animi sensere tumultus,
Cum fureret Pentheus, aut cum desisset Agaue.
Hunc omnes gladii, quos aut Pharsalia uidit,
Aut ultrix uisura dies stringente Senatu
Illa nocte premunt, hunc infera monstra flagellāt.
Heu quantum poenæ misero mens conscia donat,
Quod styga, quod manes, infestaq; tartara somnis
Pompeio uiuente uidet, tamen omnia passo
Postquam clara dies Pharsalica damna retexit,
Nulla loca facies reuocat feralibus aruis
Hærentes oculos, cernit propulsa cruore
Flumina, & excelsos cumulis æquantia colles
Corpora, sidentes in tabem spectat aceruos,
Et Magni numerat populos, epulisq; paratur
Ille locus, uultus ex quo, faciesq; iacentum
Agnoscat. iuuat emathiam non cernere terram,
Et lustrare oculis campos sub clade latentes,
Fortunam, superosq; suos in sanguine cernit,

A c ne læta furens scelerum spectacula perdat,
I nuidet igne rogi miseris, cœloq́; nocenti
I ngerit emathiam. non illum pœnus humator
C onsulis, & libyca succensæ lampade Cannæ
C ompellunt, hominum ritus ut seruet in hostes,
S ed meminit non dum satiata cædibus ira
C iues esse suos, petimus non singula busta,
D iscretosq́; rogos, unum da gentibus ignem.
N on interpositis urantur corpora flammis,
A ut generi si pœna iuuat, nemus extrue Pindi,
E rige congestas œthæo robore syluas,
T hessalicam uideat Pompeius ab æquore flamma.
N il agis hac ira. tabes' ne cadauera soluat,
A n rogus, haud refert, placido natura receptat
C uncta sinu, finemq́; sui sibi corpora debent,
H os Cæsar populos, si nunc non usserit, ignis
V ret cum terris, uret cum gurgite ponti,
C ommunis mundo superest rogus, ossibus astra
M ixturus, quocunq; tuam fortuna uocabit,
H æ quoq; eunt animæ, non altius ibis in auras,
N on meliore loco stygia sub nocte iacebis.
L ibera fortuna mors est, capit omnia tellus,
Q uæ genuit, cœlo tegitur qui non habet urnam.
T u, cui dant pœnas inhumato funere gentes,
Q uid fugis hanc cladem? quid olentes deseris agros?
H as trahe Cæsar aquas, hoc si potes, utere cœlo,
S ed tibi tabentes populi Pharsalica rura
E ripiunt, camposq́; tenent uictore fugato.
N on solum æmonii funesta ad pabula belli
B istonii uenêre lupi, tabemq́; cruentæ

Cædis odorati Pholöen liquere Leones,
Tunc ursi látebras, obscœni tecta, domosq;
Deseruere canes, & quicquid nare sagaci
Aéra non sanum, motumq; cadauere sensit.
Iamq; diu uolucres ciuilia castra secutæ
Conueniunt, uos quæ Nilo mutare soletis
Threicias hyemes, ad mollem serius austrum
Istis aues, nunquam se tanto uulture cœlum
Induit, aut plures presserunt aéra pennæ
Omne nemus misit uolucres, omnisq; cruenta
Alite sanguineis stillauit roribus arbor.
Sæpe super uultus uictoris, & impia signa
Aut cruor, aut alto defluxit ab æthere tabes,
Membraq; deiecit iam lassis unguibus ales.
Sic quoq; non omnis populus peruenit ad ossa,
Inq; feras discerptus abit, non intima curant
Viscera, nec totas auidæ sorbere medullas,
Degustant artus. latiæ pars maxima turbæ
Fastidita iacet, quam sol, nimbiq;, diesq;
Longior Emathiis resolutam miscuit aruis.
Thessalica infelix quo tanto crimine tellus
Læsisti superos, ut te tot mortibus unam,
Tot scelerum fatis premerent? quod sufficit æuum,
Immemor ut donet belli tibi damna uetustas?
Quæ seges infecta surget non decolor herba?
Quo non Romanos uiolabis uomere manes?
Ante nouæ uenient acies, sceleriq; secundo
Præstabis non dum siccos hoc sanguine campos.
Omnia maiorum uertamus busta licebit,
Et stantes tumulos, & qui radice uetusta

Effudere suas uictis compagibus urnas,
Plus cinerum æmoniæ sulcis telluris aratur,
Pluraq; ruricolis feriuntur dentibus ossa.
Nullus ab Emathio religasset littore funem
Nauita, nec terram quisquam mouisset arator,
Romani bustum populi, fugerentq; coloni
Vmbrarum campos, gregibus dumeta carerent,
Nullusq; auderet pecori permittere pastor
Vellere surgentem de nostris ossibus herbam,
Ac uelut impatiens hominum, uel solis iniqui
Limite, uel glacie nuda, atq; ignota iaceres,
Si non prima nefas belli, sed sola tulisses.
O superi liceat terras odisse nocentes,
Quid totum premitis, quid totum absoluitis orbem?
Hesperiæ clades, & flebilis unda Pachyni,
Et Mutina, & Leucas puros fecere Philippos.

M. ANNEI LVCANI CIVILIS BELLI LIBER OCTAVVS.

Iam super Herculeas fauces, nemorosaq; tempe
Aemoniæ deserta petens dispēdia syluæ,
Cornipedem exhaustum cursu, stimulisq; negantem
Magnus agens, incerta fugæ uestigia turbat,
Implicitasq; errore uias, pauet ille fragorem
Motorum uentis nemorum, comitumq; suorum,
Qui post terga redit trepidum, lateriq; timentem

Exanimat, quamuis summo de culmine lapsus
Non dum uile sui pretium scit sanguinis esse,
Séq; memor fati tantæ mercedis habere
Credit adhuc iugulum, quantum pro Cæsaris ipse
Auulsa ceruice daret, deserta sequentem
Non patitur tutis fatum cœlare latébris
Clara uiri facies. multi Pharsalia castra
Cum peterent, non dum fama prodente ruinas,
Occursu stupuere ducis, uertigine rerum
Attoniti, cladisq; suæ uix ipse fidelis
Author erat, grauis est, Magno quicunq; malorum
Testis adest, cunctis ignotus gentibus esse
Mallet, & obscuro tutus transire per orbem
Nomine, sed longi pœnas fortuna fauoris
Exigit a misero, quæ tanto pondere famæ
Res premit aduersas, fatisq; prioribus urget.
Nunc festinatos nimium sibi sentit honores,
Actáq; lauriferæ damnat Syllana iuuentæ,
Nunc & Corycias classes, & pontica signa
Deiectum meminisse piget. Sic longius æuum,
Destruit ingentes animos, & uita superstes
Imperio, nisi summa dies cum fine bonorum
Affuit, & celeri præuertit tristia leto.
Dedecori est fortuna prior. quisquámne secundis
Tradere se fatis audet. nisi morte parata?
Littora contigerat, per quæ Peneius amnis
Emathia iam clade rubens exibat in æquor.
Inde ratis trepidum uentis, & fluctibus impar,
Flumineis uix tuta uadis euexit in altum,
Cuius adhuc remis quatitur corcyra, sinusq;

L eucadii. cilicum dominus, terræq; liburnæ.
E xiguam uector pauidus correpsit in alnum.
C onscia curarum secreta in littora Lesbi,
F lectere uela iubes, qua tum tellure latebas
M œstior, in mediis quam si Cornelia campis
E mathiæ stares, tristes præsagia curas
E xagitant, trepida quatitur formidine somnus,
T hessaliam nox omnis habet, tenebrisq; remotis
R upis in abruptæ scopulos, extremaq; currens
L ittora prospiciens fluctus, nutantia longe
S emper prima uidens uenientis uela carinæ,
Q uærere nec quicquam de fato coniugis audes.
E n ratis, ad uestros quæ tendit carbasa portus,
Q uid ferat ignoras, sed nunc tibi summa pauoris
N untius armorum tristis, rumorq; sinister
V ictus adest coniux, quid perdis tempora luctus,
C um possis iam flere, times? tunc puppe propinqua
P rosiluit, crimenq; Deum crudele notauit
D eformem pallore ducem, uultusq; prementem
C aniciem, atq; atro squallentes puluere uestes,
O buia nox miseræ cœlum, lucemq; tenebris
A bstulit, atq; animam clausit dolor, omnia neruis
M embra relicta labant, riguerunt corda, diuq;
S pe mortis depressa iacet. iam fune ligato
L ittoribus, lustrat uacuas Pompeius arenas,
Q uem postquam propius famulæ uidere fideles,
N on ultra gemitus tacitos incessere fata
P ermisere sibi, frustraq; attollere terra
S emianimē conantur heram, quam pectore Magnus
A mbit, & adstrictos refouet complexibus artus.

Cœperat in summum reuocato sanguine corpus
Pompeii sentire manus, mœstamq́; mariti
Posse pati faciem, prohibet succumbere fatis
Magnus, & in modicos castigat uoce dolores.
Nobile cur robur fortunæ uulnere primo
Fœmina tantorum titulis insignis auorum
Frangis? habes aditum mansuræ in secula famæ,
Laudis in hoc sexu non legum iura, nec arma,
Vnica materia est coniux miser, erige mentem,
Et tua cum fatis pietas decertet, & ipsum,
Quod sum uictus ama, nunc sum tibi gloria maior,
A me quod fasces, & quod pia turba Senatus,
Tantaq́; discessit regum manus, incipe Magnum
Sola sequi, deformis adhuc uiuente marito,
Summus & augeri uetitus dolor, ultima debet
Esse fides lugere uirum. tu nulla tulisti
Bello damna meo, uiuit post prælia Magnus.
Sed fortuna perit, quod defles, illud amasti.
Vocibus his correpta uiri uix ægra leuauit
Membra solo, tales gemitu rumpente querelas.
O utinam in thalamos inuisi Cæsaris issem
Infelix coniux, & nulli læta marito.
Bis nocui mundo, me pronuba ducit Erynnis,
Crassorumq́; umbræ, deuotaq́; manibus illis
Assyrios in castra tuli ciuilia casus,
Præcipitesq́; dedi populos, cunctosq́; fugaui
A causa meliore Deos. ó maxime coniux.
O thalamis indigne meis, hoc iuris habebat
In tantum fortuna caput. cur impia nupsi,
Si miserum factura fui? nunc accipe pœnas,

Sed quas

Sed quas sponte luam, quo sit tibi mollius æquor,
Certæ fides regum, totus'q; paratior orbis,
Sparge mari comitem, mallem felicibus armis
Dependisse caput, nunc clades deniq; lustra
Magne tuas ubicunq; iaces ciuilibus armis.
Nostros ulta toros ades huc, atq; exige pœnas
Iulia crudelis, placata'q; pellice cæsa,
Magno parce tuo. sic fata, iterum'q; refusa
Coniugis in gremium, cunctorum lumina soluit
In lachrymas, duri flectuntur pectora Magni,
Sicca'q; Thessaliæ confundit lumina Lesbos.
Tunc Mitylenæum iam pleno littore uulgus
Affatur magnum, Si maxima gloria nobis
Semper erit tanti pignus seruasse mariti,
Tu quoq; deuotos sacro tibi fœdere muros
Oramus, socios'q; lares dignare uel una
Nocte tua, fac Magne locum, quem cuncta reuisent
Secula, quem ueniens hospes Romanus adoret,
Nulla tibi subeunda magis sunt mœnia uicto,
Omnia uictoris possunt sperare fauorem,
Hæc iã crimen habent. quid quod iacet insula ponto?
Cæsar eget ratibus, procerum pars magna coibit
Certa loci, noto reparandum est littore fatum.
Accipe templorum cultus, aurum'q; Deorum
Accipe, si terris, si puppibus ista iuuentus
Aptior est, tota quantum ualet, utere Lesbo.
Accipe, ne Cæsar rapiat, tu uictus habeto.
Hoc solum crimen meritæ bene detrahe terræ,
Ne nostram uideare fidem, felix'q; secutus,
Et damnasse miser. tali pietate uirorum

L ætus in aduersis, & mundi nomine gaudens
E sse fidem, nullum toto mihi dixit in orbe
G ratius esse solum, non paruo pignore uobis
O stendi, tenuit nostros hac obside Lesbos
A dfectus, hic sacra domus, clariq; penates,
H ic mihi Roma fuit, non ullo in littore puppim
A nte dedi fugiens, sæui cum Cæsaris iram
I am scirem meritam seruata coniuge Lesbon,
N on ueritus tantam ueniæ committere uobis
M ateriam, sed iam satis est fecisse nocentes,
F ata mihi totum mea sunt agitanda per orbem.
H eu nimium felix æterno nomine Lesbos,
S iue doces populos, regesq; admittere Magnum,
S eu præstas mihi sola fidem, nam quærere certũ est
F as quibus in terris, ubi sit scelus, accipe numen,
S i quod adhuc mecum es uotorum extrema meorũ,
D a similes Lesbo populos, qui Marte subactum
N on intrare suos infesto Cæsare portus,
N on exire uetent, dixit, mœstamq; carinæ
I mposuit comitem, cunctos mutare putares
T ellurem, patriæq; solum, sic littore toto
P langitur, infestæ tenduntur in æthera dextræ.
P ompeiumq; minus, cuius fortuna dolorem
M ouerat, ast illam, quam toto tempore belli
V t ciuem uidere suam, discedere cernens
I ngemuit populus, quam uix, si castra mariti
V ictoris peteret, siccis dimittere matres
I am poterant oculis, tanto deuinxit amore
H os pudor, hos probitas, castiq; modestia uultus.
Quod submissa nimis nulli grauis hospita turbæ,

S tantis adhuc fati uixit quasi coniuge uicto.
I am pelago medios Titan demissus ad ignes,
N ec quibus abscondit, nec si quibus exerit orbem
T otus erat, uigiles Pompeii in pectore curæ
N unc socias adeunt Romani fœderis urbes,
E t uarias regum mentes, nunc inuia mundi
A rua super nimios soles, austrumq; iacentes,
S æpe labor mœstus curarum, odiumq; futuri
P roiecit fessos incerti pectoris æstus,
R ectoremq; ratis de cunctis consulit astris,
V nde notet terras, quæ sit mensura secandi
A equoris in cœlo, Syriam quo sydere seruet,
A ut quotus in plaustro Libyam bene dirigat ignis.
D octus ad hæc fatur taciti seruator Olympi.
S ignifero quæcunq; fluunt labentia cœlo
N unquam stante polo miseros fallentia nautas
S ydera non sequimur, sed qui non mergitur undis
A xis inocciduus gemina clarissimus arcto.
I lle regit puppes, hic cum mihi semper in altum
S urget, & instabit summis minor Vrsa cheruchis,
B osphoron, & Scythiæ curuantem littora pontum
S pectamus, quicquid descendit ab arbore summa,
A rctophylax, propiorq; mari Cynosura feretur,
I n Syriæ portus tendit ratis, inde Canopos
E xcipit australi cœlo contenta uagari
S tella timens borean, illa quoq; perge sinistra
T rans Pharon, in medio tanget ratis æquore Syrtes,
S ed quo uela dari, quo nunc pede carbasa tendi
N ostra iubes? dubio contra cui pectore Magnus,
H oc solum toto respondit in æquore serua,

V t sit ab emathiis semper tua longius oris
P uppis, & hesperiam pelago, cœloq; relinquas,
C ætera da uentis, comitem, pignus'q; recepi
D epositum, tunc certus eram quæ littora uellem.
N unc portum fortuna dabit. Sic fatur, at ille
I usto uela modo pendentia cornibus æquis
T orsit, & in leuum puppim dedit, ut'q; secaret,
Q uas Asinæ cautes, & quas Chios asperat undas,
H os dedit in proram, tenet hos in puppe rudentes.
A equora senserunt motus, aliter'q; secante
I am pelagus rostro, nec idem spectante carina,
M utauere sonum. non sic moderator equorum
D exteriore rota, leuum cum circuit axem,
C ogit inoffensæ currus accedere metæ.
O stendit terras Titan, & sydera texit.
S parsus ab emathia fugit quicunq; procella,
A ssequitur Magnum, primus'q; a littore Lesbi
O ccurrit natus, procerum mox turba fidelis.
N am neq; deiecto fatis, acie'q; fugato
A bstulerat Magno reges fortuna ministros,
T errarum dominos, & sceptra eoa tenentes
E xul habet comites. iubet ire in deuia mundi
D eiotarum, qui sparsa ducas uestigia legit.
Q uando ait emathiis amissus cladibus orbis
Q ua Romanus erat, superest fidissime regum
E oam tentare fidem, populos'q; bibentes
E uphraten, & adhuc securum a Cæsare Tigrim,
N ec pigeat Magno quærentem fata remotas
M edorum penetrare domos, Scythicos'q; recessus,
E t totum mutare diem, uoces'q; superbo

Arſacidæ perferre meas, ſi fœdera uobis
Priſca manent, mihi per Latium iurata tonantem,
Per ueſtros aſtricta magos, implete pharetras,
Armeniosq; arcus Gethicis intendite neruis.
Si uos ó Parthi peterem cum caſpia clauſtra,
Et ſequerer duros æterni martis alanos,
Paſſus achemeniis late decurrere campis
In tutam trepidos nunquam Babylona coëgi,
Arua ſuper Cyri, Chaldæiq; ultima regni,
Qua rapidus Ganges, & qua Nyſæus Hydaſpes
Accedunt pelago Phœbi ſurgentis ab igne
Iam propior, quàm Perſis erã, tamen omnia uincẽs
Suſtinui noſtris uos tantum deeſſe triumphis,
Solusq; è numero regum telluris eoæ
Ex æquo me Parthus adit, nec munere Magni
Stãt ſemel Arſacidæ. quis enim poſt uulnera cladis
Aſſyriæ, iuſtas Latii compeſcuit iras?
Tot meritis obſtricta meis, nunc Parthia ruptis
Excedat clauſtris uetitam per ſecula ripam,
Zeumaq; Pellæum, Pompeio uincite Parthi,
Vinci Roma uolet. Regem parere iubenti
Ardua non piguit, poſitisq; inſignibus aulæ
Egreditur, famuli ruptos indutus amictus.
In dubiis tutum eſt inopem ſimulare tyranno.
Quanto igitur mundi dominis ſecurius æuum
Verus pauper agit? dimiſſo in littore rege
Ipſe per Icariæ ſcopulos, Epheſumq; relinquens,
Et placidi Colophona maris, ſpumantia paruæ
Radit ſaxa Sami, ſpirat de littore eoo
Aura fluens, Gnidon inde fugit, claramq; relinquit

Sole Rhodon, magnosq́; sinus Telmesidos undæ
Compensat, medio pelago Pamphylia puppi
Occurrit tellus, nec se committere muris
Ausus adhuc ullis, te primum parua Phaselis
Magnus adit. nam te metui uetat incola rarus,
Exhaustæq́; domus populis, maiorq́; carinæ,
Quàm tua turba fuit, tendens hinc carbasa rursus
Iam Taurum, Tauroq́; uidet Dipsonta cadentem.
Crederet hoc Magnus pacem cum præstitit undis,
Et sibi consultum? Cilicum per littora tutus
Parua puppe fugit, sequitur pars magna Senatus.
Ad profugum collecta ducem, paruisq́; Synædris,
Quo portu, mittitq́; rates, recipitq́; Selinus
In procerum cœtu tandem mœsta ore resoluit
Vocibus his Magnus, comites belliq́;, fugæq́;,
Atq; instar patriæ, quamuis in littore nudo
In Cilicum terra nullis circundatus armis
Consultem, rebusq́; nouis exordia quæram,
Ingentes præstate animos, non omnis in aruis
Emathiis cecidi, nec sic mea fata premuntur,
Vt nequeam releuare caput, cladesq́; receptas
Excutere, an Libycæ Marium potuere ruinæ
Erigere in fasces, plenis & reddere fastis?
Me pressum leuiore manu fortuna tenebit?
Mille meæ Graio uoluuntur in æquore puppes,
Mille duces, sparsit potius Pharsalia nostras,
Quam subuertit, opes, sed me uel sola tueri
Fama potest rerum, toto quas gessimus orbe,
Et nomen, quod mundus amat, uos pendite regna
Viribus, atq; fide, Libyen, Parthosq́;, Pharonq́;,

Quæ nam Romanis deceat succurrere rebus.
Ast ego curarum proceres arcana mearum
Expromam, mentis'q; meæ quo pondera uergant,
Aetas Niliaci nobis suspecta tyranni est.
Ardua quippe fides robustos exigit annos,
Hinc anceps dubii terret solertia mauri,
Nanq; memor generis Carthaginis impia proles
Imminet hesperiæ, multus'q; in pectore uano est
Hannibal, obliquo maculat qui sanguine regnum,
Et numidas contingit auos, iam supplice Varro
Intumuit, uidit'q; loco romana secundo.
Quare agite eoum comites properemus in orbem,
Diuidit Euphrates ingentem gurgite mundum,
Caspia'q; immensos seducunt claustra recessus,
Et polus Assyrias alter, noctes'q;, dies'q;
Vertit, & abruptum est nostro mare discolor unda,
Oceanus'q; suus, regnandi sola uoluptas,
Celsior in campis sonipes, & fortior arcus,
Nec puer, aut senior letales tendere neruos
Segnis, & à nulla mors est incerta sagitta.
Primi Pellæas arcu fregere Sarissas,
Bactra'q; Medorum sedem, muris'q; superbam
Assyrias Babylona domos, nec pila timentur
Nostra nimis Parthis, audent'q; in bella uenire,
Experti Scythicas Crasso pereunte sagittas
Spicula nec solo spargunt fidentia ferro
Stridula, sed multo saturantur tela ueneno,
Vulnera parua nocēt, fatū'q; in sanguine summo est.
O utinam non tanta mihi fiducia sæuis
Esset in Arsacidis, fatis nimis æmula nostris

Fata mouent Medos, multumq; in gente deorum est.
Effundam populos alia tellure reuulsos,
Excitosq; suis immittam sedibus ortus.
Quod si nos eoa fides, & barbara fallunt
Fœdera, uulgati supra commercia mundi
Naufragium fortuna ferat, non regna precabor,
Quæ feci; sed magna feram solatia mortis
Orbe iacens alio, nihil hæc in membra cruente,
Nil socerum fecisse pie, sed cuncta reuoluens
Vitæ fata meæ, semper uenerabilis illa
Orbis parte fui, quantus Mæotida supra,
Quantus apud Tanaim, toto conspectus in ortu.
Quas magis in terras nostrum felicibus actis
Nomen abit, aut unde redit maiore triumpho?
Roma faue cœptis, quid enim tibi lætius unquam
Præstiterint superi, quàm si ciuilia Partho
Milite bella geras? tantam consumere gentem,
Et nostris miscere malis, cum Cæsaris arma
Concurrent Medis, aut me fortuna necesse est
Vindicet, aut Crassum. sic fatus murmure sensit
Consilium damnasse uiros, quos Lentulus omnes
Virtutis stimulis, & nobilitate dolendi
Præcessit, dignasq; tulit modo consule uoces,
Sicine Thessalicæ mentem fregere ruinæ?
Vna dies mundi damnauit fata? secundum
Emathiam lis tanta datur? iacet omne cruenti
Vulneris auxilium? solos tibi Magne reliquit
Parthorum fortuna pedes? quid transfuga mundi
Terrarum totos tractus, cœlumq; perosus,
Aduersosq; polos, alienaq; sydera quæris,

C haldæos culture Deos, & barbara sacra
P arthorum famulus? quid causæ obtenditur armis?
L ibertatis amor miserum quid decipis orbem,
S i seruire potes? te quem romana regentem
H orruit auditu, quem captos ducere reges
V idit ab hircanis, Indoq; à littore syluis,
D eiectum fatis humilem, fractumq; uidebit,
E xtolletq; animos latium uesanus in orbem,
S e simul, & Romam Pompeio supplice mensus.
N il animis, fatisq; tuis effabere dignum.
E xiget ignorans latiæ commercia linguæ,
V t lachrymis se Magne roges. patimur ne pudoris
H oc uulnus, clades ut parthia uindicet ante
H esperias, quam Roma suas? ciuilibus armis
E legit te nempe ducem. quid uulnera nostra
I n Scythicos spargis populos, cladesq; latentes?
Q uid Parthos transire doces? solatia tanti
P erdit Roma mali, nullos admittere reges,
S ed cui seruire suo. iuuat ire per orbem
D ucentem sæuas romana in mœnia gentes?
S ignaq; ab Euphrate cum Crassis capta sequentem?
Q ui solus regum fato cœlante fauorem
D efuit Emathiæ, nunc tantas ille lacesset
A uditi uictoris opes? aut iungere fata
T ecum Magne uolet? non hæc fiducia genti est.
O mnis in arctois populus quicunq; pruinis
N ascitur, indomitus bellis, & mortis amator.
Q uicquid ad eoos tractus, mundiq; teporem
L abitur, emollit gentes clementia cœli.
I llic & laxas uestes, & fluxa uirorum

V elamenta uides. Parthus per media rura
S armaticos inter campos, effusáq; plano
T igridis arua solo nulli superabilis hosti est
L ibertate fugæ, sed non ubi terra tumebit
A spera conscendet montis iuga, nec per opacas
B ella geret tenebras incerto debilis arcu,
N ec franget nando uiolenti uorticis amnem,
N ec tota in pugna perfusus sanguine membra,
E xiget æstiuum calido sub puluere solem.
N on aries illis, non ulla est machina belli,
A ut fossas implere ualent, parthóq; sequente
M urus erit, quodcunq; potest obstare sagittæ.
P ugna leuis, bellúmq; fugax, turmǽq; uagantes,
E t melior cessisse loco, quam pellere miles.
I llita tela dolis nec martem comminus unquam
A usa pati uirtus, sed longe tendere neruos.
E t quo ferre uelint permittere uulnera uentis.
E nsis habet uires, & gens quæcunq; uirorum est,
B ella gerit gladiis, nam Medos prælia prima
E xarmant, uacuǽq; iubent remeare pharétræ.
N ulla manus illis fiducia, tota ueneni est.
C redis Magne uiros, quos in discrimina belli
C um ferro uenisse parum est? tentare pudendum
A uxilium tanti est, toto diuisus ut orbe
A terra moriare tua? tibi barbara tellus
I ncumbat, te parua tegant, ac uilia busta?
I nuidiosa tamen Crasso quærente sepulchrum.
S ed tua sors melior, quoniam mors ultima pœna est,
N on metuenda uiris, at non Cornelia letum
I nfando sub rege timet. num barbara nobis

E st ignota Venus? quæ ritu cæca ferarum
P olluit innumeris leges, & fœdera tædæ
C oniugibus, thalamiq; patent secreta nefandi.
I nter mille nurus epulis uesana, meroq;
R egia, non ullis exceptos legibus audet
C oncubitus, tot fœmineis complexibus unum
N on laxat nox tota marem, iacuere sorores
I n fratrum Thalamis, sacrataq; pignora matrum.
D amnat apud gentes sceleris non sponte peracti
O edipodionias infelix fabula Thebas.
P arthorum dominus quoties sic sanguine mixto
N ascitur Arsacides, cui fas implere parentem,
Q uid rear esse nefas? proles tam clara Metelli
S tabit Barbarico coniux Millesima lecto?
Q uanquam non ulli plus regia Magne uacabit
S æuitia stimulante Venus, titulisq; uirorum.
N am quo plura iuuent Parthum portenta, fuisse
H anc sciet & Crassi, ceu pridem debita fatis
A ssyriis, trahitur cladis captiua uetustæ.
H æreat eoæ uulnus miserabile sortis,
N on solum auxilium funesto à Rege petisse,
S ed gessisse prius bellum ciuile pudebit.
N am quod apud populos crimen, socerique, tuumq;,
M aius erit? quam quod uobis miscentibus arma
C rassorum uindicta perit, incurrere cuncti
D ebuerant in Bactra duces, & ne qua uacarent
A rma, uel arctoum dacis, Rheniq; cateruis
I mperii nudare latus, dum perfida Susis
I n tumulos prolapsa ducum, Babylonq; iaceret.
A ssyriæ paci finem fortuna precamur,

Et si Thessaliae bellum ciuile peractum est,
Ad Parthos, qui uicit eat. gens unica mundi est,
De qua Caesareis possim gaudere triumphis.
Num tibi, cum primum gelidum transibis Araxem,
Vmbra senis moesti Scythicis confixa sagittis
Ingerat has uoces? tu quem post funera nostra
Vltorem cinerum nudae sperauimus umbrae,
Ad foedus, pacem'q; uenis? tunc plurima cladis
Occurrent monimenta tibi, quae moenia trunci,
Lustrarunt ceruice duces, ubi nomina tanta
Obruit Euphrates, & nostra cadauera Tigris
Detulit in terras, ac reddidit, ire per ista
Si potes, in media socerum quoq; Magne sedentem
Thessalia placare potes. quin respicis orbem
Romanum, si regna times proiecta sub austro,
Infidum'q; Iubam? petimus Pharon, arua'q; Lagi.
Syrtibus hinc libycis tuta est Aegyptus, at inde
Gurgite septeno rapidus mare submouet amnis,
Terra suis contenta bonis non indiga mercis,
Aut Iouis, in solo tanta est fiducia Nilo.
Sceptra puer Ptolemaeus habet tibi debita Magne,
Tutelae commissa tuae. Quis nominis umbram
Horreat? innocua est aetas, nec iura, fidem'q;,
Respectum'q; Deum ueteris speraueris aulae,
Nil pudet assuetos sceptris, mitissima sors est
Regnorum sub rege nouo. non plura locutus
Impulit huc animos. Quantum spes ultima rerum
Libertatis habet, uicta est sententia Magni.
Tunc Cilicum liquere solum, Cypro'q; citatas
Immisere rates, nullas cui praetulit aras

Vndæ diua memor Paphiæ. si numina nasci
Credimus, aut quenquam fas est cœpisse Deorum.
Hæc ubi deseruit Pompeius littora, totos
Emensus Cypri scopulos, quibus exit in austrum,
Inde maris uasti transuerso uertitur æstu,
Nec tenuit Casium nocturno lumine montem,
Infimaq; Aegypti pugnaci littora uelo
Vix tetigit, qua diuidui pars maxima Nili
In uada decurrit Pelusia septimus amnis.
Tempus erat quo libra pares examinat horas
Non una plus æqua die, noctiq; rependit
Lux minor hybernæ uerni solatia damni.
Comperit ut regem Casio se monte tenere,
Flectit iter, nec Phœbus adhuc, nec carbasa languēt.
Iam rapido speculator eques per littora cursu
Hospitis aduentu pauidam compleuerat aulam.
Consilii uix tempus erat, tamen omnia monstra
Pellææ coiere domus, quos inter Achoreus
Iam placidus senio, fractisq; modestior annis,
Hunc genuit custos Nili crescentis in arua
Memphis uana sacris, illo cultore Deorum
Lustra suæ Phœbes non unus uixerat Apis,
Consilii uox prima fuit, meritumq;, fidemq;,
Sacraq; defuncti iactauit pignora patris.
Sed melior suadere malis, & nosse tyrannos
Ausus Pompeium leto damnasse Photinus.
Ius, & fas multos faciunt Ptolemæe nocentes,
Dat pœnas laudata fides, cum sustinet inquit,
Quos fortuna premit, fatis accede, deisq;,
Et cole felices, miseros fuge, sydera terra,

Vt distant, & flamma mari, sic utile recto,
Sceptrorum uis tota perit, si prendere iusta
Incipit, euertitq; arces respectus honesti.
Libertas scelerum est, quae regna inuisa tuetur,
Sublatusq; modus gladiis, facere omnia saeue
Non impune licet, nisi cum facis, exeat aula
Qui uult esse pius, uirtus & summa potestas
Non coeunt, semper metuet, quem saeua pudebunt.
Non impune tuos Magnus contempserit annos,
Qui te nec uictos arcere a littore nostro
Posse putat, neu te sceptris priuauerit hospes,
Pignora sunt propiora tibi, Nilonq;, Pharonq;,
Si regnare piget, damnatae redde sorori.
Aegyptum certe latiis tueamur ab armis,
Quicquid non fuerat Magni, dum bella geruntur,
Nec uictoris erit, toto iam pulsus ab orbe,
Postquam nulla manet rerum fiducia, quaerit
Cum qua gente cadat rapitur ciuilibus armis,
Nec soceri tantum arma, fugit, fugit ora Senatus,
Cuius Thessalicas saturat pars magna uolucres,
Et metuit gentes, quas uno in sanguine mixtas
Deseruit, regesq; timet, quorum omnia mersit,
Thessaliaeq; reus nulla tellure receptus,
Sollicitat nostrum, quem nondum perdidit, orbem.
Iustior in Magnum nobis Ptolemaee querelae
Causa data est. quid sepositam, semperq; quietam
Crimine bellorum maculas Pharon, aruaq; nostra
Victori suspecta facis? cur sola cadenti
Haec placuit tellus, in quam Pharsalica fata
Conferres, poenasq; tuas? iam crimen habemus

Purgandum gladio, quod nobis sceptra Senatus
Te suadente dedit, uotis tua fouimus arma,
Hoc ferrum, quod fata iubent, proferre paraui,
Non tibi, sed uicto feriam tua uiscera Magne,
Malueram soceri. rapimur quo cuncta feruntur.
Te' ne mihi dubitas an sit uiolare necesse,
Cum liceat? quæ te nostri fiducia regni
Huc agit infelix? populum non cernis inermem,
Arua'q; uix refugo fodientem mollia Nilo?
Metiri sua regna decet, uires'q; fateri.
Tu Ptolemæe potes Magni fulcire ruinam,
Sub qua Roma iacet? bustum, cineres'q; mouere
Thessalicos audes? bellum'q; in regna uocare?
Ante aciem Emathiam nullis accessimus armis,
Pompeii nunc castra placent, quæ deserit orbis?
Nunc uictoris opes, & cognita fata lacessis?
Aduersis non deesse decet, sed læta secutos,
Nulla fides unquam miseros elegit amicos.
Assensere omnes sceleri, lætatur honore
Rex puer insueto, quod iam sibi tanta licere
Permittant famuli, sceleri delectus Achillas.
Perfida qua tellus casiis excurrit arenis,
Et uada testantur iunctas Aegyptia Syrtes,
Exiguam sociis monstri, gladiis'q; carinam
Instruit, o' superi Nilus ne, & barbara Memphis,
Et Pelusiaci tam mollis turba Canopi
Hos animos? sic fata premunt ciuilia mundum?
Sic romana iacent? ullus' ne in cladibus istis
Est locus Aegypto? Pharius'q; admittitur ensis?
Hanc certe seruate fidem ciuilia bella,

Cognatas præstate manus, externaq; monstra
Pellite. si meruit tam claro nomine Magnus
Cæsaris esse nefas, tanti Ptolemæe ruina
Nominis haud metuis, cœloq; tonante profanas
Inseruisse manus impure, ac semiuir audes?
Non domitor mundi, nec ter capitolia curru
Inuectus, regumq; potens, uindexq; Senatus,
Victorisq; gener, phario satis esse tyranno
Quod poterat, romanus erat. quid uiscera nostra
Scrutaris gladio? nescis puer improbe, nescis
Quo tua sit fortuna loco, iam iure sine ullo
Nili sceptra tenes, cecidit ciuilibus armis,
Qui tibi regna dedit. Iam uento uela negarat
Magnus, & auxilio remorum infanda petebat
Littora, quem contra non longa uecta biremi
Appulerat scelerata manus, Magnoq; patere
Fingens regna Phari, celsæ de puppe carinæ
In paruam iubet ire ratem, lictusq; malignum
Incusat, bimaremq; uadis frangentibus æstum,
Qui uetat externas terris aduertere classes.
Quod nisi fatorum leges, intentaq; iussu
Ordinis æterni miseræ uicinia mortis,
Damnatum leto traherent ad littora Magnum,
Non ulli comitum sceleris præsagia deerant,
Quippe fides si pura foret, si regia Magno
Sceptorum authori uera pietate pateret,
Venturum tota pharium cum classe tyrannum,
Sed cessit fatis, classemq; relinquere iussus
Obsequitur, letumq; iuuat præferre timori.
Ibat in hostilem præceps Cornelia puppim,

Hoc magis

Hoc magis impatiens egresso deesse marito,
Quod metuit clades. remane temeraria coniux,
Et tu nate precor, longeq; è littore casus
Expectate meos, sed in hac ceruice tyranni
Explorate fidem, dixit, sed surda uetanti
Tendebat geminas amens Cornelia palmas.
Quo sine me crudelis abis? iterumne relinquor
Thessalicis submota malis? nunquam omine læto
Distrahimur miseri, poteras nō flectere puppim,
Cum fugeres aliò, latebrisq; relinquere Lesbi,
Omnibus à terris si nos arcere parabas.
An tantum in fluctus placeo comes? hæc ubi frustra
Effudit, prima pendet tamen anxia puppe,
Attonitosq; metu nec quoquam auertere uisus,
Nec Magnum spectare potest, stetit anxia classis
Ad ducis euentum metuens non arma, nefasq;,
Sed ne submissis precibus Pompeius adoret
Sceptra sua donata manu. transire parantem
Romanus pharia miles de puppe salutat
Septimius, qui prò superum pudor arma satelles
Regia gestabat posito deformia Pilo,
Immanis, uiolentus, atrox, nullaq; ferarum
Mitior in cædes. quis non fortuna putasset
Parcere te populis, quod bello hæc dextra uacasset,
Thessaliaq; procul tam noxia tela fugasses?
Disponis gladios, ne quo non fiat in orbe
Heu facinus ciuile tibi, uictoribus ipsis
Dedecus, & nunquam superum caritura pudore
Fabula, Romanus Regi sic paruit ensis,
Pellæusq; puer gladio tibi colla recidit

Magne tuo, qua posteritas in secula mittet
Septimium fama? scelus hoc quo nomine dicent,
Qui Bruti dixere nefas? iam uenerat horæ
Terminus extremæ, phariamq́; ablatus in alnum
Perdiderat iam iura sui, tunc stringere ferrum
Regia monstra parant. ut uidit comminus enses,
Inuoluit uultus, atq; indignatus apertum
Fortunæ præbere caput, tunc lumina pressit,
Continuitq́; animam, ne quas effundere uoces,
Posset, & æternam fletu corrumpere famam.
At postquam mucrone latus funestus Achillas
Perfodit, nullo gemitu consensit ad ictum,
Despexitq́; nefas, seruatq́; immobile corpus,
Seq́; probat moriens, atq; hæc in pectore uoluit.
Secula Romanos nunquam tacitura labores
Attendunt, æuumq́; sequens speculatur ab omni
Orbe ratem, phariamq́; fidem, nunc consule famæ.
Fata tibi longæ fluxerunt prospera uitæ,
Ignorant populi, si non in morte probaris,
An scieris aduersa pati, ne cede pudori,
Authoremq́; dole fati, quacunq; feriris,
Crede manum soceri, spargant, lacerentq́; licebit,
Sum tamen ô superi felix, nulliq; potestas
Hoc auferre Deo, mutantur prospera uitæ.
Non sum morte miser, uidet hanc Cornelia cædem,
Pompeiusq́; meus, tanto patientius oro
Claude dolor gemitus, natus, coniuxq́; peremptum
Si mirantur, amant. talis custodia Magno
Mentis erat. ius hoc animi morientis habebat.
At non tam patiens Cornelia cernere sæuum,

Quàm perferre nefas, miserandis æthéra complet
Vocibus. ó coniux ego te scelerata peremi,
Letiferæ tibi causa moræ fuit auia Lesbos,
Et prior in Nili peruenit littora Cæsar.
Nam cui ius alii sceleris? sed quisquis in istud
A superis immisse caput, uel Cæsaris iræ,
Vel tibi prospiciens nescis crudelis, ubi ipsa
Viscera sint magni, properas, atq; ingeris ictus
Qua uotum est uicto, pœnas non morte minores
Pendat, & ante meum uideat caput, haud ego culpa
Libera bellorum, quæ matrum sola per undas,
Et per castra comes, nullis absterrita fatis
Victum, quod reges etiam timuere, recepi.
Hoc merui coniux in tuta puppe relinqui?
Perfide parcebas, te fata extrema petente
Vita digna fui? moriar nec munere regis.
Aut mihi præcipitem nautæ permittite saltum.
Aut laqueum collo, tortosq; aptate rudentes,
Aut aliquis Magno dignus comes exigat ensem,
Pompeio præstare potest, quod Cæsaris armis
Imputet. ó sæui properantem in fata tenetis?
Viuis adhuc coniux, & iam Cornelia non est
Iuris Magne sui? prohibent accersere mortem,
Seruor uictori sic fata, interq; suorum
Lapsa manus, rapitur trepida fugiente carina.
At Magni cum terga sonent, & pectora ferro,
Permansisse decus sacræ uenerabile formæ,
Iratamq; Deis faciem, nil ultima mortis
Ex habitu, uultuq; uiri mutasse fatentur,
Qui lacerum uidere caput, nam sæuus in ipso

S eptimius sceleris maius scelus inuenit actu,
A c retegit sacros scisso uelamine uultus
S emianimis Magni, spirantiaq; occupat ora,
C ollaq; in obliquo ponit languentia transtro,
T unc neruos, uenasq; secat, nodosaq; frangit
O ssa diu. non dum artis erat caput ense rotare.
A t postquam trunco ceruix abscissa recessit,
V endicat hoc pharius dextra gestare satelles,
D egener, atq; operæ miles Romane secundæ,
P ompeii diro sacrum caput ense recidis,
V t non ipse feras? ó summi fata pudoris,
I mpius ut Magnum nosset puer, illa uerenda
R egibus hirta coma, & generosa fronte decora
C æsaries compressa manu est, pharioq; ueruto
D um uiuunt uultus, atq; os in murmura pulsant
S ingultus animæ, dum lumina nuda rigescunt
S uffixum caput est, quo nunquam bella iubente
P ax fuit, hoc leges, campumq;, & rostra mouebat,
H ac facie fortuna tibi Romana placebas.
N ec satis infando fuit hoc uidisse tyranno,
V ult sceleri superesse fidem, tunc arte nefanda
S ubmota est capiti tabes, raptoq; cerebro
A dsiccata cutis, putrisq; effluxit ab alto
H umor, & infuso facies solidata ueneno est.
V ltima lageæ stirpis, perituraq; proles
D egener, incestæ sceptris cessure sororis,
C um tibi sacrato Macedon seruetur in antro,
E t regum cineres extructo monte quiescant,
C um Ptolemæorum manes, seriemq; pudendam
P yramides claudant, indignaq; Mausolæa,

Littora Pompeium feriunt, truncusq; uadosis
Huc illuc iactatur aquis, adeó ne molesta
Totum cura fuit socero seruare cadauer?
Hac fortuna fide Magni tam prospera fata
Pertulit, hac illum summo de culmine rerum
Morte petit, cladesq; omnes exegit in uno
Saeua die, quibus immunes tot praestitit annos,
Pompeiusq; fuit, qui nunquam mixta uideret
Laeta malis, felix nullo turbante Deorum,
Et nullo parcente miser. semel impulit illum
Dilata fortuna manu, pulsatur arenis,
Carpitur in scopulis, hausto per uulnera fluctu
Ludibrium pelagi, nullaq; manente figura,
Vna nota est Magno capitis iactura reuulsi,
Ante tamen pharias uictor, quàm tangat arenas,
Pompeio raptim tumulum fortuna parauit.
Ne iaceat nullo, uel ne meliore sepulchro,
E latebris pauidus decurrit ad aequora Codrus,
Quaestor ab Icario Cinyreae littore Cypri,
Infaustus Magni fuerat comes, ille per umbras
Ausus ferre gradum uictum pietate timorem
Compulit, ut mediis quaesitum corpus in undis
Duceret ad terram, traheretq; ad littora Magnum
Lucis maesta parum per densas Cynthia nubes
Praebebat. cano sed discolor aequore truncus
Conspicitur, tenet ille ducem complexibus arctis
Eripiente mari, nunc uictus pondere tanto
Expectat fluctus, pelagoq; iuuante cadauer
Impellit. postquam sicco iam littore sedit,
Incubuit Magno, lachrymasq; effudit in omne

Vulnus, & ad superos, obscuráq; sydera fatur.
Non pretiosa petit cumulato thure sepulchra
Pompeius fortuna tuus, non pinguis ad astra
Vt ferat è membris eoos fumus odores,
Vt romana suum gestent pia colla parentem,
Præferat ut ueteres feralis pompa triumphos,
Vt resonent cantu tristi fora, totus ut ignem
Proiectis mœrens exercitus ambiat armis,
Da uilem Magno plebeii funeris arcam,
Quæ lacerum corpus siccos effundat in ignes,
Robora non desint misero, nec sordidus ustor.
Sit satis ó superi quod non Cornelia fuso
Crine iacet, subiciq; facem complexa maritum
Imperat, extremo sed abest à funere busti
Infelix coniux, nec adhuc a littore longe est.
Sic fatus paruos iuuenis procul aspicit ignes,
Corpus uile suis nullo custode cremantes
Inde rapit flammas, semustáq; robora membris
Subducit, quæcunq; es ait neglecta, nec ulli
Cara tuo, sed Pompeio felicior umbra,
Quod iam compositum uiolat manus ultima bustum
Da ueniam, siquid sensus post fata relictum est.
Cædis & ipsa rogo, paterisq; hæc damna sepulchri?
Teq; pudet sparsis Pompeii manibus uri?
Sic fatur. plenusq; sinus ardente fauilla
Peruolat ad truncum, qui fluctu penè relatus
Littore pendebat, summas dimouit arenas,
Et collecta procul laceræ fragmenta carinæ
Exigua trepidus posuit scrobe. nobile corpus
Robora nulla premunt, nulla strue membra recũbũt,

Admotus Magnum non subditus accipit ignis.
Ille sedens iuxta flammas o maxime dixit
Ductor, & hesperii maiestas nominis una,
Si tibi iactatu pelagi, si funere nullo
Tristior iste rogus, manes, animamq; potentem
Officiis auerte meis, iniuria fati
Hoc fas esse iubet, ne ponti bellua quicquam,
Ne fera, ne uolucres, ne saeui Caesaris ira
Audeat, exiguam quantum potes accipe flammam
Romana succense manu. fortuna recursus
Si det in hesperiam, non hac in sede quiescent
Tam sacri cineres, sed te Cornelia Magne
Accipiet, nostraq; manu transfundet in urnam.
Interea paruo signemus littora saxo,
Vt nota sit busto, siquis placare peremptum
Forte uolet, plenos & reddere mortis honores,
Inueniet trunci cineres, & norit arenas,
Ad quas Magne tuum referat caput, haec ubi fatus
Excitat inualidas admoto fomite flammas.
Carpitur, & lentum Magnus distillat in ignem
Tabe fouens bustum, sed iam percusserat astra
Aurorae praemissa dies, ille ordine rupto
Funeris attonitus latebras in littore quaerit.
Quam metuis demens isto pro crimine poenam,
Quo te fama loquax omnes accepit in annos?
Condita laudabit Magni socer impius ossa.
I modo securus ueniae, fassusq; sepulchrum
Posce caput. cogit pietas imponere finem
Officio, semusta rapit, resolutaq; non dum
Ossa satis neruis, & inustis plena medullis

Aequorea restringit aqua, congestáq; in unum
Parua clausit humo, tunc ne leuis aura retectos
Auferet cineres, saxo compressit arenam,
Nautáq; ne bustum religato fune moueret,
Inscripsit sacrum semusto stipite nomen.
Hic situs est Magnus. placet hoc fortuna sepulchrum
Dicere Pompeii, quo condi maluit illum,
Quam terra caruisse socer, temeraria dextra
Cur obicis Magno tumulum, manésq; uagantes
Includis? situs est qua terra extrema refuso
Pendet in Oceano Romanum nomen, & omne
Imperium Magno est tumuli modus, obrue saxa
Crimine plena Deum. si tota est Herculis Oethe,
Et iuga tota uacant Bromio Nysæia, quare
Vnus in Aegypto Magno lapis? omnia Lagi
Rura tenere potest, si nullo cæspite nomen
Hæserit, erremus populi, cinerúmq; tuorum
Magne metu, nullas Nili calcemus arenas.
Quod si tam sacro dignaris nomine Saxum,
Adde actus tantos, monimentáq; maxima rerum,
Adde truces Lepidi motus, Alpináq; bella,
Armáq; Sertorii reuocato Consule uicta,
Et currus, quos egit eques, commercia tuta
Gentibus & pauidos Cilicas maris, adde subactam
Barbariem, gentésq; uagas, & quicquid in euro
Regnorum, boreáq; iacet. dic semper ab armis
Ciuilem repetisse togam, ter curribus actis
Contentum patriæ multos donasse triumphos.
Quis capit hæc tumulus? surgit miserabile bustum
Non ullis plenum titulis, non ordine tanto

F astorum, ſolitumq́; legi ſuper alta deorum
C ulmina, & extructos ſpoliis hoſtilibus arcus.
H aud procul eſt ima Pompeii nomen arena
D epreſſum tumulo, quod non legat aduena rectus.
Q uod niſi monſtratum Romanus tranſeat hoſpes.
N oxia ciuili tellus Aegyptia fato,
H aud equidem immerito cumanæ carmine uatis
C autum, ne Nili Peluſia tangeret ora
H eſperius miles, ripaſq́; æſtate tumentes.
Q uid tibi ſæua precer pro tanto crimine tellus?
V ertat aquas Nilus, quo naſcitur orbe, retentus,
E t ſteriles egeant hybernis imbribus agri,
T otaq́; in Aethiopum putres ſoluaris arenas.
N os in templa tuam romana accepimus Iſin,
S emideosq́; canes, & ſiſtra iubentia luctus,
E t quem tu plangens hominem teſtaris Oſirim,
T u noſtros Aegypte tenes in puluere manes.
T u quoq; cum ſæuo dederis iam templa tyranno,
N on dum Pompeii cineres ó Roma petiſti,
E xul adhuc iacet umbra ducis, ſi ſecula prima
V ictoris timuere minas, nunc excipe ſaltem
O ſſa tui Magni, ſi non dum ſubruta fluctu
I nuiſa tellure ſedent, quis buſta timebit?
Q uis ſacris dignam mouiſſe uerebitur umbram?
I mperet hoc nobis utinam ſcelus, & uelit uti
N oſtro Roma ſinu, ſatis ó nimiumq́; beatus,
S i mihi contingat manes transferre reuulſos
A uſoniam. ſi tale ducis uiolare ſepulchrum.
F orſitan aut ſulco ſterili cum poſcere finem
A ſuperis, aut Roma uolet feralibus auſtris,

Ignibus aut nimiis, aut terræ tecta mouenti,
Consilio, iussu'q; Deum transibis in urbem
Magne tuam, summus'q; feret tua busta sacerdos.
Nam quis ad exustam cancro torrente Syenen
Ibit? & imbrifera siccas sub Pleiade Thebas
Spectator Nili? quis rubri stagna profundi,
Aut Arabum portus, mercis mutator eoæ
Magne petet, quem non tumuli uenerabile saxum,
Et cinis in summis forsan turbatus arenis
Auertat? manes'q; tuos placare licebit,
Et Casio præferre Ioui. nil ista nocebunt
Famæ busta tuæ. templis, auro'q; sepultus
Vilior umbra fores. nunc es pro numine summo,
Hoc tumulo fortuna iacens, augustius aris
Victoris libyco pulsatur in æquore saxum.
Tarpeiis, qui sæpe Deis sua thura negarant,
Inclusum thusco uenerantur cæspite fulmen.
Proderit hoc olim, quod non mansura sepulchri
Ardua marmoreo surrexit pondere moles.
Pulueris exigui sparget non longa uetustas
Congeriem, bustum'q; cadet, mortis'q; peribunt
Argumenta tuæ, ueniet felicior ætas,
Qua sit nulla fides saxum monstrantibus illud,
Atq; erit Aegypus populis fortasse nepotum
Tam mendax Magni tumulo, quam Creta Tonantis.

M. ANNEI LVCANI CIVILIS BELLI LIBER NONVS.

T non in pharia manes iacuere fauilla,
a Nec cinis exiguus tantam compescuit umbram,
Prosiluit busto, semustáq; mēbra relinquens,
D egeneremq; rogum, sequitur conuexa tonantis
Q ua niger astriferis connectitur axibus aër,
Q uodq; patet terras inter, lunæq; meatus
S emidei manes habitant, quos ignea uirtus
I nnocuos uita patientes ætheris imi
F ecit, & æternos animam collegit in orbes.
N on illuc auro positi, nec thure sepulti
P erueniunt, illic postquam se lumine uero
I mpleuit, stellasq; uagas miratur, & astra
F ixa polis, uidit quanta sub nocte iaceret
N ostra dies, risitq; sui ludibria trunci.
H inc super Emathiæ campos, & signa cruenti
C æsaris, ac sparsas uolitauit in æquore classes,
E t scelerum uindex in sancto pectore Bruti
S edit, & inuicti posuit se mente Catonis.
I lle ubi pendebant casus, dubiumq; manebat,
Q uem mundi dominum facerent ciuilia bella,
O derat & Magnum, quamuis comes isset in arma
A uspiciis raptus patriæ, ductuq; Senatus,
A t post Thessalicas clades iam pectore toto
P ompeianus erat, patriam tutore carentem

Excipit, & populi trepidantia membra refouit.
Ignauis manibus proiectos reddidit enses,
Nec regnum cupiens gessit ciuilia bella,
Nec seruire timens, nil causa fecit in armis
Ipse sua, totae post Magni funera partes
Libertatis erant, quas ne per littora fusas
Colligeret rapido uictoria Caesaris actu,
Corcyrae secreta petit, ac mille carinis
Abstulit Emathiae secum fragmenta ruinae.
Quis ratibus tantis fugientia crederet ire
Agmina? quis pelagus uictas arctasse carinas?
Dorida tunc Malean, & apertam Taenaron umbris,
Inde Cythera petit, boreaq; urgente carinas,
Creta fugit, Dictaea legit cedentibus undis
Littora, tunc ausum classi praecludere portus
Impulit, ac saeuas meritum Phycunta rapinas
Sparsit, & hinc placidis alto delabitur auris
In littus Palinure tuum, neq; enim aequore tantum
Ausonio monimenta tenes, portusq; quietos
Testatur Libyae Phrygio placuisse magistro.
Cum procul ex alto tendentes uela carinae
Ancipites tenuere animos, sociosne malorum
An ueherent hostes, praeceps facit omne timendum
Victor, & in nulla non creditur esse carina.
Ast illae puppes luctus, planctusq; ferebant,
Et mala uel duri lachrymas motura Catonis,
Nam postquam frustra precibus Cornelia nautas,
Priuigniq; fugam tenuit, ne forte repulsus
Littoribus phariis remearet in aequora truncus,
Ostenditq; rogum non iusti flamma sepulchri,

E rgo indigna fui dixit fortuna marito
A ccendisse rogum, gelidosq́; effusa per artus
I ncubuisse uiro? laceros exurere crines?
M embraq́; dispersi pelago componere Magni?
V ulneribus cunctis largos infundere fletus
O ssibus? & tepida uestes implere fauilla
Q uicquid ab extincto licuisset tollere busto
I n templis sparsura Deum? sine funeris ullo
A rdet honore rogus, manus hoc Aegyptia forsan
O btulit officium graue manibus ó bene nudi
C rassorum cineres, Pompeio contigit ignis
I nuidia maiore Deum. similis'ne malorum
S ors mihi semper erit? nunquam dare busta licebit
C oniugibus? nunquam plenas plangemus ad urnas.
Q uid porro tumulis opus est? aut ulla requiris
I nstrumenta dolor? non toto pectore portas
I mpia Pompeium? non imis hæret imago
V isceribus? quærat cineres uictura superstes.
N unc tamen hic, longe qui fulget luce maligna
I gnis, adhuc aliquid phario de littore surgens
O stendit mihi Magne tui, iam flamma resedit,
P ompeiumq́; ferens uanescit solis ad ortus
F umus. & inuisi tendunt mihi carbasa uenti.
N on mihi nunc tellus Pompeio si qua triumphos
V icta dedit, non alta terens capitolia currus
G ratior, elapsus felix de pectore Magnus,
H unc uolumus, quem Nilus habet, terræq; nocenti
N on hærere queror, crimen commendat arenas.
L inquere si qua fides Pelusia littora nolo.
T u pete bellorum casus, & signa per orbem

Sexte paterna moue, nanq; hæc mandata reliquit
Pompeius uobis in nostra condita cura.
Me cum fatalis leto damnauerit hora,
Excipite ó nati bellum ciuile, nec unquam
Dum terris aliquis nostra de stirpe manebit
Cæsaribus regnare uacet, uel sceptra, uel urbes
Libertate sua ualidas impellite fama
Nominis, has uobis partes, hæc arma relinquo,
Inueniet classes quisquis Pompeius, in undas
Venerit, & noster nullis non gentibus hæres
Bella dabit, tantum indomitos, memoresq́; paterni
Iuris habete animos, uni parere decebit,
Si faciet partes pro libertate, Catoni.
Exolui tibi Magne fidem, mandata peregi.
Insidiæ ualuere tuæ, deceptaq́; uixi,
Ne mihi commissas auferrem perfida uoces
Iam nunc te per inane chaos, per tartara coniux,
Si sunt ulla, sequar, quam longo tradita leto
Incertum est, pœnas animæ uiuacis ab ipsa
Ante feram, potui cernens tua uulnera Magne
Non fugere in mortem. planctu concussa peribit,
Effluet in lachrymas, nunquam ueniemus ad enses,
Aut laqueos, aut præcipites per inania iactus,
Turpe mori post te solo non posse dolore.
Sic ubi fata caput ferali obduxit amictu,
Decreuitq́; pati tenebras, puppisq́; cauernis
Delituit, sæuumq́; arcte compressa dolorem
Perfruitur lachrymis, & amat pro coniuge luctum.
Illam non fluctus, stridensq́; rudentibus eurus
Mouit, & exurgens ad summa pericula clamor,

V otaq; solliatis faciens contraria nautis,
C omposita in mortem iacuit, fauitq; procellis
P rima ratem Cypros spumantibus accipit undis
I nde tenens Pelagus, sed iam moderatior eurus,
I n libycas egit sedes, & castra Catonis,
T ristis ut in multo mens est præsaga timore,
A spexit patrios comites à littore Magnus,
E t fratrem, medias præceps tunc fertur in undas,
D ic ubi sit germane parens, stat summa, caputq;
O rbis, an occidimus? romanaq; Magnus ad umbras
A bstulit? hæc fatur, quem contra talia frater·
O felix, quem sors alias dispersit in oras,
Q uiq; nefas audis, oculos germane nocentes
S pectato genitore fero, non Cæsaris armis
O ccubuit, dignoq; perit authore ruinæ,
Rege sub impuro niloticarura tenente
H ospitiis fretus superis, & munere tanto
I n proauos, cecidit donati uictima regni·
V idi ego magnanimi lacerantes pectora patris,
N ec credens Pharium tantum potuisse tyrannum,
L ittore Niliaco socerum iam stare putaui,
S ed me nec sanguis, nec tantum uulnera nostri
A ffecere senis, quantum gestata per urbem
O ra ducis, quæ transfixo sublimia pilo
V idimus, hæc fama est oculis uictoris iniqui
S eruari, scelerisq; fidem quæsisse tyrannum·
N am corpus Phariæ ne canes, auidæq; uolucres
D istulerint, an furtiuus, quem uidimus, ignis
S olverit, ignoro, quæcunq; iniuria fati
A bstulit hos artus, superis hæc crimina dono

Seruata de parte queror. cum talia Magnus
Audisset, non in gemitus, lachrymasq; dolorem
Effudit, iustaq; furens pietate profatur.
Praecipitate rates e sicco littore nautae,
Classis in aduersos erumpat remige uentos,
Ite duces mecum, nunquam ciuilibus armis
Tanta fuit merces, inhumatos condere manes,
Sanguine semiuiri Magnum satiare tyranni,
Non ego Pellaeas arces, adytisq; retectum
Corpus Alexandri pigra Mareotide mergam?
Non mihi Pyramidum tumulis euulsus Amasis,
Atq; alii reges Nilo torrente natabunt?
Omnia dent poenas, nudo tibi Magne sepulchra
Euoluam, busto iam numen gentibus Isin,
Et tectum lino spargam per uulgus Osirim,
Et sacer in magni cineres mactabitur Apis,
Suppositisq; Deis uram caput, has mihi poenas
Terra dabit, linquam uacuos cultoribus agros,
Nec Nilus cui crescat, erit, solusq; tenebis
Aegyptum populis genitor, superisq; fugatis.
Dixerat, & classem saeuas rapiebat in undas.
Sed Cato laudatam iuuenis compescuit iram.
Interea totis audito funere Magni
Littoribus sonuit percussus planctibus Aether,
Exemploq; carens, & nulli cognitus aeuo
Luctus erat, mortem populos deflere potentis.
Sed magis, ut uisa est, lachrymis exhausta, solutas
In uultus effusa comas Cornelia puppe
Egrediens, rursus geminato uerbere plangunt.
Vt primum in sociae peruenit littora terrae,

Collegit

Collegit uestes, miseriq; insignia Magni,
Armaq;, & impressas auro, quas gesserat olim,
Exuuias, pictasq; togas uelamina summo
Ter conspecta Ioui, funestoq; intulit igni,
Ille fuit miseræ Magni cinis, accipit omnis
Exemplum pietas, & toto littore busta
Surgunt Thessalicis reddentia manibus ignem.
Sic ubi depastis submittere gramina campis,
Et renouare parans hybernas appulus herbas,
Igne fouet terras, simul & Garganus, & arua
Vulturis, & calidi lucent buxeta Matini.
Non tamen ad Magni peruenit gratius umbram
Omne quod in superos audet conuitia uulgus,
Pompeiumq; Deis obicit, quam pauca Catonis
Verba, sed à pleno uenientia pectore ueri.
Ciuis obit inquit multo maioribus impar
Nosse modum iuris, sed in hoc tamen utilis æuo,
Cui non ulla fuit iusti reuerentia, salua
Libertate potens, & solus plebe parata
Priuatus seruire sibi, rectorq; Senatus,
Sed regnantis erat, nil belli iure poposcit,
Quæq; dari uoluit, uoluit sibi posse negari.
Immodicas possedit opes, sed plura retentis
Intulit, inuasit ferrum, sed ponere norat,
Prætulit arma togæ, sed pacem armatus amauit
Iuuit sumpta ducem, iuuit dimissa potestas.
Casta domus, luxuq; carens, corruptaq; nunquam
Fortuna domini, clarum & uenerabile nomen
Gentibus, & multum nostræ quod proderat urbi.
Olim uera fides Sylla, Marioq; receptis

Libertatis obit, Pompeio rebus adempto
Nunc & ficta perit, non iam regnare pudebit,
Nec color imperii, nec frons erit ulla Senatus.
O felix cui summa dies fuit obuia uicto,
Et cui quærendos pharium scelus obtulit enses,
Forsitan in soceri potuisset uiuere regno.
Scire mori sors prima uiris, sed proxima cogi.
Et mihi si fatis aliena in iura uenimus,
Da talem fortuna Iubam, non deprecor hosti
Seruari, dum me seruet ceruice recisa.
Vocibus his maior, quàm si romana sonarent
Rostra ducis laudes. generosam uenit ad umbram
Mortis honos. fremit interea discordia uulgi,
Castrorum, bellíq; piget post funera Magni.
Cum Tarchon motus linquendi signa Catonis
Sustulit, hunc rapta fugientem classe secutus
Littus in extremum tali Cato uoce notauit,
O nunquam pacate Cilix, iterum'ne rapinas
Tendis in æquoreas? Magnum fortuna remouit,
Iam pelago, pirata redis, tum respicit omnes
In coetu, motúq; uiros, quorum unus aperta
Mente fugæ tali compellat uoce regentem.
Nos Cato, da ueniam, Pompeii duxit in arma
Non belli ciuilis amor, partes'q; fauore
Fecimus, ille iacet quem paci prætulit orbis,
Causáq; nostra perit, patrios permitte penates,
Desertamq; domum, dulces'q; reuisere natos.
Nam quis erit finis, si nec Pharsalia pugnæ,
Nec Pompeius erit? perierunt tempora uitæ,
Mors eat in tutum, iustas sibi nostra senectus

Prospiciat flammas, bellum ciuile sepulchra
Vix ducibus præstare potest. non barbara uictos
Regna manent, non armenium mihi sæua minatur,
Aut Scythicum fortuna iugum. sub iura togati
Ciuis eo, quisquis Magno uiuente secundus
Hic mihi primus erit, sacris præstabitur umbris
Summus honor, dominũ, quẽ clades cogit, habebo.
Nullum Magne ducem te solum in bella secutus,
Post te fata sequar, neq; enim sperare secunda
Fas mihi nec liceat, fortuna cuncta tenentur
Cæsaris, Emathium sparsit uictoria ferrum,
Clausa fides miseris, & toto solus in orbe est,
Qui uelit, ac possit uictis præstare salutem.
Pompeio scelus est bellum ciuile perempto,
Quo fuerat uiuente fides, si publica iura
Si semper patriam sequeris Cato, signa petamus
Romanus quæ consul habet. sic ille profatus
Insiluit puppi iuuenum comitante tumultu,
Actum romanis fuerat de rebus, & omnis
Indiga seruitij feruebat littore plebes.
Erupere ducis sacro de pectore uoces.
Ergo pari uoto gessisti bella iuuentus
Tu quoq; pro dominis, & Pompeiana fuisti,
Non romana manus? quod non in regna laboras,
Quod tibi non ducibus uiuis, moriens'q; quod orbem
Acquiris nulli, quod iam tibi uincere tutum est,
Bella fugis, quæris'q; iugum ceruice uacante,
Et nescis sine rege pati, nunc causa pericli
Digna uiris, uestro potuit Pompeius abuti
Sanguine, nunc patriæ iugulos, enses'q; negatis?

Cum prope libertas unum fortuna reliquit
Iam tribus è dominis, pudeat plus regia Nili
Contulit in leges, & parthi militis arcus.
Ite ó degeneres Ptolemæi munus, & arma
Spernite, quis uestras ulla putat esse nocentes
Cæde manus? credet faciles sibi terga dedisse,
Credet ab Emathiis primos fugisse Philippis.
Vadite securi, meruistis iudice uitam
Cæsare, non armis non obsidione subacti.
O famuli turpes domini post fata prioris
Itis ad hæredem, cur non maiora mereri,
Quàm uitam, ueniamq; libet? rapiatur in undas
Infelix Magni coniux, prolesq; Metelli,
Ducite Pompeios, Ptolemæi uincite munus,
Nostra quoq; inuiso quisquis feret ora tyranno,
Non parua mercede dabit, sciet ista iuuentus
Ceruicis pretio bene se mea signa secutam.
Quin agite, & magna meritum cum cæde parate,
Ignauum scelus est tantum fuga. dixit, & omnes
Haud aliter medio reuocauit ab æquore puppes,
Quam simul effœtas linquunt examina ceras,
Atq; oblita faui non miscent nexibus alas,
Sed sibi quæq; uolat, nec iam degustat amarum
Desidiosa thymum Phrygii sonus increpat æris,
Attonitæ posuere fugam, studiumq; laboris
Florigeri repetunt, & sacri mellis amorem,
Gaudet in hyblæo securus gramine pastor
Diuitias seruasse casæ, sic uoce Catonis
Inculcata uiris iusti patientia Martis.
Iamq; actu belli non doctas ferre quietem

C onſtituit mentes, ſerieq́; agitare laborum,
P rimum littoreis miles laſſatur arenis,
P roximus in muros, & mœnia cyrenarum
E ſt labor, excluſus nulla ſe uindicat ira,
P œnaq́; de uictis ſola eſt uiciſſe Catonem,
I nde peti placuit Libyci contermina mauris
R egna Iubæ, ſed iter mediis natura uetabat
S yrtibus, has audax ſperat ſibi cedere uirtus,
S yrtes uel primam mundo natura figuram
C um daret, in dubio pelagi, terræq́; reliquit,
N am neq; ſubſedit penitus quo ſtagna profundi
A cciperet, nec ſe defendit ab æquore tellus,
A mbigua ſed lege loci iacet inuia ſedes,
A equora fracta uadis, abruptaq́; terra profundo,
E t poſt multa ſonant proiecti littora fluctus,
S ic male deſeruit, nullosq́; exegit in uſus
H anc partem natura ſui, uel plenior alto
O lim ſyrtis erat pelago, penitusq́; natabat,
S ed rapidus Titan ponto ſua lumina paſcens
A equora ſubduxit Zonæ uicina peruſtæ.
E t nunc pontus adhuc Phœbo ſiccante repugnat,
M ox ubi damnoſum radios admouerit æuum,
T ellus Syrtis erit, nam iam breuis unda ſuperne
I nnatat, & late periturum deficit æquor.
V t primum remis actum mare protulit omne
C laſſis onus, denſis fremuit niger imbribus auſter
I n ſua regna furens tentatum claſſibus æquor
T urbine defendit, longeq́; à Syrtibus undas
E git, & illato confregit littore pontum.
T um quarum recto deprendit carbaſa malo

Eripuit nautis, frustráq; rudentibus ausis
Vela negare noto spatium uicere carinae,
Atq; ultra proram tumuit sinus, omnia siquis
Prouidus antennae suffixit lintea summae
Vincitur, & nudis auertitur armamentis.
Sors melior classi, quae fluctibus incidit altis,
Et certo iactata mari, quaecunq; leuatae
Arboribus caesis flatum effudere frementem.
Abstulit has uentis liber contraria uoluens
Aestus, & obnixum uictor detrusit in austrum.
Has uada destituunt, atq; interrupta profundo
Terra ferit puppes, dubióq; obnoxia fato
Pars sedet una ratis, pars altera pendet in undis.
Tunc magis impactis breuius mare, terráq; saepe
Obuia consurgens, quamuis Elisus ab austro
Saepe tamen cumulos fluctus non uicit arenae.
Eminet in tergo pelagi, procul omnibus aruis
Inuiolatus aqua sicci iam pulueris agger.
Stant miseri nautae, terraéq; haerente carina
Littora nulla uident, sic partem intercipit aequor,
Pars ratium maior regimen, clauumq; secuta est
Tuta fuga, nautasq; loci sortita peritos,
Torpentem tritonos adit illaesa paludem.
Hanc ut fama Deus, quem toto littore pontus
Audit uentosa perflantem murmura concha,
Hanc & Pallas amat, patrióq; è uertice nata
Terrarum primam Libyen, nam proxima caelo est,
Vt probat ipse calor, tetigit stagniq; quieta
Vultus uidit aqua, posuitq; in margine plantas,
Et se dilecta Tritonida dixit ab unda,

Quam iuxta Lethes tacitus prælabitur amnis.
Infernis ut fama trahens obliuia uenis,
Atq; insopiti quondam tutela draconis
Hesperidum pauper spoliatis frondibus hortus.
Inuidus annoso qui famam derogat æuo,
Qui uates ad uera uocat fuit aurea sylua,
Diuitijsq; grauis, & fuluo germine rami,
Virgineusq; chorus nitidi custodia luci,
Et nunquam somno damnatus lumina serpens,
Robora complexus rutilo curuata metallo.
Abstulit arboribus pretium, nemoriq; laborem
Alcides, passusq; inopes sine pondere ramos,
Rettulit Argolico fulgentia poma tyranno.
His igitur depulsa locis, eiectaq; classis
Syrtibus, haud ultra Garamantidas attigit undas,
Sed duce Pompeio Libyes melioris in oris
Mansit, at impatiens uirtus hærere Catonis
Audet in ignotas agmen committere gentes
Armorum fidens, & terra cingere Syrtim,
Hæc eadem suadebat hyems, quæ clauserat æquor,
Et spes imber erat, nimios metuentibus ignes,
Vt neq; sole uiam, nec duro frigore sæuam,
Inde polo Libyes, hinc bruma temperat annus,
Atq; ingressurus steriles sic fatur arenas.
O quibus una salus placuit mea castra secutis
Indomita ceruice mori, componite mentes
Ad magnum uirtutis opus, summosq; labores,
Vadimus in campos steriles, exustaq; mundi,
Qua nimius Titan, & raræ in fontibus undæ,
Siccaq; letiferis squallent serpentibus arua.

Durum iter ad leges, patriæq; ruentis amorem.
Per mediam Libyen ueniant, atq; inuia tentent,
Si quibus in nullo positum est euadere uoto,
Si quibus ire sat est, neq; enim mihi fallere quenquā
Est animus, tectóq; metu perducere uulgus,
Ii mihi sint comites, quos ipsa pericula ducent,
Qui me teste pati uel quæ tristissima pulchrum,
Romanumq; putant, at qui sponsore salutis
Miles eget, capiturq; animæ dulcedine, uadat
Ad dominum meliore uia, dum primus arenas
Ingrediar, primusq; gradus in puluere ponam.
Me calor ætherius feriat, mihi plena ueneno
Occurrat serpens, fatóq; pericula uestra
Prætentate meo, sitiat quicunq; bibentem
Viderit aut umbras nemorum quicunq; petentem
Aestuet, aut equitem peditum præcedere turmas
Deficiat, si quo fuerit discrimine notum
Dux, an miles eam, Serpens, sitis, ardor, arenæ.
Dulcia uirtuti, gaudet patientia duris.
Lætius est quoties magno sibi constat honestum,
Sola potest Libye turbam præstare malorum,
Vt deceat fugisse uiros. sic ille pauentes
Incendit uirtute animos, & amore laborum,
Irreducemq; uiam deserto limite carpit,
Et sacrum paruo nomen clausura sepulchro,
Inuasit Libye securi fata Catonis.
Tertia pars rerum Libye, si credere famæ
Cuncta uelis, at si uentos, cœlumq; sequaris,
Pars erit Europæ, nec enim plus littora Nili,
Quàm Scythicus Tanais primis à Gadibus absunt,

Vnde Europa fugit Libyen, & littora flexu
Oceano fecere locum, sed maior in unam
Orbis abit Asiam, nam cum communiter istæ
Effundant Zephyrum, boreæ latus illa sinistrum
Contingens, dextrumq; noti descendit in ortus
Eurum sola tenens, Libye quod fertile terræ est,
Vergit in occasus, sed & hæc non fontibus ullis
Soluitur, arctoos raris Aquilonibus imbres
Accipit, & nostris reficit sua rura serenis.
In nullas uitiatur opes, non ære, nec auro
Excoquitur, nullo glebarum crimine pura,
Sed penitus terra est, tantum Maurusia genti
Robora diuitiæ, quarum non nouerat usum,
Sed Citri contenta comis uiuebat, & umbra.
In nemus ignotum nostræ uenêre secures,
Extremoq; epulas, mensasq; petiuimus orbe.
At quæcunq; uagam Syrtim complectitur ora,
Sub nimio porrecta die uicina perusti
Aetheris, exurit messes, & puluere Bacchum
Enecat, & nulla putris radice tenetur,
Temperies uitalis abest, & nulla sub illa
Cura Iouis terra est, natura deside torpet
Orbis, & immotis annum non sentit arenis.
Hoc tam segne solum rarus tamen exerit herbas,
Quas Nasamon gens dura legit, qui proxima Ponto
Nudus rura tenet, quem mundi barbara damnis
Syrtis alit. nam littoreis populator arenis
Imminet, & nulla portus tangente carina
Nouit opes, sic cum toto commercia mundo
Naufragis Nasamones habent. hac ire Catonem

Dura iubet uirtus, illic secura iuuentus
Ventorum, nullasq; timens tellure procellas,
Aequoreos est passa metus, nam littore sicco
Quam pelago Syrtis uiolentius accipit austrum,
Et terræ magis ille nocens, non montibus ortum
Aduersis frangit Libye, scopulisq; repulsum
Dissipat, & liquidas se turbine soluit in auras,
Nec ruit in syluas, annosaq; robora torquens
Lassatur, patet omne solum, liberq; meatu
Aeoliam rabiem totis exercet arenis,
Et non imbriferam contorto puluere nubem
Inflexum uiolentus agit, pars plurima terræ
Tollitur, & nunquam resoluto uertice pendet.
Regna uidet pauper Nasamon errantia uento,
Discussasq; domos, uolitantq; à culmine raptæ
Detecto Garamante casæ. non altius ignis
Raptæ uehit, quantumq; licet consurgere fumo,
Et uiolare diem, tantum tenet aéra puluis.
Tum quoq; romanum solito uiolentius agmen
Aggreditur, nullusq; potest consistere miles,
Instabilis raptis etiam quas calcat arenis
Concuteret terras, orbemq; à sede moueret.
Si solida Libye compage, & pondere duro
Clauderet exesis austrum scopulosa cauernis,
Sed quia mobilibus facilis turbatur arenis,
Nusquam luctando stabilis manet, imaq; tellus
Stat, quia summa fugit. galeas, & scuta uirorum,
Pilaq; contorsit uiolento spiritus actu,
Intentusq; tulit magni per inania cœli.
Illud in externa forsan, longeq; remota

Prodigium tellure fuit, delapsáq; cœlo
Arma timent gentes, hominumq; erepta lacertis
A superis demissa putant, sic illa profecto
Sacrifico cœcidere Numæ, quæ lecta iuuentus
Patricia ceruice mouet, spoliauerat Auster,
Aut boreas populos Ancylia nostra ferentes.
Sic orbem torquente noto Romana iuuentus
Procubuit, timuitq; rapi, construxit amictus,
Inseruitq; manus terræ, nec pondere solo
Sed nixu iacuit, uix sic immobilis Austro,
Qui super ingentes cumulos inuoluit arenæ,
Atq; operit tellure uiros, uix tollere miles
Membra ualet, multo congestu pulueris hærens,
Alligat & stantes affusæ magnus arenæ
Agger, & immoti terra surgente tenentur.
Saxa tulit penitus discussis proruta muris,
Effuditq; procul miranda sorte malorum,
Qui nullas uidere domos, uidere ruinas.
Iamq; iter omne latet, nec sunt discrimina terræ
Vlla, nisi ætheriæ medio uelut æquore flammæ
Syderibus nouere uias, nec sydera tota
Ostendit Libycæ finitor circulus oræ,
Multaq; deuexo terrarum margine cælat,
Vtq; calor soluit, quem torserat äëra uentus,
Incensusq; dies, iam mundi spissior ignis,
Iam plaga quam nullem superi mortalibus ultra
A medio fecere die, calcatur & humor
In notum omnis abit, manant sudoribus artus,
Arent ora siti, conspecta est parua maligna
Vnda procul uena, quam uix è puluere miles

S ustulit, & galeæ conuexum infudit in orbem,
P orrexitq́; duci, squallebant puluere fauces
C unctorum, minimumq́; tenens dux ipse liquoris
I nuidiosus erat, mé ne inquit degener unum
M iles in hac turba uacuum uirtute putasti?
V sque adeo mollis, primisq́; caloribus impar
S um uisus? quanto pœna tu dignior ista,
Q ui populo sitiente bibas, sic concitus ira
E xcussit galeam, suffecitq́; omnibus unda.
V entum erat ad templum Libycis quod gẽtibus unũ
I nculti garamantes habent, stat corniger illic
I uppiter, ut memorant, sed non aut fulmina uibrãs,
A ut similis nostro, sed tortis cornibus Hammon.
N on illic Libycæ posuerunt ditia gentes
T empla, nec eois splendent donaria gemmis,
Q uamuis Aethiopum populis, Arabumq́; beatis
G entibus, ac Indis unus sit Iuppiter Hammon,
P auper adhuc Deus est, nullis uiolata per æuum
D iuitiis delubra tenens, morumq́; priorum
N umen romano templum defendit ab auro.
E sse locis superos testatur sylua per omnem
S ola uirens Libyen, nam quicquid puluere sicco
S eparat ardentem tepida Berenicida Lepti
I gnorat frondes, solus nemus abstulit Hammon,
S yluarum fons causa loco, qui putria terræ
A lligat, et domitas unda connectit arenas.
H ic quoq; nil obstat Phœbo cum cardine summo
S tat librata dies, truncum uix protegit arbor,
T am breuis in medium radiis compellitur umbra.
D eprensum est hunc esse locum, qua circulus alti

Solstitii medium signorum percutit orbem.
Non obliqua meant, nec tauro scorpius exit
Rectior, aut aries donat sua tempora libræ,
Aut Astræa iubet lentos descendere pisces,
Par geminis Chiron, & idem quod carcinus ardẽs
Humidus ægocæros, nec plus Leo tollitur urna.
At tibi quæcunq; es Libyco gens igne dirempta,
In noton umbra cadit, quæ nobis exit in Arcton,
Te segnis Cynosura subit, tu sicca profundo
Mergi plaustra putas, nullumq; in uertice summo
Sydus habes immune maris, procul axis uterq; est,
Et fuga signorum medio rapit omnia cœlo.
Stabant ante fores populi quos miserat Eos,
Cornigeriq; Iouis monitu noua fata petebant,
Sed latio cessere duci, comitesq; Catonem
Orant, exploret Libycum memorata per orbem
Numina, de fama tam longi iudicet æui.
Maximus hortator scrutandi uoce Deorum
Euentus Labienus erat, sors obtulit inquit,
Et fortuna uiæ tam magni numinis ora,
Consiliumq; Dei tanto duce possumus uti
Per Syrtes, belliq; datos cognoscere casus.
Nam cui crediderim superos arcana daturos,
Dicturosq; magis, quàm sancto uera Catoni?
Certe uita tibi semper directa supernas
Ad leges, sequerisq; Deum, datur ecce loquendi
Cum Ioue libertas, inquire in fata nefandi
Cæsaris, & patriæ uenturos excute mores,
Iure suo populis uti, legumq; licebit,
An bellum ciuile perit, tua pectora sacra

V ocereple, duræ semper uirtutis amator
Quære quid est uirtus, & posce exemplar honesti.
I lle Deo plenus tacita quem mente gerebat,
E ffudit dignas adytis è pectore uoces.
Quid quæri Labiene iubes? an liber in armis
O ccubuisse uelim potius quàm regna uidere?
A n sit uita nihil, sed longa? an differat ætas?
A n noceat uis ulla bono? fortunaq; perdat
O pposita uirtute minas? laudandaq; uelle
S it satis, & nunquam successu crescat honestum?
S cimus & hoc nobis non altius inseret Hammon.
H æremus cuncti superis, temploq; tacente
N il agimus nisi sponte Dei, non uocibus ullis
N umen eget, dixitq; semel nascentibus author
Quicquid scire licet, steriles nec legit arenas,
V t caneret paucis, mersitq; hoc puluere uerum,
E stq; Dei sedes nisi terra, & pontus, & aër,
E t cœlum, & uirtus, superos quid quærimus ultra?
I uppiter est, quodcunq; uides, quodcunq; moueris,
S ortilegis egeant dubij, semperq; futuris
C asibus ancipites, me non oracula certum,
S ed mors certa facit, pauido, fortiq; cadendum est,
H oc satis est dixisse Iouem. sic ille profatur,
S eruataq; fide templi discedit ab aris,
N on exploratum populis Hammona reliquens.
I pse manu sua pila gerens præcedit anheli
M ilitis ora pedes, monstrat tolerare labores,
N on iubet, & nulla uehitur ceruice supinus,
C arpentoq; sedens, somni parcissimus ipse est,
V ltimus haustor aquæ. cum tandem fonte reperto

I ndiga cogatur latices potare iuuentus,
S tat dum lixa bibat. si ueris magna paratur
F ama bonis, & si successu nuda remoto
I nspicitur uirtus, quicquid laudamus in illo
M aiorum fortuna fuit. quis marte secundo,
Q uis tantum meruit populorum sanguine nomen?
H unc ego per Syrtes, Libyesq; extrema triumphum
D ucere maluerim, quàm ter capitolia curru
S cendere Pompeii, quàm frangere colla Iugurthæ.
E cce parens uerus patriæ, dignissimus aris
R oma tuis, per quem nunquam iurare pudebit,
E t quem, si steteris unquam ceruice soluta
N unc olim factura Deum, iam spissior ignis,
E t plaga quam nullum superi mortalibus ultra
A medio fecere die, calcatur & unda
R arior, inuentus mediis fons unus arenis
L argus aquæ, sed quem serpentum turba tenebat
V ix capiente loco. stabant in margine siccæ
A spides, in mediis sitiebant dipsádes undis.
D uctor ut aspexit perituros fonte relicto
A lloquitur. uana specie conterrite leti
N e dubita miles tutos haurire liquores,
N oxia serpentum est admixto sanguine pestis,
M orsu uirus habent, & fatum in dente minantur,
P ocula morte carent, dixit, dibiumq; uenenum
H ausit, & in tota Libyes fons unus arena
I lle fuit, de quo primus sibi posceret undam.
C ur Libycus tantis exudet pestibus aër
F ertilis in mortes, aut quid secreta nocenti
M iscuerit natura solo, non cura, laborq;

Noster scire ualet, nisi quod uulgata per orbem
Fabula pro uera decepit secula causa.
Finibus extremis Libyes, ubi feruida tellus
Accipit Oceanum demisso sole calentem.
Squallebant late Phorcynidos arua Medusæ,
Non nemorum protecta coma, non mollia sulco,
Sed dominæ uultu conspectis aspera saxis.
Hoc primum natura nocens in corpore sæuas
Eduxit pestes, illis è faucibus angues
Stridula fuderunt uibratis sibila linguis,
Fœmineæ qui more comæ per terga soluti,
Ipsa flagellabant gaudentis colla Medusæ.
Surgunt aduersa subrectæ fronte colubræ.
Vipereumq́; fluit depexo crine uenenum.
Hoc habet infelix cunctis impune Medusa,
Quod spectare licet. nam rictus, oráq; monstri
Quis timuit? quem qui recto se lumine uidit
Passa Medusa mori est? rapuit dubitantia fata,
Præuenitq́; metus, anima periere retenta
Membra, nec emissæ riguere sub ossibus umbræ,
Eumenidum crines solos mouere furores,
Cerberus Orpheo leniuit sibila cantu,
Amphitryoniades uidit cum uinceret Hydram
Hoc monstrum timuit genitor, numenq́; secundum
Phorcus aquis, Cetóq; parens, ipsæq́; sorores
Gorgones, hoc potuit cœlo, pelagóq; minari
Torporem insolitum, mundóq; abducere terram.
E cœlo uolucres subito cum pondere lapsæ,
In scopulis hæsere feræ, uicina colentes
Aethiopum totæ riguerunt marmore gentes.

Nullum

Nullum animal uisus patiens, ipsiq; retrorsum
Effusi faciem uitabant Gorgonis angues.
Illa sub hesperiis stantem Titana columnis
In cautes Atlanta dedit, cœloq; timente
Olim phlegræos stantes serpente gigantes
Erexit montes, bellumq; immane Deorum
Pallados in medio confecit pectore Gorgon.
Quo postquam partu Danáes, & diuite nimbo
Ortum Parrhasiæ uexerunt Perséa pennæ,
Arcádos authoris Citharæ, liquidæq; palæstræ,
Et subitus præpes Cyllenida substulit Harpen,
Harpen alterius monstri iam cæde rubentem,
A Ioue dilectæ fuso custode iuuencæ.
Auxilium uolucri Pallas tulit innuba fratri
Pacta caput monstri, terræq; in fine Libyssæ
Perséa Phœbeos conuerti iussit ad ortus,
Gorgonis auerso sulcantem regna uolatu,
Et clypeum leuæ fuluo dedit ære nitentem,
In quo saxificam iussit spectare Medusam,
Quam sopor æternam tracturus morte quietem
Obruit haud totam, uigilat pars magna comarum,
Defenduntq; caput protenti crinibus Hydri,
Pars iacet in medios uultus, oculiq; tenébras.
Ipsa regit trepidum Pallas, dextráq; tremente
Perséos aduersi Cyllenida dirigit Harpen,
Lata colubriferi rumpens confinia colli,
Quos habuit uultus hamati uulnere ferri
Cæsa caput Gorgon, quanto spirasse ueneno
Ora rear, quantumq; oculos effundere mortis,
Nec Pallas spectare potest, uultusq; gelassent

Perséos aduersi, si non Tritonia densos
Sparsisset crines, texissetq́; ora colubris.
Aliger in cœlum sic rapta Gorgone fugit,
Ille quidem pensabat iter, propiusq́; secabat
Aethéra, si medias Europæ ascenderet urbes,
Pallas frugiferas iussit non lædere terras,
Et parci populis, quis enim non præpete tanto
Aethéra respiceret? Zephyro conuertitur ales,
Itq́; super Libyen, quæ nullo consita cultu
Syderibus, Phœboq́; uacat, premit orbita solis,
Exuritq́; solum, nec terra celsior ulla
Nox cadit in cœlum, Lunæq́; meatibus obstat,
Si flexus oblita uagi per recta cucurrit
Signa, nec in borean, aut in noton effugit umbram.
Illa tamen sterilis tellus, fœcundaq́; nulli
Arua bono, uirus stillantis tabe Medusæ
Concipiunt, dirosq́; fero de sanguine rores,
Quos calor adiuuit, putriq́; incoxit arenæ.
Hic quæ prima caput mouit de puluere tabes,
Aspida somniferam tumida ceruice leuauit,
Plenior huic sanguis, & crassi gutta ueneni
Decidit, in nulla plus est serpente coactum,
Ipsa caloris egens gelidum non transit in orbem
Sponte sua, Niloq́; tenus metitur arenas.
Sed quis erit nobis lucri pudor? inde petuntur
Huc Libycæ mortes, & fecimus aspida merces.
At non stare suum miseris passura cruorem,
Squamiferos ingens hæmorrois explicat orbes,
Natus & ambiguæ coleret qui Syrtidos arua
Chersydros, tractiq́; uia fumante Chelydri,

Et semper recto lapsurus limite Cenchris,
Pluribus ille notis uariatam tingitur aluum,
Quam paruis tinctus maculis Thebanus Ophites,
Concolor exustis, atq; indiscretus arenis
Hammodites, spináq; uagi torquente cœraste.
Et Scytale sparsis etiam nunc sola pruinis
Exuuias positura suas, & torrida Dipsás,
Et grauis in geminum uergens caput Amphisibena,
Et Natrix uiolator aquæ, iaculíq; uolucres,
Et contentus iter cauda sulcare Phareas,
Oráq; distendens auidus spumantia Prester,
Ossáq; dissoluens cum corpore tabificus Seps,
Sibiláq; effundens cunctas terrentia pestes
Ante uenena nocens, late sibi submouet omne.
Vulgus, & in uacua regnat Basiliscus arena.
Vos quoq;, qui cunctis innoxia numina terris
Serpitis, aurato nitidi fulgore Dracones
Pestiferos ardens facit Africa, ducitis altum
Aëra cum pennis, armentáq; tota secuti
Rumpitis ingentes amplexi uerbere tauros,
Nec tutus spatio est Elephas, datis omnia leto,
Nec uobis opus est ad noxia fata ueneno.
Has inter pestes duro Cato milite siccum
Emetitur iter, tot tristia fata suorum,
Insolitásq; uidet paruo cum uulnere mortes.
Signiferum iuuenem Tyrrheni sanguinis Aulum
Torta caput retro Dipsás calcata momordit,
Vix dolor, aut sensus dentis fuit, ipsáq; leti
Frons caret inuidia, nec quicquam plaga minatur.
Ecce subit uirtus tacitum, carpitq; medullas

I gnis edax, calidáq; incendit uiscera tabe.
E bibit humorem circum uitalia fusum
P estis, & in sicco linguam torrere palato
C œpit, defessos iret qui sudor in artus,
N on fuit, atq; oculos lachrymarum uena refugit.
N on decus imperii, non mœsti iura Catonis
A rdentem tenuere uirum, quin spargere signa
A uderet, totisq; furens exquireret agris,
Q uas poscebat aquas sitiens in corde uenenum.
I lle uel in Tanaim missus, Rhodanumq;, Padumq;
A rderet, Nilumq; bibens per rura uagantem.
A ccessit morti Libye, fatiq; minorem
F amam Dipsàs habet terris adiuta perustis.
S crutator uenas penitus squallentis arenæ,
N unc redit ad Syrtes, & fluctus accipit ore,
A equoreusq; placet, sed non sibi sufficit humor,
N ec sentit, fatiq; genus, mortemq; ueneni,
S ed putat esse sitim, ferroq; aperire tumentes
S ustinuit uenas, atq; os implere cruore.
I ussit signa rapi propere Cato, discere nulli
P ermissum est hoc posse sitim, sed tristior illa
M ors erat ante oculos, miseriq; in crure Sabelli
S eps stetit exiguus, quem flexo dente tenacem
A uulsitq; manu, piloq; affixit arenis,
P arua modo serpens, sed qua non ulla cruentæ
T antum mortis habet, nam plagæ proxima circum
F ugit rapta cutis, pallentiaq; ossa retexit,
I amq; sinu laxo nudum est sine corpore uulnus,
M embra natant sanie, suræ fluxere, sine ullo
T egmine poples erat, femorū quoq; musculus omnis

Liquitur, & nigra distillant inguina tabe,
Dissiluit stringens uterum membrana, fluuntq;
Viscera, nec quantum toto de corpore debet,
Effluit in terras, sæuum sed membra uenenum
Decoquit, in minimum mors contrahit omnia uirus.
Vincula neruorum, & laterum textura, cauumq;
Pectus, & abstrusum fibris uitalibus omne
Quicquid homo est, aperit pestis, natura profana
Morte patet, manant humeri, fortesq; lacerti,
Colla, caputq; fluunt, calido non ocyus austro
Nix resoluta cadit, nec solem cæra sequetur,
Parua loquor corpus sanie stillasse perustum,
Hoc & flamma potest, sed quis rogus abstulit ossa?
Hæc quoq; discedunt, putresq; secuta medullas
Nulla manere sinunt rapidi uestigia fati,
Cynipheas inter pestes tibi palma nocendi est,
Eripiunt omnes animam, tu sola cadauer.
Ecce subit facies leto diuersa fluenti
Nasidium Marsi cultorem torridus agri
Percussit prester, illi rubor igneus ora
Succendis, tenditq; cutem pereunte figura,
Miscens cuncta tumor toto iam corpore maior,
Humanumq; egressa modum super omnia membra
Efflatur sanies late tollente ueneno,
Ipse latet penitus congesto corpore mersus,
Nec lorica tenet distenti corporis auctum.
Spumeus accenso non sic exundat aheno
Vndarum cumulus, nec tanto carbasa choro
Curuauere sinus, tumidos iam non capit artus
Informis globus, & confuso pondere truncus.

Intactum uolucrum rostris, epulasq; daturum
Haud impune feris non ausi tradere busto,
Non dum stante modo crescens fugere cadauer.
Sed maiora parant Libycæ spectacula pestes.
Impressit dentes Hæmorrois aspera Tullo
Magnanimo iuueni, miratoriq; Catonis,
Vtq; solet pariter totis effundere signis
Corycii pressura croci. sic omnia membra
Emisere simul rutilum pro sanguine uirus.
Sanguis erant lachrimæ. quæcunq; foramina nouit
Humor, ab ijs largus manat cruor, ora redundant,
Et patulæ nares, sudor rubet, omnia plenis
Membra fluunt uenis, totum est pro uulnere corpus.
At tibi leue miser fixus præcordia pressit
Niliaca serpente cruor, nulloq; dolore
Testatus morsus subita caligine mortem
Accipis, & stygias somno descendis ad umbras.
Non tam ueloci corrumpunt pocula leto,
Stipite quæ diro uirgas mentita sabæas
Toxica fatilegi carpunt matura Sabæi.
Ecce procul sæuus sterilis de robore trunci
Torsit, & immisit iaculum, uocat Africa serpens,
Perq; caput Pauli, transactaq; tempora fugit,
Nil ibi uirus agit. rapuit cum uulnere fatum,
Deprensum est quæ funda rotat quàm lēta uolarent,
Quàm segnis Scythicæ strideret harundinis aër.
Quid prodest miseri Basiliscus cuspide Murri
Transactus? uelox currit per tela uenenum,
Inuaditq; manum, quam protinus ille retecto
Ense ferit, totoq; simul demittit ab armo,

E xemplarq; sui spectans miserabile leti
S tat tutus pereunte manu. quis fata putaret
S corpion, aut uires maturæ mortis habere?
I lle minax nodis, & recto uerbere sæuus,
T este tulit cœlo uicti decus Orionis.
Q uis calcare tuas metuat salpinga latebras?
E t tibi dant stygiæ ius in sua fila sorores.
S ic nec clara dies, nec nox dabat atra quietem,
S uspecta est miseris in qua tellure iacebant.
N am neq; congestæ struxere cubilia frondes,
N ec culmis creuere tori, sed corpora fatis
E xpositi uoluuntur humo, calidóq; uapore
A lliciunt gelidas nocturno frigore pestes,
I nnocuosq; diu rictus torpente ueneno
I nter membra fouent, nec quæ mensura uiarum,
Q uis'ue modus norunt cœlo duce, sæpe querentes
R eddite dij clamant miseris quæ fugimus arma,
R eddite Thessaliam patimur cur segnia fata?
I n gladios iurata manus pro Cæsare pugnant
D ipsádes, & peragunt ciuilia bella cerastæ
I re libet qua zona rubens, atq; axis inustus
S olis equis, iuuat ætherijs adscribere causis,
Q uod peream, cœlóq; mori, nil Africa de te,
N ec de te natura queror, tot monstra ferentem
G entibus ablatum dederas serpentibus orbem,
I mpatiensq; solum Cereris cultore negato
D amnasti, atq; homines uoluisti deesse uenenis,
I n loca serpentum nos uenimus, accipe pœnas
T u quisquis superum commercia nostra perosus.
H inc torrente plaga, dubijs hinc Syrtibus orbem

Abrumpens medio posuisti limite mortes,
Per secreta tui bellum ciuile recessus
Vadit, & arcani miles tibi conscius orbis
Claustra petit mundi, forsan maiora supersunt
Ingressis coeunt ignes stridentibus undis,
Et premitur natura poli, sed longius ista
Nulla iacet tellus, quàm fama cognita nobis
Tristia regna Iubae, quaeremus forsitan istas
Serpentum terras, habet hoc solatia caelum
Viuit adhuc aliquid, patriae non arua requiro,
Europam'q; alios soles, Asiam'q; uidentem,
Qua te parte poli, qua te tellure reliqui
Africa? Cyrenis etiam nunc bruma rigebat.
Exiguá ne uia legem conuertimus anni?
Imus in aduersos axes, euoluimur orbe.
Terga damus ferienda noto, nunc forsitan ipsa est
Sub pedibus iam Roma meis, solatia fati
Haec petimus, ueniant hostes, Caesar'q; sequatur,
Qua fugimus. sic dura suos patientia questus
Exonerat, cogit tantos tolerare labores
Summa ducis uirtus, qui nuda fusus arena
Excubat, atq; omni fortunam prouocat hora,
Omnibus unus adest fatis quocunq; uocatus
Aduolat, atq; ingens meritum, maius'q; salute
Contulit in letum uires, puduit'q; gementem
Illo teste mori, quod ius habuisset in ipsum
Vlla lues? casus alieno pectore uincit,
Spectator'q; docet magnos nil posse dolores.
Vix miseris serum tanto lassata periclo
Auxilium fortuna dedit, gens unica terras

Incolit à sæuo serpentum innoxia morsu
Marmaride psylli, par lingua potentibus herbis,
Ipse cruor tutus, nullum'q; admittere uirus,
Vel cantu cessante potest, natura locorum
Iussit ut immunes mixtis serpentibus essent,
Profuit in medijs sedem posuisse uenenis,
Pax illis cum morte data est, fiducia tanta est
Sanguinis, in terram paruus cum decidit infans,
Nequa sit externæ Veneris mixtura timentes
Letifica dubios explorant aspide partus,
Vt'q; Iouis uolucer calido cum protulit ouo
Implumes natos solis conuertit in ortus,
Qui potuere pati radios, & lumine recto
Sustinuere diem cœli seruantur in usus,
Qui Phœbo cessere, iacent, sic pignora gentis
Psyllus habet, siquis tactos non horruit angues,
Siquis donatis lusit serpentibus infans.
Nec solum gens illa sua contenta salute,
Excubat hospitibus, contra'q; nocentia monstra
Psyllus adest populis, qui tunc romana secutus
Signa, simul iussit statui tentoria ductor.
Primum quas ualli spatium comprendit arenas
Expurgat cantu, uerbis'q; fugantibus angues,
Vltima castrorum medicatus circuit ignis,
Hic ebulum stridet, peregrina'q; Galbana sudant,
Et thamarix non leta comis, eoa'q; costos,
Et Panacea potens, & thessala centaurea,
Peucedanum'q; sonat flammis, erycina'q; tapsos,
Et Larices, fumo'q; grauem serpentibus urunt
Abrotonum, & longe nascentis cornua cerui,

Sic nox tuta uiris. at siquis peste diurna
Fata trahit, tunc sunt magicæ miracula gentis.
Psyllorumq́; ingens, & rapti pugna ueneni.
Nam primum tacta designat membra saliua,
Quæ cohibet uirus, retinetq́; in uulnere pestem,
Plurima tunc uoluit spumanti carmina lingua
Murmure continuo, nec dant suspiria cursus
Vulneris, aut minimum patiuntur fata tacere.
Sæpe quidem pestis nigris inserta medullis
Excantata perit, sed siquod tardius exit
Virus, & elicitum, iussumq́; exire repugnat,
Tunc super incumbens pallentia uulnera lambit
Ore uenena trahens, & siccat dentibus artus,
Extractamq́; tenens gelido de corpore mortem
Expuit, & cuius morsus superauerit anguis,
Iam promptum Psyllis uel gustu nosse uenenum,
Hoc igitur melior tandem romana iuuentus
Auxilio, late squallentibus hæret in aruis.
Bis positis Phœbe flammis, bis luce recepta,
Vidit Areniuagum surgens, fugiensq́; Catonem.
Iamq́; illis magis, atq; magis durescere puluis
Cœpit, & in terram Libye spissata redire.
Iamq́; procul nemorum raræ se attollere frondes,
Surgere congesto non culta mapalia culmo,
Quanta dedit miseris melioris gaudia terræ,
Cum primum sæuos contra uidere Leones.
Proxima Leptis erat, cuius statione quieta
Exegere hyemem nimbis, flammisq́; carentem.
Cæsar ut Emathia satiatus clade recessit,
Cætera curarum proiecit pondera, soli

I ntentus genero, cuius uestigia frustra
T erris sparsa legens, fama duce tendit in undas,
T hreiciasq́; legit fauces, & amore notatum
A equor? & Eroas lachrymoso littore turres,
Q ua pelago nomen Nepheleias abstulit Helle,
N on Asiam breuioris aquæ disterminat usquam
F luctus ab Europa, quamuis Bizantion arcto
P ontus, & Ostriferam dirimat chalcedona cursu,
E uxinumq́; ferens paruo ruat ore propontis,
S igeasq́; petit famæ mirator arenas,
E t Simoëntis aquas, & Graio nobile busto
R hœtion, & multum debentes uatibus umbras.
C ircuit exustæ nomen memorabile Troiæ,
M agnaq́; Phœbei quærit uestigia muri.
I am syluæ steriles, & putres robore trunci
A ssaraci pressere domos, et templa Deorum
I am lassa radice tenent, ac tota teguntur
P ergama dumetis, etiam periere ruinæ.
A spicit Hesiones scopulos, syluasq́; patentes
A nchisæ thalamos, quo iudex sederit antro,
V nde puer raptus cœlo, quo uertice Nais
L userit Oenone, nullum est sine nomine saxum
I nscius in sicco serpentem puluere riuum
T ransierat, qui Xanthus erat, securus in alto
G ramine ponebat gressus, Phryx incola manes
H ectoreos calcare uetat, discussa iacebant
S axa, nec ullius faciem seruantia sacri.
H ectoreas monstrator ait non respicis aras?
O sacer, & magnus uatum labor, omnia fato
E ripis, & populis donas mortalibus æuum.

Inuidia sacræ Cæsar ne tangere famæ,
Nam siquid Latijs fas est promittere musis,
Quantum Smyrnæi durabunt uatis honores,
Venturi me, teq; legent, Pharsalia nostra
Viuet, & à nullo tenebris damnabimur æuo.
Vt ducis impleuit uisus ueneranda uetustas,
Erexit subitas congestu cæspitis aras,
Votaq; thuricremos non irrita fudit in ignes.
Dij cinerum Phrygias colitis quicunq; ruinas,
Aeneæq; mei, quos nunc Lauinia sedes
Seruat, & Alba lares, & quorum lucet in aris
Ignis adhuc phrygius, nulliq; aspecta uirorum
Pallas in abstruso pignus memorabile templo,
Gentis Iuleæ uestris clarissimus aris
Dat pia thura nepos, & uos in sede priori
Rite uocat, date felices in cætera cursus,
Restituam populos, grata uice mœnia reddent
Ausonidæ Phrygibus, romanaq; pergama surgent.
Sic fatus repetit classes, & tota secundis
Vela dedit coris, auidusq; urgente procella
Iliacas pensare moras, Asiamq; potentem
Præuehitur, pelagoq; Rhodon spumante reliquit,
Septima nox Zephyro nunquam lassante rudentes
Ostendit phariis Aegyptia littora flammis.
Sed prius orta dies nocturnam lampada texit,
Quam tutas intraret aquas, ibi plena tumultu
Littora, & incerto turbatas murmure uoces
Accipit, ac dubiis ueritus se credere regnis
Abstinuit tellure rates, sed dira satelles
Regis dona ferens medium prouectus in æquor

Colla gerit Magni phario uelamine tecta,
Ac prius infanda commendat crimina uoce.
Terrarum domitor romanæ maxime gentis,
Et quod adhuc nescis genero secure perempto,
Rex tibi Pellæus terræ, pelagiq; labores
Donat, & Emathijs quod solum defuit aruis
Exhibet, absenti bellum ciuile peractum est.
Thessalicas Magnus quærens reparare ruinas
Ense iacet nostro, tanto te pignore Cæsar
Emimus, hoc tecum percussum est sanguine fœdus,
Accipe regna Phari nullo quæsita cruore,
Accipe Niliaci ius gurgitis, accipe quicquid
Pro Magni ceruice dares, dignumq; clientem
Castris crede tuis, cui tantum fata licere
In generum uoluere tuum, nec uile putaris
Hoc meritum nobis facili quod cæde peractum est.
Hospes auitus erat, depulso sceptra parenti
Reddiderat, quid plura feram? tu nomina tanto
Inuenies operi, uel famam consule mundi,
Si scelus est, plus te nobis debere fateris,
Quod scelus hoc, non ipse facis. sic fatus opertum
Detexit, tenuitq; caput, iam languida morte
Effigies habitum noti mutauerat oris.
Non primo Cæsar damnauit munera uisu,
Auertitq; oculos, uultus dum crederet, hæsit,
Vtq; fidem uidit sceleris, tutumq; putauit
Iam bonus esse socer, lachrymas non sponte cadētes
Effudit, gemitusq; expressit pectore læto,
Non aliter manifesta putans abscondere mentis
Gaudia, quàm lachrymis, meritumq; imane tyrāni

Destruit, & generi mauult lugere reuulsum,
Quàm debere caput, qui duro membra Senatus
Calcarat uultu, qui sicco lumine campos
Viderat Emathios, uni tibi Magne negare
Non audet gemitus. ó sors durissima fati
Huncine tu Cæsar scelerato Marte petisti,
Qui tibi flendus erat? non mixti fœdera tangunt,
Te generis, nec nata iubet mœrere, nepos'q;?
Credis apud populos Pompeij nomen amantes
Hoc castris prodesse tuis, fortasse tyranni
Tangeris inuidia. captiq; in uiscera Magni
Hoc aliis licuisse doles, quereris'q; perisse
Vindictam belli, raptum'q; è iure superbi
Victoris generum, quisquis te flere coëgit
Impetus, à uera longe pietate recessit.
Scilicet hoc animo terras, atq; æquora lustras,
Necubi suppressus pereat gener, ó bene rapta
Arbitrio mors ista tuo, quam magna remisit
Crimina romano tristis fortuna pudori,
Quod te non passa est misereri perfide Magni
Viuentis, nec non his fallere uocibus audes,
Acquiris'q; fidem simulati fronte doloris.
Aufer ab aspectu nostro funesta satelles
Regis dona tui, peius de Cæsare uestrum,
Quàm de Pompeio meruit scelus, unica belli
Præmia ciuilis uictis donare salutem
Perdidimus, quod si phario germana tyranno
Non inuisa foret, potuissem reddere regi,
Quod meruit, fratri'q; tuum pro munere tali
Misissem Cleopatra caput, secreta quid arma

Mouit, & inseruit nostro sua tela labori?
Ergo in Thessalicis Pellæo fecimus aruis
Ius gladio? uestris quæsita licentia regnis?
Non tuleram Magnum mecum romana regentem,
Te Ptolemæe feram? frustra ciuilibus armis
Miscuimus gentes, si qua est hoc orbe potestas
Altera, quàm Cæsar, si tellus ulla duorum est,
Vertissem latias à uestro littore proras,
Famæ cura uetat ne non damnasse cruentam,
Sed uidear timuisse Pharon, nec fallere uos me
Credite uictorem, nobis quoq; tale paratum
Littoris hospitium, ne sic mea colla gerantur,
Thessaliæ fortuna facit, maiore profecto,
Quàm metui, poterat discrimine gessimus arma,
Exilium, generiq́; minas, Romamq́; timebam,
Pœna fugæ Ptolemæus erat, sed parcimus annis,
Donamusq́; nefas, sciat hac pro cæde tyrannus
Nil uenia plus posse dari · uos condite busto
Tanti colla ducis, sed non ut crimina tantum
Vestra tegat tellus iusto date thura sepulchro,
Et placate caput, cineresq́; in littore fusos
Colligite, atq; unam sparsis date manibus urnam·
Sentiat aduentum soceri, uocesq́; querentis
Audiat umbra pias, dum nobis omnia præfert,
Dum uitam phario mauult debere clienti·
Læta dies rapta est populis, concordia mundo
Nostra perit, caruere Deis mea uota secundis,
Vt te complexus positis felicibus armis
Affectus abs te ueteres, uitamq́; rogarem
Magne tuam, dignaq́; satis mercede laborum

Contentus par esse tibi, tunc pace fideli
Fecissem, ut uictus posses ignoscere diuis,
Fecisses ut Roma mihi, nec talia fatus
Inuenit fletus comitum, nec turba querenti
Credidit, abscondunt gemitus, & pectora læta
Fronte tegunt, hilaresq; nefas spectare cruentum
O bona libertas cum Cæsar lugeat, audent.

M. ANNEI LVCANI CIVILIS BELLI LIBER DECIMVS.

u T primum terras Pompei colla secutus
Attigit, & diras calcauit Cæsar arenas,
Pugnauit fortuna ducis, fatumq; nocentis
Aegypti, regnum Lagi romana sub arma
Iret, an eriperet mundo Memphiticus ensis
Victoris, uictiq; caput, tua profuit umbra
Magne, tui socerum rapuere à sanguine manes.
Inde Paretoniam fertur securus in urbem
Pignore tam sæui sceleris sua signa secutus.
Sed fremitu uulgi fasces, & iura querentis
Inferri romana suis discordia sensit
Pectora, & ancipites animos, Magnumq; perisse
Non sibi, tum uultu semper cælante timorem,
Intrepidus superum sedes, & templa uetusti
Numinis antiquas Macedum testantia uires
Circuit, & nulla captus dulcedine rerum

Non auro,

N on auro, cultuq; Deum, non mœnibus urbis,
E ffossum tumulis cupide descendit in antrum.
I llic Pellæi proles uesana Philippi
F elix prædo iacet terrarum, uindice fato
R aptus, sacratis totum spargenda per orbem
M embra uiri posuere adytis, fortuna pepercit
M anibus, & regni durauit ad ultima fatum.
N am sibi libertas unquam si redderet orbem,
L udibrio seruatus erat, non utile mundo
E ditus exemplum, terras tot posse sub uno
E sse uiro. Macedum fines, latebrasq; suorum
D eseruit, uictasq; patri despexit Athenas,
P erq; Asiæ populos fatis urgentibus actus
H umana cum strage ruit, gladiumq; per omnes
E xegit gentes, ignotos miscuit amnes
P ersarum Euphraten, Indorum sanguine Gangen.
T errarum fatale malum, fulmenq; quod omnes
P ercuteret populos pariter, & sydus iniquum
G entibus, Oceano classes inferre parabat
E xteriore mari. non illi flamma, nec undæ,
N ec sterilis Libye, nec Syrticus obstitit Hammon.
I sset in occasus mundi deuexa secutus,
A mbissetq; polos, Nilumq; à fonte bibisset,
O ccurrit suprema dies, naturaq; solum
H unc potuit finem uesano ponere regi,
Q ui secum inuidia, qua totum ceperat orbem,
A bstulit imperium, nulloq; hærede relicto
T otius fati lacerandas præbuit urbes,
S ed cecidit Babylone sua, parthoq; uerendus.
P rò pudor eoi propius timuere Sarissas,

Quam nunc pila timent populi, licet usq; sub arcton
Regnemus, Zephyriq; domos, terrasq; premamus
Flagrantis post terga noti, cedamus in ortus
Arsacidum domino, non felix Parthia Crassis
Exiguæ secura fuit prouincia Pellæ.
Iam pelusiaco ueniens a gurgite Nili
Rex puer, imbellis populi sedauerat iras,
Obside quo pacis Pellæa tutus in aula
Cæsar erat, cum se parua Cleopatra biremi
Corrupto custode phari laxare cathenas
Intulit Emathijs ignaro Cæsare tectis,
Dedecus Aegypti Latio feralis Erinnys.
Romano non casta malo, quantum impulit Argos,
Iliacasq; domos facie sparthana nocenti,
Hesperios auxit tantum Cleopatra furores.
Terruit illa suo, si fas, capitolia Sistro,
Et romana petit imbelli signa Canopo,
Cæsare captiuo pharios ductura triumphos,
Leucadioq; fuit dubius sub gurgite casus.
An mundum ne nostra quidem matrona teneret.
Hoc animi nox illa dedit, quæ prima cubili
Miscuit incæstam ducibus Ptolemaida nostris.
Quis tibi uesani ueniam non donet amoris
Antoni? durum cum Cæsaris hauserit ignes
Pectus, & in media rabie, medioq; furore,
Et Pompeianis habitata manibus aula?
Sanguine Thessalicæ cladis perfusus adulter
Admisit Venerem curis, & miscuit armis,
Illicitosq; toros, & non ex coniuge partus
rõ pudor oblitus Magni, tibi Iulia fratre

Obscœna de matre dedit, partesq́; fugatus
Passus in extremis Libyes coalescere regnis,
Tempora Niliaco turpis dependit amori.
Dum donare Pharon, dum non sibi uincere mauult;
Quem formæ confisa suæ Cleopatra sine ullis
Tristis adit lachrymis simulatum compta dolorem,
Quam decuit ueluti laceros dispersa capillos,
Et sic orsa loqui. si qua est ó maxime Cæsar
Nobilitas, Pharij proles clarissima Lagi,
Exul in æternum sceptris depulsa paternis
Si tua restituat ueteri me dextera fato,
Complector Regina pedes, tu gentibus æquum
Sydus ades nostris, non urbes prima tenebo
Fœmina Niliacas, nullo discrimine sexus
Reginam sit ferre Pharos, lege summa perempti
Verba patris, qui iura mihi communia regni,
Et Thalami cum fratre dedit. puer ipse sororem,
Sit modo liber, amat, sed habet sub iure Photini
Affectus, ensesq́; suos, nil ipsa paterni
Iuris habere peto, culpa, tantoq́; pudore
Solue domum, remoue funesta satellitis arma,
Et Regem regnare iube. quantosńe tumores
Mente gerit famulus Magni ceruice reuulsa?
Iam tibi, sed procul hoc auertant fata, minatur.
Sat fuit indignum Cæsar, mundoq́;, tibiq́;
Pompeium facinus, meritumq́; fuisse Photini,
Nequicquam duras tentasset Cæsaris aures,
Vultus adest precibus, faciesq́; incæsta perorat.
Exigit infandam corrupto iudice noctem.
Pax ubi parta duci, donis ingentibus empta est,

E xcœpere epulæ tantarum gaudia rerum,
E xplicuit'q; suos magno Cleopatra tumultu
N ondum traslatos romana in secula luxus,
I pse locus templi quod uix corruptior ætas
E xtruat, instar erat, laqueata'q; tecta ferebant
D iuitias, Crassum'q; trabes absconderat aurum,
N ec summis crustata domus, sectis'q; nitebat
M armoribus, stabat'q; sibi non segnis Achates,
P urpureus'q; lapis, tota'q; effusus in aula
C alcabatur Onyx, hebenus Mareotica uastos
N on operit postes, sed stat pro robore Nili
A uxilium non forma domus, ebur atria uestit,
E t suffixa manu foribus testudinis indæ
T erga sedent crebro maculas distincta Smaragdo,
F ulget gemma toris, & iaspide fulua supellex.
S trata micant Tyrio, quorum pars maxima succo,
C octa diu, uirus non uno duxit aheno,
P ars auro plumata nitet, pars ignea cocco,
V t mos est Pharijs miscendi litia telis,
T unc famulæ numerus turbæ, populus'q; minister
D iscolor hos sanguis, alios distinxerat ætas,
H æc Libycos pars, tam flauos gerit altera crines,
V t nullas Cæsar Rheni se dicat in aruis
T am rutilas uidisse comas, pars sanguinis usti
T orta caput, refugos'q; gerens à fronte capillos.
N ecnon infelix ferro mollita iuuentus,
A tq; execta uirum, stat contra fortior ætas,
V ix ulla fuscante tamen lanugine malas.
D iscubuere toris reges, maior'q; potestas
C æsar, & immodice formam fucata nocentem,

Nec sceptris contenta suis, nec fratre marito,
Plena maris rubri spolijs, colloq; , comisq;
Diuitias Cleopatra gerit, cultuq; laborat,
Candida sidonio perlucent pectora filo,
Quod Nilotis acus compressum pectine serum
Soluit, & extenso laxauit stamina uelo.
Dentibus hic niueis, sectosq; Atlantide sylua
Imposuere orbes, quales ad Cæsaris ora
Nec capto uenêre Iuba · prò cæcus, & amens
Ambitione furor, ciuilia bella gerenti
Diuitias aperire suas, incendere mentem
Hospitis armati, non sit licet ille nefando
Marte, paratus opes mundi quæsisse ruina,
Pone duces priscos, & nomina pauperis æui
Fabricios, Curiosq; graues, hic ille recumbat
Sordidus hetruscis abductus consul aratris,
Optabit patriæ talem duxisse triumphum.
Infudere epulas auro, quod terra, quod aër,
Quod pelagus, Nilusq; dedit, quod luxus inani
Ambitione furens toto quæsiuit in orbe
Non mandante fame, multas uolucresq;, ferasq;
Aegypti posuere Deos, manibusq; ministrat
Niliacas crystallus aquas, gemmæq; capaces
Excepere merum, sed non Mareotidos uuæ,
Nobile sed paucas senium cui contulit annis
Indomitum Meroë cogens spumare Phalernum.
Accipiunt sertas nardo florente coronas,
Et nunquam fugiente rosa, multumq; madenti
Infudere comæ, quod non dum euanuit aura
Cinnamon, externa nec perdidit aëra terra,

A duectumq́; recens uicinæ meſſis amomum,
D iſcit opes Cæſar ſpoliati perdere mundi,
E t geſſiſſe pudet genero cum paupere bellum,
E t cauſas Martis pharijs cum gentibus optat.
P oſtquam epulis, Bacchoq́; modum laſſata uoluptas
I mpoſuit, longis Cæſar producere noctem
I nchoat alloquijs, ſummaq́; in ſede iacentem
L inigerum placidis compellat Achorea dictis.
O ſacris deuote ſenex, quodq́; arguit ætas
N on neglecte Deis, phariæ primordia gentis,
T errarumq́; ſitus, uulgiq́; ediſſere mores,
E t ritus, formasq́; Deum, quodcunq́; uetuſtis
I nſculptum eſt adytis profer, noſciq́; uolentes
P rode Deos, ſi cecropium ſua ſacra Platonem
M aiores docuere tui, quis dignior unquam
H oc fuit auditu, mundiq́; capacior hoſpes?
F ama quidem generi Pharias me duxit ad urbes,
S ed tamen & ueſtri, media inter prælia ſemper
S tellarum, cœliq́; plagis, ſuperisq́; uacaui,
N ec meus Eudoxi uincetur faſtibus annus,
S ed cum tanta meo uiuat ſub pectore uirtus
T antus amor ueri, nihil eſt quod noſcere malim,
Q uam fluuij cauſas per ſecula tanta latentis,
I gnotumq́; caput, ſpes ſit mihi certa uidendi
N iliacos fontes, bellum ciuile relinquam.
F inierat, contraq́; ſacer ſic orſus Achoreus.
F as mihi magnorum Cæſar ſecreta parentum
P rodere, ad hoc æui populis ignota profanis,
S it pietas alijs miracula tanta ſilere,
A ſt ego cœlicolas gratum reor ire per omnes.

Hoc opus, & sacras populis notescere leges
Syderibus quæ sola fugam moderantur Olimpi,
Occurruntq; polo, diuersa potentia prima
Mundi lege data est, sol tempora diuidit æui,
Mutat nocte diem, radijsq; potentibus astra
Ire uetat, cursusq; uagos statione moratur,
Luna suis uicibus Tethyn, terrenaq; miscet,
Frigida Saturno glacies, & zona niualis
Cessit, habet uentos, incertaq; fulmina Mauors.
Sub Ioue temperies, & nunquam turbidus aër.
At fœcunda Venus cunctarum semina rerum
Possidet. immensæ Cyllenius arbiter undæ est.
Hunc ubi pars cœli tenuit, qua mixta Leonis
Sydera sunt Cancro, rabidos qua Sirius ignes
Exerit, & uarij mutator circulus anni
Aegocœron, cancrumq; tenet, cui subdita Nili
Ora latent, quæ cum dominus percussit aquarum
Igne superiecto, tunc Nilus fonte soluto
Exit, ut Oceanus lunaribus incrementis
Iussus adest, auctusq; suos. non ante coarctat,
Quam nox æstiuas à sole receperit horas.
Vana fides ueterum Nilo quod crescat in arua
Aethiopum prodesse niues. non arctos in illis
Montibus, aut boreas, testis tibi sole perusti
Ipse color populi, calidiq; uaporibus austri.
Adde quod omne caput fluuij, quodcunq; soluta
Præcipitat glacies, ingresso uere tumescit
Prima labe niuis. Nilus neq; suscitat undas
Ante canis radios, nec ripis alligat amnem
Ante parem nocti libra sub iudice Phœbum.

Inde etiam leges aliarum nescit aquarum,
Nec tumet Hybernus cum longe sole remoto
Officijs caret unda suis, dare iussus iniquo
Temperiem cœlo, medijs æstatibus exit
Sub torrente plaga, ne terras dissipet ignis,
Nilus adest mundo, contráq; incensa Leonis
Ora tumet, cancróq; suam torrente Syenen
Imploratus adest. nec campos liberat undis,
Donec in autumnum declinet Phœbus, & umbras
Extendat Meroë, quis causas reddere possit?
Sic iussit natura parens discurrere Nilum,
Sic opus est mundo, Zephyros quoq; uana uetustas
His ascripsit aquis, quorum stata tempora flatus,
Continuíq; dies, & in aëre longa potestas,
Vel quod ab occiduo depellunt nubila cœlo
Trans noton, & fluuio cogunt incumbere nimbos,
Vel quod aquas toties rumpentes littora Nili
Assidue feriunt, coguntq; resistere fluctus.
Ille mora cursus, aduersíq; obijce ponti
Aestuat in campos. sunt qui spiramina terris
Esse putent, magnosq; cauæ compagis hiatus,
Commeat hac penitus tacitis discursibus unda
Frigore ab arctoo medium reuocata sub Axem,
Cum Phœbus pressit Meroën, tellusq; perusta
Illuc duxit aquas, trahitur Gangesq;, Padusq;
Per tacitum mundi, tunc omnia flumina Nilus
Vno fonte uomens, non uno gurgite perfert.
Rumor ab Oceano, qui terras alligat omnes,
Exundante procul uiolentum erumpere Nilum,
Aequoreosq; sales longo mitescere tractu.

Nec nou Oceano pasci, Phœbumq́;, polumq́;
Credimus, hunc calidi tetigit cum brachia cancri
Sol rapit, atq; undæ plus, quàm quod digerat aër,
Tollitur, hoc noctes referunt, Niloq́; refundunt.
Ast ego, si tantam fas est mihi soluere litem,
Quasdam Cæsar aquas post mundi será peracti
Sæcula, concussis terrarum erumpere uenis
Non id agente Deo, quasdam compage sub ipsa
Cum toto cœpisse reor, quas ille creator,
Atq; opifex rerum certo sub iure coërcet.
Quæ tibi noscendi Nilum Romane cupido est,
Hæc Pharijs, Persisq́; fuit, Macedumq́; tyrannis,
Nullaq́; non ætas uoluit conferre futuris
Notitiam, sed uincit adhuc natura latendi.
Summus Alexander Regum, quē Memphis adorat
Inuidit Nilo, misitq́; per ultima terræ
Aethiopum lectos, illos rubicunda perusti
Zona poli tenuit, Nilum uidere calentem.
Venit ad occasum, mundiq́; extrema Sesostris,
Et Pharios currus regum ceruicibus egit,
Ante tamen uestros amnes, Rhodanumq́;, Padumq́;,
Quam Nilum de fonte bibit. uesanus in ortus
Cambyses longi populos peruenit ad æui,
Defectusq́; epulis, & pastus cæde suorum
Ignoto te Nile redit, non fabula mendax
Ausa loqui de fonte tuo est, ubicunq; uideris,
Quæreris, & nulli contingit gloria genti,
Vt Nilo sit læta suo, tua flumina prodam,
Qua Deus undarum cælator Nile tuarum
Te mihi nosse dedit, medio consurgis ab Axe

Ausus in ardentem ripas adtollere cancrum,
In borean is rectus aquis, mediumq́; booten,
Cursus in occasum flexus torquetur, & ortus,
Nunc Arabum populis Libycis, nūc æquus arenis,
Teq́; uident primi, quærunt tamen hi quoq́; seres,
Aethiopumq́; feris alieno gurgite campos,
Et te terrarum nescit cui debeat orbis.
Arcanum natura caput non prodidit ulli,
Nec licuit populis paruum te Nile uidere,
Amouitq́; sinus, & gentes maluit ortus,
Mirari, quàm nosse tuos, consurgere in ipsis
Ius tibi solstitijs, aliena crescere bruma,
Atq́; hyemes adferre tuas, soliq́; uagari
Concessum per utrosq́; polos. hic quæritur ortus,
Illic finis aquæ, late tibi gurgite rupto
Ambitur nigris Meroë fœcunda colonis,
Læta comis habeni, quæ quamuis arbore multa
Frondeat æstatem nulla sibi mitigat umbra,
Linea tam rectum mundi ferit illa Leonem,
Inde plagas Phœbi damnum non passus aquarum
Proueheris, steriles'q́; diu metiris arenas.
Nunc omnes unum uires collectus in amnem,
Nunc uagus, & spargens facilem tibi cedere ripam,
Rursus multifidas reuocat piger alueus undas,
Qua dirimunt Arabum populis Aegyptia rura
Regni claustra Philæ, mox te deserta secantem,
Qua dirimunt nostrum rubro commercia pontum
Mollis lapsus agit. quis te tam lene fluentem
Moturum totas uiolenti gurgitis iras
Nile putet? sed cum lapsus abrupta uiarum

Excepere tuos, & praecipites cataractae,
Ac nusquam uetitis ullas obsistere cautes
Indignaris aquis, spuma tunc astra lacessis,
Cuncta tremunt undis, ac multo murmure montis
Spumeus inuictis canescit fluctibus amnis.
Hinc Abaton quam nostra uocat ueneranda uetustas
Terra potens, primos sentit percussa tumultus,
Et scopuli, placuit fluuij quos dicere uenas,
Quod manifesta noui primum dant signa tumoris,
Hinc montes natura uagis circundedit undis
Qui Libyae te Nile negent, quos inter in alta
It conualle iacens iam molibus unda receptis.
Prima tibi campos permittit, apertaq; Memphis
Rura, modumq; uetat crescendi ponere ripas.
Sic uelut in tuta securi pace trahebant
Noctis iter mediae, sed non uesana Photini
Mens imbuta semel tam sacra caede uacabat
A scelerum motu, Magno nihil ille perempto
Iam putat esse nefas. habitant sub pectore manes,
Vltricesq; Deae dant in noua monstra furorem,
Dignatur uiles isto quoq; sanguine dextras,
Quo fortuna uocat uictos perfundere patres,
Poenaq; ciuilis belli uindicta Senatus
Penè data est famulo. procul hoc auertite fata
Crimen, ut haec Bruto ceruix absente secetur.
In scelus it Pharium romani poena tyranni,
Exemplumq; perit, struit audax irrita fatis,
Nec parat occulte caedem committere fraudi,
Inuictumq; ducem detecto Marte lacessit.
Tantum animi delicta dabant, ut colla ferire

Cæsaris, & socerum iungi tibi Magne iuberet,
Atq; hæc dicta mouet famulos perferre fideles
Ad Pompeianæ socium sibi cædis Achillam,
Quem puer imbellis cunctis præfecerat armis,
Et dederat ferrum nullo sibi iure retento
In cunctos, in seq; simul. tu mollibus inquit
Nunc incumbe toris, & pingues exige somnos,
Inuasit Cleopatra domum, nec prodita tantum est,
Sed donata Pharos, cessas accurrere solus
Ad dominæ Thalamos, nupsit soror impia fratri,
Nam Latio iam nupta duci est, interq; maritos
Discurrens Aegypton habet, Romamq; meretur,
Expugnare senem potuit Cleopatra uenenis,
Crede miser puero, quem nox si iunxerit una,
Et semel amplexus incæsto pectore passus
Hauserit obscœnum titulo pietatis amorem,
Meq; tuumq; caput, per singula forsitan illi
Oscula donabit, crucibus, flammisq; luemus.
Si fuerit formosa soror, nil undiq; restat
Auxilij, rex hinc coniux, hinc Cæsar adulter,
Et sumus, ut fatear, tam sæua iudice sontes,
Quem non ex nobis credit Cleopatra nocentem?
A quo casta fuit? per te quod fecimus unà,
Perdidimusq; nefas, perq; ictum sanguine Magni
Fœdus ades, subito bellum mollire tumultu,
Irrue, nocturnas rumpamus funere tædas,
Crudelemq; toris dominam mactemus in ipsis
Cum quocunq; uiro, nec nos deterreat ausis
Hesperii fortuna ducis, quæ sustulit illum,
Imposuitq; orbi communis gloria nobis,

Nos quoq; sublimes Magnus facit, aspice littus
Spem nostri sceleris pollutos Consule fluctus
Quid liceat nobis, tumulumq́; è puluere paruo
Aspice Pompeij non omnia membra tegentem,
Quem metuis par huius erat. non sanguine clari,
Quid refert? nec opes populorũ, ac regna mouemus.
Ad scelus ingentes facti sumus, adtrahit illos
In nostras fortuna manus, en altera uenit
Victima nobilior, placemus cæde secunda
Hesperias gentes, iugulus mihi Cæsaris haustus
Hoc præstare potest, Pompeij cæde nocentes
Vt populus romanus amet, quid nomina tanta
Horremus, uiresq́; ducis? quibus ille relictis
Miles erit, nox hæc peraget ciuilia bella.
Inferiasq́; dabit populis, & mittet ad umbras
Quod debetur adhuc mundo caput. ite feroces
Cæsaris in iugulum, præstet Lagea iuuentus
Hoc Regi romana sibi. tu parce morari
Plenum epulis, madidumq́; mero, ueneriq́; paratũ
Inuenies, aude, superi tot uota Catonum,
Brutorumq́; tibi tribuent. non lentus Achillas
Suadenti parere nefas, haud clara mouendis
Vt mos, signa dedit castris, nec prodidit arma
Vllius clangore tubæ, temere omnia sæui
Instrumenta rapit belli, pars maxima turbæ
Plebis erat Latiæ, sed tanta obliuio mentes
Cepit in externos corrupto milite mores,
Vt duce sub famulo, iussuq́; satellitis irent,
Quos erat indignum Phario parere tyranno.
Nulla fides, pietasq́; uiris qui castra sequuntur,

Venalesq́; manus, ibi fas, ubi maxima merces
Aere merent paruo, iugulumq́; in Cæsaris ire
Non sibi dant, prò fas ubi non ciuilia bella
Inuenit imperij fatum miserabile nostri?
Thessaliæ subducta acies in littore Nili
More furit patrio. quid plus te Magne recepto
Ausa foret Lagea domus? dat scilicet omnis
Dextera quod debet superis, nulliq́; uacare
Fas est romano. Latium sic scindere corpus
Dijs placitum, non in generi, socerię; fauorem
Discedunt populi. ciuilia bella satelles
Mouit, & in partem romani uenit Achillas.
Et nisi fata manus à sanguine Cæsaris arcent,
Hæ uincent partes, aderat maturus uterq́;,
Et districta epulis ad cunctas aula patebat
Insidias, poteratq́; cruor per regia fundi
Pocula Cæsareus, mensæq́; incumbere ceruix,
Sed metuunt belli trepidos in nocte tumultus,
Ne cædes confusa manu, permissaq́; fatis
Te Ptolemæe trahat, tanta est fiducia ferri.
Non rapuere nefas, summi contenta facultas
Est operis, uisum famulis reparabile damnum,
Illam mactandi dimittere Cæsaris horam.
Seruatur pœnas in aperta luce daturus,
Donata est nox una duci, uixitq́; Photini
Munere Phœbeos Cæsar dilatus in ortus.
Lucifer à casia prospexit rupe, diemq́;
Misit in Aegyptum primo quoq́; sole calentem,
Cum procul à muris acies non sparsa maniplis,
Nec uaga conspicitur, pi[u] stos qualis ad hostes

R ecta fronte uenit, passuri comminus arma,
L aturiq; ruunt. at Cæsar mœnibus urbis
D iffisus, foribus clausæ se protegit aulæ
D egeneres passus latebras, nec tota uacabat
R egia compresso, minima collegerat arma
P arte domus, tangunt animos, iræq;, metusq;,
E t timet incursus, indignaturq; timere.
S ic fremit in paruis fera nobilis abdita claustris,
E t frangit rabidos præmorso carcere dentes.
N on secus in siculis fureret tua flamma cauernis
O bstrueret summam si quis tibi Mulciber ætnam.
A udax Thessalici, qui nuper rupe sub Aemi,
H esperiæ cunctos proceres, aciemq; Senatus,
P ompeiumq; ducem causa sperare uetante
N on timuit, fatumq; sibi promisit iniquum,
E xpauit seruile nefas, intraq; penates
O bruitur telis, quem non uiolasset Alanus,
N on Scyta, non fixo, qui ludit in hospite Maurus,
H ic cui romani spatium non sufficit orbis,
P arua regna putat tyrijs cum gadibus Indos,
C eu puer imbellis ceu captis fœmina muris
Q uærit tuta domus, spem uitæ in limine clauso
P onit, & incerto lustrat uagus atria cursu
N on sine Rege tamen, quem ducit in omnia secum
S umpturus pœnas, & grata piacula morti,
M issurusq; tuum, si non sint tela, nec ignes
I n famulos Ptolemææ caput. sic barbara Colchis
C reditur ultorem metuens, regniq;, fugæq;
E nse suo, fratrisq; simul ceruice parata
E xpectasse patrem, cogunt tamen ultima rerum

S pem pacis tentare ducem, missus'q; satelles
R egius, ut sæuos absentis uoce tyranni
C orriperet famulos, quo bellum authore mouerent.
S ed neq; ius mundi ualuit, neq; fœdera sancta
G entibus, orator Regis, pacis'q; sequester
A estimat in numero scelerum ponenda tuorum
T ot monstris Aegypte nocens. non Thessala tellus,
V asta'q; regna Iubæ, non pontus, & impia signa
P harnacis, & gelido circunfluus orbis Ibero
T antum ausus scelerum, non Syrtis barbara, quantū
D elitiæ fecere tuæ, premit undiq; bellum,
I n'q; domum iam tela cadunt, quassant'q; penates,
N on Aries uno moturus limina pulsu,
F racturus'q; domum, non ulla est machina belli,
N ec flammis mandatur opus, sed cæca iuuentus
C onsilij uastos ambit diuisa penates,
E t nusquam totis incursat uiribus agmen,
F ata uetant, muri'q; uicem fortuna tuetur.
N ecnon & ratibus tentatur regia, qua se
P rotulit in medios audaci margine fluctus
L uxuriosa domus, sed adest defensor ubiq;
C æsar, & hos aditus gladijs, hos ignibus arcet,
O bsessus'q; gerit, tanta est constantia mentis
E xpugnantis opus piceo iubet unguine tinctas
L ampadas immitti iunctis in uela carinis,
N ec piger ignis erat per stuppea uincula, per'q;
M anantes cæra tabulas, & tempore eodem
T ranstra'q; nautarum, summi'q; arsere ceruchi,
I am prope semustæ merguntur in æquora classes,
I am'q; hostes, & tela natant, nec puppibus ignis

Incubuit

Incubuit solis, sed quæ uicina fuere
Tecta mari longis rapuere uaporibus ignem,
Et cladem fouere noti, percussáq; flamma
Turbine non alio motu per tecta cucurrit,
Quam solet ætherio lampas decurrere sulco,
Materiáq; carens, atque ardens aëre solo.
Illa lues clausa paulum reuocauit ab aula
Vrbis in auxilium populos, nec tempora cladis
Perdidit in somnis, sed cæca nocte carinis
Insiluit Cæsar semper feliciter usus
Præcipiti cursu bellorum, & tempore rapto.
Tunc claustrum pelagi cepit Pharon. insula quondã
In medio stetit illa mari sub tempore uatis
Protéos, at nunc est Pellæis proxima muris.
Illa duci geminos bellorum præstitit usus,
Abstulit et cursus, & fauces æquoris hosti.
Cæsar & auxiliis ut uidit libera ponti
Hostia, non fatum meriti, pœnasq; Photini
Distulit ulterius, sed qua non debuit ira,
Non cruce, non flammis rabido non dente ferarum,
Heu facinus ceruix gladio male cæsa pependit.
Magni morte perit. necnon subrepta paratis
A famulo Ganymede dolis peruenit ad hostes
Cæsaris Arsinoë, quæ castra carentia rege
Vt proles Lagea tenet, famulumq; tyranni
Terribilem iusto transegit Achilléa ferro.
Altera Magne tuis iam uictima mittitur umbris,
Nec satis hoc fortuna putat, procul absit, ut ista
Vindictæ sit summa tuæ. non ipse tyrannus
Sufficit in pœnas, non omnis regia Lagi,

Dum patrij ueniant in uiscera Cæsaris enses,
Magnus inultus erit · sed non authore furoris
Sublato cecidit rabies. nam rursus in arma
Auspicijs Ganymedis eunt, ac multa secundo
Prælia Marte gerunt, potuit discrimine summo
Cæsaris una dies in famam, & secula mitti.
Molis in exiguæ spatio stipantibus armis
Dum parat in uacuas Martem transferre carinas
Dux latius, tota subito formidine belli
Cingitur, hinc densæ prætexunt littora classes,
Hinc tergo insultant pedites, uia nulla salutis,
Non fuga, non uirtus, uix spes quoq; mortis honestæ,
Non acie fusa, nec magnæ stragis aceruo
Vincendus tunc Cæsar erat, sed sanguine nullo
Captus sorte loci pendet, dubius'ne timeret,
Optaret'ne mori, respexit in agmine denso
Scæuam perpetuæ meritum iam nomina famæ,
Ad campos Epidamne tuos, ubi solus apertis
Obsedit muris calcantem mœnia Magnum.

Pharsaliæ Lucani Finis.

SVLPITII CARMINA VELVT SVPERIORIBVS ANNECTENDA.

Erexit mentem trepidi tam fortis imago,
Et facturus erat memorandi nobile leti
Exemplum, sed fata uetant, & fida salutis
Ostendit fortuna uiam. nam leuus amicas
Prospexit puppes, nando quas ausus adire

Ecquid stamus ait? uel iam per tela, fretumq́;
Eripiar, iuguli uel non erit ulla potestas
Eunucho concessa mei. tunc puppe relicta
Prosilit in pontum. sic cos fert leua libellos,
Dextra secat fluctus, tandemq́; illæsus amico
Excipitur plausu clamantis ad æthéra turbæ.

M. ANNEI LVCANI VITA EX CLARISSIMIS AVTHORIBVS.

Anneus Seneca è Corduba Bethicæ Hispaniæ interioris prouinciæ ciuitate Romam uenit, statimq́; eques factus est, cuius declamationes etsi celebratæ, negligentia temporum ad nepotes non peruenere. Suscepit in patria ex Elbia uxore liberos treis. L. Anneum Senecam, Iulium Anneum Gallionem, & Anneum Melam, quem ut minorem domi reliquit. Seneca & Gallio Romæ profecere sub Marullo grammatico, & Cestio Smyrnæo, atq; Asinio Pollione. Mela cum adoleuisset iubente patre rem domesticam gubernauit, Donatus, ut cæteri fratres, Amicitia Cæsarum equestri ordine. C. Aciliam duxit uxorem Acilij Lucani oratoris filiã, operæ apud prouinciæ proconsules frequentis, & apud clarissimos uiros nonnullius ingenij. Ex ea Melas. IIII. nonas Nouembris. C. Cæsare Augusto Germanico iterum, & L. Cesiano primo Consulibus. M. Anneum Lucanum imposito soceri nomine genuit. Deinde curæ familiaris fastidio, uitæq; quietiori apud fratres uacaturus, cum Octimestri infante Romam uenit, sperãs

per procurationes acquirendæ pecuniæ breuius sibi iter fore, quo Cõsulibus æquaretur. Cunas infantis, quibus ferebatur, ut de Hesiodo legitur, apes circumuolarunt, os'q; insederunt, dulcem, et facundũ, qualem nunc uidemus, futurum significantes. Studuit Lucanus Romæ sub Rhemmio Palæmone, & Cornuto. Ex condiscipulis Saleium Bassum, & A. Persiũ præcipue dilexit, Neroni, cuius ætas patruo Senecæ commissa erat, diu gratus. Quæstor ante ætatem, gladiatorium munus edidit. Sequẽti anno populi fauore in auguratus sacerdotiũ asscitus est (ut Papi, Sta. refert)

Romani colitur chori sacerdos.

Vxorem duxit Pollam Argentariam Pollij Argentarij filiam. De qua Calliope Papinij canit.

Nec solum dabo carminum nitorem,
Sed tædis genialibus dicabo
Doctam, atq; ingenio tuo decoram,
Qualem blanda Venus, daret'q; Iuno,
Forma, simplicitate, comitate,
Censu, sanguine, gratia, decore.

Quippe & certamine pentaterico acto in Põpeij theatro cum per Clinium Rufum Nero Nioben se pronuntiaturum polliceretur, Lucanus Orphéa ex tempore recitauit, corona'q; Donatus est. Quare Imperatoris inuidiam sibi concitauit. Interdictum est igitur poëtæ foro, theatro, et poëtica. De quo Papinius,

Ingratus Nero dulcibus theatris
Et noster tibi præferetur Orpheus.

Sperans itaq; ultionem, Pisonianæ in Neronem coniurationi, sed parũ fauste hæsit, quod ipse fatetur, cũ ait.

Consilio, iussúq; Deum transibis in urbem
Magne tuam, summus'q; feret tua busta sacerdos.

Corpus enim Pompeij nisi extincta Cæsarum familia Romam transferri non poterat. Verum detecta coniuratione nequaquam animi constantiam præstitit, facile enim confessus, & ad humillimas deuolutus preces, matrem quoq; innoxiam inter socios ream nominauit, sperans impietatem sibi apud impium principẽ profuturã. Acceptóq; mortis arbitrio codicillos ad patrem uersibus quibusdam exarauit, largiter'q; epulatus brachia ad secandas uenas præbuit. Cum'q; frigescere pedes, manus'q;, & spiritum cedere intellexisset, uersus pronuntiauit, quos per huiusmodi imaginem de milite fecerat.

Sanguis erãt lachrymæ, quæcunq; foramina nouit
Humor ab his largus manat cruor, ora redundant,
Et patulæ nares, sudor rubet, omnia plenis
Membra fluunt uenis, totum est pro uulnere corpus.

Pridie calendas Maias decessit Attico Vestino, & Nerua Silio consulibus, quo cõsul designatus cũ Plautio Laterano erat. xxvij. ætatis annũ agens. Sepultus in hortis suis, ubi tale potuit inscribi epigramma.

Bethis habet natale solum, est Annea propago,
De genitore Mela dat mater Acilia terris.
Vix luna octonos cœlo confecerat orbes,
Cum me Roma sui resperſit tybridis unda,
Seruatum'q; foro traxit, Phœbóq; dicauit,
Hinc syluæ geminæ faces, reus inde sagitta,
Orpheus ingrati stimulus, liuor'q; tyranni,
Dum ciuile nefas aperit Pharsalia, nostræ

Inuidit famæ Nero, prò musæq; canentis
Interrupit opus gladio, uenis'q; resectis
Assertore sacros maculauit sanguine uultus.

Saturnalia scripsit, Syluarũ libros .x. Medeã. Orpheum. incendium urbis. incendium troianum. Oratione sua Octauiũ Sagittam, qui Pontiam cõfoderat, damnauit. Pharsaliam non finiuit, cuius tres primos libros cum uxore correxit, reliqui septem nostro tempore diligentissime emẽdati, impressi'q; sunt. Est enim uarius, copiosus, sublimis, concitatus, et, ut Quintilianus ait, oratoribus non minus, quàm poëtis imitandus, & ipse in præfatione quadam ætatem, & initia sua cum Vergilio comparãs ausus est dicere, & quantum mihi restat ad Culicem?

Apud Cornelium Tacitum legitur.

Consulibus Silio Nerua, & Attico Vestino coniurationem in Neronem cœptam, & in primis Lucanum Anneum coniurasse, quod famam carminum eius premebat Nero, prohibuerat'q; ostentare uanus assimulatione. tum detecta coniuratione Lucanus Aciliam matrem suam inter conscios nominauit, promissa impunitate. Sed Nero post mortem multorum Lucani cædẽ imperauit. is profluẽte sanguine ubi frigescere pedes, manus'q; et paulatim ab extremis discedere spiritum feruidus adhuc, & compos mentis intelligit, recordatus a se carmen compositum, quo uulneratum militem per eiusmodi mortis imaginem obijsse tradiderat, uersus ipsos retulit, atq; illi suprema uox fuit.

Laus Deo honor & gloria.

VENETIIS APVD ALDVM MENSE
APRILI. M.DII.

